INTRU SLAVA SFINTEI CEI DE O FIINȚĂ
ȘI DE VIAȚĂ FĂCĂTOAREI ȘI NEDESPĂRȚITEI TREIMI

MINEIUL
LUNEI LUI MARTIE

TIP[illegible]RIT
ÎN ZILELE [illegible] NECREDINCIOSULUI

[illegible] ai înv[illegible]

ȘI SUB PĂSTORIA

I. P. S. PATRIARH MIRON

CU BINECUVÂNTAREA
SFÂNTULUI SINOD AL SFINTEI BISERICI AUTOCEFALE ORTODOXE ROMÂNE

EDIȚIA III-A

BUCUREȘTI
TIPOGRAFIA CĂRȚILOR BISERICEȘTI
1930.

LUNA LUI MARTIE

ARE TREIZECI ȘI UNA DE ZILE.

ZIUA ARE 12 CEASURI ȘI NOAPTEA ARE 12 CEASURI.

In ziua dintâi, pomenirea sfintei și prea cuvioasei Muceniţe Evdochia.

La Doamne strigat-am... Stihirile glas 4

Podobie: Dat-ai semn celor ce se tem de...

Pustnicind mai întâi și prin înfrânare veștejind săltările trupului, a doua oară cu pătimirea ai surpat măestriile vrăjmașului și ai ridicat biruință împrotiva lui, o! Evdochie de Dumnezeu fericită. Drept aceea, pentru luptele cele îndoite te-au încununat pre tine Iisus, iubitorul de oameni și Mântuitorul sufletelor noastre.

In brazdele inimii primind sământa cea dumnezeească, ca un pământ gras, de Dumnezeu însuflată, cu adevărat însutit ai înflorit spicul muceniei, și întru jitniţele cele înţelegătoare te-ai păstrat, prin puterea Duhului, carele, cu Darul său, te-a prefăcut și te-a schimbat întru o mai bună schimbare, Evdochie prea lăudată.

Prin ostenelele înfrânărei omorând patimile trupului, Evdochie prea lăudată, cu porunca ta cea făcătoare de viaţă ai înviat morţii. Și acum lăcuești în ceruri împreună cu mucenicii, bine săvârșindu-ţi alergarea muceniciei, prin ajutoriul Duhului, rugându-te pentru toţi cei ce cu credinţă te laudă pre tine prea înţeleaptă.

Slavă, glas 6, a lui Ioan Monahul.

Cuvioasa muceniţă părăsind cele veselitoare și de multe feluri ale vieţii, și crucea pre umere ridicând, a venit ca să se facă ţie mireasă, Hristoase. Și cu suspinurile lacrămilor strigà: Nu mă lepăda pre mine desfrânata, cela ce pre curvari îi curăţești; nu trece cu vederea lacrămile datoriilor mele celor cumplite. Ci mă primește ca și pre curva aceia carea au adus ţie mirul ca și eu așijde-

rea să aud: Credința ta te-a mântuit; mergi în pace.

Și acum, a Născătoarei:

Podobie: A treia zi ai înviat...

Pocăință nu ai câștigat, nepocăite suflete. Ce te zăbovești? Tăerea morții se apropie și sfârșitul a sosit ca furul. Aleargă și cazi către Născătoarea de Dumnezeu.

A Crucii, a Născătoarei:

Văzându-te răstignit Hristoase ceia ce te-au născut, strigà: Ce este această taină streină ce văd Fiul meu? Cum mori pre lemn spânzurat cu trupul, dătătorule de viață?

Tropar glas 4.

Mieluşeaua ta Iisuse...

Slavă, Și acum, a Născătoarei:

(Caută la sfârşitul cărții.)

LA UTRENIE.

Canonul și tripesnițul Triodului.

Canonul Sfintei.

Al cărui Acrostih la Greci este acesta.

Luptele Evdochiei voi lăudà.

Peasna 1, glas 8, Irmos:

Să cântăm Domnului, celui „ce a povățuit pre norodul „său prin Marea Roșie, cântare „de biruință; că s'au proslăvit".

Intunecarea cea din neluare aminte, carea s'au pus preste mine cel ce te laud mucenită Evdochie, risipește-o cu razele rugăciunilor tale.

Mreaja cuvintelor celor de Dumnezeu însuflate te-a vânat pre tine frumoasă mucenită, ca pre o desfătare a mesei cei nemuritoare și îndulcirii cei dumnezeești.

Slavă:

Lepădând cele pământești Evdochie, ai moștenit dupre vrednicie cununa nestricăciunii și desfătarea cea vrednică.

Și acum, a Născătoarei:

Dezlegatu-m'a prea curată din osânda morții Dumnezeu Cuvântul cel întrupat din tine, pentru îndurările milostivirii tale.

Peasna 3, Irmos:

Tu ești întărirea...

Materia cea de multe feluri a lumii cei stricăcioase părăsind-o slăvită Evdochie, comoara nerăpită ai luat.

Slavă:

Văzând în ceruri bucuria slavei, semnul pocăinței tale cinstită, te-ai luminat cu botezul.

Și acum, a Născătoarei:

Toată dorirea mea mă rog îndreptează-o către cel născut din tine, Născătoare de Dumnezeu, izbăvindu-mă de patimi.

Irmosul:

Tu ești întărirea celor ce „aleargă la tine Doamne; tu „ești lumina celor întunecați, și „pre tine te laudă Duhul meu."

Sedealna, glas 4, Podobie:

Pre Înțelepciunea și Cuvântul luminându-te cu raza cea dumnezeească, întunerecul înșelăciunii l-ai părăsit, și ai primit viață nematerialnică (încă în trup fiind), și de dumnezeeștile daruri ale Duhului umplându-te, cu singură grăirea înainte, morții ai înviat. Pentru aceasta la sfârșit cu cununa muceniei dumnezeește te-ai împodobit și pre vicleanul l-ai rușinat, Evdochie cea întocma cu îngerii. Roagă-te lui Hristos Dumnezeu, iertare de greșale să dăruiască, celor ce prăznuesc cu dragoste sfântă pomenirea ta.

Slavă și acum, a Născătoarei:

Imi aduc aminte de judecată și mă spăimântez cugetând la faptele mele cele viclene, cum voi răspunde Judecătorului eu ticălosul? Iară privind către icoana ta prea lăudată Doamnă, primesc alinare de durerile mele. Pentru aceasta nu trece cu vederea rugăciunea robului tău. Căci m'am desnădăjduit desăvârșit și căzând strig ție: Milostivește-te prea sfântă, ca milostiv să-mi fie Fiul tău și Domnul, în ziua judecății. Că nu am altă nădejde eu nevrednicul robul tău.

A Crucii, a Născătoarei:

Pre Mielușelul și Păstorul și Izbăvitorul, mielușaua văzându-l fără dreptate spânzurat pre Cruce, plângând au strigat: Vai mie prea iubite fiule! Vai mie fiule prea dorite! Cum voi suferi să văz asemenea priveliște? De cele din lăuntru sunt chinuită, și inima mea arde. Ci o prea bunule! săvârșește cuvintele tale, și scoală-te curând, dând tuturor bucurie și izbăvire, celor ce cu credință laudă prea curată patima ta.

Peasna 4-a, Irmos:

Auzit-am Doamne taina iconomiei tale, înțeles-am lucrurile tale, și am proslăvit „Dumnezeirea ta".

Prea covârșind cu podoaba trupului, dupre vrednicie asemenea ai înflorit frumusețea cea sufletească, strălucind prin osteneli Evdochie.

Prin învățăturile cele sfinte ale lui Ghermano, nebăgând în seamă necuvințele cele mai de nainte, muceniță ai luat judecata cea prin luminare, îndurătoare.

Slavă:

Toată asupreala înșelăciunii ai pierdut, că povățuitorul luminii adevărului ai avut pre Arhanghelul, carele îți descoperea ție arătări dumnezeești.

Și acum, a Născătoarei:

Tu prea curată Stăpână înblânzește furtuna valurilor su-

fletului meu, slobozindu-mă din vifor și din întreitul val al păcatului.

Peasna 5, Irmos.

Mânecând strig ție Doamne, mântuiește-ne pre noi. Că tu ești Dumnezeul nostru, afară de tine pe altul nu știm.

Spălându-te cu lacrimi de noroiul faptelor tale, prin baia botezului mai mult decât soarele ai strălucit, Evdochie.

Slavă:

Nici bogăția, nici desmierdările, nici bătăile, nici moartea, nu au putut să te despartă, nici zgâriiturile, nici sabia, pe tine de Dumnezeu.

Și acum, a Născătoarei:

Spinul patimii mele, cel stufos arde-l cu focul, carele nu au ars dumnezeesc pântecele tău Născătoare de Dumnezeu.

Peasna 6, Irmos.

Haină luminoasă dă-mi mie. Cu focul pătimirei tare pe sine-ți îngrășându-te, te-ai arătat nemistuită de munci cinstită Evdochie.

Slavă:

Din dragostea îndrăgitorilor celor stricăcioși, iubind pre mirele cel cinstit, întru dorirea cea nestricăcioasă te-ai pus pre sine-ți Evdochie.

Și acum, a Născătoarei:

Ceeace ai născut pre pricinuitorul liniștii Hristos, îmblânzește valul cel sălbatec al patimilor mele, prea sfântă stăpână.

Irmosul.

Haină luminoasă dă-mi mie, cela ce te îmbraci cu lumina ca cu o haină mult milostive Hristoase Dumnezeul nostru.

CONDAC, glas 4:

Vitejește nevoindu-te întru pătimirea ta, ne luminezi cu vărsarea minunilor prea lăudată, pre noi ceice alergăm întru dumnezeească biserica ta, și dănțuind te rugăm, prea cuvioasă muceniță Evdochie, ca să ne izbăvim de neputințele cele sufletești, și să scoatem darul tămăduirilor.

ICOS.

Biserica cea răbdătoare de chinuri ca o pârgă s'au arătat, dobândind în mijloc grădina nemurirei, trupul cel cinstit al aceștia, și cei ce cuprind rodurile ei, cu ramurile tale se luminează, iară privind se minunează, cum cu adevărat trupul cel mort izvorăște tămăduiri, înțelepțind pre toți. Pentru aceasta veniți toți acum împreună cu mine smeritul, ca curățind spurcăciunea, să scoatem darul tămăduirilor.

Luna lui Martie are zile 31. Ziua are ceasuri 12. Și noaptea ceasuri 12. In ziua dintâi, pomenirea prea cuvioasei muceniței Evdochiei, Samarineanca.

Stih: Evdochia Samarineanca, nu apă este cerând:

Ci sângele său ţie Mântuitorule din grumazii săi este aducând.

Intru întâia zi a lui Martie:

Evdochia s'a săvârşit prin sabie.

Aceasta era din cetatea Iliupolei, a eparhiei Livanisiei Finichiei, pre vremile împărăţiei lui Traian, fiind necredincioasă şi închinătoare de idoli. Carea mai întâi petreceà viaţa sa cu neastâmpărare şi curveşte şi trăgea spre dânsa mulţi îndrăgitori cu frumuseţea şi buna cuviinţa feţei sale, şi pentru aceasta au strâns avere multă. Iară mai pre urmă au crezut în Hristos, auzind dela oarecarele monah Ghermanò, cetindu-se cuvinte folositoare de suflet pentru blagocestie şi pocăinţă. Deci se boteză de episcopul Teodot, înduplecându-se prin dumnezeeşti descoperiri, care s'au învrednicit a le vedeà. Căci i-s'au arătat în uimire unde o ţinea de mână un înger, şi se sui la ceruri. Şi au văzut pre sfinţii îngeri cum se veseliau pentru întoarcerea ei. Şi cum oarecarele negru şi înfricoşat la chip scrâşnia cu dinţii şi striga, că i-se face strâmbătate de se va lipsi de dânsa. Pentru aceasta viindu-şi întru sine ş'au împărţit toată averea, şi dându-o săracilor, s'au dus la o monastire şi se făcu monahie. Deci petrecând bine calea nevoinţei, fu adusă înaintea lui Avrilian, ce luase împărăţia după Traian, pârându să dela cei ce îi fusese ei mai înainte îndrăgitori, şi înviind pre fiul împăratului ce fusese mort, trase pre împăratul la credinţa lui Hristos. Şi apoi după câţiva ani se cercetă de Diogen, ighemonul cetăţei Iliupolei, şi iarăş făcând minuni se slobozi. Iară după acestea de Vichentie, ce s'a pus ighemon în urma lui Diogen, i s'au tăiat capul. Şi aşa au luat dela Domnul cununa cea nestricăcioasă a muceniei.

Intru această zi, pomenirea sfintei Domninei, cei din Kir.

Stih: Domnina purtând de bunătăţi povară,
La Dumnezeu cu negoţ prea fericit se apropiară.

Aceasta s'au născut din părinţi binecredincioşi şi bogaţi şi afierosindu-se pre sineşi din pruncie lui Dumnezeu. S'au dat spre nevoinţe şi la cealaltă petrecerea a trupului; căci făcându-şi o colibioară în grădina maicei sale, petrecea acolo toată ziua, udându-şi cu lacrimile sale cele deapururea nu numai faţa ci şi rasele sale cele de păr ce le purta. Iară pe la cântarea cocoşilor intrând în dumnezeeasca biserică, da slavă şi mulţămită lui Dumnezeu cu toată mulţimea norodului. Şi mâncarea îi era linte muiată în apă. Şi toată osteneala aceasta a postului o au răbdat, cu toate că era la trup slabă şi mai moartă. Se arăta însă la toţi şi la bărbaţi şi la femei, pre care ea îi vedea însă fără să caute ea în faţa cuiva, şi fără a-şi arăta şi ea la alţii faţa sa. Şi era acoperindu-se cu haina ei cea de păr până la genunchi şi vorbia gingaş şi cu cinste pururea cu lacrimi cu cei ce venià. Pentru pururea pomenita aceasta se zice că de multe ori luând mâna cea dreaptă a fericitului Teodorit, Episcopului Kirului, pentru ca să i o sărute, şi punându-o la ochii săi spre sfinţenie, atâta o udă de mult cu lacrimile încât se umplea mâna lui de lacrimile ei. Care lacrimi însă se făcea din dragostea cea fierbinte către Dumnezeu, Carele îi aprindea cugetul cuvioasei întru privirea cea dumnezeească, împungând cugetul ei cu săgeata sa. Şi făcând pre sufletul ei a se sili de a părăsi viaţa aceasta şi a se muta la cealaltă. Deci cu aceste sfinţite nevoinţe petrecând ziua şi noaptea, fu dusă şi suită către Hristos, Mirele său cel dorit, prin faptele ei cele bune şi plăcute lui Dumnezeu.

Intru această zi, sfinţii mucenici Markel şi Antonie, prin foc s'au săvârşit.

Stih: Cuptorul cel înfocat amândurora nevoitorilor era ca o topitoare,
Cari strălucesc prin el decât aurul mai ţtare.

Intru această zi sfinţii mucenici, Silvestru şi Sofronie, prin sabie s'au săvârşit.

Stih: Silvestre a jertfi înşelăciunii nesuferind,
Impreună cu Sofronie tăiere ai fost răbdând.

Intru această zi sfântul Nestorian prin sabie s'au sfârşit.

Stih: Întorcându-ţi-se grumazul înapoi,
Nestoriene prin tăiere înainte mergeai.

Întru această zi pomenirea sfinţilor mucenici Harisie, Nichifor şi Agapie.

Stih: Treimea nevoitorilor acum în ceruri s'au înfăţişat,
Treimei cei ce pre toate le-au lucrat.

Întru această zi pomenirea cuviosului părintelui nostru Agapie, cel ce a sihăstrit în hotarele monastirei Vatopedului cei din muntele Atonului, carele robindu-se de Saracini, şi întorcându-i pre ei la buna credinţă şi botezându-i cu pace s'au săvârşit.

Stih: Agapie prea fericite deşi cu trupul adecă te-ai robit,

Insă nu şi cu cugetul a fi rob te-ai văzut.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne miluește-ne și ne mântuește pre noi, Amin

Peasna 6, Irmos.

Tinerii cei ce mersese din Iudeia în Vavilon oarecând, cu credinţa Treimei, văpaia cuptorului o au călcat, cântând: Dumnezeul părinţilor noştri bine eşti cuvântat.

Ca o moştenitoare a vieţii şi arătat izbăvită de moartea cea stricătoare de suflet, prin rugăciunea ta pre cei morţi înviindu-i Evdochie, lui Hristos ai strigat: Dumnezeul părinţilor noştri bine eşti cuvântat.

Tu cuvioasă fiind mai nainte casă păcatului, te-ai curăţit pre sineţi lui Dumnezeu, arătându-le casă sfinţită şi înbunătăţită, frumoasă muceniţă, strigând: Dumnezeul părinţilor noştri bine eşti cuvântat.

Slavă:

Cu sudorile cele pustniceşti îngrăşindu-te te-ai arătat maslin roditor Evdochie. Cu sabia muceniei şi cu vărsarea sângelui topindu-te, strigai: Dumnezeul părinţilor noştri bine eşti cuvântat.

Şi acum, a Născătoarei:

Zdrobit fiind de răutate şi de cumplite păcate însărcinat, ceeace ai născut pre Mieluşelul carele ridică păcatul lumii, Fecioară Stăpână, de stăpânirea acestora păzeşte-mă.

Peasna 8, Irmos:

Pre Impăratul Ceresc...

Foc nematerialnic sălăşluindu-se întru tine, şi cărbune dumnezeesc fiind în sânurile tale Prea cinstită, pre muncitori i-au ars, păzindu-te pre tine nevătămată.

Binecuvântăm pre Tatăl:

Răsplătiri pentru sudorile cele dumnezeeşti, ai luat răvărsările tămăduirilor Evdochie, a omorâ boale şi a învia morţii.

Şi acum, a Născătoarei:

Sufletul meu cel omorât de dezmierdări, înviază-l Născătoare de Dumnezeu Fecioară, că tu singură ai născut viaţa, fără de ispită bărbătească.

Irmosul:

Să lăudăm bine să cuvântăm...

Pre Împăratul Ceresc, pre carele îl laudă oştile îngereşti, lăudaţi-L şi-L prea înălţaţi întru toţi vecii.

Peasna 9, Irmos:

Cu adevărat Născătoare...

Deslegatu-te-ai din ceste vremelnice Muceniţă Evdo-

chie, și ai primit săvârșitul doririlor mutându-te către Dumnezeu prin sabie.

Slavă:

Cu mucenițele, ca o muceniță și cu cuvioasele, ca o începătură a Sihaștrilor ai strălucit, arătându-te făcătoare de minuni slăvită Evdochie.

Și acum, a Născătoarei:

Cu o folositoare dumnezeească și ca o nădejde adevărată singură pre tine te am, Maică a lui Dumnezeu, ca să mă izbăvesc din păcate și din primejdii.

Irmosul:

„Cu adevărat Născătoare de „Dumnezeu, te mărturisim pre „tine Fecioară curată, cei mân„tuiți prin tine, cu cetele cele „fără de trupuri, mărindu-te pre „tine.

Și cealaltă slujbă a Utreniei dupre orânduială și Otpustul.

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

IN 2 ZILE.

Pomenirea sfântului sfințitului mucenic Teodot Episcopul Kirinei, și sfântul mucenic Isihie.

La Doamne strigat-am: Stihirile glas 4.

Podobie: Ca pre un viteaz...

Arhiereu pre sfințit, temelie bisericii și stâlp neclătit te-ai arătat, prea lăudate, cel prea adevărat între făcătorii de minuni, de Dumnezeu dăruit și luminător prea luminos și sfințit ai fost și rai carele ai dobândit în mijloc lemnul vieții, pre Iisus dătătorul de viață, sfințite mucenice Teodote.

Cu vine de bou bătându-te și pre lemn întinzându-te, și cu amar strujindu-te, vrednicule de minune, și în temniță închizându-te și cu piroane pironindu-ți-se picioarele tale și fiind pus pre pat ars, te-ai arătat neclătit, lăudând pre cel ce te întăria pre tine întru toate, sfințite mucenice Teodote.

Cu vinele nevoințelor tale ai sugrumat pre vrăjmașul și puterea acestuia ai biruit și prea luminat îmbărbătându-te, lăcuești întru împărăția cea de sus purtând cunună, și învrednicindu-te luminii și frumseții dănțuitorilor, și te rogi ca să se mântuiască cei ce te cinstesc pre tine, lauda mucenicilor Teodote.

Alte stihiri ale lui Isihie, glas și Podobie aceiași.

Și întru viață prea slăvit și între mucenici prea mare cunoscându-te pătimitorule Isihie, împreună cu puterile cele cerești, stai cu slavă înaintea Împăratului tuturor prea fericite. Pentru aceasta cu credință lăudăm luptele tale cele vitejești și

săvârşim pomenirea ta slăvind pre făcătoriul de bine.

Prin credinţă făcându-te ostaş împăratului puterilor pătimitorule Isihie dogma cea fără de Dumnezeu a împăraţilor celor fără de lege ai stricat slăvite, şi ai ales ca să mori pentru dragostea cea dumnezeiască. Drept aceia toată cinstita biserică prăznuieşte întru tot prăznuită şi cea plină de bucurie pomenirea ta.

In repejiunile râurilor ai fost aruncat Isihie, şi întru acelea înecând pre balaurul cel războinic prea fericite.

Acum te-ai suit la ceruri vrând ca să iei cununile. Şi stai înaintea săvârşirii doririlor, purtătorule de chinuri, lăcuitorule împreună cu îngerii, întărirea bunei credinţe.

Slavă şi acum a Născătoarei.

Ceia ce ai încăput în pântecile tău, pre Dumnezeu cel neîncăput, carele s'au făcut om pentru iubirea de oameni şi au luat din tine frământătura noastră şi arătat o au îndumnezeit. Nu mă trece cu vederea Prea curată, pre cel ce sunt scârbit acum. Ci de grab mă miluieşte şi de tot felul de vrăjmăşie şi vătămare a vicleanului mă izbăveşte.

A Crucii, a Născătoarei:

Dacă te-au văzut pironit pre cruce Doamne, Mieluşeaua şi Maica ta să spăimânta şi striga: Ce privire este aceasta Fiule prea iubite? cu acestea ţi-au răsplătit ţie norodul cel neplecat şi fără de lege, carele au primit minunile tale cele multe, ci slavă negrăitei pogorârei tale Stăpâne.

Troparul glas 4.

Şi părtaş obiceiurilor...

Altul al Sfântului Isihie asemenea.

Mucenicul tău Doamne Isihie...

Slavă şi acum a Născătoarei:

Caută la sfârşitul cărţii.

LA UTRENIE

CANOANE DOUĂ

Canonul Sfântului Teodot

Al căruia Acrostihul la Greci este acesta.

Pre prea marele Isihie voi lăuda...

Peasna I, Glas 4, Irmos.

Adâncul mării roşii cu urme neudate pedestru trecându-l Israil cel de demult, cu mâinile lui Moisi în chipul Crucii, puterea lui Amalih în pustie au biruit.

Mişcările tale Mucenice cele către Dumnezeu ai îndreptat, ale căruia păzind poruncile cele cinstite, te-ai făcut ierarh şi cu sângele muceniciei arătat ai strălucit.

Dumnezeeşte şi cu bună credinţă petrecând, prin nevoinţele înfrânării omorând mişcările trupului, ai câştigat viaţă,

podoaba ierarhilor şi împlinirea mucenicilor.

Duhul sfânt sălăşluindu-se în inima ta cea prea înţeleaptă, din scutece te-ai arătat pre tine drept împreună pătimitor şi blând şi dumnezeesc ierarh mucenice Teodote.

A Născătoarei:

Firea omenească cu înşelăciune au fost robit întâi; iară tu născând pre Hristos, au dobândit slobozire, cu mare înţelepciune lăudându-te pre tine.

Alt canon al sfântului Isihie.

Al căruia Acrostihul la Greci este acesta.

Prinos încuviinţat lui Dumnezeu te-ai arătat fericite...

Facerea lui Iosif.

Peasna I, Glas 4, Irmos.

Cânt ţie Doamne Dumnezeule...

Cu dumnezeeştile străluciri ale Mântuitorului fiind strălucit pătimitorule, pre cei ce cu credinţă săvârşesc sfântă pătimirea ta, umple-i de lumină dumnezeească.

Cu totul dându-te Mântuitorului, vitejeşte ai suferit moartea cea pentru dânsul, Isihie prea fericite şi ai câştigat dumnezeeasca viaţă.

Slavă:

Ingrădit fiind cu legile Stăpânului, momelele cele viclene ale celor fără de lege le-ai lepădat, prea fericite Isihie, vitejeşte pătimind.

Şi acum, a Născătoarei:

Fecioară ai rămas după naştere ca şi mai înainte de naştere, născând cu adevărat pre Ziditoriul. Pre carele roagă-l preacurată să se mântuiască ceice te laudă pre tine.

Peasna 3 Irmos.

Veselească-se de tine Biserica ta Hristoase strigând: Tu eşti puterea mea Doamne, şi scăparea şi întărirea.

Cu lacrimile şi cu oftările şi cu curgerile sângiurilor tale ai stins cărbunii cei aprinşi ai înşelăciunii, sfinţite mucenice Teodote.

Viaţa ta cea curată arătându-te pre tine sfinţit şi dumnezeesc luminătoriu, te-au făcut şi adevărat mărturisitor patimilor lui Hristos.

Stând în mijlocul divanului şi rănindu-te cu rane cumplite, nu te-ai lepădat de numele lui Hristos, mucenice Teodote.

A Născătoarei:

Tămădueşte cugetul meu cel slăbit de năvălirile şarpelui celui viclean şi robit de păcate, Prea curată.

Alt canon, Irmos.

Arcul celor puternici...

Având cugetul sus către Dumnezeu purtătoriule de chinuri, puterea gonacilor cea a-

ducătoare de pierzare o ai biruit, pătimind prea cu răbdare.

Numai frumseţea cea dorită a lui Hristos iubind, de frumseţile lumii ai fugit; şi pătimind ai primit cununa dreptăţii prea fericite Isihie.

Slavă:

Pre o Dumnezeire cunoscând, nestatornicia mulţimei dumnezeilor ai urât purtătorule de chinuri, şi cu mucenia te-ai strălucit, vrednicule de minune Isihie.

Şi acum, a Născătoarei:

Stăpânind până la tine, moartea au încetat, că ai născut izvorul nemuririi: pre Hristos singur prea bunul Dumnezeul nostru, prea sfântă Fecioară.

Irmosul.

Arcul celor puternici au slăbit şi cei neputincioşi s'au încins cu putere; pentru aceasta s'au întărit întru Domnul inima mea.

Sedealna glas, 3.

Podobie: Pe frumuseţea feciorici tale...

Pătimitor nebiruit te-ai făcut Atotţiitorului, fericite Isihie, nepărtinind trupului în vremea goanelor. Pentru aceasta omorându-te în râurile apelor, într'însele ai înecat pe balaurul cel luptător. Drept aceea cu veselie prăznuim dumnezeească pomenirea ta mucenice.

Slavă, Şi acum, a Născătoarei:

Neînţeleasă şi necuprinsă este cea cu adevărat înfricoşată taină, carea s'au lucrat întru tine, că pre cel necuprins zămislindu-l, l-ai născut cu trup din preacurate sângiurile tale Stăpână de Dumnezeu dăruită, pre carele, ca pre Fiul tău, roagă-l totdeauna Prea curată ca să se mântuiască sufletele noastre.

A crucii, a Născătoarei:

Prea curata mieluşaua şi maica ta, cea neispitită de nuntă Hristoase, văzându-te mort spânzurat pre lemn, ca o maică plângând grăia: Ce ţi-au răsplătit ţie norodul cel fără de lege şi nemulţămitor al jidovilor, carele cu multe şi mari darurile tale Fiul meu, s'au desfătat? laud dumnezeească pogorârea ta.

Peasna 4, Irmos.

Ridicat pre Cruce văzându-te Biserica, pre Tine soarele dreptăţei, au stătut întru a sa rânduială precum se cuvine, strigând: Slavă puterii tale Doamne.

Sfărâmându-ţi-se trupul tău cu rane, te-ai făcut cuget cu adevărat prea tare şi ai strigat: Slavă puterii tale Doamne.

Aprinzându-te de dragostea Stăpânului, durerile cele prea cumplite ale ranelor ai suferit

și însu-ți tu ai fost ca cum ar fi pătimit altul, prea mare între mucenici Teodote.

Muncile ce să apropie de trupul tău ai suferit, căci prin cuget curat ai văzut răsplătirea cea viitoare, carea îți ușura durerile tale de Dumnezeu înțelepte Părinte.

A Născătoarei:

Palat prea luminos al Stăpânului, prea sfântă de Dumnezeu Născătoare, arată-ne locașuri Sfântului Duh, pre noi cei ce întru lăcașul tău cel sfânt aducem Domnului laudă.

Alt canon, Irmos.
Pentru dragostea chipului...

Cu vitejia minții te-ai pus împrotiva muncitorului celui păgân, prea fericite, carele îți poruncia să jertfești idolilor, Isihie slăvite.

Ca o jertfă prea curată te-ai adus celui ce s'au jertfit pentru tine, pentru îndurările milostivirii, prea mare Isihie, frumsețea mucenicilor.

Slavă:

Intărire ție și putere ți-s'au arătat Stăpânul în vremea patimilor, pururea fericite. Pentru aceasta nu te-ai înfricoșat de moartea cea vremelnică.

Și acum, a Născătoarei:

Odrăslind Fecioară strugurul cel fără stricăciune, carele pică tuturor mustul nemuririi, te-ai arătat cu totul Prea curată și maică și fecioară.

Peasna 5, Irmos:

Tu Doamne lumina mea în lume ai venit, lumina cea sfântă, carea întorci dintru întunerecul necunoștinței, pre cei ce te laudă pre tine cu credință.

Suindu-te pre lemn înțelepte Teodote cu tărie ai răbdat rumperile trupului tău, toți minunându-se.

Fiind spânzurat, ai răbdat strujirile trupului, având pre Stăpânul cel ce cu credință te întăria pre tine Teodote.

Cu udăturile sângiurilor văpsindu-ți haina ta cea sfințită, prea luminoasă o ai arătat, fericite Teodote.

A Născătoarei:

Zemislit-ai pre Dumnezeu cel ce s'a făcut om, o Stăpână! Pentru aceasta neamurile neamurilor neîncetat te fericesc pre tine.

Alt canon, Irmos.
Lumina ta Doamne...

Luminându-se mintea ta de lumina cea nematerialnică, au risipit înșelăciunea rătăcirii mulțimei dumnezeilor, Isihie fericite.

Cu înțelegeri strălucite și cu suiri bune îndumnezeindu-te prea fericite, de nestatorni-

cia nedumnezeirei ai scăpat, purtătorule de chinuri.

Slavă:

Părăsind necunoştinţa cea cu multă amestecare, te-ai liniştit şi în locul ostenelilor şi al durerilor ai luat dumnezeeasca bucurie, purtătorule de chinuri.

Şi acum, a Născătoarei:

Tu singură Prea curată ai născut pre Dumnezeu Cuvântul cel ceresc pre pământ, pre carele îl laudă toată făptura ca pre Făcătorul şi Domnul.

Peasna 6, Irmos:

Jertfi-voi ţie cu glas de laudă Doamne, Biserica strigă către tine, de sângele dracilor curăţindu-se cu sângele cel curs prin milostivire din coasta ta.

Fiind închis în temniţă ca un tâlhar Teodote, ai fost păzitor poruncilor dumnezeeşti ale Stăpânului celui ce au luminat dumnezeească prăznuirea ta.

Stătut-ai înaintea divanului celor nedrepţi, şi judecându-te ai judecat pre oamenii cei fără de lege, cari socotiau mai mult nedreptate, decât dreptate, de Dumnezeu înţelepte.

Valurile muncilor celor iuţi ai sfărâmat ca o piatră, înălţându-te cu suirea inimei tale către piatra cea din marginea unghiului Hristos Dumnezeu, prea fericite Teodote.

A Născătoarei:

Sălăşluindu-se în pântecele tău Hristos Dumnezeul nostru, goneşte păcatul cel ce s'au sălăşluit întru oameni, şi prin iubirea sa de oameni, îi face ai săi.

Alt Canon, Irmos:

Strigat-au mai înainte...

Inălţând dragostea inimii tale către Dumnezeu, întru repejunile râurilor ai fost aruncat Isihie, şi întru acelea ai aflat sfârşitul cel fericit mucenice.

Pârâul desfătărei după vrednicie te-au primit pre tine Isihie, cela ce ai primit sfârşitul cel fericit, întru repejunile râului, în care ai înecat mulţimea dracilor.

Slavă:

Cu tăriea şi cu puterea Duhului ai călcat mulţimea vrăjmaşilor celor nevăzuţi, şi încununându-te cu biruinţele, te-ai numărat împreună cu cetele îngerilor.

Şi acum a Născătoarei:

Lăcuind Domnul în sfânt pântecele tău, Născătoare de Dumnezeu, lăcaşuri veselitoare ale Treimei săvârşeşte pre cei ce cu credinţa adevărului pre tine acum te fericesc.

Irmosul:

Strigat-am mai 'nainte închipuind îngroparea ta cea de trei zile, Proorocul Ionă în chit rugându-se: Din stricăciune mă izbăveşte, Iisuse împărate al puterilor.

CONDAC, glas 3.

Credinţa cea rea a mării ai ruşinat, şi înşelăciunea nedumnezeirei cei idoleşti cu credinţa dreptei credinţe ai rănit, şi făcându-te ca o ardere de tot dumnezeească, prin lucrarea minunilor, stropeşti marginile prea sfinţite Teodote. Roagă-te lui Hristos Dumnezeu, să se dăruiască nouă mare milă.

Întru această lună în 2 zile. Pomenirea sfântului sfinţitului mucenic Teodot, Episcopul Kiriniei Kiprului.

Stih: Teodote de ranele chinuirii umplându-te,
Prin care şi Hristos cu pace este primindu-te.

Intru a doua zi în limanurile cereşti au intrat Teodot cel prea lăudat.

Acesta au fost în vremile împăratului Lichinie şi a lui Savin ighemonului Kiprului. Iară pentru mărturisirea lui Hristos stând înaintea ighemonului, fu bătut cu vine de bou, după aceia îl spânzurară şi-i strujiră trupul şi-l întinseră pre un pat de fier ars, şi cu darul lui Hristos s'au ferit prea slăvit fără de nici o stricăciune. Deci pentru aceasta îi bătură şi piroane în picioare şi-l silea să alerge. Apoi băgându-se în temniţă. Şi după aceia potolindu-se goana, din porunca şi dogma lui Constantin împărat să scoasă din temniţă la nouăsprezece zile ale lui Ianuarie, în carea zi să sărbează pomenirea sa. Şi trecând doi ani se pristrăvi către Domnul în două zile ale lui Martie, pentru aceia iarăş să sărbează.

Intru această zi pomenirea sfântului mucenic Isihie, Singeliticului.

Stih: Pre Isihie în râurile apelor l-au băgat:
Prin care de râul focului au scăpat.

Acesta au fost pre vremea împăratului Maximian, cel întâi al palatului fiind. Deci poruncind împăratul Maximian ca toţi creştinii ce se găsesc în ostăşie de nu se vor lepăda de Hristos să li se ia brâele şi să petreacă fără cinste. Pentru aceasta mulţi creştini au ales mai bine să vieţuiască fără de cinste, decât prin cinste să-şi piardă sufletele. Dintre cari unul era şi sfântul Isihie. De carele înştiinţându-se împăratul au poruncit să se dezbrace de hainele ce era îmbrăcat, fiind acelea de mult preţ, şi să se îmbrace cu o haină de păr proastă şi fără mâneci şi să petreacă împreună cu femeile spre necinstea şi ruşinea sa. Iară aceasta făcându-se, chemându-l pre el împăratul îl întreba, dacă nu să ruşinează, fiind pogorât din cinstea magistrilor la necinstita aceia petrecere; iară el zicând că cinstea cea de faţă este vremelnică, iară cinstea lui Hristos este veşnică şi nesfârşită, au poruncit împăratul să i se lege de gât o piatră de moară, şi să fie aruncat în mijlocul râului Antiohiei, numit Oront. Intru carele ş'au primit fericitul sfârşit.

Intru această zi, pomenirea sfântului mucenic Koint făcătorul de minuni.

Stih: Numirea ai luat din fapte.
Facere de minuni Kointe fericite.

Acesta s'a născut în Frigia, şi acolo s'au învăţat blagocestia. Deci ducându-se la cetatea Neolida împărţea milostenie la cei lipsiţi. Iară pre vremile împăratului Avrilian, ighemonul Rufin sfătuindu-l pre el ca să jertfească idolilor şi fiind ţinut de drac şi prin rugăciunea sfântului vindecându-se, au lăsat pre sfântul, răsplătindu-i facerea de bine cu daruri. Şi iarăşi prinzându l pre el cei ce se afla în capiştea idolilor, fiindcă prin rugăciunea sfântului s'au făcut cutremur, au căzut la pământ, şi capiştea şi idolii dintr'însa, scăpând ei afară au lăsat pre sfântul. Deci după cutremurul acela, trecând încă patruzeci de zile, prinzând pre sfântul, Klearh boiariul locului carele era desidemon şi râvnitor spre închinăciunea idolească, au poruncit să se zdrobească fluerile picioarelor sfântului, carele îndată cu puterea lui Hristos

s'au făcut întregi şi sănătoase. Iară după aceasta au trecut zece ani dela zdrobirea fluerilor, în carea vreme încungiura el, vindecând toată boala şi toată neputinţa şi ajutând pre săraci s'au mutat către Domnul.

Intru această zi, pomenirea sfântului mucenic Nestor şi Trivimiu prin sabie s'au săvârşit.

Stih: Cel ce au rănit grumazul lui Nestor prin sabie,
Deasemenea rană au dat şi lui Trivimie.

Aceştia erau din laturea Kiverioţilor, din cetatea Pergiei; iară pre vremea lui Dechie celui rău credincios, fiind daţi ei de închinătorii de idoli la stăpânitorul laturii şi propoveduind pre Hristos au fost desbrăcaţi şi bătuţi cu vine de bou uscate. Apoi fiind spânzuraţi li s'au strujit trupurile până la măruntaie. Şi rămânând ei neclintiţi în credinţă li s'au tăiat capetele de sabie.

Intru această zi, pomenirea sfântului apostol Parmena unul din cei şapte diaconi

Stih: Te ţine pre tine mormântul însă numai trupul fiind,
Că sufletul tău Parmena cu îngerii este petrecând.

Intru această zi, pomenirea sfântului mucenic Troadie, şi cei împreună cu dânsul ce au mărturisit pre vremea lui Dechie împărat.

Stih: Troadie a murit de sabie nu îndelunga, căci îndelungând nu te vei încununa.

Intru această zi, sfânta fecioară Evtalia, prin sabie s'au săvârşit.

Stih: Pre Fiul maicei Fecioară cocoană ai iubit,
Pentru carea cocoană fecioară frumoasă tăiere ai suferit.

Intru această zi, sfinţii mucenici Andronic şi Atanasia de sabie s'au săvârşit.

Stih: Cu Atanasia cea vestită împreună murind,
Andronic cel vestit, credem că sunt vieţuind

Cu ale lor sfinte rugăciuni...

Peasna 7 Irmos:

In cuptorul persesc tinerii lui Avraam, cu pofta bunei credinţe mai vârtos decât cu văpaia focului fiind aprinşi au strigat: Bine eşti cuvântat în Biserica slavei tale Doamne.

Aprinzându-te de dragostea dumnezeescului Duh, puindu-te pre pat foarte ars, ai rămas nears, strigând: Bine eşti cuvântat în Biserica slavei tale Doamne.

Fiind tu însuţi ca cum ar fi pătimit altul, cu tot cugetul ai alergat către Dumnezeu fericite şi tăerile şi arderile n'ai băgat în seamă nesimţind, prin purtarea de grijă a lui Hristos.

Cu înţelepciunea cuvintelor pre cei ce au fost plini de necuvântare, în mijlocul divanului i-ai ruşinat, arătându-i ca pre nişte neputincioşi ai relei credinţe şi ca pre cei ce au primit capiştile dracilor mai mult decât pre Ziditorul.

A Născătoarei:

Cu cetele cele de sus maica lui Dumnezeu strigăm ţie: Bucură-te cerul cel însufleţit şi palatul cel prea slăvit şi scaun de foc, pre carele Hristos cu trupul s'au odihnit.

Alt Canon, Irmos:

Tinerii lui Avraam oarecând...

Viteješte împleticindu-te cu vrăjmaşul ai smerit puterea aceluia prea fericite Isihie, strigând: Dumnezeul părinţilor bine eşti cuvântat.

Vitejia şi isprăvile tale şi

credinţa cea adevărată dela marginile pământului până la margine să vestesc, mucenice Isihie cugetătorule de Dumnezeu.

Slavă:

Cu vinele cele prea tari ale luptelor tale mucenice ai spânzurat pre vrăjmaşul şi moarte prea slăvită întru înecăciunea apelor ai primit Isihie.

Şi acum, a Născătoarei:

Născând Viaţa, pre noi cei omorâţi de păcat, pre toţi ne-ai înviat: Pentru aceasta strigăm ţie Născătoare de Dumnezeu Fecioară, pururea prea proslăvită.

Peasna 8, Irmos:

Mâinile întinzându-şi Daniil, „gurile leilor cele deschise în groapă le-au încuiat „şi puterea focului au stins, cu „buna faptă încingându-se. Ti„nerii cei iubitori de buna cre„dinţă strigând: Binecuvântaţi „toate lucrurile Domnului pre „Domnul".

Improtivindu-te vrăjmaşului prin chinurile tale mucenice Teodote, ai fost pironit în picioare cu piroane şi ai mers spre cărarea carea duce către împărăţia Cerului, prea lăudate, cântând: Bine cuvântaţi toate lucrurile Domnului pre Domnul.

Propoveduind pre Dumnezeu cel ce au venit pre pământ şi prin dumnezeeşti patimi au sfărâmat patima cea de tot pierzătoare, ai suferit patima cea dumnezeească şi fericită cu trupul Teodote cântând: Bine cuvântaţi toate lucrurile Domnului pre Domnul.

Cu picăturile sângiurilor şi prin curgerea învăţăturilor celor sfinţite, prin dar ai adăpat inimile credincioşilor celor buni prea înţelepte, şi ai aşezat ca să odrăslească înţelepciunile cele dumnezeieşti lucrătorului de pământ, căruia strigăm: Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului pre Domnul.

A Născătoarei:

De toată spurcăciunea ai curăţit firea omenească Fecioară, născând ploaia cea cerească, pre cel ce s'au făcut om şi pre noi ceice eram învechiţi ne-ai înoit prea curată, pre cei ce strigăm: Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului pre Domnul.

Alt Canon, Irmos:

Toate lucrurile lui Dumnezeu...

Năvălit-ai cu vitejie către lupte, pre Hristos având împreună sprijinitor slăvite. Şi biruind desăvârşit ai primit cununa nestricăciunii şi vieţuieşti în veci.

Cu luptele cele sfinţite ai oprit curgerile nedumnezeirii înţelepte Isihie, şi aruncat fiind

în râu, întru acela ai primit sfârșitul, lăudând pre Hristos în veci.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Ca unul ce ai împărățit, cu bună slăvire asupra înșelăciunii, petrecerile cele împărătești și vrednicia cea mare le-ai părăsit slăvite și te-ai lipit de Impăratul tuturor.

Și acum, a Născătoarei:

Prea sfințitul Prooroc te numește pre tine ușă neumblată Preacurată, prin carea au trecut Ziditoriul, precum însuș știe, lăsându-te iarăș încuiată precum și mai înainte de naștere.

Irmosul:

Să lăudăm bine să cuvântăm:

Toate lucrurile lui Dumnezeu și toată zidirea bine cuvântați pre Domnul; cei cuvioși și noroadele cele smerite cu inima lăudați și-l prea înălțați pre El întru toți vecii.

Peasna 9, Irmos:

Hristos piatra cea netăiată de mâna, cea din marginea unghiului, din tine muntele cel netăiat Fecioară s'au tăiat, adunând firile cele osebite. Pentru aceasta veselindu-ne, pre tine Născătoare de Dumnezeu te mărim.

Sicriul cel dumnezeesc al moaștelor prea sfințitului Păstor, tot felul de tămăduiri izvorăște și potolește patimile, și dezleagă durerile cele de preste an, cu darul cel dumnezeesc al Mântuitorului.

Ca un sfințit mucenic având puterea a lega și a deslega, desleagă lanțurile răutăților mele și stropește sufletul meu cel ce arde de focul păcatului, rugând pre cel mult îndurător.

Astăzi prăznuiește cu credință biserica pomenirea ta cea prea sfințită și mutarea către iubitorul de oameni. Și bucurându-se îți împletește ție diademele cele dumnezeiești ale laudelor.

Câștigându-te pre tine ca pre o stea de zi strălucitoare, cu razele cele luminoase ale dumnezeieștilor doriri, și cu luminile cele curate ale minunilor tale ne luminăm, de Dumnezeu grăitoriule Teodote.

A Născătoarei:

Născut-ai nouă Fecioară pre lumina ceia ce negrăit au strălucit din Tatăl mai nainte de lumină, risipind întunericul necunoștinței și pre cei ce dormiau sub umbra păcatului i-au luminat.

Alt Canon, Irmos:

Eva adică prin boala...

Cu chipul sufletului și al trupului frumos te-ai cunoscut Isihie; că tu vrednicia și bo-

găția și slava cea vremelnică le-ai părăsit și singur lui Hristos ai urmat, împreunându-te cu mulțimile mucenicilor.

Zdrobit-ai pre idolii pierzării înțelepte Isihie și ai iubit mai ales a muri prea cu silnicie, ca să dobândești viața cea viitoare, împreună cu toți cei ce bine au pătimit. Pentru aceasta pre tine cu credință te fericim.

Slavă:

Sositu-ne-au nouă astăzi pomenirea ta Isihie de Dumnezeu fericile, luminând inimile tuturor celor ce cu credință laudă într'însa ostenelele și luptele tale cele vitejești și nevoințele trudelor.

Și acum, a Născătoarei:

Din tine prea curată au răsărit nouă lumina, singur Domnul tuturor și au luminat inimile tuturor cu dumnezeești cunoștințe și întunerecul necunoștinței l-au micșorat. Pentru aceasta toți pre tine te fericim.

Irmosul:

Eva adică prin boala neascultării blestem înlăuntru au adus; iară tu Fecioară de Dumnezeu Născătoare, prin odrasla purtării în pântece lumii blagoslovenia ai înflorit. Pentru aceasta toți te mărim.

Și cealaltă slujbă, a Utreniei dupre rânduială și Otpustul.

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

ÎN 3 ZILE

Sfinții mucenici Evtropie, Kleonic și Vasilisc.

La Doamne strigat-am: Stihirile Triodului și ale sfinților. Glas 1.

Podobie: Prea lăudaților mucenici...

Mucenici întreiți cu numărul, luptându-vă cu tărie împrotiva judecătorilor celor prea cruzi, și cu credință suferind felurile durerilor celor foarte cu iuțeală, împărăția cea de sus ați dobândit. Pentru aceasta rugați-vă, să se dăruiască sufletelor noastre pace și mare milă.

Pre Evtropie, pre Kleonik cel tare și pre Vasilisc cu duhovnicești cântări să-i lăudăm. Că prin darul bunei credințe au ars cu foc materia nedumnezeirei și acum luminează marginile cu străluciri dumnezeești, ca niște prea străluciți luminători, ca cei ce au pierdut toată înșelăciunea.

Capetele tăindu-vi-se, capul vrăjmașului ați sfărâmat cu picioarele voastre cele prea frumoase, vitejilor mucenici, stele nerătăcite și junghieri însuflețite, odoarele Bisericii cei cerești Evtropie slăvite, Vasiliske și Kleonike, tuturor pace cerșindu-le.

Slavă, și acum, a Născătoarei:

Sufletul meu, carele bolești cumplit de patimi prea rele, vindecă-l prea lăudată, carea pre Tămăduitorul și Mântuitorul tuturor, pre Hristos ai născut, carele vindecă toată neputința, cel ce au rănit mintea cea rea a diavolului și din moarte ne-au slobozit pre noi.

A Crucii, și acum, a Născătoarei:

Junghierea ta cea nedreaptă Hristoase văzându-o Fecioara tânguindu-se striga ție: Prea dulce Fiule, cum mori fără dreptate? cum te spânzuri pre lemn, carele ai spânzurat tot pământul pre ape? Nu mă lăsa singură, Făcătorule de bine mult milostive, pre Maica și slujnica ta rogu-mă.

LA UTRENIE

CANONUL Mucenicilor.

Al căruia Acrostihul la Greci este acesta:

Prin cântări laud ostenelile a trei nevoitori întru o unire cugetători.

Peasna I, Glas 4, Irmos:

Adâncul mării roșii cu urme neudate, pedestru trecându-l Israil cel de demult, cu mâinile lui Moisi în chipul Crucii, puterea lui Amalik în pustie au biruit.

Cu strălucirile dumnezeiești vărsări de lumină strălucindu-vă și cu cununile pătimitorilor cu adevărat luminându-vă, sfinților cei întocma cu numărul Treimei, pre aceasta îmblânzită nouă să o faceți.

Glăsuindu-vă duhovnicește de graiurile cele dumnezeiești mucenicilor, și fiind uniți întru una, ținînd legătura păcii întru sine-vă, ați biruit înșelăciunea vrăjmașului.

Slavă:

Intocma cu numărul Treimei arătându-vă mucenicilor, întocma cu credința cugetând într'însa de o potrivă, ați aflat cununa, Evtropie, Kleonike, împreună cu Vasilisc, bunilor biruitori.

Și acum, a Născătoarei:

Frumos mai mult decât fiii oamenilor, cuvântul cel mai 'nainte de veci ieșind din pântecele tău, Stăpână, au pierdut posomorârea morții, dându-ne nouă viață veșnică, Preacurată Fecioară.

Peasna 3, Irmos:

Veselește-să de tine...

Intărindu-te întru Hristos Evtropie, cu acelaș nume adevărat te-ai făcut purtătorul de biruință împrotiva vrăjmașilor, slăvite mucenice.

Muceniceşte pătimind, arătat ai luat laudă nemuritoare a biruinței, înțelepte mucenice Kleonike, pironindu-te pre cruce vitejește.

Slavă:

Implătoşindu-te cu crucea slăvite, împărăteşte ai surpat multa nedumnezeire cea elinească, mucenice Vasiliske, pururea pomenite.

Şi acum, a Născătoarei:

Lăcaş liniştit şi anghiră neruptă având-te credincioşii pre tine Născătoare de Dumnezeu, din cele cumplite ale înşelăciunii să ne izbăvim.

Irmosul:

Veseleşte-se-de tine Biserica ta Hristoase, strigând: Tu eşti puterea mea Doamne, şi scăparea şi întărirea.

Sedealna glas, 1.

Podobie: Mormântul tău...

Pre Treimea cea prea slăvită, treimea mucenicilor o au mărturisit înaintea norodului celui mult, şi pătimind muceniceşte s'au numărat cu cetele celor fără de trupuri. Pre aceştia astăzi să-i lăudăm cu credinţă, prăznuind pomenirea lor cea sfinţită şi veselitoare lumii.

Slavă, şi acum, a Născătoarei:

Nădejdea credincioşilor, prea sfântă Fecioară, pre Dumnezeu pre carele L'ai născut mai pre sus de minte şi de cuvânt, roagă-l neîncetat împreună cu puterile cele de sus, ca să ne dea iertare de păcate nouă tuturor şi îndreptare vieţii, celor ce cu credinţă şi cu dragoste pururea te slăvim pre tine.

A Crucii, a Născătoarei:

O minune nouă! O taină înfricoşată! Striga Preacurata Maica şi cea cu totul fără prihană, când au văzut pre Domnul întins pre cruce. Cel ce toate le ţine cu palma, ca un osândit de judecătorii cei fără de lege spre cruce să osândeşte.

Peasna 4, Irmos:

Ridicat pre cruce văzându-te Biserica, pre tine Soarele dreptăţii, au stătut întru a sa rânduială, precum se cuvine strigând: Slavă puterii tale Doamne.

Fiind întemeiaţi pre piatra adevărului, v'aţi arătat neclătiţi de asuprelele muncilor, mult pătimitori mucenici, dezrădăcinând arătat toată întemeierea înşelăciunii.

Toată dorirea întinzând către Ziditoriul, întinzându-vă de legături şi de zgârieturi, având durere v'aţi arătat nebiruiţi în locul cel de luptă, Kleonike, Evtropie împreună cu Vasilisc.

Slavă:

Cu prea frumoase raze fiind străluciţi, ca cei ce priviţi către Hristos, unde sunt purtătorii de chinuri, prea lesne aţi suferit revărsarea focului, arzând pre cei protivnici.

Și acum, a Născătoarei:

Curgerea pășunii morții o ai oprit, născând râul vieții, pre Hristos. Pre carele roagă-L să stingă cuptoriul păcatului sufletului meu, Maica milostivirii Preacurată.

Peasna 5, Irmos.

Tu Doamne lumina mea în lume ai venit, lumina cea sfântă, carea întorci dintru întunerecul necunoștinței, pre cei ce te laudă pre tine cu credință.

Cu tăria cugetului surpând semeția muncitorilor, bârfeala cruzimei lor ați zdrobit, prea răbdătorilor mucenici.

Mai pre sus de ceste pământești cugetând de bună rodirea cea cerească, carea înflorește, ați părăsit ostășirea, bogăția și slava.

Slavă:

Neînfricoșându-vă de nebunia cea fără de omenie a muncitorilor, vitejește ați defăimat focul și bătăile, și zgârieturile și muncile.

Și acum, a Născătoarei:

Intru mine îmbrăcându-se din tine cel ce m'ai zidit, Născătoare de Dumnezeu, au ieșit în două firi cunoscut într' un Ipostas fiind neamestecat.

Peasna 6, Irmos:

Jertfi-voi ție...

Fiind întărită societatea de frați a mucenicilor, dumnezeescul Kleonik împreună cu Evtropie dupre multe chinuri pironindu-se pre Cruce, arătat desăvârșit s'au încununat.

Călătorind pre calea cea neclătită a muceniei slăvitul Vasilisc și pironindu-i-se picioarele au zdrobit capetele dracilor călcându-le.

Slavă:

Biserică făcând inima ta ai surpat chipul înșelăciunii arzându-l și prin sabie tăindu-ți-se capul ai primit și cunună, mucenice Vasiliske, pururea pomenite.

Și acum, a Născătoarei:

Ca un trandafir în mijlocul spinilor, și ca un crin prea curat, și ca pre o floare din văi aflându-te Mirele Cuvântul, o Maica lui Dumnezeu în pântecele tău s'au sălășluit.

Irmosul:

Jertfi-voi ție cu glas de laudă Doamne, Biserica strigă către Tine, de sângele dracilor curățindu-se, cu sângele cel curs prin milostivire din coasta ta.

CONDAC, glas 2.

Podobie: Cele de sus căutând...

Luminători luminoși v'ați arătat dumnezeești mucenici cei trei cu numărul și cu strălucirile minunilor luminați toată zidirea, pururea gonind noap-

tea cea adâncă a neputinţelor, şi unui Hristos Dumnezeu rugându-vă, ca să se dăruiască nouă mare milă.

Intru această zi în 3 zile, pomenirea sfinţilor mucenici Evtropie, Kleonic şi Vasilisc.

Stih: Evtropie prin închipuire i s'au arătat urmând lui Hristos,
Carele şi sfârşitul luând prin sabie au aflat pre Hristos.
Şi Kleonic strălucită biruinţă este având,
Ca şi Hristosul meu de demult, pre Cruce spânzurând.
Trupul ca o temniţă avându-l şi mai nainte de a temniţei închidere,
Vasilisc (acum se bucură) de amândouă temniţele luând izbăvire.
Pre lemnul crucii Evtropie,
S'au pironit în a treia a lui Martie.

Aceştia erau pre vremile lui Maximian împreună ostaş şi rudenii sfântului mucenic Teodor Tiron cu neamul din Amasia, care este cetate strălucită a Pontului Kapadochiei. Aceştia fiind clevetiţi la ighemonul Asclipiodot, viind înaintea lui şi bătându-i cumplit. Iară sfântul Evtropie primi rane preste gură, căci au batjocorit pre ighemonul. Atuncia cei ce-i băteau slăbiră de multă puterea muncii, iară mucenicii arătându-li-se Domnul şi slăvitul mucenic Teodor să însănătoşară. Deci crezând mulţi în Hristos pentru minunea aceasta, s'au săvârşit prin sabie. Iară ighemonul schimbându-şi firea, şi ispitind cu amăgituri ca să întoarcă pre sfântul Kleonik din credinţa lui Hristos, unele daruri făgăduindu-i şi altele şi dându-i. Nimic sfântul de acestea nu s'au înduplecat, ci mai vârtos să iuţea, că şi nebunia ighemonului ocără, şi neputinţa idolilor batjocoria. Şi făcând el jertfă doborât-au jos prin rugăciune idolul Artemindei. Drept aceia turnară preste dânşii smoală topită de trei căldări. Din care ei fură feriţi fără stricăciune. Iară muncitorii şi cei ce slujau la unele ca acelea au ars, după aceia Kleonik şi Evtropie fură răstigniţi, ş'au primit sfârşitul. Iară sfântul Vasilisc băgându-l în temniţă, preste puţină vreme au primit şi el sfârşitul.

Intru această zi, sfântul sfinţitul mucenic Teodorit Presviterul Antiohiei.

Stih: Oarecare loc al Edemului îl are spre încăpere,
Inlăuntru şi pre Teodorit cel prea mare.

Iulian moşul rău credinciosului Iulian paravatului creştin fiind şi Anagnost marei biserici din Antiohia, iară înduplecându-să de rău credinciosul Iulian nepotul său şi împăratul, nu numai de credinţa lui Hristos s'au lepădat şi s'au închinat idolilor, ci încă au şi prodosit rău credinciosului tiran toată bogăţia şi sfintele odoare ce le-au afierosit marele Constantin bisericii Antiohiei, de împăratul fiind rânduit el gonaci şi judecător acolo. Deci împrăştiind spurcatul clirosul bisericesc, au rămas singur sfântul Teodorit împreună cu alţi creştini, propoveduind cu îndrăzneală şi mărturisind credinţa lui Hristos. Pre carele şi prinzându-l l-au pus la închisoare şi aducându-l faţă au poruncit mai întâi să-i bată picioarele, apoi mai în urmă şi capul asemenea. Şi desbrăcându-l l-au spânzurat pre un lemn şi au poruncit să se strujească. Deci strujindu-se fericitul ca la trei ceasuri, sângele curgea ca un pârău, iară faţa sa era mai luminată. Iară după ce au auzit sfântul pre păgânul zicând: jertfeşte ticălosule dumnezeilor şi de eşti dator vistieriei împărăteşi sau şi altuia cuiva, împăratul te va izbăvi pre tine şi te va slobozi de datorie, şi nu-ţi vei lepăda sufletul tău aşa rău şi cu silnicie. Au zis sfântul, tu bicisnice eşti ticălos şi împăratul tău, căci lăsând pre Hristos v'aţi lipit de Antihrist şi sânteţi datori a vă face aţâţare focului celui veşnic. Iară eu nu sunt dator cuiva decât Domnului meu, adevăratului Dumnezeu, sunt dator cu adevărata credinţă până la cea din urmă a mea răsuflare. Acestea auzindu-le spurcatul, şi urâtoriul de Dumnezeu tiran au poruncit cu două făclii aprinse să arză coastele sfântului. Carele ridicându-şi ochii spre cer, să ruga, şoptind. Şi îndată cei ce ţineau făcliile au căzut la pământ ca nişte morţi, şi turburându-să Iulian şi cei împreună cu dânsul şi cu grăbire ridicându-i pre ei, şi zicând: De trei ori blestemaţilor pentru ce aţi lăsat de a arde pre rău credinciosul şi prea ticălosul şi v'aţi dat la dormitare şi la lenevie. Răspuns-au ostaşii: Tu eşti rău credincios şi de trei ori blestemat şi orbit

cu vederile, că nu vezi patru îngeri cari păzesc pre robul lui Dumnezeu şi ne opresc pre noi a ne apropia de dânsul. Deci nu vorovi nebuneşte, mare este Dumnezeul creştinilor. Deci tiranul ruşinându-se au poruncit să se arunce ei în fundul râului Orontului. Şi când îi ducea pre ei, le ziceà sfântul: Duceţi-vă fiii mei calea cea fericită cu pace, căci voi veni şi eu urmându-vă vouă şi mă voi bucura cu voi bucuria cea veşnică întru împărăţia cerurilor. Şi aceştia acest fel de mucenicesc sfârşit au luat. Iară sfântul Teodorit dupăce sta asupra sa cu totul Iulian, şi-l silea să jertfească idolilor, i-au zis: Tu adică prea rău credinciosule şi prea ticălosule decât toţi oamenii din vremea ta însuşi măruntaiele tale, cu dinţii mestecându-le după puţine ceasuri, cu silnicie îţi vei lepăda spurcatul tău suflet, trimiţându-l pre el la focul cel veşnic. Iară tiranul cel mai rău credincios decât tine în pământul persesc şi el fiind lovit de cereasca suliţă va fi aruncat în gheena focului. Şi acestea sunt o prea ticăloase răsplătirile faptelor voastre; iară eu voi jertfi Dumnezeului meu jertfă de laudă. Aşa au vorovit sfântul şi îndată au poruncit tiranul ca să i se taie capul. Iară în vremea ce îl ducea spre aceasta, sfântul făceà rugăciune cu veselie sufletească şi tăindu-se capul, s'au mutat către Dumnezeu. Iară sfintele lui moaşte oarecari creştini dupre vrednicie îngropându-le, au însemnat cele ce se zisese de sfântul şi după puţine zile, precum au spus sfântul mai înainte, amândoi Iulianii rău credinciosul moşul şi prea înrăutăţitul nepot rău cei răi ş'au luat sfârşitul.

Intru această zi sfinţii Zinon şi Zoil, cu pace s'au săvârşit.

Stih: Lui Zinon şi Zoil a vieţii deslegare,
Au stătut pricină de mai bună vieţuire.

Intru această zi prea cuvioasa Piamun fecioara cu pace s'au săvârşit.

Stih: Ca cu ciocuri auriţi Piamun cea cu negru îmbrăcată,
Să aduce cu bunătăţile fiind înpodobită.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne, miluieşte-ne şi ne mântuieşte pre noi, Amin.

Peasna 7, Irmos:

In cuptorul persesc tinerii lui Avraam, cu pofta bunei credinţe mai vârtos decât cu văpaia focului fiind aprinşi, au strigat: Bine eşti cuvântat în Biserica slavei tale Doamne.

Acum dupre vrednicie, precum au zis Făcătorul către pătimitori, câştigând viaţa cea veşnică purtătorilor de chinuri, cântaţi: Bine eşti cuvântat în Biserica slavei tale Doamne.

Moştenit-aţi purtătorilor de chinuri tainică ducerea cea mai pre sus de minte, şi slavă şi cunună, frumseţea cea veşnică şi bucuria cea neîntristată, strigând: Bine eşti cuvântat în Biserica slavei tale Doamne.

Slavă:

Voi mucenicii cei neclătiţi răbdând pătimire în cuptoriul muncilor, pre slujitorii înşelăciunii i-aţi ars, strigând: Bine eşti cuvântat în Biserica slavei tale Doamne.

Şi acum, a Născătoarei:

Rumpe Fecioară zapisul păcatelor mele şi mă mântueşte de tot felul de vătămare şi de asupreala vicleanului, ca să strig ţie: Binecuvântată eşti tu între mueri Preacurată Stăpână.

Peasna 8, Irmos:
Mâinile întinzându-şi Daniil..

Sosit-au acum praznicul vos-

tru sfinților cel de preste an, plin de veselie și de bucurie strălucită, întru care cu dragoste pre voi lăudându-vă cu cântări, strigăm dătătoriului de cununi și Dumnezeu: Binecuvântați toate lucrurile Domnului pre Domnul.

Frumoase sunt ranele voastre Mucenicilor, căci ca aurul și ca piatra cea scumpă s'au arătat lui Dumnezeu, cărora cu credință închinându-ne Dumnezeului celui ce v'au întărit pre voi strigăm: Binecuvântați toate lucrurile Domnului pre Domnul.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Izvor adevărat al darurilor întru Hristos, arătat s'au dat Mucenicilor. Pământul cel fără umezeală aduce roduri, și cel fără de apă izvorăște râuri, și firea cea necuvântătoare au ajuns a strigà cu cântare: Binecuvântați toate lucrurile Domnului pre Domnul.

Și acum, a Născătoarei:

Cuvântul sălășluindu-se în pântecele tău prea curată Stăpână, trup s'au făcut, îndumnezeind firea mea, cel mai pre sus de dumnezeire, prin desăvârșită iubirea sa de oameni. Pre carele cu credință lăudându-l cântăm: Binecuvântați toate lucrurile Domnului pre Domnul.

Irmosul:

Să lăudăm, bine să cuvântăm...

Mâinile întinzându-și Daniil, gurile leilor cele deschise în groapă le-au încuiat, și puterea focului au stins, cu buna faptă încingându-se Tinerii cei iubitori de buna credință, strigând: Binecuvântați toate lucrurile Domnului pre Domnul.

Peasna 9, Irmos:

Hristos piatra cea netăiată...

Acum văzând arătat slava Domnului purtătorilor de cununi, împreună cu cetele celor fără de trupuri, și cu ale mucenicilor, și ale drepților lui, rugați-vă cu fierbințeală pentru noi mucenicii cei trei la număr.

Cu totul întru sine-vă sălășluind pre Mântuitorul, dupre vrednicie v'ați cunoscut lui Dumnezeu cetate întemeiată pre turnuri dumnezeești Evtropie și Klenoike împreună cu Vasilisc, gânditorilor de Dumnezeu.

Slavă:

Pentru cei ce cu credință săvârșesc prea sfântă pomenirea voastră, și laudă luptele cele dumnezeești sfințite, rugați pre Ziditorul slăviților mucenici, ca să se afle iertarea păcatelor.

Și acum, a Născătoarei:

Tu singură sprijineală și nădejde și mântuire, tu scăparea mea și zid și dumnezeiască

mângâiere sufletului meu te-ai arătat. Pentru aceasta izbăvește-mă de toată munca pururea Fecioară.

Irmosul:

Hristos piatra cea netăiată de mâna cea din marginea unghiului. Din tine muntele cel netăiat Fecioară s'au tăiat, adunând firile cele osebite. Pentru aceasta veselindu-ne, pre tine Născătoare de Dumnezeu te mărim.

Svetilna glasului și Stihoavna Triodului.

Și cealaltă slujbă a Utreniei dupre orânduială și Otpustul.

ÎNTRU ACEASTĂ LUNĂ

ÎN 4 ZILE.

Prea cuviosul părintele nostru Gherasim cel dela Iordan.

La Doamne strigat-am: Stihirile Triodului și ale cuviosului glas 8.

Podobie: O Prea slăvită minune...

Părinte de Dumnezeu înțelepțite Gherasime, întraripându-ți gândul către Dumnezeu, prin credință ai urît nestatornicia amestecării cei lumești, și Crucea ta ridicând, ai urmat Văzătoriului a toate, supuind cuvântării trupul cel cu anevoie înfrânat, cu nevoințele pustniciei, prin putere dumnezeescului Duh.

Cu lumina bunătăților, și cu strălucirile minunilor, aflându-te în pustie ca un soare cu multă lumină ai călătorit o Gherasime. Și cu hiarele petrecând le-ai poruncit a-ți sluji ție. O cât este de minunat Dumnezeu Domnul, carele prea arătat supune oamenilor hiarele ca pre niște cuvântătoare.

Intru liniște multă și întru plângere, și în lacrămi toată viața ți-ai petrecut, și monahilor îndemnător prin credință te-ai făcut cu neavere împodobindu-te, și cu înfrânarea înfrumusețându-te, strein și nemernic pre pământ arătându-te. Pentru aceasta ai aflat desfătarea bunătăților de Dumnezeu fericite.

Slavă, și acum a Născătoarei:

Pre tine te rugăm cu totul fără prihană, pre folositoarea noastră și mijlocitoarea întru necazuri, nu trece cu vederea pre robii tăi cei ce pier până în sfârșit, ci grăbește și ne izbăvește pre noi de urgia și necazul ce ne stă de față, ceiace ai încăput pre Dumnezeu, Născătoare de Dumnezeu Preacurată. Căci tu ești nouă zid și ajutor nebiruit.

A Crucii, și acum a Născătoarei:

Soarele s'au întunecat Fiule și luna în haină neagră s'au schimbat lumina! Pământul să clătește și catapiteasma bisericii tale să rumpe. Și eu cum nu mă voi rumpe la cele din-

lăuntru, zgâria-mă-voi la față, prea dulce Mântuitorul meu, văzându-te pre tine mort fără dreptate.

LA UTRENIE

CANONUL Sfântului și Tripesnețul Triodului dupre rânduiala lor.

CANONUL Sfântului.

Facerea lui Gheorghie.

Peasna I, Glas 4, Irmos:

Cânta-voi ție Doamne Dumnezeul meu, că ai scos pre norod din robia Eghipetului și ai acoperit pre Faraon cu căruțele lui și puterea lui.

Având înfrânarea armă tare asupra tuturor măestriilor celui strein, vitejește să călcăm meșteșugirile lui.

Cu strălucirea duhului luminându-te la ochii cei înțelegători ai sufletului tău, prin bunătate ai biruit către lumina cea neapusă de Dumnezeu purtătorule.

Slavă:

Sarcina cea pământească acestor de aicea prin neavere lepădând-o, ca un fără de trup ai săvârșit calea sihăstriei părinte Gherasime.

Și acum a Născătoarei:

Preacurată, naşterea ta cea cu totul fără prihană, cu aripile postului dela pământ către viețuirea cea cerească ne-au înălțat pre noi, în ceruri suindu-ne.

Peasna 3, Irmos:

Intăritu-s'au inima mea...

Prin înfrânare omorând hiarele patimilor, prin nepătimire și prin curăție să ne apropiem la Hristos.

Privind pururea către dorirea Domnului cea nematerialnică, ai defăimat materia cea vremelnică cuvioase părinte.

Slavă:

Având pre limba ta totdeauna pre Hristos, părinte Gherasime, prin minuni întăreai adevărul cuvintelor tale.

Și acum, a Născătoarei:

Imputernicind întru postiri și osteneli neputința firii noastre Fecioară, întărește-o asupra patimilor.

Irmosul:

Intăritus-au inima mea întru Domnul Dumnezeul meu, pentru aceasta cei slabi s'au încins cu putere.

Sedealna Glas I.

Podobie: Piatra fiind pecetluită...

Scara bunătăților celor dumnezeești săvârșind, te-ai înălțat spre înălțimea vedeniei cei înțelegătoare, și ai primit dela Hristos arătările cele curate ale dumnezeeștilor Taine. Pentru

aceasta purtătorule de Dumnezeu pre tine te cinstim cu bună credință și strigăm: Slavă lui Hristos celui ce te-au întărit; Slavă celui ce te-au încununat; Slavă celui ce lucrează prin tine tuturor tămăduiri.

Slavă, și acum a Născătoarei:

Mâinile tale cele dumnezeești prea sfântă Fecioară, cu care ai ținut pre Ziditorul, cel ce s'au întrupat pentru bunătatea, întinzându-le roagă-L pre Dânsul, ca să ne izbăvească pre noi din ispite și din patimi, și din primejdie, cei ce te lăudăm cu dragoste și îți strigăm: Slavă celui ce s'au sălășluit întru tine; Slavă celui ce a eșit din tine; Slavă celui ce ne-au slobozit pre noi prin nașterea ta.

A Crucii, și acum, a Născătoarei:

De cei fără de lege pironindu-te pre Cruce, Mântuitorule, și coasta împungându-ți-se de sulița ostașului, Preacurata să tânguia cu amar, și de multa și înfricoșată răbdarea ta să spăimântà, strigând: Slavă dragostei tale cei către oameni; Slavă bunătății tale; Slavă ție celui ce cu moartea ta ai făcut pre oameni nemuritori.

Peasna 4, Irmos:

Venirea arătării tale cei de pre pământ Hristoase Dumnezeule vestindu-o proorocul mai 'nainte, cu bucurie au strigat: Slavă puterii tale Doamne.

Prin milostivirea ta cea pentru oameni Hristoase Dumnezeule, semn ai dat vremea înfrânării prin carea curățești și sfințești sufletele și trupurile robilor tăi, Mântuitorule.

Săvârșind scara faptelor celor bune înțelepte, te-ai învrednicit vedeniei cei mai de taină. Pentru aceasta și dar ai luat a vedea și cele viitoare mai 'nainte de vreme.

Slavă:

Cu sudorile luptelor tale celor Dumnezeești, ai adăpat pustia cea neroditoare, și aducătoare de roadă o ai arătat, carea aducea lui Hristos pre oameni.

Și acum, a Născătoarei:

Ca ceiace este dată întărire credincioșilor dela Hristos, carele te-au proslăvit pre tine, Fecioară Preacurată, în vremea înfrânării, încinge-ne pre noi cu putere, cei ce te lăudăm.

Peasna 5, Irmos:

Cela ce ai răsărit lumina și ai luminat zorile și ai arătat ziua: Slavă ție, slavă ție, Iisuse Fiul lui Dumnezeu.

Dintru dorirea cea râvnitoare de ceste de jos, prin înfrânare răpindu-ne, trage-ne către înălțimea iubirii tale Iisuse îndurate.

Cu năvălirile rugăciunilor taberile dracilor vitejeşte le-ai rănit Gherasime, şi pre Hristos îl lăudai fiu al lui Dumnezeu.

Slavă:

Ceaţa patimilor risipindu-o, de Dumnezeu purtătorule te-ai apropiat prin cuget către lumina neîntinăciunii şi a curăţiei.

Şi acum, a Născătoarei:

De întinăciunea cea înţelegătoare spălându-ne prin înfrânare, arată-ne curaţi a slavoslovi pre Fiul lui Dumnezeu, Fecioară.

Peasna 6, Irmos:

Pre cum ai izbăvit...

Fiind noi luminaţi cu strălucirea înfrânării, învredniceşte-ne a vedea dumnezeeasca slavă şi strălucirea sculării tale, Mântuitorule.

Ca un luceafăr strălucind întru întunerecul vieţii Gherasime, ai povăţuit pre oameni spre lumina petrecerii îngerilor celor fără de trupuri.

Slavă:

Cu toiagul rugăciunilor tale ai sfărâmat capetele hiarelor celor înţelegătoare şi de vânarea acelora ai mântuit pre oameni, pururea prea slăvite Părinte.

Şi acum, a Născătoarei:

Cunoscând prin tine pre Stăpânul tuturor, Născătoare de Dumnezeu de înşelăciunea idolilor ne-am izbăvit, şi cu dragoste te slăvim, cu adevărat Maica lui Dumnezeu.

Irmosul:

Precum ai izbăvit pre Ionà Proorocul din chit, Hristoase Dumnezeule, aşa şi pre mine dintru adâncul greşalelor scoate-mă şi mă mântueşte, unule iubitorule de oameni.

CONDAC, glas 4.

Podobie: Cel ce te-ai înălţat...

Aprinzându-te de dorirea celor de sus, asprimea pustiei Iordanului mai mult decât toate dulceţile lumii ai socotit. Unde plecându-ţi-se ţie hiara până la moarte cu posluşanie, şi cu jale pre mormântul tău s'au sfârşit, proslăvindu-te aşa Dumnezeu. Pre carele roagă-l pentru noi părinte Gherasime.

Intru această lună în 4 zile pomenirea sfântului prea cuviosului părintelui nostru Gherasim, cel dela Iordan.

Stih: Lui Gherasim răsplătirea îi este hiara slujitoare:
Carele au omorât hiarele patimilor mai 'nainte de a vieţii încetare.
Intru a patra zi Gherasim cel lăudat.
Din viaţa aceasta au zburat.

Acesta din copilărie pedepsindu-se cu frica lui Dumnezeu şi călugărindu-se s'au dus în pustiul cel mai dinlăuntru al Tivaidei, în zilele împăratului Constantin bărbosul, nepotul lui Iraclie, şi au pus atâta nevoinţă pentru bunătăţi de s'au făcut lăcaş lui Dumnezeu, încât şi hiarele cele sălbatece le stăpânea, că se aflase un leu de-i slujia, carele pe lângă altele slujbe grele, ce îi făcea cuviosului avea şi slujba aceasta adică, îi ducea şi

catârul ce-i căra apă de-l păştea şi iarăş îl aducea la schit. Iară odinioară luându-se catârul după nişte neguțători călători, îl legară cu cămilele de se dusă, dormind leul. Şi aşa monahul cel ce sluja prea cuviosului, se mâhni văzând seara că vine leul singur la chilie, şi cugetă că leul au mâncat pe catâr, de care lucru au spus sfântului, iară sfântul porunci să fie leul în locul catârului şi să facă slujba lui. Care slujbă primindu-o în câtă vreme au fost catârul prins la neguțători, el purta vasele cele de apă pre spatele sale, şi alergând cât putea de tare se silea să aducă apă. Ci iarăş pe acea cale să întâmplase a să întoarce neguțătorii, şi întâmplându-se şi leul la râu de unde căra apă şi văzând şi cunoscând pre catâr ce urma după cămile, se repezi fără de veste răcnind tare cât să îngroziră neguțătorii şi fugiră. Iară el apucând pre catâr de căpăstru îl trase. Deci trăgându-l pre catâr şi cămilele se trăgeau după catâr, care erau legate una de alta dupre obiceiul lor, până aduse catârul şi cămilele la chilia sfântului Gherasim.

Şi bătând la uşă cu coada, ca cum adecă ar fi adus vânat sfântului; iară sfântul zâmbind a râde puțin zisă către ucenicul său: In deşert s'au osândit de către noi leul. Fie dar slobod dela slujbă şi pască-se şi petreacă dupre obiceiul său. Atuncea leul închinându-se cu capul, ca cum i-ar fi mulțumit sfântului, să dusă la pustie, şi întru o săptămână odată venià la sfântul şi îşi pleca capul făcând în chip de închinăciune. Deci murind sfântul au venit iarăş el şi merse ca să-i dea obişnuita blagoslovenie. Şi negăsind pre sfântul pricepu de moartea lui dela monahul ucenicul sfântului, carele îl duse la mormântul lui. Pentru aceasta plânse întâi mugind încetişor, după aceia răcnind tare, muri deasupra mormântului cuviosului. Aşa slăveşte Dumnezeul pre cei ce-l slăvesc. Şi le găteşte a le sluji şi hiarele, când păzesc icoana cea dupre chip şi dupre asemănare neîntinată şi curată.

Intru această zi, pomenirea sfinților mucenici Pavel şi Iulianiei surorii sale.

Stih: Pavel cel ce zace asemenea şi Iuliania,
Sânt frați tăiați cu sabia.

Acestea erau pre vremea împăratului Avrilian, din Ptolemaida, frați dupre trup şi fii de blagocestivi părinți şi Pavel era ceteț, adică cetea la norod sfintele Scripturi carele le învățase cu multă osteneală şi le înțelesese bine. Incât de şi era tânăr prea lesne astupa gurile ereticilor, ca un propoveduitor dumnezeiesc a rânduelei cuvântului lui Dumnezeu cea pentru noi. Iară viind împăratul Avrilian la Ptolemaida, el îmbărbătă pre soru-sa Iuliani, ca să stea cu îndrăzneală, fiindcă are să se întâmple mare ispită. Deci el întrarmându-se cu semnul cinstitei cruci, fiindcă nu se îndoi că este întărit, s'au dus la împăratul şi au mărturisit credința lui Hristos; iară deşertăciunea idolească o au mustrat. Deci, fu spânzurat şi strujit. Pre carele văzându-l soru-sa striga împrotiva tiranului, că cu nedreptate munceşte pre fratele său. Deci fu prinsă şi ea şi dându-se la spânzurătoare să struji şi amândoi fură băgați într'un cazan cu smoală clocotită. Şi încă rămânând ei întru credința lui Hristos, au fost întinşi pre un pat de fier înfocat, şi pe deasupra îi bătea pre ei pe spinare. Unde Kodrat şi Acachie muncitorii cruțând pre sfinți li s'au tăiat capetele. Deci rămânând ei nevătămați, cu lanțuri de fier legându-i, iarăş i-au pus la închisoare, şi prin arătarea îngerului fiind deslegați, şi de hrană îndestulându-se, mulțămia lui Hristos. După aceasta iarăşi înfățişindu-se la împăratul şi nevrând a jertfi idolilor, îi spânzurară iarăş şi îi bătu cumplit. Atuncea şi oarecarele Stratonic unul din muncitori căruia îi era milă de sfânta Iuliani şi să abătuse către partea stângă carele au şi crezut în Hristos, în vremea când sfânta îl îndemna să nu o cruțe, ci să facă voia împăratului, turburându-se tiranul i-au tăiat capul lui; iară sfinții au poruncit să se închiză la un loc, unde erau jivini otrăvitoare. Deci fiind păziți nevătămați cu darul lui Dumnezeu, pre sfântul Pavel adecă au poruncit să-l lege la un stâlp şi fălcile lui să le bată cu măciuci de plumb, şi celălalt trup să-l bată cu toiage de fier înfocate. Iară pre soru-sa Iuliana, au poruncit să o ducă la o curvăsărie şi să-şi bată joc de ea bărbați desfrânați. Insă înfățişându-se îngerul Domnului, cu însuşi praful picioarelor lui au orbit ochii acelora desfrânați. Ci însă sfânta milostivindu-să au aruncat

apă preste ei şi i-au făcut sănătoşi. Deci rămâind sfânta nevătămată au fost aruncată împreună cu fratele său intr' o groapă cu foc, şi poruncind tiranul ca acolo să fie împroşcaţi cu pietre, s'au arătat din cer un nor de foc, care apropiindu-se de împăratul ploua preste el ploae de foc. De carea temându-se el, au scos pre sfinţi din groapă, dar însă nu s'au îndreptat, ci au poruncit, ca cu făclii aprinse să se arză ochii lor şi tot trupul, şi după aceasta să li să taie capetele.

Intru această zi Sfântul Grigorie de Kipru, cu pace s'au săvârşit.

Stih: Ca cerbul din curse, din viaţă izbăvindu-se,
Grigorie unde este apa cea vie acum să vede suindu-se.

Intru această zi sfinţii mucenici Kodrat, Acachie şi Stratonic, cei de muncitori, de sabie s'au săvârşit.

Stih: Trei cari ca apa sângele a multora l-au vărsat,
Al lor sânge Hristoase ţie ţi-l varsă prin sabie cu adevărat.

Intru această zi sfântul Grigorie episcopul Assului celui din Anadol carele au vieţuit la anul o mie o sută cinci zeci cu pace s'au săvârşit.

Stih: Din mormântul tău Grigorie curge, fericite spre slava lui Dumnezeu apă prea dulce

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne, miluește-ne şi ne mântueşte pre noi, Amin.

Peasna 7, Irmos:

"Cela ce ai grăit cu Moisì în munte, şi chipul Fecioarei în rug l-ai arătat: Bine eşti cuvântat Dumnezeul părinţilor noştri."

Prin înfrânare suindu-ne în muntele vieţii cei dumnezeeşti şi al curăţiei, pre Domnul dătătorul luminei înţelegător să-l privim.

Intru raiurile cele nestricăcioase ale bunătăţilor dănţuind, ai cules florile minunilor de Dumnezeu purtătorule dăruind tuturor darul îndestulat al acestora.

Slavă:

Păzind vrednicia cea dupre chipul lui Dumnezeu, te-ai arătat înfricoşat hiarelor celor neînblânzite, purtătorule de Dumnezeu, neîncetat cântând mulţămire lui Dumnezeu.

Şi acum, a Născătoarei:

Prin post şi prin nevoinţe încinge-ne cu tărie asupra vrăjmaşilor celor gânditori, pre noi cei ce te lăudăm şi te cântăm pre tine Născătoare de Dumnezeu.

Peasna 8, Irmos:

Pre Impăratul Hristos...

Impărate al tuturor Stăpâne Doamne, învredniceşte-ne prin post şi prin osteneli ca un bun a împărăţi şi noi asupra patimilor şi desmierdărilor celor trupeşti: Ca bine să te cuvântăm întru toţi vecii.

Pre Împăratul Hristos întru inima ta din pruncie primindu-l, de Dumnezeu purtătorule, lăcaş frumos te-ai arătat al Darurilor şi al strălucirilor lui celor dumnezeeşti, slăvindu-l pururea.

Binecuvântăm...

In văpaia patimilor nefiind ars nicicum, Părinte Gherasime, te-au udat din cer rouă Darurilor lui Hristos cu totul, pre carele cu dragoste neînce-

tat îl cântai: Ca pre un Dumnezeu al tuturor.

Şi acum, a Născătoarei:

Cel ce s'au întrupat din prea sfinte sângiurile tale, Preacurată Stăpână, însuşi ne curăţeşte de întinăciuni trupeşti prin înfrânare şi prin osteneli, întărindu-ne cu neîncetate rugăciunile tale Născătoare de Dumnezeu Fecioară.

Irmosul:

Să lăudăm, bine să cuvântăm...

Pre împăratul Hristos, pre carele l-au mărturisit tinerii cei robiţi, în cuptoriu grăind cu mare glas: Toate lucrurile lăudaţi pre Domnul.

Peasna 9, Irmos:

Naşterea ta cea fără...

Bogăţia Darului Duhului Sfânt să pune înaintea tuturor, celor ce aduc lui ostenelile înfrânării.

Viaţa şi petrecerea cea nematerialnică, în trup materialnic o ai săvârşit Cuvioase, slăvind pre Domnul carele te întăria pre tine.

Toată dorirea sufletului tău având-o spre singure cele nestricăcioase, te-ai învrednicit de cele ce ai dorit Gherasime.

Slavă:

Impreună cu cuvioşii stând înaintea lui Hristos, pre acesta roagă-l pentru cei ce săvârşesc dumnezeească pomenirea ta Cuvioase Gherasime.

Şi acum, a Născătoarei:

De sus strălucind Darul tău Stăpână, luminează pre cei ce neîncetat te măresc pre tine, Maica lui Dumnezeu.

Irmosul:

Naşterea ta cea fără de sământă Născătoare de Dumnezeu Preacurată, pre Hristos Dumnezeul nostru cu laude fără de tăcere o mărim.

Şi cealaltă slujbă a Utreniei dupre orăduială şi Otpustul.

ÎNTRU ACEASTĂ LUNĂ

ÎN 5 ZILE.

Pomenirea sfântului mucenic Konon.

La Doamne strigat-am..., Stihirile Triodului şi ale sfântului, glas 1.

Podobie: Prea lăudaţilor mucenici...

Mucenice pururea slăvite cu multe scârbe împresurându-te şi cu chinuri nesuferite împreunându-te, ai biruit pre şarpele cel cu multă măestrie şi l-ai supus subt picioarele tale cele prea frumoase slăvite. Roagă-te lui Hristos, să se dăruiască sufletelor noastre pace şi mare milă.

Konone pururea prea slăvite, luminându-ţi cugetul cu lumina sfântului Duh, întunericul dracilor celor vicleni l-ai

înpuţinat şi ai trecut spre lumina cea neapusă, veselindu-te întru Domnul. Pre carele acum roagă-l, să se dăruiască sufletelor noastre pace şi mare milă.

Konone vrednicule de minune, făcutu-te-ai biserică Treimei şi pre biserica cea prea sfântă, întru carea cu bună credinţă s'au pus trupul tău o ai arătat râu de nenumărate minuni, prea fericite. Pentru aceasta roagă-te, să se dăruiască sufletelor noastre pace şi mare milă.

Slavă, Şi acum, a Născătoarei:

Bucură-te Curată străină auzire. Bucură-te lemn sfânt de Dumnezeu sădit al raiului. Bucură-te pierderea dracilor celor vicleni. Bucură-te sabie cu două ascuţişuri carea tai capul vrăjmaşului, cu streină naşterea ta, prea sfântă cu totul Preacurată, şi iarăşi ne-ai chemat pre noi care nè-au înstreinat.

A Crucii, a Născătoarei:

Pre Mieluşelul său Mieluşaua şi Stăpâna cea Preacurată dacă l-au văzut pe cruce, neavând chip, nici frumuseţe, plângând grăià: Vai mie! unde a apus frumuseţea ta prea dulcele meu Fiu? Unde este buna cuvinţă? unde este darul feţii tale cel ce străluceà prea iubite?

LA UTRENIE.

CANONUL Sfântului şi Tripesneţul Triodului dupre orânduiala lor.

CANONUL Sfântului,

Al căruia Acrostihul la Greci este acesta:

Konon bine biruitorul mucenic, cu cântări să se laude.

Peasna 1, glas 5, Irmos:

Mântuitorului Dumnezeu, celui ce au povăţuit pre norod pre marea cu picioare neudate şi pre Faraon cu toată oastea l-au înnecat, Aceluia Unuia să-i cântăm, că s'au proslăvit.

Bunul biruitorul mucenic Konon acum să se laude, ca unul ce au făcut vitejie asupra înşelăciunii şi s'au ostăşit pentru Hristos Dumnezeul tuturor, şi s'au încununat cu cunună nestricăcioasă.

Konon slăvitul mucenic, dorind de viaţa cea ascunsă şi slava cea nemuritoare, le-au luat schimb în locul desfătării cei stricăcioasă. Pre carele cu cântări să-l cinstim, că s'au proslăvit.

Cu haina nestricăciunii îmbrăcându-te acum Konone slăvite, te-ai altoit din rădăcina maslinului celui sălbatec întru maslin dumeasnic şi ai adus roadă lui Hristos, pre cei ce te-au născut pre tine.

Slavă:

Deslegându-se prea slăvitul

mucenic de blestemul stricăciunii strămoşului au lepădat jugul, şi ş-au făcut pre soţie, soţ curăţiei.

Şi acum, a Născătoarei:

Preacurată maica lui Dumnezeu, pre Dumnezeu cel ce nu s'au despărţit de sânurile Tatălui, şi s'au întrupat din Tine, neîncetat roagă-L să mântuiască de toată primejdia pre cei ce i-au zidit.

Peasna 3; Irmos:

Cu puterea crucii tale...

Ales-ai a sluji lui Dumnezeu dorind de lumină, iară nedumnezeirea idolilor cea întunecoasă o ai urât, Konone slăvite.

Jertfitu-ţi-ai lui Hristos sufletul şi trupul cu osârdie, şi făcându-te ca un bine primit, însuţi cu singur Stăpânul ai vorbit, prea fericite.

Inţelepţeşte ai izbăzit noroade nenumărate, de legile lor cele părinteşti, în privelişte înfruntând pre cel numit cu numele pierzării, Konone slăvite.

Slavă:

Roagă-te slăvite, ca să se dea deslegare patimilor celor sufleteşti şi trupeşti, celor ce prăznuesc cu credinţă pomenirea ta.

Şi acum, a Născătoarei:

Roagă-te neîncetat Preacurată, celui ce au ieşit din coapsele tale, ca să se izbăvească dintru înşelăciunea diavolului, cei ce te cântă pre tine, Maica lui Dumnezeu.

Irmosul:

Cu puterea Crucii tale Hristoase întăreşte gândul meu, ca să laud şi să slăvesc răstignirea ta cea mântuitoare.

Sedealna, glas I,

Podobie. Mormântul tău...

Din pruncie lipindu-te de Dumnezeu, Purtătorule de Dumnezeu, te-ai arătat cinstit vas al Duhului, şi duhurile cele viclene le-ai supus. Şi pătimind dupre vrednicie te-ai mărit. Pentru aceasta toţi cu credinţă prăznuim sfântă pomenirea ta.

Slavă, şi acum, a Născătoarei.

Chiverniseşte Preacurată ticălosul meu suflet şi-l miluește pre dânsul, cel ce s'au alunecat întru adâncul pierzării, pentru mulţimea greşalelor. Şi în ceasul înfricoşatei morţi Preacurată răpeşte-mă dela dracii cei ce mă clevetesc, rogu-mă şi mă mântueşte.

A Crucii, a Născătoarei.

Fecioară prin inima ta cea curată şi fără prihană cu adevărat sabie au trecut, când ai văzut pre cruce pre Fiul tău înălţându-se Preacurată bine cuvântată Marie, scăparea păcătoşilor, Născătoare de Dumnezeu, întărirea credincioşilor.

Peasna 4, Irmos.

Auzit-am Doamne învierea „ta cea din mormânt, și am „proslăvit nebiruită puterea ta".

Surpat-ai fericite înșelăciunea noroadelor, din rădăcină și Dumnezeirea lui Iisus ai arătat.

Mincinosul dumnezeul cel de piatră de îngrozirea ta înfricoșându-se, au bine vestit pre Iisus, a fi singur Dumnezeu.

Cei neînțelegători au venit la înțelegere, prin buza cea de piatră, primind prea adevărata premenirea cea mai pre sus de fire.

Slavă:

Taină negrăită este ceiace prin Tine se propoveduiește, că pre cei rătăciți îi întorci către Domnul mucenice.

Și acum, a Născătoarei:

Cu adevărat te slăvim pre tine Născătoare de Dumnezeu nenuntită și la limanul tău scăpăm credincioșii.

Peasna 5, Irmos.

Mânecând strigăm către Tine „Doamne: Mântuește-ne „pre noi, că Tu ești Dumnezeul „nostru, afară de Tine pre altul „nu știm".

Făcutu-te-au Darul vas luminei cei curate și nestricăcioasă, pre tine slava și lauda mucenicilor.

Cu dumnezeiasca cunoștința graiurilor celor negrăite te-ai înbogățit și ai învățat nenumărate noroade, prea cinstite.

Slavă:

Darul minunilor tale văzându-l cel fără de lege strigà: Dumnezeul lui Konon au biruit înșelăciunea.

Și acum, a Născătoarei:

Fecioară după naștere te cântăm pre tine de Dumnezeu Născătoare, că tu pre Dumnezeu Cuvântul, cu trup L-ai născut lumii.

Peasna 6, Irmos.

Incungiuratu-m-au adâncul...

Fost-au Darul prin rugăciunile tale creștere și bogăție celor ce au crezut, iar împrotivirea au fost pierzare celor nesupuși, Konone prea fericite.

Arătat ți s'au supus mulțimile dracilor fericite, căci te-ai supus pre sineți lui Dumnezeu celui ce te-au făcut de sineți volnic, mucenice Konone slăvite

Slavă:

De tine se povățuià mulțimile învățându-se prin faptă și prin cuvânt, ca să aleagă dumnezeiește mila, și să urască bogăția cea iubitoare de argint prea fericite.

Și acum, a Născătoarei:

Rug nears și munte, scară

însufleţită şi poartă cerească dupre vrednicie te slăvim pre tine, Marie slăvită, lauda pravoslavnicilor.

Irmosul:

Inconjuratu-m'au adâncul, „groapă s'au făcut mie chitul, „iară eu am strigat către Tine „iubitorule de oameni. Şi m'au „mântuit dreapta Ta Doamne".

CONDAC, Glas 3.

Cu curăţia ca un înger viețuind pre pământ, dintru aceasta te-ai învrednicit a fi împreună vorbitor cu îngerii, şi pre părintele tău l-ai adus cătră cunoştinţa lui Hristos, şi pre Hristos un Dumnezeu ai mărturisit, pătimind până la sânge mucenice Konone. Roagă-te neîncetat lui Hristos pentru noi toţi.

Intru această lună în 5 zile,
Pomenirea sfântului cuviosului mucenic Konon, cel din Isavria.

Stih: Dumnezeu prin punere, către adevăratul Dumnezeu ai venit;
Lăsându-ţi părinte Konone ţărâna ta pre pământ.
Intru a cincea zi, Konon ş'au dat
Sufletul cel cugetător de răbdare cu adevărat.

Acesta au fost pre vremile sfinţilor Apostoli din satul ce se chema Vidanii, fecior fiind lui Nestor şi Nadei, cari însurându-l, el pofti mai vârtos a petrece cu femeia sa în feciorie. Şi să zice că Arhistratigul Mihail l-au învăţat credinţa în Hristos şi cum că l-au botezat în numele Treimei cei de viaţă începătoare şi l-au împărtăşit cu sfintele Taine şi putere i-au dat, ca să poată face prea slăvite minuni. Drept aceia, au plecat şi pre femeia sa Anna (căci aşa să numia) să fie la un gând cu dânsul şi să petreacă amândoi cu curăţenie. Botezându-şi şi părinţii săi întâi şi întorcându-i la credinţa lui Hristos. Incă şi pre tatăl său Nestor l-au plecat ca să mărturisească pentru Hristos. Şi au făcut şi pre cei ce sluja idolilor, de au cunoscut pre adevăratul Dumnezeul tuturor, când vrea să facă jertfă unui demon întunecat şi necurat ce erà întru o peşteră. Deci mărturisind şi demonul singur că nu este el Dumnezeu, făcu şi pre nesupusele noroade a strigà că unul este Dumnezeu, cel al lui Konon. Care aceste glasuri la Isavreni şi până astăzi să strigă cu glas mare la ziua sfântului. Să zice încă, că atâta dar şi putere au luat dela Dumnezeu asupra dracilor, încât pre unii din draci îi făcea plugari şi pre alţii pândari de păziau semănăturile şi roadele. Iară pre alţii i-au închis în chipuri de lut şi i-au pecetluit, îngropându-i adânc sub temelia casei sale. Iară pricina mărturisirii sale au fost aceasta: Că mergând întru acel loc Magnos ighemonul cu porunci împărăteşti şi prinzând pre sfântul şi aducându-l înaintea lui, şi mărturisind sfântul pre Hristos Dumnezeu adevărat, l-au bătut foarte cumplit. Deci, strângându-se norodul ca să scoată pre sfântul şi să ucidă pre Magnos ighemonul, el prinzând de veste a fugit. Iară norodul slobozind pre sfântul şi ştergându-i ranele de sânge, l-au dus la casa lui, unde trăind după aceia doi ani, s'au pristăvit către Domnul.

Şi spun că după sfârşitul său vrând creştinii să prefacă casa, ca să o facă biserică, s'au aflat chiupurile acelea întru care închisese duhurile cele viclene. Dintru care destupându-se unul, părându-li-să lucrătorilor că va fi aur într'însul pentru greime, eşiră dracii ca focul. Şi adecă, cei ce lucrau la biserică toţi căzură la pământ; iară zidirea bisericii s'au răsipit şi lemnele şi funiile au ars. Şi după apusul soarelui numai cuteza nimenea a să apropia de locul acela. Insă iarăş după puţină vreme s'au izbăvit locul acela de acea bântuială drăcească prin rugăciunile sfântului Konon, şi prin posturile şi rugăciunile creştinilor celor de acolo.

Intru această zi pomenirea sfântului mucenic Konon grădinarul.

Stih: Konon la Domnul cel ce semnele cuelor este purtând.

Să apropie semnele cuelor pre picioarele sale având.

Acesta era din Nazaretul Galilei pre vremile împăratului Dechie. Deci, sculându-se de acolo au venit la cetatea Pamfiliei, numită Mandron şi se aflà în locul ce se zice Carmena, bine lucrându-şi grădina sa, din carea îşi agonisea hrană. Insă era cu obiceiurile prostatic şi fără de răutate, încât viind cei ce-l căutau pre el să-l prindă şi afară pre câmp închinându-i-să, din suflet li s'au închinat şi el. Şi spunând aicea pricina pentru care au venit, adecă că ighemonul Puplie îl chemă pe el, au răspuns: Că ce trebuinţă are acela de mine, mai ales creştin fiind eu? cheme pre cei de un cuget cu el şi pre părtaşii credinţei sale. Deci, fiind legat şi adus la ighemonul şi îndemnat fiind ca să jertfească idolilor, suspinând din adânc au batjocorit pre tiranul şi încredinţându-l că el rămâne întru mărturisirea lui Hristos şi că orice munci i s'ar face întărindu-să că nu să va clăti din aceia, i s'au bătut cuie de fier prin picioare şi au fost silit ca să alerge înaintea căruţei ighemonului. Deci leşinând el şi căzând pre genunchi, făcând rugăciune ş'au dat duhul la Dumnezeu.

Intru această zi, pomenirea prea cuviosului părintelui nostru Marco monahul, făcătorul de minuni.

Stih: Taci Marco dupre legea morţilor.
Insă deşi mort nu te voi da pre tine tăcerei.

Acesta fiind foarte iubitor de ostenealã s'au dat pre sine la învăţătura dumnezeeştilor Scripturi şi tot odată au ajuns la desăvârşirea sihăstriei şi a bunătăţii. Şi semn spre dovedirea amândurora acestora sânt, atât cuvintele ce s'au scris de el, care sânt pline de toată învăţătura şi de folos, cât şi darul facerilor de minuni, ce i s'au dat lui dela Mântuitorul Hristos. Din care minuni de nevoe este să povestim aicea una. Oarecând sfântul liniştindu-să în ograda sa şi lua aminte de sine, au venit la dânsul o hienă sălbatecă aducându-i lui pre puiul ei orb şi cu chip de smerenie arată că roagă pre sfântul să se milostivească spre puiul ei şi să-i vindece ochii. Iară sfântul scuipând pre ochii lui şi făcând rugăciune i-au dat vedere. Şi după câteva zile i-au adus hiena o mare piele de berbece, ca şi când spre răsplătire şi mulţămită pentru vindecarea puiului său. Iară sfântul nu o au primit până când i-au arătat hiena cu oarecare semn că în viitorime nu va mai vătăma oile săracilor. Din care înţelegem, că dacă sfântul era atât de milostiv spre hiarele cele necuvântătoare; oare cât de milostiv era spre oamenii cu cari chiar firea îl legà? Şi cere ca să se milostivească fieştecarele spre cei de un neam şi de o seminţie cu el; şi atâta era de curat bărbatul cu viaţa, încât preotul monastirei prin jurământ zicea: că niciodată el n'au dat monahului Marco dumnezeeştile taine, ci când se apropia el, îngerul Domnului îl împărtăşia. A căruia numai mâna de prin coti o vedea ţiind linguriţa, prin carea cuviosul să împărtăşia de sfintele Taine. Când se lepădase cuviosul cu totul de toate grijile şi turburările lumeşti, era de patruzeci de ani şi petrecând în sihăstrie şase zeci de ani, s'au mutat către Domnul. Erà mic de stat, spânatec la barbă, plin de Duhul sfânt şi avându-şi capul înlăuntru luminat cu darul Duhului Sfânt.

Intru această zi sfânta mucenită Iravda şi pomenirea sfântului mucenic Evloghie cel din Palestina.

Stih: Bine cuvinteze toată făptura pre Evloghie:
Tăindu-să capul Iravdei pentru Tine, Făcătorul ei.

Intru această zi sfântul mucenic Evlampie.

Stih: Lui Evlampie grumazul de sabie i s'au tăiat,
Şi ruşinează reaua credinţă cea deşartă a celui întunecat.

Intru această zi sfântul mucenic Arhelaos, şi cei împreună cu dânsul o sută cinci zeci şi doi de mucenici prin sabie s'au săvârşit.

Stih: Arhelaie întâi grumazul la sabie dând,
Tăiarea ta dumnezeiescule norod al Domnului este începând.

Intru această zi sfântul mucenic Ioan Bulgarul, carele au mărturisit în Constantinopol, la anul o mie şapte sute optzeci şi patru prin sabie s'au săvârşit.

Stih: O Ioane fericite semnul Crucii căci îl închipueşti arătat,
Căci ucenic sânt zice al Domnului cu adevărat.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne miluește-ne şi ne mântueşte pre noi, Amin.

Peasna 7, Irmos:

Cela ce în cuptorul cel cu „foc, pre tinerii cei cuvân- „tători de cântare i-ai mântuit, „bine ești cuvântat Dumnezeul „părinților noștri“.

Muceniceşte luptându-te pătimitorule, strigai: Bine eşti cuvântat Dumnezeul părinților noştri.

Birund pre vrăjmaşul, te-ai arătat purtător de chinuri, strigând: Bine eşti cuvântat Dumnezeul părinților noştri.

Pre pământ biruitor, iară în ceruri încoronat al lui Hristos te-ai propoveduit mucenice nebiruite.

Slavă:

Aducând sfinţită lui Dumnezeu mântuirea celor rătăciţi, strigi: Bine este cuvântat Dumnezeul părinților noştri.

Şi acum, a Născătoarei:

Cel ce te-ai născut din Fecioară pre carea Născătoare de Dumnezeu o ai făcut: Bine eşti cuvântat Dumnezeul părinților noştri.

Peasna 8, Irmos:

Pre cel ce s'au născut...

Văzând pre stăpânitorul întunerecului lumii păgubit de înşelăciunea cea drăcească, prin rugăciunile sfântului: Preoţi lăudaţi, noroade prea înălţaţi pre Hristos în veci.

Cetele celor făcători de rele, muncindu-se de tine, prin duhurile cele pierzătoare de Dumnezeu încuviinţate, striga: Preoţi lăudaţi, noroade prea înălţaţi pre Hristos în veci.

Ca ceia ce ai mântuit prin porunca ta cea lucrătoare nevătămat pre pruncul din fălcile hiarăi cei sălbatece, ca în braţe de maică, neîncetat strigi: Preoţi lăudaţi, noroade prea înălţaţi pre Hristos în veci.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Strălucitu-te-ai bogat pătimitorule, cu lumina cea întreit strălucitoare, căci cântând firea cea în trei Ipostasuri strigai: Preoţi lăudaţi-o, noroade prea înălţaţi-o întru toţi vecii.

Şi acum, a Născătoarei:

Decât heruvimii mai înaltă te-ai arătat, Prea slăvită Născătoare de Dumnezeu Marie. Că în pântecele tău s'au sălăşluit Dumnezeu, pre carele noi oamenii, împreună cu cei fără de trup, îl slavoslovim întru toţi vecii.

Irmosul:

Să lăudăm bine să cuvântăm:

Pre cel ce s'au născut din „Tatăl mai 'nainte de veci, Fiul „şi Dumnezeu, şi în anii cei mai „de pre urmă din Fecioară „Maică s'au întrupat, preoţi lăudaţi-l, noroade prea înălţaţi-l „întru toţi vecii“.

Peasna 9, Irmos:

Pre tine Maica lui Dumnezeu...

Cu totul făcându-te darul dorului celui nematerialnic, ai dorit a bea paharul lui Hristos, fericite. Pentru aceasta toţi pre tine te fericim.

Cu plăcere dumnezeiască urmând legii cei dumnezeieşti iară nu momelelor, cu tot sufletul te-ai arătat bând paharul lui Hristos, fericite Konone.

Frumuseţe mucenicilor te-ai arătat slăvite, înfrumuseţându-te cu prea cinstitele ranele lui Hristos. Pentru aceasta toţi pre tine te cinstim.

Slavă:

Intru odihna cea cerească aflându-te acum slăvite Konone, izbăveşte-mă de împresurările cele cumplite ale vieţii, pătimitorule al Domnului.

Şi acum, a Născătoarei:

Bucură-te Născătoare de Dumnezeu, Maica lui Hristos Dumnezeu; Bucură-te munte sfânt; Bucură-te capul cinstitei Feciorii; Bucură-te Stăpână.

Irmosul:

Pre tine Maica lui Dumnezeu cea mai pre sus de minte „şi de cuvânt, carea ai născut „negrăit sub anii pre cel fără de „ani, credincioşii cu un gând te „mărim".

Svetilna glasului şi Stihovna Triodului. Şi cealaltă slujbă a Utreniei dupre orânduială şi Otpustul.

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

IN 6 ZILE.

Pomenirea sfinţilor celor patruzeci şi doi de mucenici din Amoreia, Teodor, Constantin, Kalist, Teofil, Vasoiu şi cei împreună cu dânşii.

La Doamne strigat-am: Stihirile Triodului şi ale Mucenicilor, Glas 4.

Podobie: Cela ce de sus eşti chemat..

Mucenici buni biruitori, în vremile cele mai de pre urmă arătându-vă ca nişte stele neapuse întru cinstită întărirea bisericii, cu strălucirea pătimirilor aţi luminat toată lumea cea de sub soare şi aţi răsipit întunerecul înşelăciunii prea lăudaţilor, şi acum v'aţi mutat către strălucirea cea veşnică. Drept aceasta câştigându-vă buni folositori ai noştri, cu credinţă săvârşim sfinţită şi purtătoare de lumină mucenia voastră.

Cu aducere silnică mucenici ai lui Hristos, toţi v'aţi pus legaţi în temniţă, în vreme îndelungată fiind cu adevărat dumnezeieşti străjuitori ai credinţei. Drept aceia nebunindu-se hiara cea cu nume rău, v'au omorât pre voi cu sabia, nevrând ca să vă plecaţi poruncilor lui celor cumplite. Şi acum voi patruzeci şi doi prea slăviţilor cu bucurie moşteniţi împărăţiile cele de sus.

Cu Constantin împreună cu Vasoiu și cu Calist, pre Teofil și pre Teodor și pre cealaltă dumnezeiască ceată a purătorilor de chinuri, cu mare glas toți să-i lăudăm. Căci cu bucurie junghiindu-se, au ales a se omorî pentru viața tuturor. Și acum se odihnesc în cetatea Dumnezeului celui viu, și ne cer ca să aflăm noi iertare de păcate și desăvârșit izbăvire în ziua judecății.

Slavă, glas 2, a lui Metodie.

Astăzi prăznuește Biserica în taină, îmbrăcându-să cu podoabă nouă, ca cu o porfiră și cu vison, cu sângiurile purtătorilor de chinuri celor de acum. Că pre aceștia întru bună credință crescându-i, jertfă fără prihană primită și bine plăcută lui Hristos s'au adus. Pentru aceasta cela ce i-ai arătat pre dânșii biruitori asupra celor fărădelege și i-ai încununat și i-ai proslăvit, trimite-ne și nouă prin rugăciunile lor mare milă.

Și acum, a Născătoarei:

Toată nădejdea cea spre tine o pui Maica lui Dumnezeu, păzește-mă sub acoperemântul tău.

A Crucii, a Născătoarei:

Podobie: Când de pre lemn...

Văzând Prea curată pre făcătorul tuturor răbdând multe ocări și pre Cruce înălțat, suspinai zicând: Prea lăudate Doamne Fiule și Dumnezeul meu, cum suferi necinste cu trupul, vrând să cinstești zidirea ta Stăpâne. Slavă multei milostivirei și pogorârei tale, iubitorule de oameni.

LA STIHOAVNĂ.

Samoglasnica zilei de 2 ori și Mucenicina.

Slavă a sfinților, glas 6, a lui Sicheot.

Veniți, iubitorilor de mucenici, duhovnicește săvârșind sfințită pomenirea cetei cei de Dumnezeu încoronată a mucenicilor, celor arătați de curând, a junghierei cei fără prihană ce s'au jertfit cu osârdie pentru Hristos, împreunată ostășirea cea aleasă a celor patruzeci și doi, cu sfințenie să strigăm către dânșii: Zdrobiți semeția Agarenilor celor fără de Dumnezeu, și izbăviți pre norodul cel pravoslavnic de toată încunjurarea prin rugăciunile voastre.

Și acum, a Născătoarei:

Podobie: A treia zi ai înviat Hristoase...

De mari daruri te-a învrednicit Prea curată Fecioară, singură a lui Dumnezeu Maică, că ai născut cu trup pe Unul din Treime, pre Hristos dătătorul de vieață, spre mântuirea sufletelor noastre.

A Crucii, a Născătoarei:

Dacă te-au văzut Prea curata pre Tine spânzurat pre Cruce, plângând cu jale, strigà

ca o Maică: Fiul meu și Dumnezeul meu, prea dulcele meu Fiu, cum suferi patimă de ocară?

LA UTRENIE.

CANONUL Mucenicilor.

Al căruia Acrostihul la Greci este acesta.

Laud nevoințele bunilor biruitori Mucenici.

Facerea lui Iosif.

Peasna 1, glas 6, Irmos.

Ca pre uscat umblând Israil, „cu urmele prin adânc pre „gonaciul Faron văzându-l în„necat, au strigat: Lui Dum„nezeu cântare de biruință să-I „cântăm".

Intru înălțimea Bisericii lui Hristos, arătându-vă slăviților ca niște stele luminoase, luminați sufletele credincioșilor, gonind întunerecul înșelăciunii.

Cu vitejia minții împleticindu-vă cu vrăjmașul, Mucenicilor, pre acesta l-ați surpat și omorându-vă împreună, ați aflat viață fără de sfârșit fericiților.

Fiind străluciți cu frumsețea muceniei cei cu raze luminoase, și tari v'ați adus lui Hristos celui junghiat cu trupul și cu cetele cele mucenicești împreună v'ați numărat mucenicilor.

Slavă:

Prea slăviților mucenici ai Domnului cei patruzeci și doi, surpând mulțime nenumărată a nelegiuiților, v'ați învrednicit multor bunătăți în ceruri.

Și acum, a Născătoarei:

Prea sfântă Fecioară, dumnezeiască înfrumsețarea pătimitorilor, carea ai născut pre Hristos cel frumos, cu frumsețile, pre acesta roagă-l ca să înfrumsețeze sufletul meu.

Peasna 3, Irmos:

Nu este sfânt...

Stând de față în mijlocul priveliștei, cu glas slobod vitejește ai propoveduit pre Mântuitorul, Cuvântul cel întrupat pentru noi, mare viteazule Teodore.

Intru credință pătimind, înțelepțește te-ai lepădat de trup, și tăierei sabiei pre sine-ți plecându-te, te-ai junghiat ca un miel, Constantine mucenice vrednicule de minune.

Slavă:

Vremea luptelor tuturor te-au arătat pre tine prieten credincios a lui Dumnezeu, ca pre unul ce despărțeai cugetul de stricăciosul prieteșug al trupului, prea alesule Teofile.

Și acum, a Născătoarei:

Adunarea sfinților celor patruzeci și doi pătimind, adevărat te propoveduia pre tine, adevărata Maică lui Dumnezeu celui dintru înălțime, carea îi întăreai pre ei cu mijlocirile tale.

Irmosul:

Nu este sfânt precum Tu

„Doamne Dumnezeul meu, ca-
„rele ai înălțat cornul credincio-
„șilor Tăi Bunule, și ne-ai întărit
„pre noi pre piatra mărturisirii
„Tale".

Sedealna, glas 4.
Podobie: Cela ce te-ai înălțat..

Ingrădiți fiind cu vitejie către cei fără de lege, împreunați fiind întru o ceată cu cuvântare, toată arma lui Hristos Dumnezeu ați ridicat către cei fără de Dumnezeu. Și credința ca o sabie în mâini luând, și pavăză nădejdea pre umere puind-o, și cu platoșa dragostei arătat fiind îmbrăcați, pre vrăjmașul ați biruit.

Slavă, altă Sedealnă, Glas 8.
Podobie: Pre înțelepciunea...

Ducându-vă legați de vrăjmașul, și închizându-vă în temniță întru mulți ani, ați rămas nevătămați, fiind păziți cu credința, și prin sabie deslegându-vă din trup, arătat v'ați legat cu dumnezeiescul dor sfinților. Pentru aceasta ca niște luminători ați strălucit în lume, luminând pe toți cu darul duhului, purtătorilor de chinuri fericiților. Rugați pre Hristos Dumnezeu, iertare de greșale să dăruiască, celor ce prăznuesc cu dragoste sfântă pomenirea voastră.

Și acum, a Născătoarei:

Pre Ințelepciunea și Cuvântul, în pântece zemislându-L negrăit Maica lui Dumnezeu, lumii ai născut pe cela ce ține lumea. Și în brațe ai avut pre celace cuprinde toate, pre Dătătorul de hrană al tuturor și Făcătorul făpturei. Pentru aceasta te rog pre tine prea sfântă Fecioară, și cu credință te măresc, ca să mă izbăvesc eu de greșale, când voi vrea să stau în ceasul judecății înaintea feții Ziditorului meu. Al tău ajutor atuncea să-mi dăruiești, Stăpână Fecioară Curată. Că pre tine te am nădejde eu nevrednicul robul tău.

A Crucii, a Născătoarei:

Pre Mielușelul și Păstoriul și Izbăvitoriul, Mielușaua văzându-l pre cruce fără dreptate spânzurat, plângând strigà cu amar: Lumea se bucură prin tine primind izbăvire; iar pântecele meu arde văzând răstignirea Ta, carea rabzi pentru milostivirea milei, prea bunule Dumnezeule, adâncul milei și izvorul cel nedeșertat milostivește-te și dăruiește iertare de greșale, celor ce laudă cu credință dumnezeeștile tale patimi.

Peasna 4, Irmos:

Hristos este puterea mea,
„Dumnezeu și Domnul, cin-
„stita Biserică cu dumnezeiască
„cuviință cântă, strigând: Din cu-
„get curat întru Domnul prăz-
„nuind".

Cu puterea dumnezeiescului Duh, toată neputincioasa

puterea vrăjmaşului o aţi surpat, omorându-vă mucenicilor, şi aţi moştenit viaţa cea veşnică.

Prin cugetările cele dumnezeieşti prea bine Calist întărindu-şi sufletul vitejeşte, au mers bucurându-să spre tăierea sabiei, ca să moştenească cele cereşti.

Temeiurile cele înţelegătoare ale chinurilor, frumos le-ai pus pe piatra cunoştinţei minţii tale, şi bărbăteşte gonind pe vrăjmaşii tăi, i-au împiedecat prea fericite Vassoiu.

Slavă:

Vărsându-vă sângiurile, împreună luminat v'aţi dat duhurile celui ce pentru noi, prin bogăţia bunătăţii sângele său l-au vărsat pre cruce, prea slăviţilor.

Şi acum, a Născătoarei:

Dumnezeieştii mucenici ştiindu-te Fecioară curată pre tine Maică şi slăvind mărirea cea dintru tine, au moştenit întru înălţime darurile cele nemuritoare.

Peasna 5, Irmos:

Cu dumnezeiască strălucirea „ta bunule, sufletele celor ce „mânecă la tine cu dragoste, „mă rog luminează-le, ca să te „vază Cuvinte a lui Dumnezeu, „pre tine adevăratul Dumnezeu, „pre cela ce chemi din negura „greşalelor".

Făclii tăinuitoare v'aţi arătat, luminând sufletele credincioşilor, cu lumina pravoslaviei, şi răsipind întunerecul necunoştinţei, purtătorilor de chinuri ai Domnului prea fericiţilor.

De căscările leilor celor gânditori scăpând nevătămaţi, mucenici ai Domnului, prea dulce mâncare v'aţi făcut Stăpânului tuturor, învrednicindu-vă desfătărei cei nestricăcioasă.

Slavă:

Mucenicii cei patruzeci şi doi, aduceţi lui Dumnezeu rugăciuni pentru noi, ca să ne izbăvim de toată munca, şi de nenumărate scârbe cele ce ne vin asupră.

Şi acum, a Născătoarei:

Rogu-mă Prea curată, îndreptează-mi mişcările minţii mele, către Dumnezeu cel ce este calea vieţii, şi au netezit cărările purtătorilor de chinuri, cele ce duc către cele cereşti.

Peasna 6 Irmos:

Marea vieţii văzându-o...

Cu vetreala crucii întraripându-se pătimitorii, neudat au înotat marea fărădelegii, şi au ajuns la limanurile cele liniştite, făcându-se ocârmuitori credincioşilor.

Pre mucenicii Domnului pre Constantin şi pre slăvitul Teodor, pre Calist şi pre Vassoiu, şi cu aceştia pre marele

Teofil, și pre cei împreună pătimitori ai lor cu bună credință să-i lăudăm.

Slavă:

Ca niște flori dulci mirositoare tăinuit înflorind în grădina pătimitorilor, toată Biserica ați umplut de mireasmă înțelegătoare, gonind putoarea înșelăciunei.

Și acum a Născătoarei:

Născătoarea de Dumnezeu Fecioara cu adevărat, afară de legile firii te-a născut mai pre sus de fire pre Tine, Hristoase, carele ai încununat pre mucenicii cei ce cu credință au pătimit dupre lege.

Irmosul:

Marea vieții văzându-o înălțându-se de viforul ispitelor, la „limanul tău cel lin alergând, „strig către tine: Scoate din stricăciune viața mea mult mi- „lostive".

CONDAC, glas 2,

Podobie: Cele de sus căutând...

Pre ostașii credinței cei de curând arătați, cari pentru Hristos cu osârdie au pătimit cu cununi de laude dupre vrednicie toți să-i încununăm, ca pre cei ce se roagă pentru noi lui Hristos, și ca pre niște turnuri și păzitori ai stăpânirii creștinești.

ICOS:

Frumusețea lui Hristos cea neasemănată și slava cea negrăită, carea cetele îngerești doresc să o vază, cu îndrăsneală voi văzându-o împreună cu toți sfinții cei din veac, viteji ai lui Hristos cei patruzeci și doi, cu sfintele voastre rugăciuni pre cei ce vă laudă pre voi luminați, gonind întunerecul păcatelor, și fiii luminei făcându-i, ca cei ce sânteți turnuri și păzitori ai stăpâniei creștinești.

Intru această lună în 6 zile, Pomenirea sfinților marilor mucenici patruzeci și doi, Teodor, Constantin, Kalist, Teofil, Vassoi și cu soțiile lor. Cari în Amoreia au pătimit.

Stih: Ceata alcătuită, număr de șase poartă.
Impreună cu cea înșăptită fiind tăiată.
In a șasea zi sânt tăiate:
Patruzeci și două capete.

Aceștia erau cei mai întâi ai cetății Amorei, cari, dacă luară Agarenii cetatea, au fost luați robi și ei, voevozi și căpitani mari fiind și de neam mare între Greci, cari nici pentru frica, nici pentru dragostea vieții, nici pentru slăbiciunea, nici pentru pătimirea cea rea care de mulți ani în robie au suferit, nu s'au schimbat credința lui Hristos, ci cu socoteală bărbătească și cu vitejia sufletului luptându-se, neîntinându-și sufletul de chinuirea și de topirea trupului, ci toți vitejește stând și nevrând a se lepăda de credința lui Hristos, bucurându-se li s'au tăiat capetele.

Intru această zi, pomenirea prea cuviosului părintelui nostru Arcadie.

Stih: Fiindu-ți mijlocul cel gândit cu bunătățile încins.
Arcadie, bine încins alergi către cele de sus.

Intru această zi pomenirea prea cuviosului Isihie, făcătorul de minuni.

Stih: Isihie pre sineți la viață liniștită dându-te,
Te lipsești din viață sfârșitul ajungându-te.

Intru această zi prea cuviosul Maxim, ucis cu pietre s'au săvârșit.

Stih: Cu toată mintea Maxim către cununi privind:
Către împroşcarea pietrilor s'au arătat piatră fiind.

Intru această zi sfântul Evfrosin, cu apă fierbinte clocotită adăpat s'au săvârşit.

Stih: Cu pahar adânc bând băutură fiartă,
Mucenicul Evfrosin au aflat calea cea desfătată.

Întru această zi aflarea cinstitei cruci când s'au aflat de fericita Elena.

Stih: Ne dă nouă Elena darul acesta a-l vedea,
Lemnul carele ne-au pricinuit nouă din stricăciune mântuirea.

Intru această zi aflarea cinstitelor piroane.

Stih: Cuele se arată împărătescului cap podoabă,
Iară ocârmuirei întărire se află.

Întru această zi Iulian şi Evul prin sabie s'au săvârşit.

Stih: Vino să murim de sabie lui Evul zicându-i,
Iulian bună sfătuire dându-i.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne, miluieşte-ne şi ne mântueşte pre noi, Amin.

Peasna 7, Irmos.

Dătător de rouă cuptorul l-au „făcut îngerul, cuvioşilor ti„neri; iară pre Haldei arzându-i „porunca lui Dumnezeu, pre „muncitoriul l-au plecat a stri„gà: Bine eşti cuvântat Dum„nezeul părinţilor noştri“.

Cei patruzeci şi doi de mucenici ai lui Hristos, ca cei ce au păzit legile lui după îndelungata închidere, deslegându-se din temniţa trupului, s'au arătat adevăraţi păzitori ai noştri, lăcuind în ceruri.

Asemănându-vă dumnezeieştilor trei tineri celor robiţi în Vavilon oarecând, ca nişte robi fiind duşi la loc dăpărtat, bunilor biruitori mucenici, acolo aţi robit pre vrăjmaşul cel mult turburător.

Slavă:

Cu curgerile sângelui vostru aţi uscat râurile deşertăciunii, şi fiind aruncaţi întru repejiunile râurilor, v'aţi lipit către apa vieţii, izvorându-ne nouă izvoarele nemurirei, înţelepţilor.

Şi acum, a Născătoarei:

Fiind tu curată carte prea nouă, ai avut întru tine pre Cuvântul scris, carele au scris în cartea celor vii pre ai săi dumnezeieşti pătimitori, cei ce cu osârdie au plinit cele scrise.

Peasna 8, Irmos.

Din văpae cuvioşilor...

Intru dumnezeiască privelişte a mucenicilor intrând, aţi arătat bărbăteşte lupte împrotivitoare, surpând pre vrăjmaşul. Pentru aceasta vă lăudăm pre voi ostaşi ai lui Hristos.

Celor deşerţi la minte, cari te silea ca să te desparţi din darul lui Hristos, vitejeşte le-ai stătut împrotivă, pătimitorule Constantine, şi te-ai numărat în cetele mucenicilor.

Bine cuvântăm...

Cei patruzeci şi doi purtători de chinuri, junghiindu-se împreună ca nişte mieluşei fără de răutate, bucurându-se cu multă îndrăzneală, au urmat pa-

timii cei cinstite a lui Hristos, celui ce s'au junghiat ca o oaie.

Şi acum, a Născătoarei:

Impodobitor de mireasă arătându-se ţie dumnezeiescul Arhanghelul, strigà ţie: Bucură-te scaunul cel de foc al lui Dumnezeu, neîntinată Prea curată, întărirea purtătorilor de chinuri, a celor ce au mărturisit pre Dumnezeu, cel ce s'au arătat în trup.

Irmosul:

Să lăudăm bine să cuvântăm...

Din văpaie cuvioşilor rouă „ai izvorât, şi jertfa dreptului cu „apă o ai ars; că toate le faci „Hristoase cu singură voirea. „Pre Tine te prea înălţăm întru „toţii vecii".

Peasna 9, Irmos:

Pre Dumnezeu a-L vedea...

Invrednicitu-v'aţi a vedea pre Domnul, cel ce au dăruit vouă cununa slavei cei nestricăcioasă, Constantine, Vassoe, Teodore, Caliste viteazule, fericite Teofile, împreună cu ceilalţi pentru noi pururea rugaţi-vă.

Ca o lumină, ca o dimineaţă, ca un soare mare, strălucind astăzi pomenirea pătimitorilor, au luminat sufletele credincioşilor, pre carea săvârşindu-o să-i lăudăm pre dânşii, cari prin mădulările lor au proslăvit pre izbăvitorul Hristos.

Tabăra mucenicilor, dumnezeiescul şirag cel de patruzeci şi doi, s'au numărat prin dar cu mulţimile îngerilor, cerşindu-ne nouă acum dezlegare de greşale, dupre măsura postului celui de patruzeci de zile.

Slavă:

Sângele vostru l-au primit pământul, şi trupurile aruncate le-au împreunat râul, capetele cele tăiate cinstite sânt, fiindcă să aducea asupra lor strălucire dumnezeiască, şi arătat povăţuia înainte cu putere dumnezeiască.

Şi acum, a Născătoarei:

Ceiace eşti vas al luminii, de Dumnezeu dăruită, cu razele tale cele luminătoare, luminează inima mea, gonind norii trândăvii mele, şi risipind întunerecul păcatului ca una ce ai născut pre Dumnezeul cel fără de păcate.

Irmosul:

Pre Dumnezeu a-L vedeà „nu este cu putinţă oamenilor, „spre carele nu cutează a căutà „cetele îngereşti. Iară prin tine „prea curată s'au arătat oamenilor Cuvântul întrupat, pre „carele mărindu-l cu oştile cereşti te fericim".

SVETILNA

Podobie: Cu Duhul în Biserică...

Ceata cea de patruzeci şi doi ce era într'un cuget, au

pătimit prea tare până în sfârșit și toate măestriile vrăjmașului le-au surpat, și s'au mutat către lăcașurile cele cerești, și cununa biruinței cea luminoasă au luat din dreapta celui prea înalt.

A Născătoarei:

Ca ceeace ai îndurare și milă prea mare, prea lăudată de Dumnezeu Născătoare Fecioară, caută spre smerenia mea și risipește turburarea patimilor și a smintelelor vieții, și de focul gheenei mă izbăvește, prin rugăciunile tale Doamnă.

Și cealaltă slujbă a Utreniei dupre rânduială și Otpustul.

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

IN 7 ZILE

Pomenirea sfinților sfințiților mucenici cari au mărturisit în Herson: Vasilevs, Efrem, Evghenie, Capiton, Eterie și ceilalți.

La Doamne strigat-am: Stihirile Triodului și ale sfinților, glas 4.

Podobie: Dat-ai semn...

Mucenici nebiruiți și prea lăudați ierarhi și luminători a toată lumea, făcutu-v'ați stâlpi neclătiți ai dumnezeeștei Biserici, temei dogmelor și povățuitori bine credincioșilor și surpători înșelăciunii, părinți cugetători de cele cerești, luminători sufletelor noastre, vorbitori împreună cu îngerii și apărători ai Treimei.

Efrem pururea slăvitul și Vasilevs de Dumnezeu înțelepțitul, și marele Capiton, dumnezeescul Agatodor, împreună cu Elpidie și cu Eterie și cu slăvitul Evghenie, prin dumnezeești cuvinte să se fericească. Că viețuind cu cuvioșie și pătimind cu sfințenie, s'au arătat lăcuitori împărăției cei cerești.

Vasilevs pururea pomenitul prin lupte cugetul cel trupesc omorându-l, au înviat morții cu dumnezeeasca chemare, și Capiton iarăș prea sfințitul păstor, stând în mijlocul văpăii cu bucurie s'au arătat nears. Prin rugăciunile lor iubitorule de oameni, dăruiește nouă curățire și mare milă.

Slavă și acum, a Născătoarei:

Bucură-te cea în chipul soarelui neapusă, căruță a Soarelui, carea ai strălucit pre Soarele cel neînțeles: Bucură-te mintea cea strălucitoare cu dumnezeești străluciri, raza fulgerului carea luminezi marginile pământului, cea cu adevărat cu raze de au r,carea au strălucit credincioșilor lumina cea neînserată.

A Crucii, a Născătoarei:

Prea curata Stăpână văzând pre Hristos răstignit, și cu sulița împungându-i-se coasta, cea

făra prihană plângea, strigând: Ce este aceasta Fiul meu? ce ți-au răsplătit ție norodul cel nemulțămitor, pentru bunătățile care ai făcut, și te sârguești să mă faci fără de Fiul pre mine prea iubite! Mă îngrozesc îndurate, de răstignirea ta cea de bună voie.

LA UTRENIE.

Canonul Sfinților

Al cărui Acrostihul la greci este acesta.

Cinstesc ceata cea înșeptită a pătimitorilor.

Facerea lui Iosif..

Peasna 1, glas 4, Irmos.

Adâncul mării roșii cu urme „neudate, pedestru trecân„du-l Israil cel de demult, cu „mâinile lui Moisì în chipul „Crucii, puterea lui Amalic în „pustie au biruit".

Cu dumnezeeștile vărsările luminii răvărsându-vă mucenicilor, pre cei ce cu bună credință cinstesc pururea, praznicul vostru cel purtător de lumină și strălucit, izbăviți-i de negura patimilor.

Cuvântul lui Dumnezeu întrupându-se prea slăviții păstori v'au arătat cuvioși, ca să vestiți dumnezeirea lui, celor rătăciți și primejduiți de necunoștință.

Slavă:

Umplându-vă de apele cele făcătoare de viață ale Duhului, pre cei topiți de arsura nedumnezeirei cei cumplite i-ați adăpat, și cătră apa mântuirei i-ați povățuit slăviților.

Și acum, a Născătoarei:

Deslegatu-s'au blestemul strămoșilor, prin naşterea ta cea mai pre sus de minte, Prea curată fecioară, și intrarea raiului cea dintâi au câștigat cei ce cu glas mare te laudă pre tine.

Peasna 3, Irmos:

Veselește-să de tine...

Aprinzându-te la minte cu focul cel dumnezeiesc Vasilevs prea înțelepte, ai ars materia nedumnezeirei, ca un născător prea ales.

Cu lumina Duhului ați tras cătră lumina prea sfântului botez, pre cei dintru întunerecul celor cumplite, slăviților.

Slavă:

Indreptându-se cărările tale către Dumnezeu, Vasilevs, cu darul ai întors pre toți din calea rătăcirii, cătră cunoștința lui Dumnezeu.

Și acum, a Născătoarei:

Pre Domnul cel puternic carele izbăvește pre oameni din silnicia vrăjmașului, fără întinăciune l-ai născut prea curată fecioară.

Irmosul:

Veselește-să de tine bise-

„rica Ta Hristoase, strigând: „Tu eşti puterea mea Doamne, „şi scăparea şi întărirea".

Sedealna, glas 3.

Podobie: De frumuseţea fecioriei tale...

Prin darul mirului preoţind, cugetători de Dumnezeu, păstori v'aţi arătat ai norodului, şi ca nişte curaţi mieluşei junghiindu-vă, v'aţi adus Cuvântului celui întâi păscător ce s'au jertfit ca o oaie, mucenici prea lăudaţi, luminători a toată lumea. Pentru aceasta prăznuim toţi, cu dragoste dumnezeiască, pomenirea voastră.

Slavă, Şi acum, a Născătoarei:

Ca o viţă nelucrată fecioară, strugurul cel prea frumos ai crescut, cel ce izvorăşte nouă vinul mântuirei, carele veseleşte sufletele şi trupurile tuturor. Pentru aceasta pre tine ca pre o pricinuitoare a bunătăţilor fericindu-te, pururea cu îngerul strigăm ţie: Bucură-te cea plină de daruri.

A Crucii, a Născătoarei:

Moarte de ocară prin răstignire ai răbdat de bună voie Indurate, pre carele văzându-te ceia ce te-a născut pre tine Hristoase s'au rănit. Cu ale căreia rugăciuni, prin bună îndurarea milei tale, Unule prea bunule, şi iubitorule de oameni Doamne, milostiveşte-te şi mântuieşte lumea. Cel ce ai ridicat păcatul lumii.

Peasna 4, Irmos:

Ridicat pre cruce văzându-te „Biserica pre Tine Soarele „dreptăţii, au stătut întru a sa „rânduială, precum se cuvine, „strigând: Slavă puterii tale „Doamne".

Prea sfinţita ceată a mucenicilor, cea împodobită cu darul preoţiei şi al muceniciei, să se laude şi să cântăm cu bucurie: Slavă puterii tale Doamne.

Purtătorii de Dumnezeu, Efrem, şi Agatodor, Vasilevs, Capiton, Evghenie, Elpidie şi dumnezeescul Eterie s'au arătat plini de duhul sfânt, ocârmuitori ai Bisericii.

Invăţaţi fiind cele dumnezeieşti, dumnezeieştilor părinţi, cu adevărat întru cuvinţă şi dreptate aţi păscut noroadele şi sfârşit fericit aţi primit prin mucenie.

Slavă:

Cei omorâţi de necredinţă, prin scularea celui ce au murit, viaţă veşnică au dobândit, prin tine crezând lui Hristos Dumnezeului nostru, prea sfinţite mucenice Vasilevs.

Şi acum, a Născătoarei:

Pre oamenii cei omorâţi i-ai înviat Fecioară, mai presus de tot cugetul născând Viaţa cea Ipostatnică, pre Hristos Dumnezeul nostru, carele s'au făcut om pentru milostivirea.

Peasna 5, Irmos:

Tu Doamne lumina mea în „lume ai venit, lumina cea „sfântă, carea întorci dintru întu- „nerecul necunoştinţei, pre cei „ce te laudă pre tine cu credinţă".

Paharul muceniei cu cinste l-aţi băut, purtătorilor de Dumnezeu părinţi, chemând cu credinţă numele Domnului.

Celace singur morţilor le suflă înviere, prin rugăciunea ta Vasilevs, au înviat pre cel mort luminând propoveduirea ta.

Slavă:

Propoveduind pre Fiul întocma la cinste cu Tatăl, aţi micşorat tirănia mulţimei dumnezeilor, ai nebuniei cei idoleşti, mucenici prea sfinţiţi părinţi.

Şi acum, a Născătoarei:

Fericit este norodul carele te cunoaşte pre tine Prea curată, Maică Stăpânului tuturor, şi cu dragoste te fericeşte pre tine.

Peasna 6, Irmos:

Jertfi-voi ţie cu glas....

Pre Agatodor şi pre Evghenie şi pre marele Vasilevs şi pre înţeleptul Elpidie, cei ce sunt ierarhi şi mucenici prea viteji, cu laude să-i încununăm.

Intru cele legiuite ale Duhului fiind crescuţi prea înţelepţilor şi puind legi mărturisitoare celor nelegiuiţi, arătat i-aţi tras pre ei către lumina bunei credinţe.

Slavă:

Arătatu-v'aţi oi din multe cetăţi, iară păstori unui norod şi moştenitori ai cetăţii cei dumnezeieşti, întru carea lăcuesc mucenicii cei bine plăcuţi lui Dumnezeu.

Şi acum, a Născătoarei:

Umbrele legii şi pildele proorocilor mai 'nainte te-au închipuit pre tine Fecioară, carea ai avut naştere prin cuvânt negrăit, carea mântueşte lumea, Prea curată.

Irmosul:

Jertfi-voi ţie cu glas de laudă „Doamne, Biserica strigă către „Tine, de sângele dracilor cu- „răţindu-se, cu sângele cel curs „prin milostivire din coasta ta".

CONDAC, glas 2.

Podobie: Cele de sus căutând...

Ziua cea purtătoare de lumină este astăzi a păstorilor, cari luminat au preoţit în Herson, a cărora prăznuire lăudăm, ca cei ce aţi pătimit pentru Hristos, sfinţiţi mucenici rugaţi pre Hristos începătorul păstorilor, ca să ne numere şi pre noi la starea cea dea dreapta a oilor, ca să cântăm vouă: Bucuraţi-vă sfinţi părinţi cei ce aţi vărsat sângele vostru pentru Hristos.

Intru această lună în 7 zile, Pomenirea sfinţilor sfinţiţilor mucenici ce au fost episcopi în Herson, Efrem, Vasilevs, Evghenie, Agatodor, Elpidie, Kapiton şi Eterie.

Stih: Capul la cei ciopliţi neplecându-l
Te veseleşti Efreme la tăiere pre el tinzându-l.
Vasilevs de mâinile Desidemonilor târât fiind,
Mâinile Desidemoneştei înşelăciuni este zdrobind.
Treimea a împreună nevoitorilor dupre prooroceasca zicere,
Spre bătăi zice am dat spatele mele şi durere.
Kapiton mâinile la rugăciune au râdicat,
Şi ridicându-şi picioarele la Dumnezeu s'au mutat.
Din rău la Dumnezeu te duci părinte,
Carele în rău s'au spălat trupeşte.
In a şaptea zi au răpit moartea,
Pre părinţii cei cu numărul de şapte.

La şasesprezece ani ai împărăţiei lui Dioclițian, trimițând prea sfântul episcopul Ierusalimului Ermon, episcopi pre la deosebite neamuri ca să propoveduiască apostoleşte cuvântul şi să mărturisească pre Hristos, fost-au trimişi de dânsul şi aceşti purtători de Dumnezeu părinţii noştri în ţara Tavroschiţilor. Insă Efrem la Schiţia. Iară Vasilevs la Herson. Deci, sosind în cetate şi propoveduind pocăinţă şi întoarcere spre credinţă, fu bătut şi gonit din cetate de cei de loc, ca un vestitor de vieţuire nouă socotindu-l şi stricător de obiceiurile cele ale patriei şi de lege; şi fugind lăcui în peştera ce-i zic Partenon, despre o parte bucurându-se căci s'au necinstit pentru Hristos şi despre altă parte întristându-se pentru orbirea şi rătăcirea necredincioşilor acelora. Deci aflându-se aşa şi rugându-să pentru dânşii, fu chemat iarăş de aciaşi, că întâmplându-se de muri copilul domnului lor, şi mai marele cetăţii lor. Pre carele îngropându-l părinţii şi rudeniile lui şi strejuind la groapă, li se arătă în vis mortul şi le zise: „De veţi vrea ca să mai înviez, chemaţi pre streinul acela ce l-aţi necinstit, şi crezând învăţăturile lui, rugaţi-l să facă rugăciune pentru mine". Deci făcură aşa. Şi înviind copilul cu rugăciunile sfântului şi prin turnarea sfintei ape în chipul botezului, pentru aceasta primiră părinţii lui credinţa în Hristos şi năvăliră la scăldătoarea botezului cu toţi cunoscuţii şi rudeniile de se botezară.

Iară câţi rămaseră necredincioşi, pornindu-se cu mânie de către jidovi, traseră pre sfântul în drum şi smâcindu-l mult ş-au dat sufletul la Dumnezeu. Deacia iarăş după moartea sfântului Vasilie, viind la Herson Evghenie şi Agatodor şi Elpidie, că şi ei asemenea erau trimişi de episcopul Ierusalimului, propoveduitori neamurilor, mărturisind mântuirea se ridicară asupra lor păgâni şi bătându-i fără de milă şi cu cruzie, îi omorâră, trecând anul la ziua fericitului Efrem şi Vasilevs în şapte ale lunii lui Martie. Iară după câţiva ani fu trimis iarăş dela Ierusalim episcopul Eterie, carele văzând sălbăticirea şi nesupunerea norodului, se duse la Vizantia ca să vorbească cu împăratul pentru dânşii, că atuncia ocârmuia marele Constantin împărăţia Romanilor. Şi făcându-se voroava dupre gândul său şi gonindu-se cu puterea împărătească păgânii din cetate şi intrând în locul lor alţi lcouitori, oameni bine credincioşi, şi întorcându-se fericitul Eterie iarăş la Vizantia ca să mulţumească împăratului, şi ţiindu-i păgânii calea la întoarcere, l-au aruncat în apa ce să chiamă Dunaviu şi săvârşindu-şi acolo muceniceşte calea sa în şapte ale lui Martie. Trimis-au cei de loc ai cetăţii rugăminte către marele Constantin, de au luat episcop pre fericitul Capiton, De care lucru creştinii bucurându-se şi păgânii mâhnindu-se şi cerşind semn de credinţă, să intre episcopul într'un cuptor aprins din cele ce erau aproape şi să iasă nevătămat şi nears. Aşa episcopul îmbrăcându-se cu sfintele veşminte şi punându-şi Omoforul şi făcând semnul crucii intră în foc, şi stând câtva ieşi nears avându-şi felonul depre dânsul plin de jeratic aprins şi îngrozind pre toţi cu minunea aceasta şi botezându-i. Dupre ce i-au întors pre toţi spre Dumnezeu s'au mutat şi el din viaţă cu fericire în douăzeci şi două ale lui Dechembrie.

Intru această zi Nestor şi Arcadie, episcopii Trimitundei Kiprului cu pace s'au săvârşit.

Stih: Pre cei doi păstori prea buni ai Trimitundei să-i lăudăm cu un gând,
Pre cei ce în frumuseţile raiului se desfătează săltând.

Intru această zi, pomenirea prea cuviosului părintelui nostru Pavel Prostul.

Stih: Pavel mutându-se către Dumnezeu Cuvântul de pre pământ,
Inmulţite cununi pentru prostie este primind.

Acest întru sfinţi părintele nostru Pavel, carele şi prost s'au numit era plugar şi prostatic, însă fără de răutate şi neprefăcut la minte, ca nimenea altul. Dar avea soţie înrăutăţită şi prea curvă şi întru multă vreme se tăinuia de dreptul. Deci într'una din zile fără de veste viind el din ţarină, afară de vremea obişnuită, (precum urmează a se întâmpla) au aflat pre soţia sa prea curvind în casa sa. Şi zâmbind de râs au zis către ei: Bine, bine, nu-mi pasă nimic, mă jur pre Iisus, eu de acum înainte nu voi nici cu ochii să o văz. Iară către prea curvar au zis: Aibi-o pre ea şi pre copiii ei, şi eu mă duc şi mă voi face monah. Şi îndată lăsându-le pre toate şi bine rânduindu-le, s'au dus către fericitul Antonie şi lovind în uşă au eşit fericitul Antonie şi i-au zis lui: Cine eşti frate şi ce cauţi aicea? iară el au răspuns: Strein sunt şi am venit către tine să mă fac monah. Iară sfântul i-au zis: Bătrân fiind de şasezeci de ani nu poţi să te faci monah, nici să suferi scârbele şi reaua pătimire a pustiei. Iară dacă voeşti, du-te la Chinovie ca să afli cu îmbelşugare cele spre trebuinţa trupului şi să petreci fără de osteneală împreună cu monahii aceia. Căci fraţii vor ajuta neputinţei tale, fiindcă eu petrec singur. Şi la cinci zile mănânc odată pâine şi aceasta mai mult flămând. Ci el însă nu suferea să audă acestea dela bătrânul şi se sârguia ca să rămâie împreună cu el. Deci neputând sfântul ca să-l depărteze au închis uşa chiliei şi l-au lăsat pre el afară trei zile, neieşind sfântul afară pentru ca să-l vadă pre el. Insă Pavel au rămas postind şi nu s'au dus. Iară a patra zi silind pre sfântul oare carea trebuinţă neapărată au deschis uşa chiliei şi aflând pre Pavel i-au zis: Du-te bătrânule de aicea, nu mă sili, nu poţi fi împreună cu mine. Iară Pavel i-au zis: Cu neputinţă este să mă duc aiurea. Atuncea înţelegând sfântul că Pavel nu avea nici traistă, nici pâine, nici apă, nici altceva, au zis către el: De vei avea ascultare şi vei face cele poruncite de mine fără de lenevire şi fără de cârtire, vei putea şi aicea să te mântuieşti. Iară de nu le vei face acestea, ce te osteneşti în zadar şi nu te întorci de unde ai venit? Iară Pavel răspunzând au zis: Ori câte-mi vei porunci, pre toate cu osârdie le voi face. Atuncea sfântul i-au zis: Stai drept aicea şi fă rugăciune, până voi ieşi ca să-ţi aduc ţie de lucru. Deci intrând fericitul Antonie în peşteră lua seama printr'o ferestruică şi vedea pre Pavel că stă nemişcat, rugându-se şi prăjindu-se de arsura soarelui. Iară după a şaptea zi, au ieşit sfântul şi udându-i ramuri de finice, au zis lui Pavel: Ia-le acestea şi le împleteşte şirag, precum mă vezi pe mine împletind. Deci, cu multă osteneală, au împletit bătrânul până la al noulea ceas, cincisprezece stânjeni. Şi sfântul i-au zis: Rău ai împletit, despleteşte şiragul şi-l împleteşte dintâi. Şi era Pavel postind şapte zile. Acestea le făcea sfântul Antonie, ca îngreuindu-se Pavel să se ducă dela el. Iară Pavel cu multă îndelungă răbdare şi osârdie despletind şireagul şi iarăşi fără de cârtire şi fără de a se ruşina, cu multă rânduială împletindu-l, au spăimântat pre sfântul. Pentru care şi umilindu-se, apuind acum soarele, au zis către Pavel: Vei să mâncăm puţină pâine? iară Pavel au zis: Precum porunceşti părinte. Care acestea iarăşi au muiat inima sfântului. Şi puind masă au pus pre ea patru bucăţele de pâine care era de şase unghii una (adecă patruzeci şi opt de dramuri) şi au muiat pentru dânsul una, iară pentru bătrânul trei. Şi începând Antonie psalmii ca şi întru aceasta să ispitească pe Pavel, au cântat de două ori pre acelaş psalm poftorindu-l; iară Pavel mai cu osârdie făcea rugăciune împreună cu sfântul. Şi zicea bătrânul către Pavel: Şezi la masă şi ia aminte să nu te atingi de cele puse înainte. Şi făcând dupre porunca lui i-au zis sfântul: scoală-te, şi făcând rugăciune culcă-te. Şi Pavel, nici cum atingându-se de hrană, au făcut aşa. Iară pe la miezul nopţii sculându-se Antonie la rugăciune, au sculat şi pre Pavel, şi până la al noulea ceas din zi i-au îndelungat rugăciunile.

Iară făcându-se seară au mâncat Antonie părticica sa şi de alta nu s'au mai atins. Iară Pavel mâncând mai cu zăbavă, mai avea încă din părticica ce mânca şi în sfârşit, după ce au mâncat o toată i-au

zis Antonie: Bătrânule, mănâncă şi altă bucată de pâine. Şi Pavel i-au zis: Dacă vei mânca şi tu, voi mânca şi eu. Iară Antonie i-au zis: Destul îmi este o bucată, căci sunt monah. Şi Pavel i-au zis: Deci şi eu voi a mă face monah, destul îmi este şi mie o bucată. Şi sculându-se au cântat şi după ce au dormit puţin, sculându-să, iarăş au început a cânta. Şi făcându-se ziuă l-au trimis pre el, ca să umble prin pustie şi după trei zile să se întoarcă. Care făcându-se şi întâmplându-se a veni oarecari fraţi la Antonie, Pavel lua aminte ce este dator să facă. Deci sfântul i-au zis lui: Slujeşte fraţilor cu tăcere, nimic gustând până ce se vor duce. Şi după ce acum să plinea a treia zi, negustând nimic Pavel, îl întrebă pre el fraţii, zicând: Pentru ce taci? iară el nerăspunzând, i-au zis sfântul voroveşte fraţilor şi au început a vorovi. Deci într'una din zile aducând oarecine la sfântul un chiup cu miere o au vărsat pre pământ şi după aceasta au zis lui Pavel: strânge mierea într'un vas şi ia seama să nu strângi împreună şi niscai gunoaie netrebnice. Şi aceasta făcându-se nici cum s'au turburat, sau s'au schimbat Pavel. Intru altă vreme iarăş i-au poruncit lui să scoată apă toată ziua şi să o verse fără de nici un folos. Şi altă dată iarăş spintecându-i sfântul haina lui, i-au poruncit lui cu silinţă să o coasă. Deci după ce l-au văzut pre el sfântul, că făcea toate poruncile lui neîndoit, fără de cârtire, sau oprire, au zis către el: Iată frate, dacă vei putea să faci în toată ziua aşa, rămâi împreună cu mine. Iară de nu, du-te de unde ai venit. Către carele au zis Pavel: Nu ştiu de ai să-mi porunceşti ceva mai mult decât aceasta, căci cele până acum poruncite, cu uşurinţă pe toate le fac. Deci acest fel şi atâta de multă ascultare şi smerenie au câştigat fericitul acesta Pavel. Incât şi dar au luat asupra dracilor ca să-i izgonească şi deplin încredinţându-se marele Antonie, îl avea împreună până la o vreme. Apoi făcându-i chilie, l-au aşezat acolo, ca să se înveţe a da război împrotiva vicleşugurilor drăceşti. Deci dar petrecând un an în deosebi şi arătându-se făcător de minuni şi slujind lui Dumnezeu cu vrednicie, s'au dus la cereştile lăcaşuri.

Intru această zi sfântul Efrem patriarhul Antiohiei cu pace s'au săvârşit.

Stih: Păstorul Efrem acum cu păstorul petrecere are,
O ce mare vrednicie! Cel mic cu cel mare.
Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne miluește-ne şi ne mântueşte pre noi, Amin.

Peasna 7, Irmos:

In cuptorul persesc tinerii lui „Avraam, cu pofta bunei cre„dinţe, mai vârtos decât cu vă„paia focului fiind aprinşi au „strigat: Bine eşti cuvântat în Bi„serica slavei tale Doamne".

Intrat-ai bucurându-te Părinte Capitone singur în cuptor, nearzându-te ca şi cei trei tineri, şi scoţând pre necredincioşi din focul cel ce va să fie, încredinţându-se prin dumnezeieştile minunile tale.

Nespăimântându-te şi neînfricoşându-te de poruncă, părinte Capitone, cu sfinţitul veşmânt te îmbrăcai, purtând pre dânsul cărbunii focului prea fericite.

Slavă

Oprit-ai curgerea necunoştinţei prin dumnezeieştile cuvintele tale, puind cunoştinţa bunei credinţe întru toţi cei alunecaţi la adâncurile deşertăciunii, sfinţite lucrătorule Capitone, cuprinsule de Dumnezeu.

Şi acum, a Născătoarei:

Cuvântul lui Dumnezeu Fecioară, carele au zidit pre Eva cu mâna, vrând iarăş pre toţi

ai înnoi, din pântecele tău se zidește, primind începere, cel de un scaun cu Tatăl și cu Duhul.

Peasna 8, Irmos:

Mâinile întinzându-şi ..

Prin durerile trupului omorându-vă cuvioşilor părinţi, viaţă fără de moarte aţi pricinuit celor ce se închină dumnezeilor celor morţi şi cei mântuiţi, pururea cu voi strigă: Bine cuvântaţi toate lucrurile Domnului pre Domnul.

Cu un glas să lăudăm credincioșii pre Evghenie, și pre Agatodor, pre Vasilevs și pre Capiton, pre Efrem și pre Elpidie, împreună cu Eterie ca pre niște surpători ai vrăjmașului și ierarhi ai lui Hristos, căruia strigăm: Bine cuvântaţi toate lucrurile Domnului pre Domnul.

Veselind noroadele Părinte înţelepte Efreme cu învăţăturile, ai trecut acum către strălucirea cea neînserată, către veselia cea pururea veșnică, primind răsplătirile trudelor tale și strigând: Bine cuvântaţi toate lucrurile Domnului pre Domnul.

Bine cuvântăm:

Struguri ai viei vieţii fiind acum prea fericiţilor, izvorâţi vinul tămăduirilor pururea, și veseliţi inimile tuturor celor ce cu credinţă vă laudă pre voi și strigă: Bine cuvântaţi toate lucrurile Domnului pre Domnul.

Şi acum, a Născătoarei:

Văzutu-s'au ca un om din tine Prea curată, născându-se cel mai pre sus de fire, îndoit cu firile, cu lucrările și cu voile, arătându-se oamenilor cărora s'au asemănat, căruia strigăm: Bine cuvântaţi toate lucrurile Domnului pre Domnul.

Irmosul:

Să lăudăm bine să cuvântăm...

Mâinile întinzându-și Daniil, „gurile leilor cele deschise în „groapă le-au încuiat, și puterea „focului au stins, cu buna faptă „încingându-se, tinerii cei iubitori de buna credinţă, strigând: „Bine cuvântaţi toate lucrurile „Domnului pre Domnul".

Peasna 9, Irmos:

Hristos piatra cea netăiată...

Cu sfinţite cântări săvârșind, sfinţită pomenirea sfinţilor sfinţiţilor mucenici, veniţi toţi cu glas mare să-i cinstim, ca pre cei ce se roagă pentru noi prea înduratului Dumnezeului nostru.

De cei fără de Dumnezeu târându-vă pe pământ, v'aţi arătat ca niște pietre cinstite dumnezeieștilor mucenici, și zidirile înșelăciunii cu puterea lui Dumnezeu surpându-le. Pentru aceasta dupre vrednicie vă fericiţi.

Astăzi cetatea Hersonului prănzueşte pomenirea voastră. Căci aceştea v'aţi arătat turnuri, tării şi stâlpi dumnezeieşti. Păstori şi învăţători şi rugători către Dumnezeu fericiţilor.

Slavă:

Acum ceata părinţilor s'au numărat cu cetele îngerilor, Evghenie, Efrem şi Capiton, Elpidie şi Eterie, cu Vasilevs slăvitul şi Agatodor cugetătorul de Dumnezeu.

Şi acum, a Născătoarei:

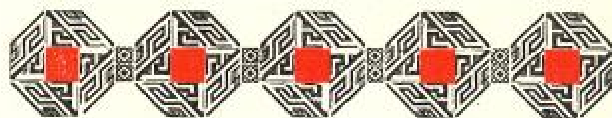
Doamna cea de Dumnezeu dăruită purtând în braţe pre Hristos, Cela ce toate le poartă cu mâna, spăimântându-se strigà, zicând: Cum să te cunosc pre tine şi Fiu şi Făcător al meu, Cela ce eşti necuprins?

Irmosul:

Hristos piatra cea netăiată „de mână cea din marginea un„ghiului, din tine muntele cel ne„tăiat Fecioară s'au tăiat, adu„nând firile cele osebite. Pentru „aceasta veselindu-ne, pre tine „Născătoare de Dumnezeu te „mărim".

Si cealaltă slujbă a Utreniei dupre orânduială, şi Otpustul.

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

IN 8 ZILE

Prea cuviosul părintele nostru şi mărturisitorul Teofilact episcopul Nicomidiei.

La Doamne strigat-am: Stihirile Triodului şi ale Sfântului, glas I.

Podobie: Prea lăudaţilor mucenici...

Părinte Teofilacte, în temniţe închizându-te, de Dumnezeu te-ai păzit nevătămat şi te-ai arătat turn neclătit al Bisericii, nemişcat de ispite de măestriile ereticilor. Şi acum te rogă, să se dăruiască sufletelor noastre, pace şi mare milă.

Părinte Teofilacte, mutându-te de pre pământ, te-ai suit către cer şi pentru izgonirea ce ai răbdat pentru Hristos, te-ai învrednicit a lăcui în cele cereşti. Şi acum te roagă, să se dăruiască sufletelor noastre, pace şi mare milă.

Părinte Teofilacte, acum văzând pre Dumnezeu pre cât este cu putinţă fericite, şi văzându-te prin unire mai bună şi îndulcindu-te de dânsul şi Fiu dupre dar făcându-te, cu bucurie ai câştigat dorirea cea aleasă şi fericită, petrecând împreună cu îngerii Ierarhe prea fericite.

Slavă: Şi acum a Născătoarei:

Sufletul meu carele cum-

plit boleşte de patimi prea rele, tămădueşte-l prea lăudată, carea ai născut pe Hristos Tămăduitorul şi Mântuitorul tuturor, Cel ce toată neputinţa tămădueşte. Carele au rănit cugetarea cea rea a diavolului, şi din moarte ne-au slobozit pre noi.

A Crucii, a Născătoarei:

Dacă au văzut pre Hristos spânzurând pre lemn Prea curata Fecioară grăia: Sabie au trecut prin inima mea şi mă rumpe Stăpâne, precum de demult mi-au proorocit Simeon, ci scoală-te, Nemuritorule, şi împreună proslăveşte pre Maica şi slujnica Ta rogu-mă.

LA UTRENIE

CANONUL

Sfântului şi Tripesniţul Triodului.

CANONUL sfântului.

Al căruia Acrostihul la Greci este acesta,

Pre dumnezeescul Teofilact cu cântări voi lăuda...

Facerea lui Teofan.

Peasna 1, Glas 8, Irmos.

Să cântăm Domnului, Celui „ce au povăţuit pre norodul „său prin marea roşie, cântare „de biruinţă, că s'au proslăvit".

Stând înaintea scaunului Stăpânului, purtătorule de Dumnezeu părinte Teofilacte, pre cei ce cu credinţă săvârşesc pomenirea ta, păzeşte-i.

Unsu-te-au pre tine dupre vrednicie Darul Duhului prea fericite, pentru adevărul şi pentru bunătatea obiceiurilor tale.

Slavă:

Pentru ca să dobândeşti cele cereşti fericite, cele pământeşti toate le-ai călcat şi lui Hristos Dumnezeu ai urmat.

Şi acum, a Născătoarei:

Cel ce bine au voit a se naşte din pântecele tău prea curată mireasă dumnezeiască, cu totul este dorire şi dulceaţă şi lumină neapusă.

Peasna 3, Irmos:

Tu eşti întărirea...

Legilor Stăpânului tău plecându-te tu slăvite Arhiereule, legile împăraţilor celor fără de lege prin dumnezeiască cugetare le-ai defăimat.

Dumnezeiască şi prea curată închipuire a lui Hristos o ai cinstită arhiereule, de păgânătăţile necredincioşilor lepădându-te.

Slavă:

Suferit-ai mai 'nainte mucenia ştiinţei pustniceşte şi acum cu coroana mucenicilor te-ai încoronat.

Şi acum, a Născătoarei:

Pentru ca să ne arăţi nouă Stăpâne cărarea cea ducătoare spre sfinţenie, ai lăcuit cu toată sfinţenia întru tot pântecele Fecioarei.

Irmosul:

Tu eşti întărirea celor ce „aleargă la Tine, Doamne, tu „eşti lumina celor întunecaţi şi „pre tine te laudă Duhul meu".

Sedealna, glas 8.

Podobie: Pre înţelepciunea şi cuvântul...

Cu cuvinţă sihăstrind Părinte înţelepte, te-ai uns ierarh a sluji cu sfinţenie Tainele cele dumnezeeşti, spre câştigarea sufletelor şi icoana lui Hristos cinstind, ai suferit izgoniri şi scârbe, şi închidere îndelungată. Pentru aceasta după săvârşire izvorând tămăduiri, pre cei bolnavi vindeci şi luminezi pre ceice cântă; Ierarhe Teofilacte, roagă-te lui Hristos Dumnezeu, iertare de greşale să dăruiască, celor ce prăznuesc cu dragoste sfântă pomenirea ta.

Slavă, şi acum a Născătoarei:

Norule al soarelui celui înţelegător, sfeşnice cel cu raze de aur al luminei cei dumnezeeşti, nespurcată, neîntinată, Prea curată Stăpână, sufletul meu cel întunecat şi orbit de patimi luminează-l rogu-mă cu raza nepătimirei, şi inima mea cea pângărită spală-o cu curgerile umilinţei şi cu lacrimile pocăinţei, pentruca cu dragoste să strig ţie: Roagă-te Fiului tău şi Dumnezeu, ca să-mi dea mie iertare de greşale, că numai pre tine te am nădejde eu nevrednicul robul tău.

A Crucii, a Născătoarei:

Pre Mieluşelul şi Păstorul şi Mântuitorul lumii, Mieluşaua ceiace l-au născut, văzându-L pre cruce, grăià lăcrămând: Lumea se bucură primind izbăvire, iară pântecele meu arde văzând răstignirea ta, carea pentru toţi o rabzi, Fiule şi Dumnezeul meu.

Peasna 4, Irmos:

Auzit-am Doamne taina ico„nomiei tale, înţeles-am lu„crurile tale, şi am proslăvit „dumnezeirea ta".

Nu te-ai spăimântat de focul ispitelor, de Dumnezeu însuflate prea fericite, nu au slăbit puterea sufletului tău Teofilacte.

Pus-au Hristos pază gurii şi buzelor tale Cuvioase. Pentru aceasta ai rămas neclătit când au stătut înaintea ta păgânii.

Slavă:

Aşteptând ai aşteptat pre cela ce au pus pre piatră picioarele tale, şi au luat aminte cel prea înnalt, de tine cel ce te închinai icoanei lui.

Şi acum, a Născătoarei:

Prin naşterea ta Preacurată izbăvindu-ne de datoria păcatului, cântare de mulţămită îţi aducem ţie dumnezeiască Mireasă.

Peasna 5, Irmos:

Mânecând strigăm Ţie „Doamne, mântuieşte-ne „pre noi, că tu eşti Dumnezeul „nostru, afară de Tine pre altul „nu ştim".

Mâinile tale cu cuviinţă ridicându-se către Dumnezeu, de Dumnezeu însuflate părinte, au biruit pre cei rău credincioşi.

De mâna ta cea dreaptă ţiindu-te părinte, Domnul către desfătarea cea cerească te-au povăţuit.

Slavă:

Trecând cărarea cea strâmtă Teofilacte, ai ajuns către lărgimea raiului, de Dumnezeu însuflate.

Şi acum, a Născătoarei:

Maica lui Dumnezeu, cei ce nu te cunosc pre tine Născătoare de Dumnezeu, să nu vază lumina cea născută din tine Prea curată.

Peasna 6, Irmos:

Haină luminoasă dă-mi mie...

Prin înfrânare omorându-ţi simţirile, ai stăpânit patimile, Teofilacte, şi acum te desfătezi întru strălucirile nepătimirii.

Pre toţi ai învăţat a să închina icoanei Mântuitorului, strălucind arătat cu lucrurile şi cu dogmele Teofilacte.

Slavă:

Nor izvorâtor de ploaia vieţii, Hristos pre tine te-a arătat părinte, ierarhe a lui Hristos Teofilacte.

Şi acum, a Născătoarei:

Frumos este mai mult decât toţi oamenii Fiul tău Preacurată, cu frumuseţea dumnezeirii, măcar de au şi luat trup pentru noi.

Irmosul.

Haină luminoasă dă-mi „mie, celace te îmbraci cu lu„mina ca cu o haină, mult mi„lostive Hristoase Dumnezeul „nostru".

CONDAC, glas 2.

Podobie: Cele de sus căutând...

Luminător luminos te-ai arătat marginilor sfinţite Teofilacte, propoveduind tu pre Cuvântul cel de o fiinţă cu Tatăl şi cu Duhul, ceata dumnezeieştilor părinţi o ai luminat, arătându-te plăcut Treimei, căria înainte stând, roagă-te neîncetat pentru noi toţi.

Intru această lună, în 8 zile, pomenirea prea cuviosului părintelui nostru şi mărturisitorul Teofilact, Episcop Nicomidiei.

Stih: Şi din trup precum şi din patrie este izgonit,

Dumnezeescul Teofilact cel de Dumnezeu păzit.
In a opta zi venit-au,
Teofilact aproape de Dumnezeu.

Acest fericit au fost despre părţile răsăritului şi petrecându-şi bine viaţa din mică vârstă, din dumnezeească purtarea de grijă eşind de acolo s'au dus în Con-

stantinopol și împrietenindu-se cu ispravnicul celor ce sânt la tainele împărătești, carele să zice latinește Asicritas. Carele acesta era Tarasie cel mare, strălucitorul Pravoslaviei. Și de vreme ce fu ales de Dumnezeu în scaunul patriarhiei Constantinopolei, lăsând Pavel chiprenul scaunul de bună voie, să sui lumina pre sfeșnic. Și îndată minunatul arhiereu făcând o monastire lângă gura Mărei Negre, pe prea cuviosul Teofilact și pre Mihail al Sinadului îi făcu călugări în loc de mireni, cari înfrumusețau soborul și cu cuvintele și cu faptele. După aceia arhiereul aflând fapta bună cea strălucitoare a acestor bărbați și procopsirea cea întru Hristos, îndată trimise de îi luă, și-i puse la casa sa cea de rugăciune. Și nu trecu multă vreme și-i făcu episcopi. Insă pre Mihail la Sinada, iară pre cinstitul Teofilact la Nicomidia. Cât dară au fost lucrurile cele bune ale acestuia, aceleași lucruri ce s'au făcut pe dânsul dovedesc. Adecă sfintele case ce le-au zidit și bolnițele și ajutorul văduvelor și al săracilor și cea fără de număr milostenie. Căci atâta era de milosârd marele acesta al lui Dumnezeu următor, ca luând vas cu apă încropită singur spălă bolnavii și betegii și stricații și-i ștergeă cu mâna sa. Deci părăsind viața aceasta marele Tarasie, strălucind nouăsprezece ani în scaunul patriarhiei. Și primind scaunul prea înțeleptul Nichifor întâmplatu-s'au un lucru de jale. Căci apucă împărăția Leon Armeanul urâtorul de Hristos și numai decât ticălosul se porni spre surparea sfintelor icoane. Și dacă se vădi aceasta, iară marele Nichifor trimise de luă cu dânsul pre cei mai aleși din arhierei, anume pre Emilian al Chizicului și pre Eftimie al Sardiei și pre Iosif al Tesalonicului, pre Evdochie al Amoreei, pre Mihail al Sinadului, cu alți mulți împreună și pre fericitul Teofilact și merse către păgânul și vicleanul împărat, și-i aduseră înainte multe ierburi lecuitoare din dumnezeieștile Scripturi. Iară el, ca o aspidă ce-și astupă urechile, n'au vrut să înțeleagă cele zise, ci defăimând toate lucrurile se ținea tot de cele dintâi ale lui. Deci ceilalți arhierei tăcură; iară numai fericitul Teofilact zise către dânsul: Știu că calci îndelungă răbdarea lui Dumnezeu, dar îți va veni fără de veste cumplită stricăciune și surpare asemenea ca un vifor și nu vei afla pre nimenea să te izbăvească. Din cuvintele acestea umplându-se de mânie, îi trimise pre toți cu urgie la izgonire. Insă pre dumnezeescul Nichifor la ostrovul Tasului și pre cel deapururea pomenit Mihail al Sinadului la Evdochiada și pre alți într'alte părți. Iară pre fericitul Teofilact la Strovila cetatea carea este la locul Kivereoților lângă mare. Intru aceia petrecând acest fericit mărturisitor treizeci de ani, răbdând cu vitejie traiul cel cu anevoie în pământ strein, s'au pristăvit către Domnul. Deci după câțiva ani potolindu-se eresul și luminând pravoslavia în zilele blagocestivei augustei Teodorei și a prea sfântului patriarh Metodoie s'au adus prea cinstitele moaște ale prea cuviosului părintelui nostru Teofilact dela izgonire, și s'au pus în Nicomidia în biserica cea zidită de dânsul.

Intru această zi prea cuviosul părintele nostru Pavel, mărturisitorul Plusiados.

Stih: Tace trâmbița Pavel al Plusiadei.
Așteptând cel mai de pre urmă glas al trâmbiței.

Acesta era pre vremile luptătorilor de icoane. Și văzând pre cei ce se îndrăcea nebunește împrotiva Bisericii, și toată de amărunțimea așezământurilor bisericești o răsturna, și ștergea închipuirea sfintelor icoane, și pre bună podoaba sfintelor lăcașuri o stingea. Pre aceștia zic adecă văzându-i pururea pomenitul cu dumnezeiești graiuri, ca cu săgeți îi lovea. Suferind prigoniri, surguniri și rele pătimiri pentru icoana lui Hristos. Deci bine și cu bărbăție nevoindu-să, cu pace s'au dat duhul la Dumnezeu.

Intru această zi, pomenirea sfântului apostol Ermi, de carele pomenește apostolul Pavel la epistolia cea către romani.

Stih: Lui Ermi ucenicului Domnului ce au murit.
Ii cioplesc prin cuvinte chip însuflețit.

Intru această zi sfântul mucenic Dion de sabie s'au săvârșit.

Stih: De și cumplită dreapta a înșelătorului te taie.
Dreapta stăpânului te încununează Dione.

Intru această zi prea cuviosul Dometie, de sabie s'au săvârșit.

Stih: Dometie datoria sfârșitului celui netrecut.
Prin mutători îngeri o au plătit.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne miluiește-ne și ne mântuește pre noi, Amin.

Peasna 7, Irmos:

Tinerii evreești, au călcat în „cuptor văpaia cu îndrăz-

„nealǎ, şi focul în rouǎ l-au „schimbat, strigând: Bine eşti „cuvântat Doamne Dumne„zeule în veci".

Săvârşind alergarea cea dumnezeiască fericite şi până în sfârşit credinţa ta păzindu-o ai primit cununa ostenelelor tale înţelepte, strigând: Bine eşti cuvântat Dumnezeule în veci.

Puindu-te pre căruţa dumnezeieştilor bunătăţi, te-ai înălţat către înălţime, şi acum stai înnaintea lui Dumnezeu strigând: Bine eşti cuvântat Doamne Dumnezeule în veci.

Slavă:

Cel ce au zidit de veci inimile oamenilor, au văzut îndumnezeirea inimii tale, purtătorule de Dumnezeu, şi scaune de învăţături au întemeiat, de trei ori fericite Teofilacte.

Şi acum, a Născătoarei:

Către tine scap acum Născătoare de Dumnezeu şi subt acoperirea şi dumnezeiască folosinţa ta. Rugându-mă să mă izbăveşti de greşalele cele cumplite, bine cuvântată Prea curată ceiace ai născut pre Dumnezeu cu trup.

Peasna 8, Irmos:
De şapte ori cuptorul.

Unde este locaşul celorce se veselesc, te-ai sălăşluit acum mărturisitorule şi lumină ţe-au revărsat, ca unul drept pătimitor cu luptele mucenicilor, prea înţelepte apărătorule al adevărului, cu cari acum strigi: Preoţi binecuvântaţi, noroade prea înnălţaţi-l întru toţi vecii.

Primit-ai cununa răbdării, de Dumnezeu cuprinsule, că întru izgoniri cu amărăciuni ai lăcuit, aşteptând a lua plata chinurilor tale şi de nădejdea cea bună nu te-ai amăgit, lui Hristos strigând: Preoţi binecuvântaţi, noroade prea înălţaţi-l întru toţi vecii.

Bine cuvântăm pre...

Cu luminoasă arătare să săvârşeşte acum pomenirea ta, purtătorule de Dumnezeu, luminând cu lumina mărturisirii, căci ai cinstit chipul cel sfânt al lui Hristos şi al Născătoarei de Dumnezeu şi al tuturor sfinţilor, cu cari împreună acum cânţi: Preoţi bine cuvântaţi, noroade înălţaţi pre Hristos întru toţi vecii.

Şi acum, a Născătoarei:

O Maica lui Hristos Prea curată, ranele sufletului meu şi semnele păcatului şterge-le, ceiace pre Dumnezeul cel preste toate l-ai născut, din fecioreścul neispitit de nuntă pântece, Fecioară Preacurată. Pre carele tinerii bine-l cuvinteze, preoţii îl laudă, noroadele îl prea înalţă întru toţi vecii.

Irmosul:

Să lăudăm bine să cuvântăm...

De șapte ori cuptorul, mun„citorul Haldeilor l-au ars ne„bunește, cinstitorilor de Dum„nezeu. Iară văzându-i pre ace„știa cu putere mai bună mân„tuiți, făcătorului și izbăvitoru„lui au strigat: Tineri bine îl „cuvântați, preoți lăudați-l, no„roade prea înălțați-l întru toți „vecii."

Peasna 9, Irmos:

Cu adevărat Născătoare...

De mari daruri cu adevărat te-ai învrednicit purtătorule de Dumnezeu, cu cuget răbdător primejduindu-te pentru Hristos, de Dumnezeu fericite.

Caută spre noi cari te lăudăm pre tine fericite, izbăvindu-ne din ispite și din primejdii, și sfărâmă măestriile eresurilor.

Slavă:

Cu curăție și cu dreptate viețuind, ca un arătător de cele dumnezeiești te-ai făcut mucenic luminos, țesându-ți porfiră din sângiurile tale.

Și acum, a Născătoarei:

Având pre Hristos soarele dreptății, în brațele tale Fecioară, ca zorile ai răsărit celor dintru întunerec și celor rătăciți.

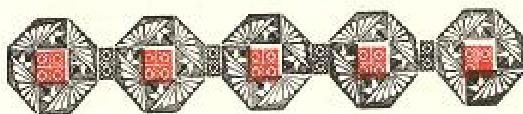
Irmosul:

Cu adevărat Născătoare de „Dumnezeu te mărturisim pre „tine Fecioară Curată, cei mân„tuiți prin tine, cu cetele celor „fără de trupuri, mărindu-te pre „tine".

SVETILNA glasului.

Și STIHOAVNA Triodului.

Și cealaltă slujbă a Utreniei dupre orânduială, și Otpustul.

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

ÎN 9 ZILE.

Sfinții patruzeci de mucenici cari s'au muncit în iazerul Sevastiei.

Se cuvine a ști, că de se vor întâmpla mucenicii în vreo Duminecă de ale postului, atuncea se cântă întâi stihirile învierii, apoi ale sfinților. Iară în dumineca crucii să cântă: întâi ale învierii, apoi ale crucii și ale sfinților. Însă mai pre larg să se caute în Triod Tipicul.

La Doamne strigat-am (De se slujește liturghie). Punem stihirile pe 10 și cântăm samoglasnica zilei de două ori și mucenicina, apoi 3 Podobnice ale Triodului, după aceia ale sfinților pe 4, glas 2, ale lui Ioan Monahul.

Și să cântă însuși glasul.

Răbdând ceste de aicea vitejește, bucurându-se de cele nădăjduite, unul către altul au grăit sfinții mucenici. Nu de haină ne desbrăcăm, ci pre omul cel vechi lepădăm. Iute este iarna, dară dulce este raiul. Cu durere este ghiața, dară dulce este desfătarea. Deci să nu ne ferim, o, împreună ostașilor! Puțin să răbdăm ca să ne încununăm cu cununi de biruință dela Hristos Dum-

nezeu și Mântuitorul sufletelor noastre.

Lepădând îmbrăcămintele toate, intrând fără frică în iazăr, unul către altul au grăit sfinții mucenici: Pentru raiul carele am pierdut, hainele cele stricăcioase astăzi să nu le purtăm; cei ce prin șarpele cel făcător de stricăciune oarecând ne-am îmbrăcat, să ne desbrăcăm acum pentru învierea tuturor. Să nu băgăm seama de ghiața ceiace se topește și trupul să-l urâm, ca să ne încununăm cu cununi de biruință, dela Hristos Dumnezeul, și Mântuitorul sufletelor noastre.

Văzând muncile ca niște desfătări, alergând la iazerul cel rece, ca la o căldură au grăit sfinții mucenici: Să nu ne înfricoșăm de ceasul iernei, ca să scăpăm de înfricoșat focul gheenei. Să arză piciorul, ca să dănțuiască în veci. Și mâna să se rumpă, ca să se înalțe către Domnul. Și să nu ne fie milă de firea cea muritoare. Ci să alegem moarte, ca să ne încununăm cu cununi de biruință, dela Hristos Dumnezeu și Mântuitorul sufletelor noastre.

Slavă, glas 2.

Stihira cea dintâi.

Răbdând ceste de aicea...

Și acum, a Născătoarei, Invierii.

Trecut-au umbra legii și darul au venit. Că precum rugul n'au ars fiind aprins, așa Fecioară ai născut și Fecioară ai rămas. In locul stâlpului celui de foc, au răsărit soarele dreptății. In locul lui Moisi, Hristos mântuirea sufletelor noastre.

VOHOD, lumină lină.

Prochimenul zilei și parimiile zilei, și ale mucenicilor trei.

Din proorocia Isaiei cetire.

Cap. 43, 9.

Acestea zice Domnul: Toate neamurile s'au adunat împreună, și să vor aduna boierii dintru ei. Cine le va vesti acestea întru dânșii? sau cele din început cine auzite le va face vouă? Aducă-și mărturiile sale și să se îndrepteze și să asculte și să zică adevărul, fiți mie mărturii și eu sunt martor, grăiește Domnul Dumnezeu, și pruncul carele am ales. Ca să știți și să credeți și să cunoașteți că eu sunt, mai 'nainte de mine n'au fost alt Dumnezeu și după mine nu va fi. Eu sunt Dumnezeu, și nu este afară de mine mântuitor, eu am vestit, și am mântuit și am defăimat, și nu au fost întru voi strein. Voi mie mărturii și eu martor Domnului Dumnezeu. Incă din început eu sunt și nu este cine să scoață din mâinile mele. Face-voi, și cine va întoarce aceasta. Așa zice Domnul Dumnezeu, cel ce mântuiește pre noi sfântul lui Israil.

Dela Ințelepciunea lui Solomon cetire.

Cap. 3, 1.

Sufletele drepților sânt în mâna lui Dumnezeu, și nu se va atinge de dânsele munca, părutu-s'au întru ochii celor nepricepuți a muri, și s'au socotit pedepsire eșirea lor, și mergerea dela noi sfărâmare, iară eu sunt în pace. Că înaintea feții oamenilor de vor lua și muncă, nădejdea lor este plină de nemurire. Și întru puține fiind pedepsiți, cu mari bunătăți se vor dărui, căci Dumnezeu i-au ispitit pre dânșii și i-au aflat luiș vrednici. Ca aurul în ulcea i-au lămurit pre ei și ca o jertfă de ardere întreagă i-au primit, și în vre-

mea cercetării sale vor străluci şi vor fugi ca scânteile pre pae. Judeca-vor limbi şi vor stăpâni noroade şi va împărăţi într'nşii Domnul în veci. Cei ce nădăjduesc spre dânsul vor înţelege adevărul. Şi credincioşi în dragoste vor petrece cu dânsul, că dar şi milă este întru sfinţii lui şi cercetare întru aleşii lui.

Dela Inţelepciunea lui Solomon cetire.

Cap. 5, 16.

Drepţii în veci vor fi vii, şi dela Domnul plata lor şi purtarea de grije pentru dânşii dela cel prea înalt. Drept aceia vor lua împărăţia podoabei şi stema frumuseţei din mâna Domnului. Că cu dreapta sa va acoperi pre ei şi cu braţul său îi va apără. Lua-va toată arma dragostea lui, şi va întări făptura cu arme spre izbânda vrăjmaşilor. Imbrăca-va în loc de platoşă dreptatea, şi-şi va pune luiş coif judecata cea nefăţarnică. Lua-va pavăză nebiruită bunătatea, şi va ascuţi cumplită mânie întru sabie, şi va ridica război împreună cu dânsul lumea, asupra celor fără de minte. Merge-vor drept nemeritoare săgeţile fulgerilor şi ca dintr'un arc bine încordat al norilor, la ţintă vor lovi. Şi din praştia mâniei cea zvârlitoare de pietre pline vor cădea grindine. Infierbântase-va asupra lor apa mării şi apele cele mari repede vor curge. Sta-va împrotiva lor Duhul puterii şi ca un vifor va vântura pre ei. Şi va pustii tot pământul fărădelegea şi răutatea va răsturna scaunele puternicilor. Ascultaţi dară împăraţi şi înţelegeţi, învăţaţi-vă judecătorii marginilor pământului. Luaţi în urechi cei ce stăpâniţi mulţimi şi ceice vă trufiţi întru noroadele limbilor. Că dela Domnul s'au dat vouă stăpânirea şi puterea dela cel prea înalt.

Şi ceilaltă slujbă a cei mai 'nainte sfinţite. Iară de nu se face liturghia cei mai 'nainte sfinţite, punem stihoavna, samoglasnica zilei, a Triodului de 2 ori şi mucenicna. Deci:

Slavă a sfinţilor, glas 6:

In glasuri de cântări să lăudăm credincioşii, pre purtătorii de chinuri patruzeci de mucenici, şi către dânşii cu dulce cântare să strigăm, zicând: Bucuraţi-vă mucenici ai lui Hristos, Isihie, Melitone, Iraclie, Smaragde şi Domne, Evnike, Vale şi Viviăne, Klavdie şi Priske. Bucuraţi-vă Teodule, Evtihie şi Ioane, Xantie, Iliane, Sisinie, Kirione, Anghie, Aetie şi Flavie. Bucuraţi-vă Accachie, Ekdikie, Lysimahe, Alexandre, Ilie şi Candide, Teofile, Dometiane şi dumnezeiescule Gaie şi Gorgonie. Bucuraţi-vă Evtihi şi Atanasie, Kirille şi Sacherdone, Nicolae şi Valerie, Filoctimone, Seviriane, Hudione şi Aglaie. Ca cei ce aveţi îndrăzneală către Hristos Dumnezeul nostru, mucenici prea slăviţi. Aceluia cu osârdie rugaţi-vă, să mântuiască pre cei ce cu credinţă săvârşesc prea cinstită pomenirea voastră.

Şi acum, a Născătoarei:

Născătoare de Dumnezeu, tu eşti viţa cea adevărată, carea ai odrăslit rodul vieţii, ţie ne rugăm, roagă-te Stăpâne cu sfinţii mucenici, să se miluiască sufletele noastre.

Acum slobozeşti...

Şi după Tatăl Nostru, Troparul, glas 1.

Pentru durerile sfinţilor tăi, cari pentru tine au pătimit, fii milostiv Doamne, şi toate durerile noastre le vindecă, iubitorule de oameni, rugămu-ne ţie.

Sau acesta, glas acelaş.

Purtători de chinuri cinstiţi

patruzeci ostaşi întrarmaţi ai lui Hristos, prin foc şi prin apă aţi trecut, şi v'aţi arătat împreună lăcuitori cu îngerii, cu cari rugaţi-vă lui Hristos pentru cei ce cu credinţă vă laudă pre voi. Slavă celui ce au dat vouă tărie, slavă celui ce v'au încununat pre voi, slavă celui ce au dăruit prin voi tuturor tămăduiri.

Slavă şi acum, a Născătoarei:

Gavriil zicându-ţi ţie Fecioară bucură-te, împreună cu glasul s'au întrupat Stăpânul tuturor, întru tine sicriul cel sfânt, precum au zis dreptul David: Arătatute-ai mai desfătată decât cerurile, ceiace ai purtat pre Ziditorul tău. Slavă celui ce s'au sălăşluit întru tine, slavă celui ce au eşit din tine, slavă celui ce ne-au slobozit pre noi prin naşterea ta.

Ectenia, şi 3 Metanii mari, şi să face Otpustul.

LA UTRENIE

La Dumnezeu este Domnul. Troparele amândouă şi a Născătoarei.

După întâia şi a doua Stihologhie:

Sedelnele Triodului, iară ecteniile cele mici nu se zic. Iară după a treia stihologhie, zice preotul ectenia cea mică. Deacia sedealne, glas 4.

Podobie: Arătatu-te-ai astăzi.

Cinstită tăria Bisericii, ca niște stele prea mari o luminaţi pururea, şi celor credincioşi străluciţi, dumnezeieştilor mucenici ai lui Hristos cei patruzeci.

Slavă, Altă sedealnă, glas 4.

Podobie: Cel ce te-ai înălţat...

Cu prea vitejesc gând trecând mucenia, minunaţilor purtători de patimi, prin foc şi prin apă aţi trecut şi aţi ieşit la lărgimea mântuirei, moştenire luând împărăţia cerurilor. Şi împreună cu îngerii înaintea împăratului tuturor neîncetat staţi cu veselie.

Şi acum, a Născătoarei, asemenea:

Ca să cânte cu mulţămită din inimă şi să ceară cu deadinsul, Născătoare de Dumnezeu, milele tale dăruieşte-le robilor tăi, celor ce strigă şi zic: Preasfântă Fecioară grăbeşte de ne izbăveşte pre noi de vrăjmaşii cei nevăzuţi şi văzuţi, şi de toată îngrozirea, că tu eşti folositoarea noastră.

Iară de va fi Sâmbătă, afară de Sâmbăta sfântului Teodor, După întâia Stihologhie; Sedealna,

Cinstită tăria bisericii de 2 ori...

Slavă şi acum, a Născătoarei:

Preacurată Fecioară, primeşte rugăciune dela noi cei ce alergăm la acoperemântul tău. Şi nu înceta rugând pre iubitorul de oameni, să mântuiască pre robii tăi.

După a doua stihologhie.

SEDEALNA

Cu prea vitejesc gând trecând de 2 ori...

Slavă şi acum, a Născătoarei:

Ca să cântăm cu mulţămită...

După Polieleu, Sedealna, Glas 5.

Podobie: Cuvântul cel împreună...

Podoaba sfinţilor mucenici

această împătrat luminată şi de Dumnezeu adunată mulţimea acelor patruzeci de ostaşi cu adevărat, prin ger şi prin foc lămurindu-se înţelepţii, s'au arătat ostaşi ai lui Hristos, împăratului tuturor, căruia să şi roagă să mântuiască sufletele noastre. De 2 ori.

Slavă şi acum, a Născătoarei:

Pre mine mai 'nainte de judecată acum mă plâng, cugetând la faptele mele cele viclene şi rele şi la adâncul greşalelor care au crescut împreună cu mine din tinereţe, şi mi-am înnecat mintea, Curată. Ci cu folosirea ta dă-mi iertare şi mă învredniceşte să dobândesc mântuire.

Antifonul dintâi al glasului al patrulea. Prochimen, glas 4.

Trecut-am prin foc şi prin apă, şi ne-ai scos pre noi întru răpaos.

Stih: Cu foc ne-ai lămurit pre noi precum se lămureşte argintul.

Evanghelia dela Luca, Inceperea...

Zis-au Domnul ucenicilor săi: Păziţi-vă de oameni...

După psalm 50, Slavă, glas 2.

Pentru rugăciunile sfinţilor tăi mucenici patruzeci milostive, curăţeşte mulţimea greşalelor noastre.

Şi acum:

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu milostive...

Stih: Miluieşte-mă Dumnezeule dupre mare mila ta...

Şi Stihira, glas 2.

Proorocind, au strigat David în psalmi: Trecut-am prin foc şi prin apă, şi ne-ai scos pre noi întru răpaos. Iară voi mucenicii lui Hristos, prin singure faptele cuvântul plinind, aţi trecut prin foc şi prin apă, şi aţi intrat întru împărăţia cerurilor. Pentru aceasta rugaţi-vă patruzeci de mucenici, să mântuiască sufletele noastre.

CANOANE

Două ale sfinţilor mucenici şi ale Triodului dupre orânduiala lor.

Canonul cel dintâi

Al căruia acrostihul la Greci este acesta:

Ceata cea de Dumnezeu încununată a mucenicilor o laud...

A lui Ioan Monahul.

Peasna 1, glas 2, Irmos:

Veniţi noroadelor să cântăm „cântare lui Hristos Dum„nezeu, celui ce au despărţit „marea, şi au trecut pre noro„dul, pre carele l-au slobozit „din robia Eghiptenilor, că s'au „proslăvit".

Ceata cea de Dumnezeu încununată a mucenicilor lui Hristos o laud cu cântări de Dumnezeu însuflate, pomenirea cea de preste an a acelor patruzeci luminat prăznuind, că s'au proslăvit.

Pre pământ de toată numirea lepădându-se cei patruzeci, ş'au ales numire pre numele lui Hristos. Prin carea întru cele de sus acum vieţuesc.

Pentru Hristos trupul și lumea urând, de omul cel vechi v'ați desbrăcat, împreună cu haina cea vremelnică, și în haina nestricăciunii v'ați îmbrăcat.

A Născătoarei:

Cine poate să spue dupre vrednicie a ta zemislire cea mai pre sus de cuvânt. Că pre Dumnezeu ai născut cu trup Prea sfântă, pre Mântuitorul nostru tuturor cel ce s'au arătat nouă.

Alt CANON
Facerea lui Kir Teofan.

Peasna I, glasul și irmosul acelaș:

Pre Dumnezeu nouă patruzeci de mucenici, prin rugăciunile voastre să-l faceți acum spre bună schimbare, celor ce vă chiemăm pre voi cu curată dragoste a inimii.

Cei ce v'ați luminat în ceruri cu razele strălucirii cei în trei sori patruzeci de mucenici, acoperiți-ne pre noi cei ce suntem înghețați pre pământ de iarna năpăștilor, și vă lăudăm pre voi.

Slavă:

Apărători nebiruiți ai bunei credințe și stâlpi nemișcați ai Bisericii, chiemarea cea de Dumnezeu numită de patruzeci, alinați-mă pre mine cel ce cumplit mă turbur acum.

Și acum, a Născătoarei:

Pre Ziditorul și Domnul cel ce este mai pre sus de firea tuturor, l-ai născut. Carele s'au făcut trup pentru noi oamenii, maica lui Dumnezeu Fecioară neispitită de bărbat.

Catavasie:

Deschide-voi gura mea..

Peasna 3, Irmos:

Intărește-ne pre noi întru tine „Doamne, cela ce prin lemn „ai omorât păcatul, și frica ta o „sădește în inimile noastre, ce„lor ce te lăudăm pre tine".

Oastea și viața și frumusețea trupului și bogăția, întru nimica socotindu-le cei patruzeci, cu prea slăvire pre Hristos în locul a toate au moștenit.

Cu pietri fără de milă cei patruzeci prin porunca tiranului fiind împroșcați, zvârliturile împrotiva poruncilor prin Duhul să întorcea.

Grăit-au șarpele prin buzele tiranilor hule asupra ta Ziditorule. Ci gura acelora, cea luptătoare împrotiva lui Dumnezeu, cu pietrile cele aruncate asupra mucenicilor, să sfărâmă.

A Născătoarei:

Nenuntită, una pururea Fecioară, care te-ai făcut cădelniță de aur, a dumnezeului cărbune, umple de bun miros inima mea cea împuțită.

Alt CANON, Irmos acelaşi.

Oaste a mucenicilor și cea-

tă însoţită de mucenici purtători de cununi, stând înaintea Stăpânului, mântuiţi pre cei ce pururea vă laudă pre voi.

Cu iazărul patimilor şi cu valul năpăştilor fiind înviforaţi, către voi cei patruzeci de ostaşi ai lui Hristos alergăm.

Slavă:

Cei ce vă încălziţi în sânurile lui Avraam, şi vă înpodobiţi cu haina cea slăvită, rugaţi-vă ca să se deslege cei legaţi cu gerul încungiurării.

Şi acum, a Născătoarei:

Fii întărire şi scăpare şi acoperemânt (Fecioară mireasă a lui Dumnezeu) celor ce cu credinţă aleargă către tine, şi te mărturisesc maică a lui Dumnezeu.

Sedealna, glas 8.

Podobie: Pre Inţelepciunea şi Cuvântul...

Muceniceşte făcându-vă ostaşi lui Hristos şi vitejeşte surpând pre vrăjmaşul, prin fapte aţi plinit cuvintele proorocului, că prin foc şi prin apă bărbăteşte aţi trecut, răpaos aflând viaţa cea vecinică. Pentru aceasta şi cununi din cer luând, cu cetele celor fără de trupuri împreună vă veseliţi fericiţilor, de chinuri purtători prea lăudaţi patruzeci de mucenici. Rugaţi-vă lui Hristos Dumnezeu, iertare de greşale să dăruiască, celor ce prăznuesc cu dragoste sfântă pomenirea voastră.

Slavă şi acum, a Născătoarei

Gândesc la judecată şi mă tem de întrebarea cea înfricoşată, mă cutremur de răspunsul Judecătorului, mă spăimântez şi de muncă mă îngrozesc şi de durerea focului, de întunerecul tartarului, de scârşnirea dinţilor, de viermele cel neadormit. Vai mie! ce voi face, când să vor pune scaunele şi cărţile se vor deschide şi faptele se vor mustra şi cele ascunse se vor vădi? Atuncea Stăpână ajutătoare mie să-mi fii şi folositoare prea fierbinte, că pre tine te am nădejde eu netrebnicul robul tău.

Peasna, 4 Irmos:

Auzit-am Doamne auzul rânduelii tale, şi te-am proslăvit „pre tine Unule iubitorule de „oameni".

Vă stricaţi mintea, zis-au pătimitorii, puindu-ne înainte pricinuitori de pagubă, voi cei prea fără de Dumnezeu.

Săbii ascuţite şi fiară şi foc şi cruce sfinţilor, gonitori lui Hristos au tins.

Infricoşat este nouă focul gheenei, zis-au pătimitorii, iară de cel de acum ca de un rob împreună cu noi nu ne temem.

Să se deznoade mâna, să se arză piciorul, sfinţii au strigat, că nestricăcioase acestea iară le vom lua.

A Născătoarei:

Rugămu-te Preacurată, pre tine ceiace ai zemislit pre Dumnezeu fără sământă, ca să te rogi pururea pentru robii tăi.

Alt CANON, Irmos acelaş:

Imbrăcându-vă întru strălucirea cea fără umbră, v'aţi făcut nouă luminare dela Dumnezeu mucenicilor.

Adunarea cea de Dumnezeu aleasă a mucenicilor celor purtători de cununi, roagă-te să se izbăvească de primejdii cei ce te laudă pre tine.

Invrednicindu-vă a vedea lumina cea neapropiată a lui Hristos sfinţilor, învredniciţi a se lumina cei ce sunt întru întunerec.

Slavă:

Strălucind cu îndreptarea luminii cei cugetătoare de Hristos, povăţuiţi-ne pre noi către luceafărul cel dumnezeiesc slăviţilor.

Şi acum, a Născătoarei:

Lăudând cu cântări pre cel ce s'au întrupat din pântecele tău Preacurată, te cuvântăm pre tine ca pre o maică a lui Dumnezeu.

Peasna 5, Irmos.

Dătătorule de lumină şi făcătorul veacurilor, Domnul „întru lumina poruncilor tale povăţuieşte-ne pre noi, că afară „de tine pre alt Dumnezeu nu „ştim".

De nebunia cea fără de minte a gonacilor, pătimitorii afară la ger a petrece toată noaptea osândiţi fiind, au cântat lui Dumnezeu cântare de mulţămită.

Bucurându-se cei patruzeci de mucenici ai lui Hristos, au răbdat gerul cel cu durere, în iazer stând şi cu nădejdea dumnezeieştilor cununi întăriţi fiind.

De râs s'au făcut înaintea celor patruzeci de mucenici ai lui Hristos, înecat fiind şarpele cel ce se încuibase mai 'nainte în ape. Că de tăria cea făcătoare de pierzare s'au lipsit.

A Născătoarei:

Ţie ceiace ai născut pre Hristos făcătorul tuturor, strigăm: Bucură-te Preacurată; Bucură-te ceiace ne-ai răsărit nouă lumină; Bucură-te ceiace ai încăput pre Dumnezeu cel neîncăput.

Alt CANON, Irmos acelaş.

De nebunia ereticilor cea de acum, cinstită biserica lui Hristos izbăviţi-o, întru carea născându-vă la atâta vrednicie şi slavă aţi ajuns.

Arătâdu-se nouă ca nişte luminători, cei văzători de foc patruzeci de mucenici ai lui Hristos, cei străluciţi de Dum-

nezeu, luminează credincioșilor calea cea mântuitoare a bunei credințe.

Slavă:

Mutându-vă de pre pământ la cortul cel ceresc, unde stând înaintea lui Hristos puitorului de nevoințe, învredniciți-mă mucenicilor, ca să dobândesc dumnezeiască bucurie.

Și acum, a Născătoarei:

Taina nașterii tale cei dumnezeiești Doamnă, este mai pre sus de gând, neajunsă, și cu anevoie de văzut fiește căruia Stăpână, că ai născut nouă pre cel ce este cu adevărat Dumnezeu.

Peasna 6, Irmos:

Intru adâncul greșalelor fiind „încungiurat, chiem adâncul „milostivirii tale cel neurmat, „din stricăciune Dumnezeule „scoate-mă".

Bucurându-se începătorul răutății, au răpit ca și dintre cei doisprezece pre Iuda ticălosul, și din Edem pre om, așa și dintre cei patruzeci pre cel ce au căzut.

Fără rușine fiind tiranul, îndeșert se întărâtă, că precum pentru tâlharul și pentru Matsia mai întâi așa și acum pentru chemarea celuice păzià baia, să rușinează.

Deșert la minte și vrednic de plângere este celce s'au lipsit de amândouă viețile. Că de foc s'au topit, și la focul cel nestins s'au dus.

A Născătoarei:

Neștiind de bărbat Fecioară, ai născut și în veci rămâi Fecioară, arătând chipurile adevăratei dumnezeirii Fiului și Dumnezeului tău.

Alt CANON, Irmos acelaș.

Arătându-vă păzitori priveghelnici și trezvi ai neamului omenesc și rugători rugăciunilor v'ați pus și ajutor celor din scârbe.

Strălucind în Biserica lui Hristos cu frumusețile cele neapropiate prea lăudaților, izbăviți de ispite pre ceice cu dragoste vă cinstesc pre voi.

Slavă:

Ceice ați fost odinioară surpători prea aleși înșelăciunii muncitorilor celorce se nebunea, fiți și nouă acum zid și ajutor grabnic.

Și acum a Născătoarei:

Spre tine am pus nădejdea mântuirei mele Maică pururea Fecioară, și pre tine te-am pus tare și neclătită folositoare vieții mele.

CONDAC, glas 6.

Podobie: Plinind rânduiala...

Toată oștirea lumii lăsân-

du-o, de Stăpânul cel din ceruri v'ați lipit, purtători de chinuri ai Domnului cei patruzeci. Că prin foc și prin apă trecând fericiților, dupre vrednicie ați luat slavă din ceruri și mulțime de cununi.

ICOS.

Celui ce șade pre scaunul cel neapropiat, celui ce au întins cerul ca o piele și pământul au întărit, și au adunat apele întru adunările lor; Celui ce au făcut toate din cele ce nu au fost ca să fie și tuturor le-au dat suflare și viață; Celui ce primește cântare dela arhangheli și de îngeri este lăudat și de toți închinat, lui Hristos atot-țiitorului, Făcătorului și Dumnezeului nostru îi cad înainte eu nevrednicul, aducând rugăciunea mea și darul cuvântului cerșind, ca să pot lăudà cu bună credință și eu pre sfinții cari însuși i-au arătat biruitori, dăruindu-le lor slavă din ceruri și mulțime de cununi.

Intru această lună în 9 zile Pomenirea sfinților patruzeci de mucenici, cei ce au mărturisit și s'au muncit în cetatea Sevastiei.

Stih: Plinind lipsa patimii tale Mântuitorule.
Noi cei patruzeci zdrobindu-ni-se fluerile.
Intru a noua zi fluerile s'au zdrobit,
A patruzeci de bărbați ce au pătimit.

Acești sfinți patruzeci de mucenici din osebite locuri fiind, au fost slujitori de oaste toți la ceată, iară pentru mărturisirea în Hristos fiind prinși și aducându-i la întrebare și neplecându-se a jertfi idolilor, întâi au fost bătuți cu pietri preste fețe și preste gură, iară loviturile numai mult pre dânșii îi bătea decât pre ceice îi lovea întorcându-se înapoi. Deaceia în vreme de iarnă au fost osândiți a petrece toată noaptea la ger, băgați goli în mijlocul unui iazer ce erà afară din cetatea Sevastiei, unde unul dintr'înșii iubindu-și viața și alergând într'o baie ce era aproape, cât au ajuns de căldură îndată s'au topit. Iară unul din strejarii ce păzia și strejuia pre sfinți, îndată și au intrat cu sființii de au plinit locul celuia ce au lipsit, văzând lumină noaptea împrejurul mucenicilor și cununi pogorându-se la fieștecarele dintr'ânșii. Iară când s'au făcut ziuă sfinții leșinase. Și văzându-se că încă abia suflau, le-au frânt fluerile picioarelor și ș-au luat cununa muceniei. Așa dară s'au cunoscut că le-au fost plăcută moartea. Căci unul dintr'înșii pentru vârsta tinereților și pentru puterea trupului încă tot era cu suflet, de carele tiranul gândia că-și va schimba gândul. Iară maica lui (stăruia la patima lor deși vedea Fiul, că acela era mai tânăr decât ceilalți și să temeà ca nu cumva să-l sperie tinerețele sau dragostea vieții și să fie nevrednic de ceata și de cinstea celor dimpreună ostași cu dânsul. Pentru aceasta sta uitându-se la dânsul încremenită, cu chipul și cu vederea cât putea îmbărbătându-l și tinzând mâinile spre dânsul și zicând: Fiul meu cel dulce, de acum fiu al Tatălui ceresc vei fi, rabdă puțin ca să te faci deplin. Nu te speria de munci că iată că îți stă întru ajutor Hristos Dumnezeu nu te va mai întâlni de acum înainte nici o scârbă, nici o trudă toate acelea au trecut, toate ai biruit cu vitejia ta, deacum înainte îți va fi bucurie, dulceață, odihnă și veselie, de care te vei îndulci împărățind cu Hristos și vei fi rugător către dânsul pentru mine maica ta. Deaceia sfinții zdrobindu-li-se fluerile picioarelor ș'au dat sufletele la Dumnezeu. Iară slujitorii au adus cară și au încărcat sfintele trupuri și le-au dus pe țărmurile râului ce era acolo aproape, însă văzând pre tinerelul acela, căruia îi era numele Meliton că încă sufla, l-au lăsat fiind ca să trăiască). Pre carele văzându-l maicăsa că rămăsese singur, au socotit că aceasta era moartea și a ei și a fiului său. Călcând ea dar slăbiciunea cea femeiască și uitând dorul cel de maică, l-au ridicat pre umerile sale și l-au dus după care cu inimă tare, gândind că atuncea va fi viu când

l-ar vedea mai vârtos mort. De acia ducându-l maicăsa pre umere, el a răposat. Atuncea scăpând maică-sa de grije bucurându-se foarte pentru sfârşitul lui, aducându-şi mort pre iubitul său fiu până la locul acela unde era trupurile sfinţilor, l-au pus preste dânşii şi s'au numărat cu ceilalţi, ca să nu se osebească nici trupul de trupuri, nevoindu-se ca şi sufletul lui să fie în număr cu acelea. Deci făcând foc mare slugile acelea ale diavolului au ars trupurile sfinţilor. Apoi zavistuind pre creştini pentru moaşte, le-au aruncat în râu. Ci însă din dumnezeiască rânduială, s'au strâns acolo la o surpătură şi luându-le nişte creştini le-au dăruit nouă bogăţie nefurată. Şi se face soborul lor în prea sfânta lor mucenicie, ce este aproape de Halcotetrapilon.

Intru această zi pomenirea sfântului mucenic Urpasian.

Stih: Urpasian hlamida sa aruncând,
Pre păgânul împărat este ruşinând.

Impărăţind la răsărit păgânul împărat Maximian, stăpânea cu tiranie toate părţile cele de prin prejurul Nicomidiei, fiindcă era cald slujitor al idolilor. Deci s'au aprins mânia lui şi a celorlalţi ellini de un cuget cu el, ca un foc mare asupra creştinilor. Şi pentru aceasta aducând odată el pre toţi sfetnicii şi boerii împărăţiei sale, au strigat către dânşii: Ori carele din voi au căzut în prea reaua credinţa creştinilor şi nu vrea ca să se întoarcă cătră iubiţii dumnezeii noştri şi pre aceştia să-i îmblânzească cu pocăinţă, acesta să lepede brâul dregătoriei sale ce-l poartă şi să fugă din împărătescul palat şi din cetatea aceasta. Fiindcă cetatea aceasta cinsteşte pre marii dumnezei încă dela strămoşii săi şi nu pre unul Dumnezeul cel răstignit. Dar atuncea frică şi cutremur au căzut preste toţi ceice credeau în Hristos. Şi atuncea era a vedea cineva cu adevărat, cum să ispitea şi să cerceta ca nişte aur în foc, credinţa cea în Hristos şi blagocestia. Pentrucă unii din creştini fugeau şi se ascundeau, iară alţii se dau pre sine la munci. Deci câţi avea dragoste curată şi adevărată către Dumnezeu, aceştia defăimându-şi, trupurile sale şi pre tiranul batjocorindu-l arunca brâele înaintea lui şi fugea. Atuncea şi viteazul acesta Urpasian, cel cu sufletul de diamant, stând înaintea împăratului şi a tot singclitului, au aruncat hlamida sa şi brâul zicând: Fiindcă eu împărate astăzi mă ostăşesc cerescului şi nemuritorului împărat Domnului meu Iisus Hristos, primeşte-ţi brâul şi cinstea şi slava. Căci acestea vremelnice sunt şi de nici un folos. Aceste cuvinte a lui Urpasian fără de nădejde, auzindu-le Maximian, s'au prefăcut la minte şi la mult ceas au rămas fără de glas. După aceia întorcându-şi ochii săi şi căutând posomorât la ucenicul, au strigat ca o hiară sălbatecă şi neîmblânzită şi au zis către cei ce stau de faţă: Spânzuraţi pre ticălosul acesta şi zdrobiţi-i trupul lui cu vine de bou. Deci îndată făcându-se aceasta, îl bătură la mult ceas cu vine de bou pre viteazul nevoitor al lui Hristos, carele căutând la cer, se rugă, fără să se mâhnească cât de puţin. După aceasta pogorând pre sfântul de pre lemnul cel de muncă, au zis tiranul către slujitori, aruncându-l pre acesta în temniţă întunecoasă şi acolo să petreacă până voi socoti cu ce moarte să-l pierd. Deci aflându-se mucenicul în temniţă, se bucura şi se veselia, dându-şi rugăciunile sale Domnului. Iară păgânul împărat au aflat o măestrie de muncă ca aceasta, adecă: Au făcut o cuşcă de fier. Deci după ce au scos pre sfântul din temniţă, au poruncit să-l bage în cuşcă şi să-l spânzure sus. Deci dar făcându-se aceasta, au spânzurat pre sfântul de amândouă mâinile şi l-au îmbrăcat preste tot trupul cu cuşca cea de fier. Apoi au poruncit tiranul să aprinză făclii şi cu acelea să-l ardă pre sfântul fără milă. Deci atâta au fost ars cu făclii pătimitorul, încât cărnurile lui s'au topit şi au curs pre pământ, ca cum ar fi fost ceară şi s'au amestecat cu ţărâna pământului ca oarecare praf subţire. Aşa mucenicul lui Hristos rugându-se şi topindu-se, au umplut tot văzduhul de mireasmă bine mirositoare şi s'au suit ca o stea luminoasă către Domnul, ca să ia cununa biruinţei, dupe cum oarecari creştini s'au învrednicit a-l vedea suindu-se la cer cu asemenea strălucire. Iară ticălosul şi păgânul Maximian rămâind încă în nebunia sa, au poruncit să adune cu sârguinţă pământul acela pe care au căzut cărnurile sfântului, asemenea şi

oasele lui, și acestea toate să le arunce în mare înaintea ochilor lui

Intru această zi, pomenirea sfântului Chesarie, fratele sfântului Grigorie de Dumnezeu cuvântătorul.

Stih: Cuvintele lui Grigorie cele către mortul Chesarie grăite,

Strunește cuvintele limbii mele cei proaste.

Intru această zi sfinții mucenici, Moșul, Moașa, Tatăl, Maica și doi fii de sabie s'au săvârșit.

Stih: Neamul cel de o rudenie prin sabie s'au nevoit.

Moșul, Moașa, Tatăl, Maica cu fiii și s'au săvârșit.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne miluește-ne pre noi, Amin.

Peasna 7, Irmos

Chipul cel de aur în câmpul „Deiră cinstindu-se, cei trei „tineri au defăimat porunca cea „prea fără de Dumnezeu, și fiind „aruncați în mijlocul focului, ră„corindu-se au cântat: Bine ești „cuvântat Dumnezeul părinților „noștri".

Spăimântatu-s'au strejarul, văzând cununile celor patruzeci și lepădând iubirea acestei vieți s'au îndemnat din dragostea slavei tale ceice s'au arătat, și cu mucenicii au cântat: Bine ești cuvântat Dumnezeul părinților noștri.

La baia cea stricătoare de suflet alergând, s'au omorât iubitorul de această viață. Iară iubitorul de Hristos răpitor de cele ce văzuse prea ales făcându-se, ca în baia nestricăciunii cu mucenicii au cântat: Bine ești cuvântat Dumnezeul părinților noștri.

Focul cel înțelegător aprinzându-se în cugetele celor patruzeci, au ars nebunia cea cu mult vicleșug a celor necredincioși, ca niște ceară topindu-se; iară Ție Hristoase au cântat: Bine ești cuvântat Dumnezeul părinților noștri.

Cât este de minunată și de cuvioasă puterea crucii tale Hristoase, carea din lucruri protivnice cununi au împletit celor patruzeci de mucenici. Că prin apă și prin foc trecând, întru nestricăciune strigă: Bine ești cuvântat Dumnezeul părinților noștri.

A Născătoarei:

Rug arzând cu foc în muntele Sinai Moisi mai 'nainte te-au văzut Preacurată, pre tine ceiace ai purtat fără de ardere raza cea nesuferită a ființei cei negrăite, a Unuia din sfintele Ipostasuri celor dintr'însa ce s'au unit cu grosimea trupului.

Alt Canon, Irmos acelaș.

Astăzi este luminată pomenirea voastră cea de preste an prea bogaților, carea luminează cu lumina posturile cele departe strălucitoare, pre carea prăznuindu-o cu credință, împreună cu voi strigăm: Bine ești cuvântat Dumnezeul părinților noștri.

Deslegătorii patimilor și luminătorii cei de departe stră-

lucitori, curățitorii lumii, risipirea înșelăciunii, propoveduitorii cei cu mare glas ai adevărului și izgonitorii rătăciri, tuturor v'ați arătat strigând: Bine ești cuvântat Dumnezeul părinților noștri.

Cu cuget luminat strălucind s'au arătat nouă mucenicii, mântuind pre cei înviforați și îndreptând pre cei ce înoată în furtuna valurilor vieții, lui Hristos cântând: Bine ești cuvântat Dumnezeul părinților noștri.

Slavă:

Tabăra cea prea luminoasă și de Dumnezeu însuflată, lui Dumnezeu plăcută și îngerilor dorită, adunarea de Dumnezeu a celor patruzeci, înarmarea cea înfricoșată a lui Dumnezeu au strigat: Bine ești cuvântat Dumnezeul părinților noștri.

Și acum, a Născătoarei:

Lumina lumii și nor luminos și loc de sfințenie s'au arătat cea neispitită de nuntă, căci negrăit au primit pre cuvântul cel sfânt al sfinților, pre carele lăudându-l strigăm: Bine ești cuvântat Dumnezeul părinților noștri.

Peasna 8, Irmos:

Pre Dumnezeu carele s'au „pogorât în cuptorul cel cu „foc la coconii evreești și văpaia întru răcoreală o au pre„făcut, ca pre Domnul lăudân„du-l lucrurile și îl prea înălțați „întru toți vecii".

Nebunește asupra nevoitorilor întărâtând vrăjmașul toată făptura, de către toate să umple de rușine, că cei patruzeci neîncetat laudă pre Domnul și-l prea înalță întru toți vecii.

Fără milă mădulările trupului vostru pentru Hristos sfărâmându-se și Dumnezeească jertfă aducându-vă lui Dumnezeu, cu îngerii pururea dănțuiți mucenicilor, lăudând pre Hristos în veci.

Cu tăria cugetului pre cel ce l-au născut, pre umere ridicându-l iubitoarea de Dumnezeu maică, rodul bunei credințe au adus cu mucenicii pre mucenicul, jertfei lui Avraam urmând.

Spre viața cea neîncetată cu dreaptă curgere fă mergere o fiule, iubitoarea de Hristos maică, către iubitorul de Hristos fiu, au strigat: Nu sufer să te arăți tu mai pre urmă înaintea lui Dumnezeu, puitoriului de nevoințe.

A Născătoarei:

Caută spre rugăciunea robilor tăi bună Născătoare de Dumnezeu și năvălirile cele rele și asuprelele ispitelor de grab le oprește Stăpână, ca să

te cinstim pre tine prea blagoslovită.

Alt CANON, Irmos acelaş:

Mutându-vă către viața cea adevărată şi de Hristos ascunsă, pre pământ ați primit sfârşitul cel cu dureri, cerşând nouă mântuire şi iertare.

Ceata mucenicilor celor purtători de biruință ai Bisericii, mutându-se de pre pământ către cele cereşti, să roagă pentru noi, ca să ne izbăvim de nevoi, de patimi, de încungiurări şi să câştigăm mântuire.

Rumpând Mântuitorul lanțurile morții, au dăruit biruință pătimitorilor asupra morții, că cei patruzeci încălzindu-se de ger, strigà: cerşind mântuire tuturor credincioşilor.

Binecuvântăm pe Tatăl...

Dumnezeiască ceata purtătorilor de chinuri, din asuprelele năpăştilor şi din năvălirea patimilor şi din ispita dracilor, arătat scoate cu rugăciunea, pre ceice laudă pre Hristos în veci.

Şi acuma, a Născătoarei:

Pre cei omorâți şi ajunşi către stricăciunea morții, tu însăți i-ai înviat, născând pre începătoriul vieții, pre Hristos Dumnezeul nostru, Stăpână Fecioară Preacurată, Născătoare de Dumnezeu.

Peasna 9, Irmos.

Pre Dumnezeu Cuvântul cel „din Dumnezeu, carele cu „negrăită înțelepciune au venit „să înnoească pre Adam cel căzut rău prin mâncare întru stri„căciune, din sfântă Fecioară „negrăită întrupându-se pentru „noi credincioşii, cu un gând „întru laude îl mărim".

Pentru Hristos goniți fiind şi cu pietre împroşcați, ați răbdat frigul văzduhului şi înghețarea apei şi sfărâmarea mădulărilor şi cu foc arşi fiind, în repejiunea râului ați strălucit ca nişte făclii luminoase, mucenici patruzeci.

Toiagul dumnezeieştei puteri, crucea câştigând, au strigat către Hristos mucenicii cei patruzeci: Stăpâne cu mâna ta cea a tot puternică şi biruitoare să ne încunună, ca toți cu cântări neîncetat pre tine să te mărim.

Cât este cu durere ghiața, cât este de cumplit gerul cel cu usturime care ați răbdat, dară dulce este raiul. Că sânurile patriarhului Avraam vă încălzesc pre voi în lăcaşurile cele veşnice, mucenici patruzeci.

Cei ce ați biruit cu chinurile şi cununi ați luat din dumnezeiască dreapta Stăpânului, rugați-vă acum, ca să dăruiască pace lumii şi biruință iubito-

rului de Hristos împărat și nouă mântuire, mucenici patruzeci.

À Născătoarei:

Bucură-te izvorul nestricăciunii; Bucură-te nour ușor; Bucură-te raiul lui Dumnezeu cel frumos; Bucură-te izvorul tămăduirilor sufletești; Bucură-te munte sfânt carele l-au văzut proorocul Daniil; Bucură-te maică Fecioară; Bucură-te împărăteasa tuturor.

Alt CANON, Irmos acelaș.

Invrednicindu-vă a câștiga lumina cea mai pre sus de fire și bucurie negrăită și slavă izbăviți acum de năpăști și de nevoi și de înșelăciunea vrăjmașului pre cei ce cu dragoste vă cinstesc pre voi, ca pre niște viteji ai lui Hristos, patruzeci de mucenici.

Primind tărire și dumnezeiască putere din cer, împreună lăcuitori cu Hristos, v'ați arătat izgonitori înșelăciunei, gonind toată ceata cea nestatornică a idolilor și luminând lumea patruzeci de mucenici.

Impodobindu-vă cu frumusețea cinstitei mucenii și făcându-vă părtași firei cei dumnezeești, cu adevărat vă bucurați descoperindu-vi-se lumină prea luminoasă și curată, viteji ai lui Hristos patruzeci de mucenici.

Slavă:

Stând acum înaintea lui Hristos cu îndrăsneala cea bine cuvincioasă, de unde și strălucindu-vă cu lumina dumnezeirei slăviților, rugați-vă cu deadinsul ca să se lumineze cu lumina cea în trei sori, cei ce vă laudă pre voi patruzeci de mucenici.

Și acum, a Născătoarei:

Sufletul meu cel întunecat Fecioară, cu arătarea luminei tale cei nematerialnice strălucește-l, ca ceiace ești ușa dumnezeeștei lumini și din focul cel veșnic învrednicește-mă a mă izbăvi pre mine cel ce cu credință și cu dragoste, cu cântări te măresc pre tine curată.

SVETILNA

Podobie: Femei auziți glas...

Ceata cea cu numărul de patruzeci, a celor patruzeci de mucenici a prea dumnezeieștei Treimi, cea cu bunătățile împătrată, cea din patru stihii, din foc, din văzduh, din apă și din pământ, cu cântări dumnezeiești să se laude, ca cei ce au pătimit pentru Hristos Stăpânul tuturor. De 2 ori.

Slavă, Și acum a Născătoarei:

Bucură-te izbăvirea blestemului și chiemarea lui Adam, bucură-te Născătoare de Dumnezeu Preacurată, nădejdea și acoperemântul lumii.

Bucură-te prea cinstită maica lui Dumnezeu, bucură-

te căruță dumnezeiască. Bucură-te scară și ușă, bucură-te nor ușor, bucură-te deslegarea Evei.

LA LAUDE.

Stihirile pe 6, glas 5.

Podobie: Bucură-te cămara...

Veniți fraților să lăudăm cu cântări tabăra cea mucenicească, carea cu gerul ca cu niște foc s'au ars și frigul înșelăciunei cu râvnă arzătoare l-au ars, oastea cea prea vitează, prea sfințita adunare și sprijineala cea neînfrântă și nebiruită, îngrădirile și păzitorii credinței, pre cei patruzeci de mucenici, ceata cea dumnezeească pre rugătorii Bisericii, cari cu tărie se roagă lui Hristos, să trimiță sufletelor noastre pace și mare milă.

Bucură-te adunarea cea tare și sfințită și tabăra cea purtătoare de biruință. Turnurile bunei credințe, ostașii lui Hristos, vitejii cei tari și nebiruiți, cei la minte prea puternici și la suflet prea bărbați, cei dumnezeiești cu adevărat și de Dumnezeu iubiți. Ceata cea sfântă, adunarea cea de Dumnezeu aleasă, mucenici patruzeci, cei întocma cu patima și întocma cu gândul și întocma și cu cununi ați luat, pre Hristos rugați să dăruiască sufletelor noastre mare milă.

Bucură-te mulțime purtătoare de biruință, carea întru războaie vitejește te-ai purtat; stelele ce le-ați trecut prin foc și prin ger și înghețarea apelor o ați risipit și pământul l-ați făcut cer și toate le-ați luminat; cari în sânurile lui Avraam acum vă încălziți și cu cetele îngerești dănțuiți, mucenici patruzeci, cari mirosiți bună mireasma duhovniceștei împărțiri cu adevărat, pre Hristos rugați-l să se dăruiască sufletelor noastre mare milă.

Alte Stihiri, glas 1, singur glasul.

Ceata cea cu patruzeci de străluciri, oastea toată cea de Dumnezeu aleasă, au strălucit postul cu cinstitele sale patimi, sfințind și luminând sufletele noastre.

Glas 2.

Ceata cea împătrat numărată a mucenicilor, căci cine nu o va lăuda? că în apa iazerului au intrat cu îndrăzneală și fiind strânși de ger, cântare au cântat Domnului: Au doară în râuri te vei mânia spre noi Doamne? au doară în râuri te vei mânia spre noi iubitorule de oameni? ușurează greutatea și amărăciunea văzduhului, că cu sângele tău s'au roșit picioarele noastre și ne du pre noi Dumnezeule în veșnicele tale lăcașuri, ca să ne încălzească pre noi sânul patriarhului Avraam.

Cu paharul adevărului din

sângiurile sale cei prin focul muncilor, şi prin înghețarea apei, pre credincioşi i-ai adăpat. Cei patruzeci cu numărul cântând cântare Mântuitorului. Că un cuget fiind la toți şi în multe trupuri, s'au adus lui Hristos, şi dumnezeeasca mireasă Maică pre fiul său cel iubitor de Hristos, luând pre umere, au zis: Vino pătimitorule şi te chinueşte împreună cu ceilalți.

Slavă, glas 5, a lui Ioan Monahul.

Purtători de chinuri ai lui Hristos, pre cinstitul post mai luminat l-ați făcut cu pomenirea slăvitei voastre pătimiri. Că patruzeci fiind, aceste patruzeci de zile le sfințiți, patimii cei mântuitoare urmând cu chinuirea voastră cea pentru Hristos. Pentru aceasta îndrăzneală având, rugați-vă ca să ajungem noi cu pace, la învierea cea de a treia zi a lui Dumnezeu şi Mântuitorului sufletelor noastre.

Şi acum, a Născătoarei:

Fericimu-te pre tine de Dumnezeu Născătoare Fecioară şi te slăvim credincioşii dupre datorie, pre tine cetatea cea neclătită şi zidul cel nesurpat şi folositoarea cea tare şi scăparea sufletelor noastre.

STIHOAVNA din Triod.

Samoglasnica zilei de 2 ori şi mucenicina.

Slavă, a sfinților, glas 2.

Iazerul ca un rai şi gerul ca un zăduf, mucenicii au socotit Hristoase Dumnezeule, înfricoşările tiranilor nu le-au îngrozit cugetele lor. Nu s'au temut vitejii de adăosăturile muncilor, câştigând crucea purtătoare de armă. Printr'însa pre vrăjmaşul ca nişte tari l-au biruit. De unde şi cununile darului au luat.

Şi acum, a Născătoarei:

Ceiace eşti uşă neumblată, cu taină pecetluită, binecuvântată Născătoare de Dumnezeu Fecioară. Primeşte rugăciunile noastre şi le du Fiului tău şi Dumnezeu, ca să mântuiască prin tine sufletele noastre.

APOI:

Bine este a ne mărturisi Domnului..

După sfinte Dumnezeule şi după Tatăl nostru: Troparele sfinților amândouă şi a Născătoarei şi 3 Metanii mari. Ceasul dintâi cu catisma sa. Iară la vremea sa se ceteşte şi ceasul al treilea, al şaselea şi al noulea dupre orânduiala lor cu catismele şi fericirile de grab şi celelalte; însă la fieşte-care ceas facem câte trei metanii mari.

INTRU ACEIAŞ ZI

LA VECERNIE

După obişnuita stihologhie la Doamne strigat-am: Punem stihirile pe 10 şi cântăm samoglasnica zilei de două ori şi mucenicina. Şi trei podobnice ale Triodului. Şi ale sfinților mucenici.

Stihiri, glas 2.

Răbdând vitejeşte ceste de aicea...

Şi celelalte două. Caută-le acestea la vecernia de eri, îndoind cea dintâi.

Slavă, glas 2.

Proorocind au strigat Da-

vid în psalmi, trecut-am prin foc și prin apă și ne-ai scos pre noi întru răpaos. Iară voi mucenicii lui Hristos, prin singure faptele plinind cuvântul ați trecut prin foc și prin apă și ați intrat întru împărăția cerurilor. Pentru aceasta rugați-vă patruzeci de mucenici, să se mântuiască sufletele noastre.

Și acum, a Născătoarei.

Toată nădejdea mea spre tine o pui, Maica lui Dumnezeu, păzește-mă sub acoperemântul tău.

(VEZI): De va fi spre Miercuri sau către Vineri, a Crucii a Născătoarei: Podobie. Când de pe lemn: Caută întru această lună în patrusprezece zile.

Vohod cu Evanghelia, Lumină lină...

Prochimenul zilei și Parimiile Triodului. Apoi:

Să se îndrepteze rugăciunea mea: și 3 Metanii mari. Ectenia cea mică nu se zice, ci îndată prochimen glas 5: „Tu Doamne ne vei păzi și ne vei feri de neamul acesta și în veac".

Stih: Mântuiește-mă Doamne că au lipsit cel cuvios. Apostolul către Evrei. Incepe: „Fraților având atâta nor de mărturii pus împrejurul nostru". Aliluia glas 4. Strigați Domnului tot pământul, cântați numelui lui.

Stih: Că ne-ai cercat pre noi Dumnezeule, lămuritu-ne-ai pre noi precum se lămurește argintul. Evanghelia dela Matei, incepere: „Zis-au Domnul pilda aceasta: Asemenea este împărăția cerurilor omului stăpân al casei, carele au eșit".

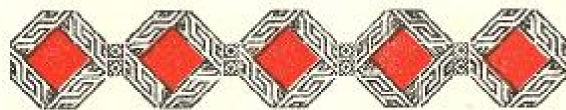
PRICIASTNA.

Bucurați-vă drepții întru Domnul.

IN ȘTIINȚĂ SĂ FIE

(VEZI:) De se vor întâmpla sfinții patruzeci de mucenici ori în ce zi din Marțea săptămânei întâi a postului, până în Lunea a șasea săptămână din post, că până acolo se sue. Pentru toate pricinile caută învățătură pre glas la Triod, la slova aceasta (R).

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

IN 10 ZILE.

Sfântul mucenic Codrat și cel împreună cu dânsul.

La Doamne strigat-am: Stihirile sfinților, Glas 1

Podobie: Prea lăudaților mucenici...

Codrate prea alesule, dorind de viața cea dumnezeiască, viața cea stricăcioasă ai defăimat. Că cinstind mai mult averea cea nematerialnică, decât averea cea trecătoare, ai câștigat îndulcirea cea neîncetată. Că prin moarte ai trecut către desfătarea cea fără de moarte și către slava cea stătătoare.

Codrate de Dumnezeu cuprinsule, prin cuget neabătut ai alergat pre calea muceniei. Că pașii sufletului tău s'au lățit, și urmele bărbăției tale nici cum nu s'au slăbit, întru care făcându-te povățuitor al celor împreună cu tine pătimitor, ai ajuns către Mitropolia cea de sus.

Codrate bine biruitorule, ca un voevod prea ales, aducând ceata mucenicilor celor împreună cu tine, cea vitejește numărată în ostășirea lui Dumnezeu, ai făcut vitejie împrotiva celor împrotivnici lui Dumnezeu, și luând semne de biruință întru mulțimi, stai înaintea

lui Hristos purtând Cunună împreună cu dânşii.

Slavă, şi acum a Născătoarei:

Bucură-te streină auzire Preacurată; Bucură-te Pom Sfânt cel de Dumnezeu sădit al Raiului; Bucură-te pierderea dracilor celor răi; Bucură-te sabia cea cu două ascuţituri, carea tai capul vrăjmaşului, prin naşterea ta cea streină Preasfântă, şi pre noi cei ce căutăm înstreinaţi, iarăşi ne chiamă Preacurată.

A Crucii, a Născătoarei:

Junghierea ta cea fără dreptate, văzându-o Fecioara, tânguindu-se strigà către tine: Prea dulce Fiule, cum pătimeşti fără dreptate? Cum spânzuri pre lemn? cel ce tot pământul ai spânzurat pre ape. Nu mă lăsa singură făcătorule de bine, pre mine Maica şi Slujnica ta rogu-mă, mult milostive.

LA UTRENIE.

CANONUL Sfinţilor, şi ale Triodului dupre orânduiala lor.

CANONUL Sfinţilor.

Facerea lui Iosif.

Peasna I, glas. 4. Irmos.

Pre voevozii cei tari, pre cele „trei părţi ale sufletului, cela „ce te-ai născut din Fecioară, „întru adâncul nepătimirei în-„neacă-i rogu-mă: Ca ţie ca în-„tru o alăută, întru omorârea „trupului să-ţi cât cântare de „biruinţă“.

Sosit-au sfinţit şi minunat prasnic al sfinţilor Mucenici, cei ce cu sfinţenie au pătimit, luminând pre toţi cu Raza Duhului: Deci adunându-ne iubitorilor de prăsnuire, dupre datorie să-i fericim pre dânşii.

Prin strălucirea bunătăţilor, ca un Soare luminos ai răsărit nouă pătimitorule Codrate, arătat izgonind întunerecul mulţimei dumnezeilor cu strălucirile tale, şi luminând adunările credincioşilor fericite.

Slavă:

Pre Piatra vieţii pre Iisus Mântuitorul propoveduindu-l Dumnezeu, vitejeşte aţi pătimit, şi piatra carea au primit curgerile sângiurilor o aţi făcut izvor de sfinţenie, luminoşilor mucenici.

Şi acum, a Născătoarei:

Din noroiul patimilor dintru întreitul val al gândurilor, de săgeţile vicleanului, din toată asupreala cea protivnică, mântueşte Preacurată sufletele celor ce laudă cea negrăită naşterea ta Preacurată Născătoare de Dumnezeu.

Peasna 3, Irmos:

Pentrucă Biserica cea...

Diamanţii cei tari cu sabia omorându-se, şi felul de dureri răbdând, minunatului Dumne-

zeului nostru strigà: Sfânt eşti Doamne.

Prin înţelepciunea cea dată dela Dumnezeu, au dovedit Codrat bârfelele înţelepciunei cei Elineşti, pătimind prin sângiurile sale, şi înfrumuseţându-se prin Dumnezeescul Duh.

Slavă:

Impreună cu Codrat, pre Anecton, şi cu Pavel pre Crischent, pre Chiprian Dumnezeescul, şi împreună pre Dionisie, cei ce au pătimit cu credinţă, cu cuget pravoslavnic cu cântări să-i lăudăm.

Şi acum, a Născătoarei:

Nici mintea cea cerească nu poate să tâlcuiască naşterea ta cea mai pre sus de minte, Fecioară Curată, că ai zămislit în Pântece pre Cuvântul Minţii ceii dintâiu, carele cu Cuvântul toate au alcătuit.

Irmosul:

Biserica cea stearpă au năs„cut din păgâni, şi adunarea cea „cu mulţi fii au slăvit, minuna„tului Dumnezeului nostru să-i „strigăm: sfânt eşti Doamne".

Sedealna, glas. 4.

Podobie: Cel ce te-ai înălţat...

Prin răbdarea celor cumplite omorând pre vrăjmaşul cel mândru, purtătorule de chinuri Codrate, ai suferit moartea cea prin sabie, împreună cu pătimitorii tăi cei prea înţelepţi. Pentru aceasta prăsnuim cinstită pomenirea voastră, strigând: Pomeniţi-ne pre noi către Stăpânul, nebiruiţilor Mucenici.

Slavă, şi acum, a Născătoarei:

Nu vom tăceà nici odinioară noi nevrednicii a vesti puterile tale de Dumnezeu Născătoare. Că de nu ai fi stătut tu rugându-te, cine ne-ar fi izbăvit pre noi dintru atâtea primejdii? sau cine ne-ar fi păzit până acum slobozi? Nu ne vom depărtà dela tine Stăpână, că tu mântueşti pre robii tăi pururea din toate nevoile.

A Crucii, a Născătoarei:

Pre cel născut din Tatăl cel fără de început, ceea ce te-au născut trupeşte întru cele mai de pre urmă, pre Cruce văzându-te pre tine Hristoase, vai mie strigà prea iubite Iisuse: Cum cel ce te proslăveşti ca un Dumnezeu de Ingeri, de oamenii cei fără de lege te răstigneşti acum Fiule cu vrerea ta? Te laud pre tine, îndelung răbdătorule.

Peasna 4, Irmos:

Cela ce şade în slavă, pre Sca„unul Dumnezeirii, pre nor „uşor, au venit Iisus cel mai „presus de Dumnezeire, prin „palmă curată, şi au mântuit „pre cei ce strigă: Slavă Hris„toase puterii tale".

Cu cuvântul înțelepciunii tale, pre cei neînțelepți i-ai rușinat mucenice Codrate, și prin sfătuirea învățăturilor tale celor Dumnezeești vânând pre Dumnezeescul Anecton, l-ai adus Mucenic răbdător către Stăpânul tău.

Din scutece te-ai dat celor ce au zidit toate, și din copilărie ai ales mintea bărbatului celui desăvârșit, și iubind înțelepciunea, cu totul te-ai făcut lăcaș prea curat al lui Hristos, mucenice Codrate.

Slavă:

Sfeșnicul cel cu șase lumini al mucenicilor tăi Doamne, cu tainic unt-de-lemn fiind adăpat, noaptea mulțimii dumnezeilor au micșorat, și au luminat pre cei ce strigau: Slavă Hristoase puterii tale.

Și acum, a Născătoarei:

Prea Sfântă Născătoare de Dumnezeu, întru carea ca întru o cămară cu bună mireazmă bine au voit a lăcui Cuvântul cel de o ființă cu Tatăl, nu s'au ars la pântece, nici au avut durere. Pentrucă au născut pre Emanuil Dumnezeu și om.

Peasna 5, Irmos:

Luminarea ta Doamne, trimi„te-o nouă, și din negura „greșalelor slobozește-ne pre „noi Bunule, pacea ta dăruin„du-ne".

Cu luminarea cunoștinței gonind negura necunoștinței, ai adus Domnului norod de pătimitori, împreună cu dânșii încununându-te înțelepte Codrate.

Pustnicește mai 'nainte biruind săltările patimilor, mai pre urmă ai surpat puterea necredincioșilor, ca unul ce ai pătimit prea tare Mucenice Codrate.

Slavă:

Piatra cea fără umezeală, să umple de curgerile sângiurilor tale celor cinstite mucenice Codrate, și izvorăște credincioșilor pârâuri luminoase sfințind cu dumnezeeștile chemări.

Și acum a Născătoarei:

Cel ce au zidit pre Eva din coastă, din pântecele tău Fecioară Curată să zidește, vrând ca să mântuiască pre Adam, pentru milostivirea ca un iubitor de oameni.

Peasna 6, Irmos:

Strigat-au mai înainte...

Ceata cea cu numărul de șase a purtătorilor de chinuri, ca niște stele ne-au strălucit nouă întru cinstită tăria Bisericii, luminând pre credincioși, și răsipind întunerecul înșelăciunii.

Fără învăluire ați trecut, Mucenicilor noianul muncilor și ați dobândit liniștea cea de

sus, făcându-vă limanuri credincioşilor şi solitori prea fierbinţi.

Slavă:

Impreună cu Anecton să lăudăm pre Codrat slăvitul, şi cu Pavel pre Chiprian, pre Dionisie, pre Crischent, pre viţele viei lui Hristos cele bune şi pline de roadă.

Şi acum, a Născătoarei:

Firea omenească cea făcută pământ, cerească o ai făcut cu totul fără prihană, şi fiind stricată o ai îndumnezeit. Pentru aceasta toţi cu netăcute glasuri pre tine te mărim.

Irmosul. glas 4

Strigat-au mai înainte închipuind „Ingroparea ta cea de „trei zile, Proorocul Iona în chit „rugându-se. Din stricăciune „mă izbăveşte, Iisuse Impărate „al Puterilor".

CONDAC, glas 1.

Podobie: Ceata îngerilor...

Mărirea cea împătrată numărată a mucenicilor lui Hristos să o lăudăm credincioşii cu cântări, pre Codrat, pre Chiprian, pre Anecton şi pre Crischent. Că aceştia s'au nevoit până la tăere şi moarte şi priimind Cununile nestricăciunii, să roagă pentru sufletele noastre.

Intru această lună, în 10 zile Sfântul mucenic Codrat cel din Corint, şi cei împreună cu dânsul, Chiprian, Dionisie, Pavel, Anecton, şi Crischent.

Stih: Credinţa necredincioşilor prin ocări spălând,
Codrate cu sângiurile tale te speli tăiat fiind.
In a zecea sabia au săvârşit,
Pre Codrat cel prea cinstit.
Pre Anecton împreună cu doi prieteni sabia i-au tăiat,
Cărora a nu muri pentru dumnezeeasca dragoste era nesuferit.
Pre Crischent, că de sabie moare văzând.
Chiprian aleargă împreună cu el ca să moară dorind:

Aceştia au fost din Corint, în zilele împăratului Decie şi Valerian, şi a lui Iason ighemonul Eladei. Deci sfântul Codrat rămâind foarte mic după moartea maicei sale, se hrănea prea slăvit, că venia un nor la dânsul şi-i da hrană. Iară dacă au crescut şi s'au făcut de vârstă, s'au împrietenit cu dânsul aceşti sfinţi ce s'au zis mai sus, unul dintr'o parte, şi altul dintr'altă parte venind, cu cari fiind prins pentru mărturisirea lui Hristos, şi bătut fiind cumplit, apoi i-au tăiat capul împreună cu dânşii.

Intru această zi, prea cuvioasa maica noastră Anastasia Patrichia.

Stih: Patrichia pre toate aceste de aicea lăsând:
Tuturor celor din Ceruri este domnind.

In zilele împăratului Iustinian celui mare, au fost o văduvă oare carea în Constantinopol Anastasia cu numele, bine credincioasă şi temătoare de Dumnezeu, din părinţi de bun neam şi bogaţi, întâia patrichie în palaturile împărăteşti. Aceia având în inima sa frica lui Dumnezeu, cu deadinsul păzea poruncile lui, umblând întru dânsele fără de prihană. Şi au fost aleasă cu frumuseţea la vederea trupească, iară faptele bune cele sufleteşti mai frumoasă. Că atâta eră de bună la obiceiu şi blândă, cât toţi să folosiau văzându-i vieaţa ei, şi mulţi se sârguiau să-i urmeze faptelor bune a aceia, şi singur împăratul o cinstea pre ea foarte; iară sămănătorul de neghine diavolul, cel ce zavistueşte pre cei buni, şi nu încetează a să oşti asupra neamului omenesc, şi cel ce face învrăjbiri între oameni, au adus şi asupra cestei fericite Anastasiei rasboiu de vrajbă. Pentrucă au pus întru împărăteasa Theodora urăciune asupra ei, şi vrăjmăşuia aceia asupra roabei lui Dumnezeu ceii nevinovate. De care lucru înştiinţându-se

Anastasia dela oare carele prieten al său, şi plină fiind de dumnezeiasca cunoştinţă s'au adunat gândurile sale, şi să sfătuia întru sineşi zicând: O Anastasio, pricina aceasta în bună vreme viind, mântuind mântueşte-ţi sufletul tău, şi pre împărăteasa de păcatul urâciunii cei nedrepte slobozeşte-o, şi mijloceşte-ţi ţie Cereasca Impărăţie. Nişte cugete ca acestea întru sineşi gândind, s'au năimit o corabie în taină, şi luând din aurul său oare carea parte, iară pre celelalte toate lăsându-le, au înotat în Alexandria neştiind nimenea, unde la oare care loc ca de cinci stadei de departe dela cetate zidindu-şi o Monastire mică, vieţuiea acolo lui Dumnezeu slujind, şi aceluia Unuia a-i plăceà sârguindu-se. Şi avea totdeauna în mâini lucrul de mâini cel cuvincios părţii sale, iară în gură neîncetată cântare de Psalmi, şi lui Dumnezeu slavoslovie. Şi au fost acea Monastire a ei, după aceia mare şi slăvită, cu toată îndestularea îmbelşugată fiind până la stăpânirea Agarenilor, având patrichiască numire dupre fericita Anastasia patrichia. Ci la cuvântul cel dintâiu pentru dânsa să ne întoarcem.

Trecând câţiva ani după eşirea sfintei Anastasiei din Constantinopol, împărăteasa Theodora ceia ce au fost învrăjbită asupra ei, s'au sfârşit. Şi aducându-şi aminte împăratul de Anastasia patrichia, au trimes în toate părţile cu multă ispitire căutându-o pre dânsa. De aceia iarăşi mieluşaua lui Dumnezeu înştiinţându-se, au lăsat noaptea Monastirea sa, şi s'au dus în schit la Avva Daniil, şi toate cele pentru şine-şi le-au spus fericitului aceluia stareţ. Iară el îmbrăcându-o pre ea în haină bărbătească monahicească, în loc de Anastasia, o au numit pre ea Anastasie scopitul, şi o au dus într'o peşteră oare carea ce era departe de Lavră, şi o au închis acolo, dându-i ei pravilă şi rânduială de viaţă. Şi i-au poruncit ei ca să nu iasă nicăerea din peşteră, nici să lase pre cineva ca să vie la dânsa. Şi au însemnat unuia din fraţii cei ce slujiau lui un loc înaintea peşterii, şi i-au poruncit aceluia, ca să-i aducă odată în săptămână puţină pâine şi un vas cu apă, şi să le pue înaintea peşterii la locul acela, şi îndată luând dela Sihastrul blagoslovenia cea de rugăciune, să se ducă. Deci acolo acel de Adamant îmbărbătat suflet fără de ieşire au săvârşit două zeci şi opt de ani, rânduiala cea dată dela stareţul păzindu-o neschimbată. Şi n'au fost văzută de nimenea, că nimenea nu mergea la dânsa, nici cineva altul ştià de dânsa, fără numai fratele cel ce-i ducea pâine şi apă. Ci nici acela nu ştia, cum că aceia este femeie cu firea, ci socotea cum că acela este bărbat famen.

Dară cine va putea ajunge cu mintea sa ostenelele şi nevoinţele cele făcute de dânsa întru acei două zeci şi opt de ani în peştera aceia, sau cu limba să povestească, sau va putea să dea în scris cele ce de aceia una singură todeauna să aduceà lui Dumnezeu: lacrămile, suspinurile, tânguirile, privegherile, cântările, rugăciunile, cetirile, stările, plecarea genunchilor, postul, lipsirea celor de trebuinţă; iară mai vârtos de cât toate năpădirile cele drăceşti şi luptările cele cu dânşii, cari îi aduceau aminte de dulceţile cele de mai înainte din lume, şi de desfătările trupeşti, şi de altele de toate poftele lumeşti, şi cum pre acelea pre toate le goniă sfânta, şi biruià pre luptătorul. Şi către acestea au fost ne eşită din peşteră, în toate zilele anilor acelora, carea mai înainte mulţi ani totdeauna petrecea întru împărăteştile palaturi, ca o doamnă fiind, şi cea mai întâiu patrichie, încă cu mulţime de bărbaţi şi de femei la mese şi la veselii lumeşti să adunà. Spăimântează lucrul acesta pre toată mintea şi gândul, cum pre toate acelea le-au trecut cu vederea, şi pre pomenirea acelora din mintea sa o au şters, cum întru atâta de mare smerenie au venit, în postire, întru înfrânare, şi întru strâmtorarea căii cei necăjicioasă. Aşa sfânta nevoindu-se bine, s'au făcut vas al Sfântului Duh, şi plăcând lui Dumnezeu până în sfârşit, au sosit la fericitul sfârşitul său.

Deci mai înainte văzând pre a sa mutare către Dumnezeu, au scris pre o scândură către stareţul aşa: Cinstite Părinte, să iei împreună cu tine cu sârguinţă pre ucenicul cel ce-mi aduce mie pâine şi apă, încă să iai şi unealtele cele trebuincioase de îngropare, şi să vii, ca să îngropi pre fiul tău Anastasie Famenul. Aceasta scriindu-o o au pus dinafară de peşteră înaintea uşii.

Iară starețul noaptea înștiințându-se de aceia prin descoperirea dela Dumnezeu, au zis către ucenic: Aleargă fiule la peșteră degrab, unde petrece fratele nostru Anastasie Famenul, și caută dinaintea ușii peșterii, și vei aflà acolo o scândură scrisă, aceia adică luându-o, cu multă sârguință să te întorci la noi. Iară fratele ducându-se, și dupre cuvântul starețului, scândura cea scrisă aflându-o o au adus pre ea la bătrânul. Și cetindu-o starețul a lăcrămat. Și luând cele trebuincioase de îngropare, s'au dus cu fratele acela. Și descuind peștera, au aflat pe Famenul cuprins de durere înfocată și căzând pre pieptul ei, Avva Daniil plângea, zicând: Fericit ești frate Anastasie, că de această zi și ceas al morții totdeauna grijindu-te, n'ai băgat seamă de împărăția cea pământească. Iară ea au zis: Fericit ești și tu noule Avraame. Și au zis iarăși starețul: Roagă-te dară pentru noi către Domnul. Iară ea au grăit: Cinstite bătrânule, eu mai multă trebuință am de ale voastre rugăciuni în ceasul acesta. Și au grăit starețul: De aș fi apucat eu mai înainte de cât tine ca să-mi sfârșesc ziua cea mai de pre urmă a vieții mele, m'aș fi rugat pentru tine. Iară ea șăzând pre rogojină, au sărutat capul Starețului, și rugându-se pentru dânsul, grăià cuvinte binecuvântate. Apoi luând Starețul pre ucenicul său, l-au plecat pre ea la picioarele ei zicând: Blagoslovește pre acest ucenic al meu și al tău fiu. Iară ea au zis: Dumnezeul părinților mei cel ce-mi stă mie înainte în ceasul acesta, ca să mă despartă pre mine de trupul acesta, cel ce știe în peștera aciasta pașii mei și strâmtorimea vieții cea pentru Numele lui, și pre această durere a mea o vede, acela să odihnească pre duhul Părintelui lui preste dânsul, precum s'au odihnit duhul lui Ilie preste Elisseiu. Și întorcându-se Famenul către Starețul, au zis: Pentru Domnul Părinte, să nu desbrăcați de pre mine după moarte haina, cu care sunt îmbrăcat, ca nimenea să nu știe cele pentru mine. Apoi împărtășindu-se cu prea curatele lui Hristos Taine, au zis: Insemnează-mă pre mine Părinte cu Semnul lui Hristos, și vă rugați pentru mine. După aceasta privia spre răsărit, și au strălucit fața ei ca focul. Apoi singură făcând semnul Crucii spre sineși au zis: Doamne în mâinile tale dau duhul meu. Și îndată cu acel cuvânt ș'au dat duhul. Iară Avva Daniil împreună cu ucenicul au săpat înaintea peșterii o groapă, și desbrăcând starețul de pre sine și rasa pre carea o purta, au zis ucenicului: Imbracă pre fratele, fiule. Și îmbrăcând ucenicul pre sfânta, dupre întâmplare au văzut arătându-se țițele ei cele femeești, uscate ca o frunză uscată, și au tăcut, nespuind starețului. Și au îngropat sfântul acela trup al Anastasiei, cu cântarea cea obicinuită deasupra gropii. Iară după îngropare ducându-se ei la locurile sale, au zis ucenicul către starețul: N'ai știut Părinte, cum că famenul Anastasie, femeie au fost; Iară starețul au răspuns: Am știut fiule, și pentru aceia în haină bărbătească o au îmbrăcat pre ea, și o am numit Anastasie Famenul, ca să nu fie de sminteală, nici să știe cineva pentru dânsa, și ca să nu străbată auzul în toate părțile. Că multă cercare au fost pentru dânsa dela împăratul, prin toate țările, iară mai ales întru aceste hotară cercată au fost, ci iată cu darul lui Dumnezeu, la noi s'au păzit. Și atuncea au spus starețul ucenicului său toată viața sfintei cu deamăruntul, care lucru după aceia știut au fost și în toată Lavra, și i-au scris viața spre folosul celor ce o vor citi și o vor asculta, și întru Slava lui Hristos Dumnezeu celui întru sfinții săi proslăvit în veci. Amin.

Intru această zi, Sfântul Marcian cu lemne fiind zdrobit s'au săvârșit.

Stih: Sdrobit fiind tu cu lemne, s'au minunat oamenii:
Adevăr zic ție Marchiane și Ingerii.

Intru această zi, Sfântul noul Mucenic Mihaia Mavrudis, cel ce au mărturisit în Tesalonic la anul o mie cinci sute patruzeci și patru, prin foc s'au săvârșit.

Stih: Nu Mucenic prost ci și al Dumnezeeștile Cuvinte:
Ritor te-ai arătat o Mihaile prea fericite.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne miluește-ne și ne mântuiește pre noi, Amin.

Peasna 7, Irmos:

Cela ce ai mântuit în foc pre „Tinerii lui Avraam, și ai „ucis pre haldei, cari fără drep-

„tate vânau pre cei drepţi, prea „Lăudate Doamne: Bine eşti „cuvântat Dumnezeul Părinţi„lor noştri".

In focul muncilor priimind vitejii rouă de sus a răbdării, împreună cu Tinerii strigau grăind: Prea lăudate Doamne Dumnezeul Părinţilor bine eşti cuvântat.

Prin vărsarea cinstitului sângelui vostru, purtătorilor de chinuri, piatra cea mai înainte fără umezeală s'au umplut vărsând râuri de tămăduiri celor ce cântă: Prea lăudate Doamne, Dumnezeul Părinţilor bine eşti cuvântat.

Slavă:

Racla Moaştelor tale Codrate, ca un înţelegător vas de Mir izvorăşte Miruri de tămăduiri, izgonind împuţiciunea patimilor, şi arzând taberile dracilor, prin dumnezeiască putere.

Şi acum, a Născătoarei:

Binecuvântat este rodul blagoslovitului Pântecelui tău Fecioară, pre carele bine-l cuvintează puterile cerurilor, şi adunările oamenilor: Bine eşti cuvântat cel ce ne-ai izbăvit pre noi de blestemul cel de demult.

Peasna 8, Irmos:

Izbăvitorule al tuturor...

Luminându-te cu strălucirile pătimirilor, purtând cunună stai înaintea Domnului, slăvite Codrate, împreună cu pătimitorii cântând: Toate lucrurile binecuvântaţi, lăudaţi pre Domnul.

Infrumuseţându-te cu lumina bunătăţilor, strălucirea Mucenicilor la sfârşit ai moştenit prea înţelepte Codrate, cântând: Toate lucrurile binecuvântaţi, lăudaţi pre Domnul.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Cinstite Moaştele sfinţilor le are Corintul ca nişte ziduri, şi Biserica lor ca o casă de doftorie fără plată. Unde tot carele aleargă cu credinţă, să isbăveşte de dureri şi de patimi.

Şi acum, a Născătoarei:

Din blestemul strămoasăi isbăvindu-ne prin tine Maica lui Dumnezeu cea Curată, binecuvântată Stăpână, prin credinţă bine te cuvântăm şi cu glasuri cântăm: Binecuvântaţi toate lucrurile pre Domnul.

Irmosul:

Să lăudăm bine să cuvântăm...

Isbăvitorule al tuturor a tot „Puternice pre cei ce să ţineau „de buna Credinţă, în mijlocul „văpăii pogorându-te i-ai rou„rat, şi i-ai învăţat să cânte: „Toate lucrurile bine cuvântaţi „şi lăudaţi pre Domnul".

Peasna 9, Irmos:

Eva cu adevărat...

Puroaele voastre cele Muceniceşti, dau bună mireasmă

a Dumnezeescului daru sângiurile voastre varsă isvoară de tămăduiri prin darul cel dumnezeesc, şi răcoreşte inimile tuturor celor ce cu bună credinţă le cinstesc.

Făcându-te frumos cu frumseţile ranelor, te-ai asemănat Ingerilor, şi pre sângele cel vărsat ca pre o căruţă suindu-te Codrate, ai zburat cătră Impărăţiile cele de sus, priimind răsplătirile ostenelelor.

Picând dumnezeiască dulceaţă din gură, soborul purtătorilor de chinuri l-ai plecat Mucenice Codrate, pre Anecton, pre Pavel şi pre Crischent, pe Chiprian, şi pre înţeleptul Dionisie, cei împreună pătimitori cu tine, cu cari împreună dănţueşti, vrednicule de minune.

Slavă...

Zi de prăznuire pătimirea voastră purtătorilor de chinuri toţi o săvârşim, Că întru aceasta priimind cunună nestricăciunii, fii luminii şi ai zilei sânteţi, dănţuind împrejurul scaunului împăratului tuturor.

Şi acum, a Născătoarei:

Născătoare Ziditorului tuturor arătându-te, mai pre sus de toată mintea Preacurată, te-ai arătat mai Inaltă decât Cerurile, şi stăpânitoare tuturor, Fecioară Născătoare pe Dumnezeu lăudată: Pentru aceasta pre tine toţi te mărim.

Irmosul:

Eva, adică prin boala neas„cultării, blestem înlăuntru au „adus. Iară tu Fecioară de Dum„nezeu Născătoare, prin odra„sla purtării în Pântece, lumii „blagoslovenie ai înflorit. Pen„tru aceasta toţi te mărim".

SVETILNA glasului, şi Stihoavna Triodului.

Şi cealaltă slujbă a Utreniei dupre rânduială, şi Otpustul.

ÎNTRU ACEASTĂ LUNĂ

IN 11 ZILE.

Pomenirea celui dintru Sfinţi Părintelui nostru Sofronie Patriarhul Ierusalimului.

La Doamne strigat-am... Stihile Podobnice ale Triodului şi ale Sfântului, Glas 4.

Podobie: Ca pre un viteaz...

Numindu-te Sofronie, de mai nainte cunoştinţa dumnezeiască cu numele curăţiei, te-ai făcut curat prin fapte şi drept, şi bărbat înţelept, ca un încununat vitejeşte, cu bunătăţile cele cuprinzătoare, şi le-ai împărţit dupre vrednicie fieştecăruia, ca un îndreptător prea adevărat, sufleteşte şi trupeşte.

Din gura cea cuvântătoare de Dumnezeu, ai tunat dumnezeeşti cuvinte, bogoslovind prea arătat cu învăţături Sofronie prea fericite, pre Tatăl cel fără de început, şi pre fiul cel împreună fără de început, şi pre Duhul cel Sfânt împreună

vecinic, Treime întru Unime şi Unime în Treime, un Dumnezeu după Obştirea cea înfiinţată.

Pre Cuvântul cel împreună fără de început cu Tatăl, şi fără de trup, carele s'au unit cu trupul dupre Ipostas, l-ai dogmaticit înţelepţeşte, prea înţelepte, fără schimbare şi amestecare, şi cum că lucrează în două feluri, de o potrivă cu firile din care este alcătuit, şi întru care să privesc, Unul fiind nedespărţit, cu adevărat, după una şi după alta înţelegându-se.

Slavă, Şi acum, a Născătoarei:

Izbăveşte de osândire şi de cumplite greşeale sufletul meu cel smerit, şi-l slobozeşte din moarte, Prea sfântă Mireasă dumnezeească, şi-mi dăruieşte pururea a dobândì îndreptare, în ziua judecăţii. Pre carea o au dobândit adunărilor sfinţilor, mai înainte de sfârşit prin pocăinţă, şi cu vărsărilor lacrămilor fiind eu curăţit, Preacurată Fecioară.

A Crucii, a Născătoarei:

Dacă te-au văzut pironit pre Cruce Doamne, Mieluşaua şi Maica ta, să spăimântà şi strigà: Ce vedere este aceasta prea iubite Fiule? Acestea ţi-au răsplătit nesupusa adunare a celor fără de lege care s'au îndulcit de minunile tale cele multe Stăpâne, ci slavă negrăitei smereniei tale.

LA UTRENIE

CANONUL Sfântului şi al Triodului dupre orânduiala lor.

CANONUL Sfântului.

Al căruia Acrostihul la Greci este acesta:

Bine jerfind cânt numirea întregii curăţii.

Facerea lui Teofan.

Peasna 1, glas 4, Irmos:

Deschide-voiu gura mea, şi „se va umplea de Duh, şi „cuvânt voiu răspunde Impărătesei Maicii, şi mă voiu arăta „luminat prăznuind, şi voiu căuta Minunile ei bucurându-mă".

Cu întreagă înţelepciune ai înotat noianul curăţiei, ocârmuindu-te cu suflările Duhului, şi cu Darul înţelepciunii, ai adunat multă bogăţie Părinte Sofronie.

Ca un Inger te-ai făcut al Invierii lui Hristos, şi dumnezeesc şezător, înainte al dumnezeescului Mormânt, al lui Hristos, cel ce au îmbogăţit pământul cu nemurirea, carele au ridicat căderea neamului nostru.

Cu strălucirea cuvintelor tale, şi cu iuţimea cugetului ai luminat lumea, bogoslovind arătat, o fiinţă a dumnezeirei în trei Ipostasuri, şi o Unime în trei numere, Părinte Sofronie.

Slavă:

Sunetul graiurilor tale şi cea frumoasă vestitoare alăută a dogmelor tale, au străbătut

marginile pământului, învățând taina rânduelii Cuvântului, Părinte de Dumnezeu cuprinsule.

Și acum:

Cel ce este din fire nezidit, și cu Părintele împreună pururea vecinic, mai presus de ani, și mai 'nainte de veci, să face din tine Stăpână ca un om zidit supt ani, ca să mântuiască pre om.

Peasna 3, Irmos:

Nu întru înțelepciune...

Biserica lui Hristos întărindu-se, cu toiagul cuvintelor tale Cuvioase, izgonește năpădirile eresurilor celor păgânești, și luptătoare de Dumnezeu.

Pentru cinstita propoveduire luptându-te, purtătorule de Dumnezeu, biruitor te-ai arătat cu ajutorul Duhului, înțelepțește împuternicindu-te, Părinte Sofronie.

Toată stricăcioasa desmierdarea trupului cea dulce arătat omorându-o, sufletul cel nestricăcios prin buna credință l-ai mântuit, și l-ai arătat pre El organ dumnezeesc.

Slavă...

Limba ta cea de Dumnezeu cuvântătoare și frumoasă, și curgătoare de miere, izvorăște râurile Cuvântului, revărsând tuturor învățăturile cele dumnezeești, cuprinsule de Dumnezeu.

Și acum, a Născătoarei:

Pre tine te slăvim, ceia ce ai născut pre Dumnezeu, alcătuind naşterii tale numire și chemare deopotrivă, Născătoare de Dumnezeu Preacurată Stăpână.

Irmosul: glas 4

Nu întru înțelepciune și în „putere, și în bogăție ne lăudăm. Ci întru tine înțelepciunea Tatălui cea Ipostatnică „Hristoase. Că nu este Sfânt „afară de tine iubitorule de „oameni".

Sedealna, glas 4.

Podobie: De grabă ne întâmpină...

Cu cuvinte ai împodobit Biserica lui Hristos, cu lucrurile ai păzit cea dupre chipul lui Dumnezeu, Sofronie cuvioase. Căci curăția cea dintru tine au strălucit în lume, fulgerând darurile învățăturilor tuturor, celor ce cu credință prăznuesc pomenirea ta Părinte.

Slavă, și acum a Născătoarei:

Inoit-ai Preacurată, prin dumnezeiască naşterea ta, ființa cea muritoare și stricată prin patimile pământenilor, și ai rădicat pre toți din moarte la viața nestricăciunii. Pentru aceasta dupre datorie toți te fericim, Fecioară prea Proslăvită, precum mai 'nainte ai proorocit.

A Crucii, a Născătoarei:

Dacă te-au văzut înălțat pre

Cruce, Preacurata Maica ta, pre tine Cuvinte al lui Dumnezeu. Ca o Maică plângând, au zis: Ce minune nouă și străină este aceasta Fiul meu? cum te împărtășești cu moarte, cel ce ești viața tuturor? vrând să înviezi pre cei morți, ca un Milostiv.

Peasna 4, Irmos:

Cela ce șade în Slavă, pre „Scaunul dumnezeirii, pre „Nor ușor, au venit Iisus cel „mai pre sus de dumnezeire, „prin palmă Curată, și au mântuit pre cei ce strigă: Slavă „Hristoase puterii tale".

Arătat-ai dogmatisit o ființă fără de început în trei Ipostasuri. Cu săvârșirile osebite, care să desparte nedespărțit, și să unește neamestecat după o voiré și o dumnezeire.

Având cugete întregi înțelepte Părinte și minte întreagă, nu socote-ai nici amestecare, nici schimbare, nici turburare celor unite neschimbat, două firi ce strălucesc întru Unul Născut Hristos.

Strălucindu-te dumnezeește cu Luminarea Duhului, nebunia cea cumplită a lui Nestorie ai risipit, a celui ce a dogmatisit unirea celor două firi întru Hristos, cu o voire și gând.

Slavă...

Cu focul învățăturilor tale ai ars pre Pir cel împrotivnic, carele lepădă a fi două voiri la Hristos, pre potrivirile ființelor celor despărțite, și lucrărilor celor îndoite, Părinte Cuvioase.

Și acum, a Născătoarei:

Infrumusețatu-te-ai mai presus de toată buna cuviință a Ingerilor ca ceia ce ai născut pre Ziditorul și Domnul acestora, din prea Curate sângiurile tale întrupându-se cel ce isbăvește pre toți, cei ce-l slăvesc pre dânsul.

Peasna 5, Irmos:

Necredincioșii nu vor vedea „slava ta Hristoase, dar noi „pre tine Unul născut strălucirea slavei dumnezeirii Tatălui, „de noapte mânecând te lăudăm Iubitorule de oameni".

Privind pururea cu neabătută dorire pre cinstita Inviere, și pre mormântul vieții, ai tras privirea strălucirii învățăturii cei tăinuite, și o ai împărtășit credincioșilor, Ierarhe Sofronie.

Aprinzându-te de lumina cea înțelegătoare, cu totul ai dorit de singur cel bun, și ai iubit isvorul nestricăciunii, întinzându-te către dânsul prin videnii, prea înțelepte Sofronie.

Slavă...

Despre toate cele pământești omorându-te, te-ai făcut Biserică vie și însuflețită lui

Dumnezeu, câştigând îndestulată masa Cuvântului şi sfeşnicul credinţei, cuvioase Ierarhe.

Şi acum, a Născătoarei:

Pre unul născut şi fără început fiul lui Dumnezeu Hristos cel ce să înţelege în două firi, făcându-se trup, mai pre sus de Cuvânt l-ai născut Maica lui Dumnezeu neispitită de nuntă.

Peasna 6, Irmos

Jertfi-voi ţie cu glas...

Cu îndestulare s'au răvărsat darul Duhului celui prea sfânt întru buzele tale, de Dumnezeu cugetătorule. Pentru aceasta sunetul cuvintelor tale să aseamănă curgerilor râului.

Ca un finic ai înflorit în casa Domnului cu bună rodire Cuvântului, şi cu viaţa cea curată îndulcind inimile celor ce cu credinţă te cinstesc pre tine ierarhe Sofronie.

Slavă...

Ceata eresurilor şi întrarmarea cea semeaţă a celor lucrători de Dumnezeu, prin vieţuitoare sabia limbii tale să omoară, junghiindu-se cu sabiile învăţăturilor tale.

Şi acum, a Născătoarei:

Lăudăm prea Curată naşterea ta Născătoare de Dumnezeu, prin carea toţi ne mântuim, şi din lanţurile morţii şi din păcatul cel cumplit şi din zăpodiile iadului ne izbăvim.

Irmosul:

Jertfi-voi Ţie cu glas de laudă Doamne, Biserica strigă „către tine, de sângele dracilor „curăţându-se, cu sângele cel „curs prin milostivire din „coasta ta".

CONDAC, glas, 8.

Podobie: Apărătoarei Doamnei...

De râvna cea dumnezeiască mişcându-te, şi lărgind gura poruncilor celor adevărate, temeliile bisericii dupre lege ai aşăzat şi cuvintele cele prea înţelepte dând călugărilor celor ce să află acolo, te-ai arătat lumii prea înţelept între Patriarhii Ierusalimului, Sofronie. Prin care îndreptându-ne strigăm ţie: Bucură-te lauda cea luminoasă a pravoslavnicilor.

Intru această lună în 11 zile. Pomenirea celei dintru Sfinţi părintelui nostru Sofronie, Patriarhul Ierusalimului.

Stih: Să sârguià a păzi şi a legei întregime:
Sofronie pentru care să află la a cerului înălţime.
Intru a unsprezecea Sofronie cel înţelept.
Au apus în mormânt.

Acest mare luminător al Bisericii au fost din ţara Finiciei ce să cheamă Libanostefano, din cetatea Damascului, fiu de părinţi creştini şi înţelepţi. Insă Tată său să numea Plinta, şi mumă-sa Mirus. Deci de aici împreunând nevoinţa cu bunătatea firii, au dobândit toate ştiinţele. Deci încă până ce au lăcuit la Damasc au deprins toate faptele cele bune ce să lucra de pustnici în pustie. După aceia s'au dus la monastirea marelui Teodosie începătorul de obşte, întru carea aflându-se fără gâlceavă, şi vorovind în singurătate

cu Dumnezeu, s'au tocmit inima și gândul cu cetirea dumnezeeștilor Scripturii, robindu-și tot cugetul întru ascultarea lui Hristos.

După aceia poftind mai multă învățătură și filozofie, au mers la marea cetate Alexandria, și aflând pre oare carele om vrednic de cuvânt anume Ioan, plin de toată înțelepciunea și priceperea, s'au făcut împreună lăcuitor și sălășluitor cu dânsul, cu aceiași petrecere și gând, luând acele învățături ce avea acela și lui dându-i de ale sale. Deci acolo aflându-se au pătimit de boala curgerii ochilor, și s'au tămăduit de sfinții Chir și Ioan cari au cerut plată pentru tămăduirea ce i-au făcut, să scrie minunile, care le făceau ei în toate zilele, care lucru au și făcut. Apoi s'au făcut Episcop Ierusalimului pentru îmbunătățita viața sa, ce avea. Și căzând sfânta cetate Ierusalimul pre mâinile spurcaților Persi, s'au dus la Alexandria la sfântul Ioan cel milostiv, carele ținea atuncea scaunul apostolesc, carele pristăvindu-se către viața cea fericită, acesta i-au făcut cuvânt de laudă deasupra mormântului său, prin care au arătat comoara cea nespusă a milosteniei sale, și de viața lui cea înaltă, plângând și el mult pre acel fericit. Și întorcându-se iară la sfânta cetate, cu neputință este a povesti cineva, cu câtă grijă și trudă au păstorit și au chivernisit Biserica ce i s'au dat, de vreme ce n'au dat nici decum somn ochiilor săi, nici dormitoare genelor sale. Că nu avea numai cu dracii luptă, ci și asupra ereticilor monoteliților. Pre carii biruindu-i și înfruntându-i cu dumnezeeștile Scripturi, și cu învățăturile apostolești și ale sfinților Părinți și cu ale sale dăscălii, îi făcea deșerți. Lăsat-au alte scrisori multe vrednice de cuvânt și de pomenire la Biserică, care învață îndreptarea vieții, și viețuirea cea dumnezeiască, între carea este cea prea minunată viața aceii întocma cu Ingerii între mueri Mariei egiptencii, carea cu nevoințe în pustie preste fire s'au nevoit. Deci așa bine și cu plăcere de Dumnezeu viețuind și pre alții învățând, și învățător dumnezeesc ajungând a fi, și cu cuviință chivernisind turma ce i s'au dat în trei ani, cu pace întru Domnul s'au pristăvit.

Intru această zi, pomenirea prea cuviosului părintelui nostru Pionie, preotul sfintei Biserici din Smirna.

Stih : Ca o pâine în spuză coaptă arătându-se :
Pionie fiind ars Domnului este aducându-se.

Acest sfânt era preot bisericii din Smirna, pre vremile împăratului Decie, și fiind prins împreună cu alții pentru credința lui Hristos, mai întâiu au fost adus la ocârmuitorul capeștii idolești Polemon. Pre carele l-au mustrat, cu dovediri din Scriptură și istorie că este rătăcit cu credința și dupre urmare au adeverit cele de demult minuni ale lui Dumnezeu, cu aceste din urmă și de față. Și că Dumnezeu va să lămurească faptele oamenilor, prin foc la săvârșitul lumii. Și o au adeverit aceasta, cu ploaia cea de foc, carea au ars pământul Sodomii și Gomorii și pre lângă acestea cu firesc focul ce izvorăște din pământ pre la multe părți ale lumii. Apoi au fost adus sfântul cu cei împreună cu el, la boerul Lepid, ce erà împreună șezător cu Polemon. Apoi mai în urmă fiind dus la antipatul Chintilian, s'au luat sfârșitul prin foc. Și să face soborul lui la locul așternut cu pietri.

Intru această zi, prea cuviosul părintele nostru Gheorghie, purtătorul de Dumnezeu, și făcătorul de minuni cel din Dnipiu cel decurând arătat.

Stih : Cum ai fi trecut cu grăbire atâtea mile de pământ :
De nu ai fost fără de trup oare carele Părinte vițuind.

Intru această zi, pomenirea sfinților mucenici, Trofim și Thalu, carii au mărturisit în Laodichia.

Stih : Proaspătă în ceruri streină hrană au aflat :
Amândoi nevoitorii Thalu și Trofim cu adevărat.

In zilele împăraților Diocliţian și Maximian, domnind Asclipie în Laodichia s'au făcut goană asupra creștinilor. Și fiind prinși sfinții mucenici Trofim și Thalu, pentru mărturisirea lui Hristos, au fost împroșcați cu pietri în destule casuri. Ci păzindu-i Dumnezeu au rămas nevătămați. Această minune văzându-o ighemonul, și cei împreună cu dânsul, s'au rușinat și i-au lăsat pre ei întru puțin a petrece fără de munci.

Şi iarăşi fiind pârîţi, s'au înfăţoşat la judecătorie şi mărturisind cu îndrăsneală pre Hristos înaintea tuturor că este Dumnezeu adevărat, iară de idoli bătându-şi joc, şi pre tirani mustrându-i, i-au pornit pre ei spre mânie. Pentru care goli spânzurându-i pre lemn cu multă cruzime strujiau trupurile lor. Iară sfinţii făcând rugăciune, şi defăimând pre elinii, au umplut pre ighemonul de mânie. Pentru care au şi poruncit ca să fie sfinţii spânzuraţi pre cruce. Şi în vreme ce mergeau ei la locul săvârşirii, multă mulţime de norod le urma. Şi în vremea ce se răstigneau, făcând ei rugăciune; vorovea norodului cele spre sufletească mântuire. Iară norodul alerga ca să se atingă de sfintele trupuri ale sfinţilor şi unii lua picături de sânge, iară alţii giulgiuri, alţii ineli şi alţii alte feluri, pentru blagoslovenie şi isbăvire de toate cele protivnice. Atuncea sfinţii blagoslovindu-i şi slobozindu-i pre toţi s'au dat sfintele lor suflete la Dumnezeu. Deci oare carii blagocestivi luând moaştele sfinţilor, cu Miru ungându-le, si cu giulgiu înfăşurându-le le-au aşezat în biserică. Şi viind femea boiarului Asclipie, şi miresmuind sicriul sfiinţilor mucenici, l-au acoperit cu acoperământ de mult preţ. Iară oare carele bărbat Zosima şi Artemie, bărbaţi blagocestivi şi credincioşi, împreună cetăţeni cu sfinţii fiind, au luat mai în urmă sicriul sfintelor moaşte şi ducându-l la cetatea lor numită Stratonica, de o milă departe, l-au aşezat în locul ce să zice Latomie.

Intru această zi, aducerea Moaştelor sfântului mucenic Epimah în Constantinopol.

Stih: Să aduce ţie Oraşule cela ce eşti prea slăvit:

Trupul lui Epimah celui de trei ori fericit.

Cu ale lor sfinte rugăciuni...

Peasna 7, Irmos:

Cela ce ai mântuit în foc pre „Tinerii lui Avraam, şi ai „ucis pre haldei, carii fără „dreptate vâna pre cei drepţi, „prea lăudate Doamne: Bine „eşti cuvântat Dumnezeul „părinţilor noştri".

Cu ajutorul cel de sus împrotivindu-te bârfelelor celor ereticeşti înţelepte, te-ai făcut purtător de biruinţă, cântând: Prea lăudate Doamne Dumnezeul părinţilor, bine eşti cuvântat.

Ca unul ce ai fost cu totul dat lui Dumnezeu, înţelepte, zburând preste sadurile sihastrilor, şi preste livada ta, ai sădit buna viersuire a bunătăţilor, oierindu-le lui Dumnezeu celui prea Inalt.

Slavă:

Legii lui Hristos plecându-te cugetătorule de Dumnezeu, bogăţia învăţăturii tale o ai împărţit celor lipsiţi, cu bună credinţă cântând: Prea lăudate Doamne Dumnezeul părinţilor, bine eşti cuvântat.

Şi acum, a Născătoarei:

Sfinţită fiind cu sufletul, şi mai înainte curăţită cu trupul Preacurată, prin venirea spre tine a Duhului celui Sfânt, puterea celui dintru înălţime în pântecele tău zemislindu-o fără sămânţă, o ai născut pururea Fecioară.

Peasna 8, Irmos:

Pre Tinerii cei bine credincioşi...

Cu Mirul sfinţitei lucrării cei Arhiereşti al credinţei te-ai sfinţit, unde s'au arătat mântuirea lumii arhierind, prea înţelepte părinte Sofronie, strigând:

Lăudaţi pre Domnul, şi-l prea înălţaţi întru toţi vecii.

Inţelepciunea foarte cinstindu-o, cu cununa darurilor te-ai încununat slăvite, priimind darul înţelepciunii, şi slava cea neveştejită, şi bogăţia cea nefurată, şi strigând: Pre Domnul lăudaţi-l şi-l prea înălţaţi întru toţi vecii.

Dupre preoţeasca cuviinţă îmbrăcându-te cu dumnezeiasca dreptate, sfinţite tăinuitorule, bărbăteşte ai ocârmuit turma Stăpânului, cu cuvinte şi prin fapte prea fericite Părinte, strigând: Pre Domnul lăudaţi-l, şi-l prea înălţaţi întru toţi vecii.

Binecuvântăm...

Cuvântul cel împreună cu Tatăl fără început, ţi-a dăruit Părinte cuvânt de mare cuviinţă, şi mai pre sus de cuvânt, care întrece cuvintele şi râsipeşte bârfelele eresurilor, strigând: Pre Domnul lăudaţi-l şi-l prea înălţaţi întru toţi vecii.

Şi acum, a Născătoarei:

Arătatu-te-ai sfinţită Biserică Cuvântului, celui ce au sfinţit toată zidirea, munte gras, sfânt munte prea vederos, bine cuvântată Stăpână, singură Prea cântată: Pentru aceasta pre tine te lăudăm Maica lui Dumnezeu, şi te prea înălţăm întru toţi vecii.

Irmosul:

Să lăudăm bine să cuvântăm...

Pre tinerii cei bine credin„cioşi, în cuptor, naşterea Năs„cătoarei de Dumnezeu i-au „mântuit. Atuncea fiind închi„puită, iară acum lucrată, pre „toată lumea rădică să-ţi caute „ţie. Pre Domnul lucrurile lău„daţi-l, şi-l prea înălţaţi întru „toţi vecii“.

Peasna 9, Irmos:

Hristos piatra cea netăiată...

Eşind grăirea din buzele tale cele dumnezeeşti, îndulceşte cugetele pravoslavnicilor prin Darul, de Dumnezeu cuvântătorule, picând ca un fagur buna cuviinţă a înţelegerilor.

In lăuntru întru cele cereşti neintrate vieţuieşti, de Dumnezeu grăitorule, împrejurul Stăpânului şi împăratului tuturor, unde dănţuesc strălucirile cele îngereşti şi oştile sfinţilor.

Viaţa îngerească petrecând pe pământ Părinte, te-ai învrednicit fericirii cei îngereşti în Ceruri, unde pre Hristos roagă-l, ca să se mântuiască toţi, cei ce te cântă pre tine.

Slavă:

Fălcile tale de Dumnezeu cugetătorule, au fost ca nişte năstrăpi ale aromatelor de nard de credinţă de mult preţ. Căci te-ai arătat Alabastru plin de înţelepciune aromatisind cu

dogmele tale prea cinstit trupul lui Hristos.

Şi acum, a Născătoarei:

Nor uşor te-au văzut pre tine Isaia Fecioară, că prin tine viind Domnul, toate cele făcute de mână le-au surpat, şi cunoştinţa sa au arătat celor ce te laudă pre tine.

Irmosul:

Hristos piatra cea netăiată „de mână, cea din marginea „unghiului din tine muntele „cel netăiat Fecioară s'au tăiat, „adunând firile cele osebite. „Pentru aceasta veselindu-ne, „pre tine Născătoare de Dum- „nezeu te mărim".

Şi cealaltă slujbă a Utreniei.

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

IN 12 ZILE.

Prea cuviosul, părintele nostru Theofan Mărturisitorul Siggrianiei.

La Doamne strigat-am..., Stihirile Triodului, şi ale sfântului, glas 8. — opt.

Podobie: O prea slăvită minune...

Părinte de Dumnezeu cugetătorule Theofane, fiind numit cu numirea dumnezeeştei arătării lui Hristos, ai urmat urmelor lui celor purtătoare de viaţă, şi cele veselitoare ale vieţii le-ai părăsit, privind spre frumuseţea cea dorită de tine, prea alesule. Şi prin dumnezeeştile privirile cele către dânsul, prea bine şi desăvârşit îndumnezeindu-te.

Părinte de Dumnezeu cugetătorule Theofane, aflându-te în slăbiciune, ai suferit cu răbdare izgoniri amare, necruţându-ţi trupul, pentru cinstitele Icoane, prea lăudate. Şi de mânia leilor izgonindu-te, ca un batjocoritor, ai nebunit cu adevărat sfaturile şi gândurile cele deşarte, şi mintea cea cumplit înşelătoare.

Cu adevărat au dăruit ţie din destul răsplătirile ostenelelor tale, Dătătorul celor bune, de trei ori fericite, dându-ţi putere a izgonì dracii, şi a tămăduì boalele, şi te-ai învrednicit bucuriei cei nespuse, văzând faţa a tot Ţiitorului, unde pururea dănţuesc cetele îngerilor.

Slavă, şi acum, a Născătoarei:

Vino suflete al meu suspinând, şi isvoară de lacrimi din inimă aducând, strigă Fecioarei şi Maicii Dumnezeului nostru. Pentru mulţimea îndurărilor tale Preacurată, izbăveşte-mă de munca cea înfricoşată, şi mă sălăşlueşte unde este odihna şi bucuria şi desfătarea cea vecinică.

A Crucii, a Născătoarei:

Văzându-te pironit pre Cruce pre tine Iisuse şi priimind patimi de bună voe Stăpâne, Fecioara şi Maica ta striga: Fiule

prea dulce cum suferi rane fără dreptate; Doftorule, carele ai tămăduit neputința oamenilor, și ai izbăvit pre toți din stricăciune, prin Milostivirea ta cea bună.

LA UTRENIE

CANONUL Sfântului, și al Triodului dupre orânduiala lor.

CANONUL Sfântului, al căruia acrostihul fără de bogorodicine la greci este acesta.

Theofan cu cântări te laudă pre Tine Theofane.

Facerea lui Theofan.

Peasna 1, glas 4, Irmos:

Adâncul Mării Roșii cu urme „neudate, pedestru trecându-l Israil cel de demult, cu „mâinile lui Moisì în chipul „Crucii, puterea lui Amalic în „pustie au biruit".

Aprinzându-te Părinte de buna credință, ai urmat urmelor Dumnezeului, celui ce s'au arătat cu trupul, de aicea te-ai înbogățit cu numirea cea cu adevărat numită, prin purtarea de grijă, precum mai nainte s'au închipuit.

Rănitu-te-ai de dorul cel prea iubit al Stăpânului tău, și dragostea cea lumească ai defăimat, și amestecându-te cu Darul, frumsețea cea lumească întru nimic o ai socotit prea fericite.

Slavă:

Leul cel tiran năvălind ca o hiară, au izgonit pre cei aleși, nesuferind a vedea cinstindu-se Icoana lui Hristos, cu carii dimpreună și pre tine Theofane întru isgonire te-au osândit.

Și acum, a Născătoarei:

Fără de sământă cu voirea Tatălui, din dumnezeescul Duh, ai zemislit pre Fiul lui Dumnezeu, și cu trup l-ai născut pre cel fără maică din Tatăl, și pentru noi din tine fără de tată.

Peasna 3, Irmos:

Nu întru înțelepciune...

De dumnezeiasca Lumină plin te-ai arătat Theofane, prin dragoste unindu-te cu cel dorit fericite: Pentru aceasta cinstim prea slăvită pomenirea ta.

Păgâneștile dogme ale lui Leon lepădându-le, așezământurile Bisericii cu bună pravoslavie le-ai întărit. Pentru aceasta te-au proslăvit pre tine Hristos, cu minunile.

Slavă:

Fiind întărit cu nădejdea și cu credința Cuvioase, cu tăria sufletului celui ce au împreunat cu Dumnezeu, trupul cel împreună rob, au întărit slăbiciunea trupului.

Și acum, a Născătoarei:

Cea neispitită de nuntă, care pre Dumnezeu întrupat l-ai născut, pre mine cel ce mă clătesc de asupreliie patimilor, în-

tăreşte-mă. Că nu am alt ajutor afară de tine Preacurată.

Irmosul:

Nu întru înțelepciune, și în „putere, și în bogăție ne lău„dăm, ci întru tine înțelepciu„nea Tatălui cea Ipostatnică „Hristoase. Că nu este sfânt „afară de tine iubitorule de „oameni“.

Sedealna, glas 8

Podobie: Pre înțelepciunea și cuvântul...

Dorind de dragostea lui Iisus, ai gonit desfătările și turburările vieții, și călugărindu-te, ca un înger ceresc ai viețuit pe pământ, și isvorăști Darul minunilor prea Cuvioase. Pentru aceasta întru pomenirea ta cea sfântă, și purtătoare de Lumină, cu credință te lăudăm pre tine, și cu un glas strigăm ție: Purtătorule de Dumnezeu Theofane, roagă-te lui Hristos Dumnezeu, ertare de greșale să dăruiască, celor ce cu dragoste cinstesc sfântă pomenirea ta.

Slavă, altă Sedealnă, glas 3.

Podobie: Pentru mărturisirea...

Râvnă dumnezeiască agonisind, dogma cea fără de Dumnezeu ai urît, și cu multe feluri de primejdii te-ai împreunat, întru izgoniri trimițându-te fără dreptate, prea fericite, și cu pravoslavie săvârşindu-te, Părinte Theofane roagă-te lui Hristos Dumnezeu, să se dăruiască nouă mare milă.

Și acum, a Născătoarei:

De firea cea dumnezeească nu s'au despărțit, trup făcându-se din pântecele tău, ci întrupându-se Dumnezeu au rămas, cel ce te-au păzit pre tine Maica sa după naștere fecioară, ca și mai nainte de naștere, însuși Domnul Preacurată, pre carele cu osârdie roagă-l, să se dăruiască nouă mare milă.

A Crucii, a Născătoarei:

Nespurcata Mieluşea, nestricata Fecioară, Maica Cuvântului, văzând pre cruce spânzurat pre cela ce au răsărit dintr'însa fără durere, ca o Maică plângând, au strigat: Vai mie fiul mieu, cum pătimești? vrând să izbăveşti pre om de ocara patimilor.

Peasna 4, Irmos:

Rădicat pre Cruce văzându„te Biserica pre tine Soa„rele Dreptății, au stătut întru „a sa rânduială, pre cum să „cuvine strigând: Slavă puterii „tale Doamne“.

Cereasca împărăție ți s'au gătit, ca unui pătimitor slăvite. Căci din cortul cest pământesc cu bucurie te-ai mutat, strigând stăpânului tău: Slavă Puterii tale Doamne.

Purtător de cunună te-ai arătat Theofane, căci nu te-ai lepădat a cinstì cinstită Icoana lui Hristos, de Dumnezeu

purtătorule fericite, pentru aceia strigai: Slavă Puterii tale Doamne.

Trimiţându-se cuvioase, prin porunca tiranului celui rău credincios, nici cum nu s'au grijit de neputinţa trupului, strigând Ziditorului: Slavă Puterii tale Doamne.

Slavă,..

Măritu-te-ai cu minunile, de Dumnezeu purtătorule, căci Hristos pentru răbdarea ta ţe-au răsplătit prea sfinţite. Pentru aceasta şi tămăduiri isvorăşti ca dintr'un isvor, celor ce au trebuinţă.

Şi acum, a Născătoarei:

Fără ispită de nuntă ai născut, o Fecioară, şi după naştere iarăşi te-ai arătat Fecioară. Pentru aceasta prin credinţă neîndoită, cu neîncetate glasuri, strigăm ţie: Bucură-te stăpână.

Peasna 5, Irmos:

Tu Doamne Lumina mea în „lume ai venit, Lumina cea „sfântă carea întorci dintru în„tunerecul necunoştinţei. Pre „cei ce te laudă pre tine cu „credinţă“.

Cuviosul Theofan strălucindu-se de Duhul, cu pravoslavie au propoveduit dogma credinţei, prin cuvânt bine cinstitor.

De tot felul de bogăţie, prin cuget dumnezeesc, ai împărţit celor ce vieţuia în sărăcie, urmând poruncii stăpânului, prea lăudate.

Slavă,..

Având sufletul tău după chipul Ziditorului, te-ai închinat prea curatei Icoanei Stăpânului, cu dragoste sărutându-o.

Şi acum, a Născătoarei:

Pre tine armă nebiruită asupra vrăjmaşilor înainte te punem, Anghiră şi nădejde mântuirii noastre, pre tine te avem dumnezeiască Mireasă.

Peasna 6, Irmos:

Jertfi-voiu ţie cu glas...

Indreptează cătră fapta bună viaţa mea Cuvioase, netezind cărarea înfrânării, prin rugăciunile tale Părinte, pre carea învredniceşte-mă drept a călători fericite.

Cu curăţenie ţe-ai săvârşit viaţa Cuvioase, căci împreună cu înţelepciunea şi cu bărbăţia, ai avut dreptate, şi te-ai arătat împodobit cu înconjurarea bunătăţilor.

Slavă...

Preste mărirea cea mucenicească te-ai suit Theofane, ca unul ce ai cinstit închipuirile Maicii lui Dumnezeu, şi ale Mucenicilor, împrotivindu-te gonitorilor părinte.

Şi acum, a Născătoarei:

O minune mai nouă decât

toate minunile, că fecioara în pântece pre cel ce cuprinde toate, fără ispită bărbătească zămislindu-l, nestrâmt l-au încăput.

Irmosul:

Jertfi-voiu Ție cu glas de laudă Doamne, Biserica strigă „către tine, de sângele dracilor „curățându-se, cu sângele cel „curs prin milostivire din „coasta ta".

CONDAC, glas 2.

Podobie: Căutând cele de sus...

De sus primind dumnezeiască descoperire, ai ieșit degrabă din mijlocul gâlcevilor, și osebindu-te Cuvioase, ai luat lucrarea minunilor, și vrednicia proorociei, de soție și de bogăție lipsindu-te.

ICOS.

Pre pământ nimic mai mult nu ai cinstit, ci bucurându-te ai urmat lui Hristos celui ce te-au chiemat pre tine, și jugul lui ai luat pre umerile tale cu osârdie. Și odihnă sufletului tău ai aflat, carea și mie săracului și leneșului o trimite, celui ce zic din gură, și nimica nu săvârșesc, ci încă mă și zăbovesc în lucruri lumești, și mă minunez, cum ai scăpat de acestea de toate, de soție și de bogăție lipsindu-te.

Intru această lună în 12 zile. Pomenirea prea cuviosului părintelui nostru Theofan Mărturisitorul al Siggrianiei, carele au lăcuit în țarina cea mare.

Stih: Theofane credincioșilor apărător te arată,

Celor ce cinstesc pacinic sfârșitul tău cu credință curată.

In a douasprezece Theofan s'au mutat,
Din stricăcioasa viață cu adevărat.

Tatăl acestui sfânt s'au chiemat Isaac, iară maică-sa Theodota. Deci murind tatăl său, l-au crescut mumă-sa la domnia ce ocârmuia ei a Egheopelaghitonilor. Iară dacă s'au făcut de doisprezece ani, l-au logodit cu o copilă, și au petrecut cu dânsa în curățenie opt ani, și era amândoi foarte bogați, și sfătuindu-se în taină cu unul din slugile sale, avea mare dorire a să face călugăr, deci murind maică-sa, și lăsându-i multă și nespusă avere, iară socrul său tatăl copilei l-au grăbit să facă nunta dupre obiceiu. Și viind ziua cea orânduită, să facă danțurile și cântecele, și celelalte. Și viind vremea ca să se împreune tinerii la cămara lor, ș'au arătat taina gândului său către mireasa cea tânără a sa. Carea și ea acceiași au voit și s'au adeverit să facă și ea cu osârdie ori ce ar pofti el să facă. De care auzind el, au mulțumit lui Dumnezeu. Deci de atuncia își făcea amândoi rugăciunea și de zi și de noapte. Deci acestea aflându-le Leon păgânul împărat, și socrul său, au făcut sminteală gândului tinerilor. Și l-au trimes împăratul pre dânsul la cetatea Chizicului, să fie ispravnic, că atuncia să zidia. Și mergând cinstitul tânăr dintru ale sale cheltueli slujba împăratului au făcut. Iară când au fost de vârstă de douăzeci și unu de ani, murind și păgânul împărat, și socrul său, s'au mântuit de dânșii, nu numai el, ci și lumea. După aceia luând schipturile împărăției Irina împărăteasa, atuncia fiindu-le toate pre voe, ș'au împărțit averea la săraci și la lipsiți, și ș'au iertat robii cu cinste. Și dând cinstitei soții sale multă avere, o au făcut de s'au călugărit la o Monastire din Ostrovul Prințipului. Puindu-i numele Irina, în loc de Megalusa.

Iară pre sine s'au dat Domnului la Monastirea ce să află în muntele singrianilor ce să chiamă Polihronion. Și dacă s'au călugărit, nu i-au mai trebuit a mai stăpâni, ci așezându-se la chilia sa, îi era hrana din mâinile sale, fiind bun scriitor, și petrecând șase ani, în Ostrovul ce să chiamă Calolimn, la Monastirea cărea o au

făcut el, iarăşi au venit la muntele Siggrianiei. Iară când au fost de vârstă de cincizeci de ani, i-au venit o boală în vintre, şi la rărunchi, carea să numeşte piatră, şi dintru acesta cumplită boală au zăcut toată viaţa sa pre pat, nemişcat. După aceia luând împărăţia Leon armeanul. Iară ce lucruri s'au întâmplat acestuia, fieşte cine ştie, că atuncia nebunul şi spurcatul au trimis la omul lui Dumnezeu zicându-i: Vino de fă rugăciune pentru noi, că voiu să merg asupra barbarilor şi sfântul neputând să meargă cu carul pentru boală, s'au pus în corabie, şi au mers la cetatea împărătească şi însă faţa cea scârnavă a tiranului nu o au văzut, numai poruncă de la el i-au venit, zicându-i: De te vei plecà a face după cererea mea, eu voiu face bine şi ţie şi Monastirii tale. Iară de nu, te voiu spânzurà de un lemn în vederea tuturor, de să vor îngrozì şi alţii cu tine. Iară sfântul au zis: nu-ţi deşărtà vistieriile darurilor tale, ci găteşte astăzi spânzurătorile, sau şi focul, că eu aceasta poftesc, ca să mor pentru dragostea lui Hristos. Acestea auzind acel fără omenie; l-au dat pe mâna unui Ioan fermecătorul, carele să înălţă cu firea, şi să fălia în ştiinţă, şi el era plin de spurcatele eresuri ale luptătorilor de Icoane, socotind că acela îl va face de-şi va schimbà gândul cu răsvrătirile sale. Şi luând pre sfântul la Ormisda, Monastirea lui Serghie şi Vach, ce erà aproape de curtea împărătească, şi întrebându-se cu fermecătorul, şi biruindu-l cu a sa multă ştiinţă, atâta l-au făcut, cât ş'au perdut minţile, şi arătându-şi nemutarea gândului său, l-au trimis ruşinat la turbatul şi nebunul tiran, şi s'au arătat mai vârtos neînvăţat decât ritor becisnicul.

Carele mergând la el zisă: O împărate, mai lesne vei domolì fierul ca ceara, decât pre bărbatul acela să-l pleci şi să-l întorci spre ceiace gândeşti. Deci auzind acestea tiranul, l-au mai adus la curţile lui Elevterie, şi l-au închis la o închisoare întunecoasă, puindu-i şi păzitori ca nici să-l slujească nimenea, ci să-l lase într'acestaşi chip doi ani să petreacă. Şi necăjit şi chinuit fiind cu multă nevoe, au ruminat şi cu aceasta pe tiranul. Deci silindu-l în toate zilele să-l supue dupre voia sa, şi neputându-l plecà, l-au trimis la isgonire în Ostrovul Samotrachici. Iară mergerea lui la isgonire, curând şi despărţirea sufletului de trup i-au adus: Că numai douăzeci şi trei de zile, trăind în Ostrov, au răposat acolo, mergând la Domnul cu cuviinţă şi cu pace. Las dară a zice, de câtă blagoslovenie s'au umplut locul acela, şi câte tămăduiri au luat dela acest sfânt. Deci să săvârşeşte soborul lui în sfânta biserica cea mare, şi în Monastirea cea zidită de dânsul în Siggriania.

Intru această zi, prea cuviosul părintele nostru Grigorie, Dialogul papa Romii.

Stih: Grigorie afară de viaţă fiind:
In mijlocul cetei îngereşti să află netrecând.

Acesta au fost în zilele împăratului Justinian cel mare, iară maica lui să numia Silvia şi să afla aproape de poarta sfântului slăvitului Apostol Pavel, la locul ce să numea Chella Nova. Carele mai întâiu s'au făcut monah şi igumen Monastirii ce se chiamă Clioscavre, deci s'au făcut arhiereu nu dupre întâmplare şi vre o apucare fără de socoteală, ci cu sorţi şi cu vrerea lui Dumnezeu, precum cuvântul mai jos va arătà. Căci aflându se el încă la mai sus zisa Monastire, şi liniştindu-se în chilia sa, cum ş'au pornit mâna spre scrisoare cu condeiul şi cerneală, stătut-au înaintea lui oare cine, ce scăpase din înecarea corabiei, carele plângându-şi primejdia, rugà pre sfântul să-l miluiască şi să-l ajute la nenorocire; însă nu era dupre cum să vedea lipsit acel ce cerea milă, căci nu era om să aibă nevoe şi să i să fie frânt corabia, şi să fie scăpat el, ci înger era. Şi în chip de om lipsit să făceà, descoperind milostenia şi dragostea ceia ce era la dânsul (adecă la sfântul) carele odată şi de două ori, viind au luat câte şase nomisme de aur, carele şi a treia oară viind, nu l-au lăsat în deşert, atâta cât n'au rămas sfântului nici un galben de aur. Şi pentru că nu avea sfântul să-i mai dea şi alte nomisme, au luat şi paharul de argint al Monastirii, de l-au dat şi pe acela cu osârdie.

Atâta era de răbdătoriu şi de milostiv spre cei lipsiţi, şi măcar că pentru lipsa banilor şi, pentru supărarea celui ce cerea, de vreme ce luând de două şi de trei ori, şi nu încetà a-l supărà, era cu

cale a bănuì şi a-l urî şi a-l gonì, însă n'au făcut aceasta, ci mai vârtos au ales a să tinde şi la lucrurile Monastirii (care nu să dau afară) decât a nu căuta pre om şi a-l lăsà să se ducă deşert, şi lipsit de cele ce trebuia. Aceasta au făcut sfântul mai înaintea arhieriei. Iară făcându-se Arhiereu şi arătând spre săraci obicinuita sa iubire de oameni, şi poruncind odată a şedea la masă cu dânsul doisprezece săraci, şi arătându-se lui şi al treisprezecelea, neputând ceilalţi să-l vază, deci sfântului dupre chipul feţii, şi dupre cele din lăuntru mişcări, părându-i-se a fi osebit din cei doisprezece. Pre carele oprindu-l şi întrebându-l, ca să-şi spue numele, şi cine era, şi cum au venit, i-au zis: Că nu să cade să-i auză cineva numele, pentrucă este minunat. Fără cât numai i-au spus că este îngerul Domnului, ce au fost trimes dela Dumnezeu mai înainte pentru cerşutul banilor. Şi i-au poruncit să fie pururea cu dânsul, şi să-l păzească.

Acest sfânt fiind iscusit întru toată ştiinţa şi Scriptura, lăsat-au bisericii multe cărţi scrise de dânsul în limba latinească, din care pre urmă s'au tălmăcit şi pre limba elinească, tocmite nu numai cu omeneşti gânduri, şi cu înţelepciunea cuvintelor, ci şi prin Duhul Sfânt. Precum în urmă după ce s'au pristăvit, au povestit pentru dânsul Petru Arhidiaconul lui, spuind că, când scria el, au văzut o porumbiţă albă, ce venia de i să atingeà de gură ca cum îi vrea spune din gură, şi-l îndemnà la cele ce se scria. Deci mergând sfântul acesta şi spre părţile apusului, au învăţat şi au întors neamul Saxonilor la credinţa în Hristos. Deci cu plăcere de Dumnezeu petrecându-şi viaţa sa de trei ori fericitul, s'au mutat către Domnul. Iară cinstitele lui moaşte s'au aşezat în Roma cea veche, la carea de atuncia încoace Saxonii merg în toţi anii, de-l cinstesc cu slujbe acolo. Şi spun că acesta au fost, carele au tocmit la romani liturghia cea mai nainte sfinţită, carea să face în zilele postului celui mare. Carea să săvârşeşte şi până astăzi.

Intru această zi, dreptul Finees, cu pace s'au săvârşit.

Stih: Stătut-au Finees, ci de Dumnezeu cu apropiare.
Isbăvindu-ne pre noi cu sufletească îndurare din sdrobire.

Intru această zi, Sfinţii nouă Mucenici prin foc s'au săvârşit.

Stih: Pre cei nouă către cuptor îi face cu îndrăsnire:
Cuptorul dumnezeescului dor, prin învăpăiare.

Intru această zi, Cuviosul şi purtătorul de Dumnezeu părintele nostru Simeon noul bogoslov, cu pace s'au săvârşit.

Stih: Mai nainte limbă în loc de carte aveai
Iară acum cartea în loc de limbă ai.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne miluește-ne, şi ne mântuește pre noi, Amin.

Peasna 7, Irmos:

In cuptorul persesc Tinerii „lui Avraam, cu pofta bunei „credinţe, mai vârtos de cât cu „văpaia focului fiind aprinşi „au strigat: Bine eşti cu„vântat în Biserica slavei tale „Doamne".

Pre cea dupre chip tu având, şi prin viaţă luminată priimind şi cea dupre asemănare Părinte, prin amândouă ai prea strălucit, strigând: Bine eşti cuvântat în Biserica slavei tale Doamne.

Infrumuseţatu-te-ai cu cununa mărturisirii tale părinte, prin faptă mustrând cuvintele celor răi credincioşi, iară pre credincioşi i-ai întărit, strigând: Bine eşti cuvântat în Biserica slavei tale Doamne.

Slavă:

Cu prea vitejească osârdie răbdând, durerile trupului le-ai suferit părinte cu mulţămită, strigând Stăpânului tău: Bine eşti cuvântat în Biserica slavei tale Doamne.

Şi acum, a Născătoarei:

Ceia ce eşti lăcaş sfinţit dumnezeesc al celui prea Inalt, bucură-te că prin tine s'au dat bucuria (Născătoare de Dumnezeu) celor ce strigă: Bine cuvântată eşti tu între mueri prea Curată Stăpână.

Peasna 8, Irmos:

Mâinile întinzându-şi Daniil... Leon tiranul văzând tăria împrotivirii tale fericite, întru isgonire prea amară te-au osândit prea cumplitul, iară tu întru veselie ai suferit, strigând: Bine cuvântaţi toate lucrurile Domnului pre Domnul.

Ştiind părinte că cinstea Icoanei să aduce la chipul cel dintâiu, ca un prea dupre lege străduitor, ai alergat cătră privelişte, şi arătându-te biruitor, ai priimit cunună, cântând: Toate lucrurile lăudaţi, şi binecuvântaţi pre Domnul.

Ceresc lăcaş în locul celui pământesc ţe-au dat ţie Domnul tuturor Cuvioase, şi în locul strămutării ai aflat lărgimea bucuriei în raiul desfătării, cu Mucenicii strigând: Bine cuvântaţi toate lucrurile Domnului pre Domnul.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Strălucitu-te-ai de lumina cea înţelegătoare şi de dumnezeescul Duh, fericite Theofane. Pentru aceasta isvorăşti acum tămăduiri, celor ce cu credinţă aleargă la tine, şi cu dragoste cinstesc sfânt sicriul tău şi strigă: Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului pre Domnul.

Şi acum, a Născătoarei:

Tu singură din toate neamurile, te-ai arătat Maica lui Dumnezeu, Fecioară Preacurată. Tu dumnezeirii te-ai făcut lăcaş, cu totul fără prihană, nearzându-te cu focul luminii ceii neapropiate. Pentru aceasta toţi, bine te cuvântăm pre tine, Marie dumnezeiască Mireasă.

Irmosul:

Să lăudăm bine să cuvântăm...

Mâinile întinzându-şi Daniil, „gurile leilor cele deschise, în „groapă le-au încuiat, şi puterea „focului au stins, cu buna faptă „încingându-se, Tinerii cei iubitori de buna credinţă, stri- „gând: Binecuvântaţi toate lu- „crurile Domnului pre Domnul.

Peasna 9, Irmos:

Hristos Piatra cea netăiată...

Risipind toată bogăţia celor lipsiţi purtătorule de Dumnezeu, ai priimit dreptatea ta, răsărindu-ţi arătat, culegând în locul celor stricăcioase, cele ce răsar în veac.

Boalele tămădueşti, prea lăudate, prin puterea Mângâitorului, şi prin lucrarea lui arătat goneşti dracii, prea fericite. Pentru aceasta noi credincioşii, îndumnezeindu-ne, te fericim

pre tine de Dumnezeu purtătorule.

Purtătoare de lumină ziua mutării tale, cugetătorule de Dumnezeu, pre toţi credincioşii îi chiamă cătră împărtăşirea sfinţeniei, pre carea şi acum bucurându-ne o săvârşim prea sfinţite.

Slavă...

Darul tău cel bogat de Dumnezeu cugetătorule dă-l celui ce au împletit cu osârdie cuvintele laudelor tale, arătându-l pre dânsul la un obiceiu cu tine, precum şi la un nume, prin rugăciunile tale cele bine priimite prea sfinţite.

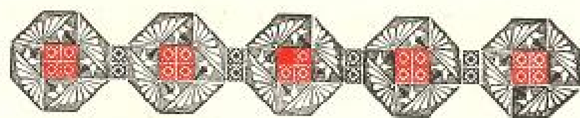
Şi acum, a Născătoarei:

Rugăciunile norodului tău cele cătră Fiul tău priimeşte-le Născătoare de Dumnezeu, înbunându-l cu bună milostivire, ca să ne isbăvim din primejdii şi de încungiurări, noi carii te cântăm: Că tu eşti folositoarea vieţii noastre.

Irmosul:

Hristos Piatra cea netăiată
„de mâna, cea din marginea
„unghiului: din tine Muntele
„cel netăiat fecioară s'au tăiat,
„adunând firile cele osebite;
„Pentru aceasta veselindu-ne,
„pre tine Născătoare de Dum-
„nezeu te mărim".

Svetilna glasului, şi Stihoavna Triodului. Si cealaltă slujbă a Utreniei dupre rânduiala şi Otpustul.

ÎNTRU ACEASTĂ LUNĂ

IN 13 ZILE.

Aducerea moaştelor celui dintru sfinţi părintelui nostru Nichifor, patriarhul Constantinupolei.

La Doamne strigat-am: Stihirile Triodului şi ale sfântului, glas 8.

Podobie: O prea slăvită minune...

Arătat supuind cuvântului patimile, sufletul ţi-ai strălucit cu podoaba bunătăţilor, şi cu îndreptarea dogmelor, prea fericite, secerând bogăţia înţelepciunii, şi împărţindu-o celor ce aleargă la tine, făcându-te cu darul dupre dumnezeiască cuvinţă sfeaşnic şi cu adevărat înfrumuseţare Bisericii lui Hristos.

Biruinţă rădicând asupra vrăjmaşilor, cu strălucită cunună a dreptăţii te-ai împodobit acum, Nichifore prea înţelepte, învăţătorule al curăţiei, stâlp neclătit al bunei credinţe, făcându-te turn nebiruit al Bisericii, şi stricând toată ceata ereticilor celor nebuni, Cuvioase de Dumnezeu înţelepţite.

In lăuntrul celor neapuse te-ai văzut, în ceruri suindu-te pre căruţele faptelor celor bune încălecând, de Dumnezeu cuvântătorule, înălţându-te cu ceresc căruţaş ca şi Thesviteanul, a căruia şi râvnei asemănându-te, cu sabia Duhului

bărbăteşte ai junghiat pre toţi popii cei de ruşine, prea fericite.

Slavă: Şi acum, a Născătoarei:

Bucură-te lauda lumii, bucură-te Biserica Domnului, bucură-te muntele cel umbros, bucură-te scăpare, bucură-te sfeșnic de aur, bucură-te cinstită mărirea pravoslavnicilor, bucură-te Marie, maica lui Hristos Dumnezeu, bucură-te raiu, bucură-te dumnezeiască masă, bucură-te cort, bucură-te năstrapă cu totul de aur, bucură-te nădejdea tuturor.

A Crucii, a Născătoarei:

Văzându-te Soarele pre tine de bună voe întins pre cruce, s'au îngrozit și pământul să clătia, și pietrile se despică și mormânturile de frică să descoperia, și toate puterile să spăimântă, pre care dacă au văzut fecioara Stăpână, cu suspinuri (vai mie) au strigat: Ce este aceasta ce să vede?

LA UTRENIE

CANONUL Sfântului și ale Triodului dupre rânduiala lor.

CANONUL Sfântului.

Facerea lui Chir Ignatie.

Peasna I, glas 2, Irmos:

Veniţi noroadelor să cântăm „cântarea lui Hristos Dumnezeu, celui ce au despărţit „marea şi au trecut pre norodul, pre carele l-au slobozit „din robia Egipteanilor, că s'au „proslăvit".

Intru cumplită groapa păcatelor fiind ţinut eu, prin privirea ta cea nemuritoare şi cu palma ta cea bună milostivă sculându-mă, fă-mă viu ca un împărat și mult milostiv.

Cuprinzătoarele săvârșirile bunătăţilor, prin patru părţi câștigându-le, și prin fapte ca într'o căruţă suindu-te purtătorule de Dumnezeu, te-ai înălţat la săvârşirea vederii ceii dumnezeești.

Tu cuvioase apucând viaţa cea nestricăcioasă, ai băut și băutură tresvicioasă din paharul cel dumnezeesc. Pentru aceasta te-ai făcut și vas al înţelepciunii.

Slavă...

De mână silnică a hiarălor celor stricătoare de suflet a ereticilor, fiind isgonit dela scaun și dela mărirea și dela turma ta, acum în turma ta ai intrat Cuvioase Nichifore.

Şi acum, a Născătoarei.

Pre cuvântul Tatălui, prin cuvânt l-ai zămislit, și mai pre sus de cuvânt l-ai născut, și după naștere mai pre sus de fire și de cuvânt, iarăși ai rămas Fecioară, ca și mai nainte de naștere.

Peasna 3, Irmos:
Intăreşte-ne pre noi...

Cu arma crucii împlătoşindu-te, şi scriind dumnezeiască închipuirea Mântuitorului, te-ai închinat cu pravoslavie, urmând aşezământurilor celor părinteşti.

Dorind turma ta de tine păstorul cel ce o chemai pre dânsa, şi goneai pre lupi cu toiagul credinţei, la tine aleargă înţelepţite.

Slavă...

Pre cum de demult trupul dumnezeescului Iosif celui curat, Israil îl purta împreună, aşa şi acum Biserica lui Hristos, sicriul moaştelor tale îl cinsteşte.

Şi acum, a Născătoarei:

Biserică şi lăcaş dumnezeesc al cuvântului fiind Născătoare de Dumnezeu, fii-mi mie curăţire de greşalele mele, prea Sfântă Mireasă dumnezeiască.

Irmosul:

Intăreşte-ne pre noi întru „tine Doamne, cela ce prin lemn „ai omorît păcatul, şi frica ta o „sădeşte în inimile noastre, ce„lor ce te lăudăm pre tine".

Sedealna, glas 3.
Podobie: Pentru mărturisirea..

Cu cuvinte ai încoronat Biserica, şi toată slăvirea cea rea o ai surpat, cu purtarea numelui biruinţa priimind, şi verhovnic dogmelor făcându-te, credinţa ca pre o piatră o ai întărit, părinte cuvioase. Pre Hristos Dumnezeu roagă-l, să ne dăruiască nouă mare milă.

Slavă, şi acum, a Născătoarei:
Podobie: De frumseţea fecioriei tale...

Nemăsurată bogăţia milostivirii tale, şi puterea cea nebiruită a tăriei tale priimindu-o în minte, fiind cuprins de scârbă, şi cumplit nedomerindu-mă, cu lacrămi dintru adâncul inimii mele, la acoperemântul tău alerg, strigând: Fecioară Născătoare de Dumnezeu, ajută-mi, una folositoarea lumii.

A Crucii, a Născătoarei:

Toiag de putere, câştigând Crucea Fiului tău de Dumnezeu Născătoare, printr'însa surpăm pornirile barbarilor, noi cei ce cu dragoste neîncetat pre tine te mărim.

Peasna 4, Irmos:

Auzit-am Doamne auzul rân„duelii tale, şi te-au proslă„vit pre tine unule iubitorule „de oameni".

Racla ta s'au făcut sicriu al sfinţeniei, celor ce te cinstesc, din carele scoatem izvor al tămăduirilor.

Eresurile le-ai gonit, şi staulul turmei l-ai întărit, îngrădindu-l cu învăţături dumnezeeşti-

Slavă...

Dupre datorie cinstim racla Mirului moaştelor tale fericite, ca pre ceia ce izvorăşte credincioşilor bună mireasmă vieţii.

Şi acum, a Născătoarei:

Avându-te pre tine raiu înţelegător, carea ai priimit în pântece pe Hristos lemnul vieţii, cinstindu-te, te proslăvim Fecioară.

Peasna 5, Irmos:

Dătătorule de lumină, şi făcătorul veacurilor Domnul, întru lumina poruncilor „tale povăţueşte-ne pre noi, că „afară de tine pre alt Dumnezeu nu ştim".

Ruşinează-se vrăjmaşii, şi dimpreună cu dânşii să nebunesc începătorii eresurilor, văzând racla ta, cu credinţă cinstindu-se de împăraţi şi de toată turma ta, de Dumnezeu gânditorule.

Sfinţita racla ta, duhurile cele viclene ale dracilor, ca un biciu înfricoşat le goneşte, şi biruinţa slavei asupra lor dela Dumnezeu priimeşte, Nichifore.

Slavă...

Topitoarea ştiinţei arzându-se de focul Duhului, (prin credinţă) te-au arătat ca aurul luminos, dovedind dogma cea mincinoasă a ereticilor.

Şi acum, a Născătoarei:

Infrumuseţându-te cinstită prin venirea prea Sfântului Duh, pre Dumnezeu cu ~~ţâţele~~ l-ai aplecat, şi ai ţinut în braţe pre cel ce cuprinde toată făptura cu palmele.

Peasna 6, Irmos:

Intru adâncul greşalelor...

Pentru credinţă ai răbdat patimi, pentru cinstita tocmire a părinţilor ai suferit izgoniri, prin care ai dobândit prea cinstită mărire.

Credinţa şi înprotivirea ta cea temeinică, au clătit nebuniile muncitorilor, şi s'au făcut stâlp de foc al cinstitei Biserici fericite.

Slavă...

Având Biserica racla ta şi ţărîna ta ca nişte mărgăritari luminoşi, şi pietri prea stălucite, să înfrumseţează cu cunună pravoslavnică prea înţeleptite Nichifore.

Şi acum, a Născătoarei:

Negrăit chipul naşterii tale limbile pământenilor şi ale îngerilor îl cinstesc, slăvindu-te pre tine stăpână, cea mai înaltă de cât toate făpturile.

Irmosul:

Intru adâncul greşalelor „fiind înconjurat chem adâncul „milostivirii tale cel neurmat din „stricăciune Dumnezeule scoate-mă".

CONDAC, glas 1.

Podobie: Ceata îngerească...

Ceata patriarhilor cu laude și cu cântări cinstește sfințită pomenirea ta Nichifore, că la pristăvire au priimit sufletul tău slăvite. Pentru aceasta Biserica cea cinstită mărindu-te pre tine, slăvește pre Hristos împăratul, pre Unul iubitorul de oameni.

Intru această lună în 13 zile. Aducerea moaștelor celui dintre sfinți părintelui nostru Nichifor patriarhul Constantinupolei.

Stih: Praznic de biruințe cetatea Nichifore prăznuește,
Priimirea purtătoarelor tale de biruințe moaște.
Moaștele lui Nichifor în a treisprezecea s'au adus,
In cetatea împărătească ca un odor nespus.

Eșind din viața aceasta urâtul de Dumnezeu împăratul Theofil, și ocârmuind împărăția Grecilor, Theodora și Mihail prea binecredincioșii împărați, afară dintru alte bunătăți ce făcuse și îndreptări, au hotărât a fi temători de Dumnezeu. Socotind că întru alt chip nu ar fi putut să-și întărească împărăția și să o întemeieze. Drept aceia având acest gând, trimis-au de au chiemat pre cei mai aleși din monahi, și au făcut întrebare de isnoavă pentru întărirea sfintelor icoane și făcându-se toți la o cugetare cu dânșii, scos-au și au gonit din scaunul Constantinopolei pre acel de lege călcătoriu și spurcatul Ioan. Și cu voca lui Dumnezeu și cu sfatul cel de obște au făcut arhiereu pre marele Metodie, fiind pedepsit și la petrecere și la cuvinte, carele cu multe nevoințe s'au trudit întru dogma cea dreaptă. Și carele luase multe rane, stând mult pre la închisori, însă tot nu ș'au fost lăsat credința. Și așa îndată Biserica lui Dumnezeu iarăși ș'au luat cinstea și podoaba sa, și s'au înfrumusețat cu înfrumusețarea sfintelor și cinstitelor icoane. Și cei ce au chivernisit cu nevrednicie, au fost goniți cu necinste și în locul lor au așezat pre cei ce iubia dreapta dogmă. După aceia trecând patru ani, prea sfințitul Metodie pornindu-se din dumnezeiască râvnă, au zis lui Mihail împăratului și cinstitei împărătese Theodorei, maicii lui: Nu este cu dreptul a nu să aduce în Constantinupol cinstitele și sfintele Moaște ale dreptului și cinstitului și prea cuviosului între patriarhi Nichifor, carele au fost gonit din patriarhie și din scaunul său, căci s'au nevoit pentru adevărata credință și ș'au sfârșit viața sa în isgonire. Deci ascultându-l împărații, îndată au trimis pre cei ce avea gata, ca să aducă cum mai curând sfintele moaște.

Și au mers cu dânșii și marele Metodie, cu preoți și cu monahi și cu mulțime de norod.

Și sosind la sfânta biserică a sfântului Theodor, unde să aflà moaștele sfântului mărturisitoriu, și sărutându-le, și făcând litanie cu priveghiere de toată noaptea, și cu cântări, le-au scos din mormânt, și le-au aflat cu totul întregi și nestricate, care stătuse nouăsprezece ani în groapă. Pre care luându-le și puindu-le într'o raclă prin mâinile preoților și a monahilor, cu lumini și cu cântări le-au pus în corabia cea împărătească și au purces. Iară când au sosit la marginea cetății, eșitu-le-au înainte împăratul cu tot sfatul, cu făclii aprinse întâmpinându-le, și le-au sărutat, și rădicându-le pre umerile sale, le-au dus de le-au pus în biserica cea mare, făcând acolo priveghiare de toată noaptea. Deci dimineața asemenea luând de acolo pre sfântul, l-au dus în biserica sfinților apostoli în treisprezece zile, ale lui Martie, în carea zi i-au fost și isgonirea. Și să face soborul lui la Sfinții Apostoli.

Intru această zi, pomenirea sfinților Mucenici African, Puplie și Terentie.

Stih: Trei împreună Mucenici, ce prin sabie s'au sfârșit arătat:
Cu întocma cununi iamvicești trebue a să încununà cu adevărat.

Intru această zi, Sfântul Aviv, din Ermupoleos, cu piatră legat și în râu aruncat, s'au săvârșit.

Stih: Aviv împreună cu piatra în râu s'au aruncat:
Din râul vieții cel turbure au eșit cu adevărat.

Intru această zi, sfânta muceniță Hristina, cea din Persida bătându-se s'au săvârșit.

Stih: Rane bătându-se Hristina pătimind.

Lui Hristos ca un daru râu de sângiuri este vărsând.

Intru această zi, sfântului sfinţitului Mucenic Puplie, episcopul Athinenilor.

Stih: In curgerile sângiurilor tale fericite veşmântul ţi-ai văpsit:
Şi acum Domnului te-ai arătat prea strălucit:

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne miluește-ne şi ne mântueşte pre noi, Amin.

Peasna 7, Irmos:

Chipul cel de aur în câmpul „Deirà cinstindu-să, cei trei „tineri au defăimat porunca cea „prea fără de Dumnezeu, şi „fiind aruncaţi în mijlocul fo„cului, răcorindu-se au cântat: „Bine eşti cuvântat Dumnezeul „părinţilor noştri".

Cu dumnezeiasca putere nestricate să păzesc veşmintele cele de îngropare, şi oasele care nu au deslegat alcătuirea, cu dumnezeiasca voinţă răsipesc toată gândirea cea rea a duhurilor celor necurate: Bine eşti cuvântat Dumnezeul părinţilor noştri.

Impreună aleargă norodul şi împăratul cel bine credincios, şi mulţimea celor cu vrednicii, şi supuindu-şi grumazii săi supt prea slăvită racla ta de Dumnezeu priimite, ca supt un chivot prea sfânt, cu mărire o încunjură şi cântă: Bine eşti cuvântat Dumnezeul părinţilor noştri.

Slavă...

Dumnezeiască Biserica Ucenicilor cuvântului cu cinste să priimească pre vorbitorul dimpreună cu Apostolii, şi pre lăcuitorul împreună cu Mucenicii, pre temeiul ierarhilor, şi pre cel de un obiceiu cu cuvioşii, strigând: Bine eşti cuvântat Dumnezeul părinţilor noştri.

Şi acum, a Născătoarei:

Moisì mai 'nainte văzând rug nears, aprinzându-se cu foc în Sinai, mai 'nainte au închipuit pântecele tău maică Preacurată: Căci zemislind focul cel dumnezeesc, nu te-ai ars, ci ai născut pre făcătorul lumii, Dumnezeu şi om.

Peasna 8, Irmos:

Pre Dumnezeu cel ce s'au...

Dintru multe întreite valuri, a ajuns la suflarea Duhului în limanul vieţii părinte şi povara ta cea bună o ai mântuit cu picior neudat şi acum te desfătezi întru liniştea cea de acolo.

Văzând credincioşii mormântul, şi înlăuntru mort prea sfinţit, priimit în loc de nou Jertveanic, întru care să săvârşesc dumnezeeşti arderi întregi ale lui Dumnezeu, prea înălţăm pre Dumnezeu făcătorul minunilor.

Binecuvântăm pre...

Luminat să bucură turma, strălucita ceată a călugărilor prăsnueşte, şi porfira cea pravoslavnică a împăraţilor celor bine credincioşi şi toată adunarea puternicilor întru cinstită aducerea moaştelor tale.

Şi acum, a Născătoarei:

Prin cuvânt zemislind în pântece fără sămânţă pre cuvântul celce toate le-au alcătuit cu cuvântul, mai presus de fire l-ai născut Fecioară de Dumnezeu Născătoare Preacurată, pre carele îl prea înălţăm întru toţi vecii.

Irmosul:

Să lăudăm bine să cuvântăm...

Prea Dumnezeu carele s'au „pogorît în cuptorul cel cu „foc la cuconii evreeşti, şi văpaia întru răcoreală o au prefăcut. Ca pre Dumnezeu lăudaţi-l lucrurile, şi-l prea înălţaţi întru toţi vecii".

Peasna 9, Irmos:

Pre Dumnezeu cuvântul cel...

Intru prăznuirea ta, şi întru ostenelile tale părinte, mulţimea îngerilor dănţuind, pre prea sfântul Domnul cu bună mulţămită îl slăveşte, şi pacea de sus nouă ne cere, celor ce cu credinţă cinstim moaştele tale.

Darul moaştelor tale ca o cinstită doftorie să ni să facă nouă întru neputinţe, prea lăudate, şi solirea ta curăţitoare tuturor, şi cătră Dumnezeu cale şi povăţuire, celor ce cu credinţă şi cu dragoste te cinstim pre tine fericite.

Slavă...

Cu toate armele cele biruitoare, împărate al tuturor, împlătoşind cu mâna ta pre credincioşii împăraţi, întăreşte-i asupra barbarilor. Şi Biserica ta ca pre o neclătită întemeiere a credincioşilor, păzeşte-o pravoslavnică, prin rugăciunile cuviosului.

Şi acum, a Născătoarei:

Avându-te pre tine ca pre o tare apărătoare, ca pre o nădejde şi zid, şi anghiră şi acoperământ nesmintit, şi razim nebiruit, liman neviforît, şi singură scăpare, toţi ne mântuim prea lăudată, şi Preacurată.

Irmosul:

Pre Dumnezeu cuvântul cel „din Dumnezeu, carele cu negrăită înţelepciune au venit „să înoiască pre Adam cel căzut rău prin mâncare întru stricăciune, din Sfânta Fecioară „negrăit întrupându-se pentru „noi credincioşii, cu un gând „întru laude îl mărim".

Şi cealaltă slujbă a Utreniei dupre orânduiala postului şi Otpustul.

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

IN 14 ZILE.

Pomenirea prea cuviosului părintelui nostru Venedict.

La Doamne strigat-am... Stihirile Triodului. Şi ale sfântului, glas 2.

Podobie: Când de pre lemn...

Cu credinţă şi cu dragoste adevărată, lepădându-te de lume pă-

rinte cuvioase, din tinereţe (bucurându-te) ai urmat lui Hristos celui ce s'au răstignit, şi prin multe nevoinţe trupul omorându-l, din destul ai luat darul tămăduirilor, a încetà neputinţele cele de multe feluri, şi a gonì duhurile vicleşugului, cu mărire minunându-te.

Făcându-te podoabă călugărilor, ai adunat nenumărată mulţime, ca să laude pre Domnul, Cuvioase părintele nostru, şi pre toţi i-ai povăţuit cătră cereasca vieţuire, bine urmând învăţăturilor tale celor dumnezeeşti, şi vieţii tale cei îmbunătăţite asemănându-se fericite, pre cari şi întru mutarea ta împreună iarăşi i-ai adunat Venedicte.

Pogorît-ai ploi din ceriu prin Dumnezeiasca rugăciune, precum odinioară Ilie, şi degrab ai făcut a isvorî untul-delemn, şi pre mort l-ai înviat, şi alte mulţimi de minuni cu adevărat ai săvârşit cuvioase, întru slava lui Dumnezeu şi Mântuitorului, pentru aceasta dumnezeiască pomenirea ta cu dragoste o prăznuim Venedicte.

Slavă, şi acum, a Născătoarei:

Opreşte abaterile cugetului meu, şi rătăcirile simţirilor, şi chipurile patimilor cele stricătoare de suflet desăvârşit le şterge, şi alinează turburarea sufletului meu Fecioară, ca să măresc bunătatea ta, că pre tine te am Fecioară apărătoare toatei vieţii, şi neputinţii mele ajutorul.

A Crucii, a Născătoarei, asemenea:

Când te-au văzut Mieluşaua pre tine Mieluşelul său pironit pre cruce cu piroane, spăimântându-se foarte să tânguia, şi lăcrămând grăià: Cum mori fiul meu? vrând să rumpi zapisul lui Adam celui întâi zidit, şi toată omenirea să izbăveşti din moarte. Slavă rânduelii tale, Iubitorule de oameni.

LA UTRENIE.

CANONUL Sfântului
şi ale Triodului dupre rânduiala lor.

CANONUL Sfântului.

Al căruia Acrostihul la Greci este acesta.

Cântare de laudă voiu aduce înţeleptului Venedict.

Facerea lui Chir Iosif.

Peasna 1, glas 2, Irmos.

Veniţi noroadelor să cântăm „cântare lui Hristos Dumnezeu, celui ce au despărţit „marea, şi au trecut pre norodul, pre carele l-au slobozit „din robia Egiptenilor, că s'au „proslăvit".

Mie, celui ce voesc cu cântări a cuvântà pomenirea ta cea vrednică de laudă, Cuvioase Venedicte, roagă-te să ni să dea dar, şi isbăvire de toate greşalele.

Călugăreşte din pruncie crucea ta rădicându-o, ţiitorul a toate i-ai urmat, şi omorându-ţi trupul, te-ai învrednicit vieţii, prea fericite.

Slavă...

Legii lui Dumnezeu plecându-te prea fericite, prin sudorile înfrânării ai veştejit săltările patimilor, şi cu darul nepătimirii te-ai îmbogăţit.

Şi acum, a Născătoarei:

Cei ce prin tine ne-am îmbogăţit cu nestricăciunea, Născătoare de Dumnezeu prea curată, bucură-te (strigăm ţie) cea plină de daruri, înfrumuseţarea cuvioşilor şi a drepţilor.

Peasna 3, Irmos:

Intăreşte-ne pre noi întru...

De vieţuitoarele apele dumnezeescului Duh umplându-se sufletul tău Venedicte, râuri de minuni ai isvorît, uscând curgerea boalelor.

Intru lăţimea raiului te-ai sălăşluit prea fericite, cărarea cea strâmtă călătorind, şi măestriile şi cărările dracilor le-ai arătat nelucrătoare.

Slavă:

Cu curgerile lacrămilor tale adăpându-te, ca un pom aducător de roadă, bună rodire dumnezeiască ai adus Venedicte, cu dumnezeescul darul al bunătăţilor şi al minunilor.

Şi acum, a Născătoarei:

Singur cel Bun, ca să se întrupeze, au intrat în pântecele tău Preacurată, şi s'au arătat om desăvârşit. Pre carele roagă-l, să se mântuiască sufletele noastre.

Irmosul:

Intăreşte-ne pre noi întru „tine Doamne, celace prin lemn „ai omorît păcatul, şi frica ta „o sădeşte în inimile noastre „celor ce te lăudăm pre tine".

Sedealna, glas 1.

Podobie: Piatra fiind pecetluită...

Postnicind cu plăcere dumnezeiască, cu fapte bune ai vieţuit, şi darul tămăduirilor ai priimit Venedicte, a săvârşi minuni înfricoşate. Monastire dumnezeiască adunând, ai adus lui Hristos mulţime de cei ce să mântuesc, prea fericite. Slava Dumnezeului celui ce te-au strălucit pre tine; Slavă celui ce te-au încununat; Slavă celui ce lucrează prin tine tuturor tămăduiri.

Slavă: Şi acum, a Născătoarei:

Mâinile tale cele dumnezeeşti Preasfântă Fecioară, cu care ai ţinut pre ziditorul, întrupându-se pentru bunătatea, întinzându-le, roagă-l pre dânsul, ca să ne isbăvească pre noi din ispite şi din patimi, şi din primejdii, cei ce te lăudăm cu dragoste, şi-ţi strigăm:

Slavă celui ce s'au sălăşluit întru tine; Slavă celui ce au ieşit din tine; Slavă celui ce ne-au slobozit pre noi prin naşterea ta.

A Crucii, a Născătoarei:

De cei fără de lege pironindu-te pre cruce Mântuitorule, şi coasta împungându-ţi-se de suliţa ostaşilor, Preacurata să tânguia cu amar, şi de multă şi înfricoşată răbdarea ta, să spăimântă strigând: Slavă dragostei tale ceii către oameni; Slavă bunătăţii tale; Slavă celui ce cu moartea ta ai făcut pre oameni nemuritori.

Peasna 4, Irmos:

Te laud pre tine, că auzul „am auzit Doamne, şi m'am „spăimântat, că ai venit până „la mine căutându-mă pre „mine cel rătăcit. Pentru aceia „proslăvesc multă pogorârea „ta, cea către mine, mult mi„lostive".

Patimilor şi lumii răstignindu-te pre sine-ţi de Dumnezeu cugetătorul părinte Venedicte, ai fost plăcut lui Hristos, celui ce pre cruce (de bună voe) ş'au întins palmele, pre carele roagă-l să mântuiască sufletele noastre.

Prin luptele înfrânării mădularile trupului omorându-le Cuvioase, pre cei morţi i-ai sculat cu rugăciunea şi celor slăbănogiţi le-ai dăruit buna alergare, prin credinţă minunându-te părinte şi toată boala ai tămăduit.

Slavă...

Sufletele cele uscate şi fără umezeală (prin cuvântul tău cel viu Cuvioase) le-ai lucrat bine roditoare, făcându-te cu arătarea minunilor păstoriu de Dumnezeu pus, şi prea frumoasă podoabă a călugărilor.

Şi acum, a Născătoarei:

Ca ploaia pre lână s'au pogorît Cuvântul întru cinstit pântecele tău (Preacurată) întrupându-se, şi arătat au încetat ploile mulţimei dumnezeilor, şi iarna cea amară au râsipit, ceiace eşti cu totul fără prihană.

Peasna 5, Irmos:

Dătătorule de lumină, şi făcă„torul veacurilor Doamne, „întru lumina poruncilor tale „povăţueşte-ne pre noi, că afară „de tine pre alt Dumnezeu „nu ştim".

Pre Dumnezeu cel milosiv rugându-l părinte înţelepte, degrab ai umplut ulciorul cu unt-de-lemn ca şi Ilie, minunându-te cu credinţă de cei ce vedea prea fericite.

Ca un curat cu sufletul, ca unul ce te-ai făcut întru uimire luminându-te supt o rază, ai

văzut tot pământul, Dumnezeu cinstindu-te pre tine Venedicte.

Slavă...

Făcând minune întru Hristos, ai isvorît apă isvorîtoare prin rugăciune, rugând pre dătătorul bunătăților, carea petrece, propoveduind minunea Venedicte Cuvioase.

Și acum, a Născătoarei:

Cel ce lăcuește în Ceruri întru prea curat pântecele tău au lăcuit, ca să ne facă case pre noi, carii te propoveduim pre tine Născătoare de Dumnezeu Preacurată.

Peasna 6, Irmos:

Intru adâncul greșalelor...

Cu strălucitele razele duhului strălucindu-te, întunerecul dracilor celor răi l-ai micșorat, făcătorule de minuni Venedicte, al călugărilor luminătorule prea luminate.

Cât este de prea slăvită viața ta fericite; Cât este de luminată cinstită petrecerea ta, prin carea turmele călugărilor le-ai tras către cunoștința cea mântuitoare.

Slavă...

Făcându-te lăcuitoriu al împărăției ceii Cerești, cugetătorule de Dumnezeu Venedicte. Pre carea roagă-te să o dodobândească, cei ce cu credință te fericesc pre tine pururea.

Și acum, a Născătoarei:

Din pântecele tău cel sfânt, au răsărit Soarele dreptății cel neapus și pe cei credincioși i-au luminat, Născătoare de Dumnezeu Fecioară Preacântată.

Irmosul:

Intru adâncul greșalelor „fiind înconjurat, chem adân„cul milostivirii tale, cel neum„blat, din stricăciune Dumne„zeule scoate-mă".

CONDAC, glas 6.

Podobie: Plinind rânduiala...

Inbogățitu-te-ai cu dumnezeescul dar, iară cu faptele ai descoperit chemarea, și te-ai arătat plin de darul Duhului sfânt Venedicte, plăcute al lui Hristos Dumnezeu, întru rugăciuni și întru înfrânări, și te-ai făcut tămăduitor neputincioșilor și isgonitor dracilor și grabnic apărător sufletelor noastre.

Intru această lună în 14 zile, pomenirea prea cuviosului părintelui nostru Venedict.

Stih: Cu cugetele ca cu frâele toată patima strângând:
Frâele vieții Venedict este defăimând.
In a patrusprezecea Venedict,
In ceruri au trecut.

Cuviosul acesta Venedict (carele să tâlcuește în limba elinească Blagoslovit), era din pământul romanilor, din cetatea ce să chemă Nursia, din părinți creștini și bogați și lăsând bogăția și părinții și averea cea părintească, fiind foarte mic și

neajuns de vârstă, s'au dus la un loc pustiu cu doica sa, carea îi didese ţâţă, unde unindu-se pre sine cu Dumnezeu prin fapta bună şi nevoinţă, s'au îmbogăţit dela dânsul cu putere de minuni şi de tămăduiri. Insă de alte prea slăvite faceri de minuni povesteşte mai pre larg istoria lui, întru carea multe feluri de minuni aflăm că au făcut. Morţii înviind, de lucrurile cele viitoare proorocind, şi spuind de cele ce nu era, ca cum ar fi fost de faţă.

Că atâta numai trebue să sfârşim cuvântul. Că vrând a vă pristăvi întru Domnul, au apucat de au zis către ucenicii săi, ce era cu dânsul, şi cei ce era departe, cum că va fi să se facă semn, cu care vor cunoaşte toţi, că el se desparte de trup. Deci cu şase zile mai 'nainte de prea cuvioasa lui adormire, au poruncit să-i facă groapa şi îndată s'au bolnăvit cu fierbinţeală mare, de carea îi ardea trupul până la şase zile. Iară când au fost a şasea zi, au învăţat pre ucenicii săi să-l rădice şi să-l ducă la casa cea de rugăciune. Apoi ducându-l acolo, şi cuminecându-se cu sfintele taine, stând în mijlocul ucenicilor săi, ţinut şi răzemat, ş'au râdicat mâinele la Ceriu, şi aşa căutând în sus şi rugându-se ş'au dat sfântul său suflet. Insă întru acel ceas s'au arătat o videnie la doi părinţi, unul sezând la chilia lui, şi altul lăcuind departe. Văzut-au dară amândoi că să tindea o cale minunată dela chilia sfântului până la Ceriu, cătră răsărit, aşternută cu haine de mătasă luminoase, şi întru acea cale erà şi nişte oameni minunaţi, ce ţinea făclii, şi dupre orânduială să suia. Iară oarecarele om cu veşminte albe îmbrăcat şi acela luminos fiind, stând lângă dânşii, îi întrebà, de ştiu a cui este această cale la care privesc, şi să minunează şi zicând ei că nu ştiu, au zis acel ce s'au arătat: Aceasta este calea prin carea iubitul lui Dumnezeu Venedict, să sue la Ceruri. Deci, viindu-şi întru sine Cuvioşii aceia ce au văzut videnia au cunoscut sfârşitul sfântului bărbat, ca cum s'ar fi aflat a vedea când s'au săvârşit.

Intru această zi, sfântul mucenic Alexandru cel din Pidna.

Stih: A să păgubì de cununi nesuferind,
Alexandru tăerea capului este răbdând.

Acesta ca întru o întunerecime a înşelăciunii strălucind stea mult luminoasă şi nebunia rău credincioşilor o au mustrat şi pre semeţul vrăjmaş, cu graiurile, ca cu nişte segeţi, l-au rănit şi toată înşelăciunea la pământ o au surpat, în privelişte mărturisind pre Hristos. Deci cei ce erau lipiţi de înşelăciune, nesuferind îndrăzneala şi bărbăţia lui, cu feluri de măestrii cerca ca să surpe a lui bună tărie, şi neputând, i-au tăiat capul cu sabia. Iară Dumnezeu i-au răsplătit prin darurile tămăduirilor. Căci toată cumplita boală, o isgoneşte de la cei ce cu credinţă să apropie de el.

Intru această zi, prea cuviosul părintele nostru şi mărturisitorul Evshimon episcopul Lampsacului.

Stih: Evshimon mai'nainte de a murì, ca Pavel zicând,
Cu bună cuviinţă ca ziua călătorind.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne miluește-ne şi ne mântuește pre noi, Amin.

Peasna 7, Irmos:

Ritori prea învăţaţi s'au arătat „Tinerii oarecând. Că din suflet cuprins de Dumnezeu bogoslovind cu buzele au cântat: „Dumnezeu cel mai pre sus de „dumnezei al părinţilor şi al „nostru bine eşti cuvântat".

Murire purtătoare de viaţă ai câştigat şi depărtare desmerdărilor. Pentru aceasta te-ai învrednicit a sculà pre morţi prea fericite Venedicte minunându-te de toţi credincioşii, ca şi marele Ilie.

Prin cuvioase ostenelele tale, ai făcut turmă de nenumăraţi călugări, carea pururea rămâne, îngrădită fiind cu apărările tale, supuindu-se celor ce bine de tine au fost tocmite, vrednicule de minune.

Slavă...

Cei fără minte părându-li-se să te omoare, cu otrăvirile pre tine, carele erai păzit de dumnezeiască mâna Atotziditorului, dovedindu-se de mai'nainte cunoştinţa Duhului, ce era întru tine (fericite) s'au ruşinat.

Şi acum, a Născătoarei:

Vindecă patimile sufletului meu, cel ce ai zemislit isvorul nepătimirii Fecioară, şi-mi dă mie ploi de umilinţă, cele ce-mi pricinuesc mie acolo mângâiere, Născătoare de Dumnezeu, Preasfântă.

Peasna 8, Irmos:

Pre Dumnezeu cel ce...

Stăpânind întru Hristos asupra patimilor celor făcătoare de putrejune, cugetătorule de Dumnezeu părinte întru împărăţia cerurilor te-ai învrednicit a lăcuì, împreună cu toţi cei ce bine au vieţuit şi au iubit pre Dumnezeu, văzătorul a toate.

Sfinte rugăciunile tale priimindu-le Dumnezeu, da prin tine celor lipsiţi cele trebuitoare spre vieţuire, foarte proslăvindu-te pre tine pre pământ, prin lucrările minunilor, Venedicte de trei ori fericite.

Binecuvântăm pre Tatăl..,

Infrumseţându-le cu frumseţile bunătăţilor celor dumnezeeşti, întru cămările cele de mire te-ai mutat părinte, ca să fii împreună cu Dumnezeu şi să te îndulceşti de dumnezeiască frumseţea lui, întru vecii cei nesfârşiţi.

Şi acum, a Născătoarei:

Iată s'au născut din tine curată (Isaia arătat strigà) fiul celui prea înalt, şi al tău fiu să vede Fecioară, făcând fii părintelui celui ceresc, pre cei ce te laudă pre tine.

Irmosul:

Să lăudăm bine să cuvântăm...

Pre Dumnezeu carele s'au „pogorît în cuptorul cel cu foc „la coconii evreeştii, şi văpaia „întru răcoreală o au prefăcut, „ca pre Domnul lăudaţi-l lucrurile, şi-l prea înălţaţi-l întru „toţi vecii".

Peasna 9, Irmos:

Pre Dumnezeu Cuvântul...

Arătatu-te-ai ca un soare mare, de Dumnezeu purtătorule, luminând zidirea cu semne înfricoşate, şi cu strălucirile bunătăţilor. Pentru aceasta săvârşim pomenirea ta cea cu adevărat luminată, luminându-ne la simţirile inimii părinte.

Cetele pustnicilor cele de tine adunate, ziua şi noaptea te laudă pre tine, având în mijloc trupul tău, părinte înţelepte, carele cu îndestulare isvorăşte râuri de tămăduiri neîncetat acestora, şi luminează paşii lor neîncetat.

Slavă:

Mai mult de cât razele soarelui ai strălucit părinte, săvârșind poruncile lui Dumnezeu, și întru lumina cea neînserată te-ai mutat, rugându-te, ca să se dea curățire de păcate, celor ce cu credință te cinstesc pre tine Venedicte pururea pomenite.

Și acum, a Născătoarei:

Născătoare de Dumnezeu fecioară, gonește norii sufletului meu, și-mi dă stăpână, ca să zăresc curat frumusețea cea mântuitoare, a celui ce negrăit au strălucit din prea sfânt pântecele tău, spre lumina neamurilor, prea cântată.

Irmosul:

Pre Dumnezeu cuvântul cel „din Dumnezeu, carele cu ne„grăită înțelepciune au venit să „înoiască pre Adam cel căzut „rău prin mâncare întru strică„ciune, din sfânta fecioară ne„grăit întrupându-se pentru noi „credincioșii, cu un gând întru „laude îl mărim“.

SVETILNA glasului, și stihoavna Triodului.

Și cealaltă slujbă a Utreniei dupre rânduiala postului și Otpustul.

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

IN 15 ZILE.

Sfinții Mucenici Agapie, și cei dimpreună cu dânsul șase mucenici.

La Doamne strigat-am... stihirile Triodului și ale sfinților, Glas. 8.

Podobie: O prea slăvită minune...

Mucenici ai lui Hristos cei șapte la număr năvălirile gonacilor și moartea cea sâlnică, întru nimic ați socotit, ci gata v'ați sârguit către luptări, cu minte vitează, și cu slava biruinței încununându-vă, v'ați numărat împreună cu toți drepții, cu carii împreună vă cinstim și vă fericim pre voi totdeauna.

Mucenice pătimitorule Agapie, iubind isvorul bunătăților și săvârșirea doririlor, te-ai grăbit a bea paharul mucenicieі, chiemând dumnezeescul nume al Dumnezeului celui, viu: O bărbăția ta! O răbdarea ta! Prin carea arătat te-ai învrednicit a dobândi slava și strălucirea.

Mucenici vrednici de minune, spre junghiere de bună voe v'ați dat pre sine-vă, și pământul l'ați sfințit cu sângiurile voastre, și cu trecerea ați luminat văzduhul, și acum vă sălășluiți întru cele cerești, rugându-vă pururea pentru noi

cătră lumina cea neînserată, prea luminaților de Dumnezeu.

Slavă, Și acum, a Născătoarei:

Bucură-te dumnezeiască căruță a luminii; Bucură-te biserica Domnului, și cort al sfințeniei, lumină ne-ai răsărit nouă, din pântecele tău cel prea curat, luminând marginile lumii, și sfințindu-ne pre noi cu bunătatea; Bucură-te capul mântuirii Preacurată; Bucură-te auzire și graiu înfricoșat a celor ce nădăjduesc spre tine.

A Crucii, a Născătoarei:

Soarele s'au întunecat fiule și luna în haină neagră s'au schimbat lumina. Pământul să clătește și catapeteasma bisericii tale să rumpe. Și eu cum nu mă voiu rumpe la cele din lăuntru fiule? Zgâriamă-voiu la față prea dulce mântuitorule al meu, văzându-te pre tine mort fără dreptate.

LA UTRENIE.

CANONUL sfinților și al Triodului dupre orânduiala lor.

CANONUL sfinților.

Al căruia acrostih la Greci este acesta:

La șapte mucenici voiu aduce cântarea de laudă.

Facerea lui Chir Iosif.

Peasna 1, glas 8, Irmos:

Să cântăm Domnului, celui „ce au trecut pre norodul „său prin marea roșie, că sin-„gur cu slavă s'au proslăvit".

Fiind în lăcașurile cele cerești Mucenicilor, pre cei ce vă laudă pre voi pre pământ, învredniciți-i luminării.

Turnuri ale bisericii v'ați arătat, zidirile nebuniei idolești surpând purtătorilor de chinuri ai lui Hristos, prea vitejilor.

Slavă:

Rănindu-te de dragostea stăpânului tuturor, Mucenice Agapie, vrednicule de minune, și te-ai sârguit mai'nainte a murì pentru dânsul.

Și acum, a Născătoarei:

Cu raza cea prea strălucită, a celui răsărit din tine fecioară luminează ochii sufletului meu, ca să te slăvesc pre tine.

Peasna 3, Irmos:

Nu este sfânt ca Domnul...

Aprinzându-te cu focul dragostei lui Hristos, mucenice Agapie, ai stins văpaia nebuniei idolilor, cu curgerile sângiurilor tale, pentru aceasta te lăudăm pre tine.

Arătatu-v'ați fericiților sabii, tăind cu darul mulțimea dracilor și acum bucurându-vă, v'ați unit cu mulțimea puterilor celor înțelegătoare.

Slavă:

Vitejește săvârșind calea muceniciei, prin lepădarea trupului, ați ajuns împărăția cea

de sus, întru carea aţi avut vieţuirea, dumnezeeştilor mucenici.

Şi acum, a Născătoarei:

Cunoscut-am pre Ziditorul cel ce (prin milostivirile milii) s'au arătat nouă cu asemănarea trupului, din pântecele tău cel purtătoriu de lumină, celor ce te lăudăm pre tine maică pururea fecioară.

Irmosul:

Nu este sfânt ca Domnul, „şi nu este drept ca Dumne„zeul nostru, pre carele îl laudă „toată făptura şi nu este drept, „afară de tine Doamne".

Sedealna, glas 1.

Podobie: Mormântul tău...

Ceata mucenicilor, cea cu numărul de şapte, să se laude, căci aceştia gonesc vătămarea noastră, ca nişte păzitori ai credinţei, şi turnuri ai Bisericii. Aceştia gonesc cetele dracilor, şi să roagă pentru noi Stăpânului, dăruindu-ne pace.

Slavă, Şi acum, a Născătoarei:

Maica lui Dumnezeu, pre tine te ştim toţi (carea fecioară cu adevărat şi după naştere te-ai arătat) cei ce alergăm la a ta bunătate: Că pre tine te avem păcătoşii folositoare, pre tine te-am agonisit întru ispile mântuire, una Preacurată.

A Crucii, a Născătoarei:

Mieluşaua cea neîntinată, mort văzând, spânzurând pre lemn, pre Mielul şi păstorul, ca o maică văetându-se, plângând, grăia: Cum voiu suferì fiul meu pogorârea ta cea mai pre sus de cuvânt. Şi patimile cele de bună voe, prea bunule Dumnezeule.

Peasna 4, Irmos:

Cuvinte din munte umbros, „din una Născătoarea de „Dumnezeu, cu dumnezeiască „vedere, proorocul mai nainte „au cunoscut că vei să te întru„pezi: Şi cutremurându-se, slă„via puterea ta".

Foarte iubind pre Hristos, Agapie, patimilor lui bărbăteşte te-ai asemănat, ca un miel de bună voe junghiindu-te, vrednicule de minune, mare mucenice.

Cu tot sufletul pre sine-vă dându-vă la sabie înţelepţilor mucenici, cu picăturile sângiurilor aţi roşit haina, cu carea împodobindu-vă, în ceruri lăcuiţi.

Slavă:

O fierbinte dragostea voastră cătră Dumnezeu, prin carea desăvârşit v'aţi lepădat de sine-vă-ţi şi moarte suferind prea sâlnică, v'aţi învrednicit nemuririi.

Şi acum, a Născătoarei:

Priimit-ai în pântece, Prea curată Fecioară, pre cuvântul

mirul, carele curăţă lumea de putoarea păcatelor. Pentru aceasta pre tine cu credinţă te fericim.

Peasna 5, Irmos:

Cel ce din noaptea neştiinţei „cu dumnezeiască cunoştinţă toate le-ai luminat, lumi-„nează-mă spre mânecarea sla-„vosloviilor tale Doamne".

Făcându-te iubit la nume, ca şi în faptă, ai pătimit slăvite pentru dragostea lui Hristos Dumnezeului nostru, Impăratului tuturor.

Graiul cumplitului tiran l-aţi defăimat sfinţilor mucenici, şi lui Hristos oştindu-vă, cetele dracilor le-aţi pierdut.

Slavă:

Prin luptele cele sfinţite surpând trufia nelegiuitorilor, v'aţi încununat cu cununa nemuririi, mucenici ai lui Hristos.

Şi acum, a Născătoarei:

Cu dumnezeieşti cântări, pre Născătoarea de Dumnezeu, credincioşii să o fericim, zicându-i: Bucură-te uşa, prin carea singur au trecut Domnul.

Peasna 6, Irmos:

Curăţeşte-mă Mântuitorule...

Impreună cu cei doi Alexandri, şi cu acei doi Dionisii, să căutăm pre Agapie slăvitul: Pre Timolaon şi pre Romilon, carii tare s'au muncit şi au biruit mulţimile vrăşmaşilor.

Râuri de tămăduriri izvorând mucenicilor, patimile pământenilor dumnezeeşte le curăţiţi. Pentru aceasta bucurându-ne, cu credinţă lăudăm vitejiile voastre.

Slavă:

Dupre lege săvârşind sfinţita luptă, dupre lege v'aţi şi încununat de mâna cea ziditoare a toate, Mucenici cei şapte cu numărul, cetăţenii cerului, cei la o stare cu îngerii.

Şi acum, a Născătoarei:

Pomii nedumnezeirii, cu sfânt pomul tău veştejindu-i Preacurată, răutatea vrăjmaşului, carea pururea odrăsleşte întru mine, împuţinează-o dumnezeiască mireasă.

Irmosul:

Curăţeşte-mă Mântuitorule, „că multe sânt fără de legile „mele, şi mă râdică dintru a-„dâncul răutăţilor, rogu-mă. „Căci către tine am strigat, şi „mă auzi Dumnezeul mântui-„rii mele".

CONDAC, glas 8.

Podobie: Înviat-ai din morţi...

Ceata cea cu numărul de şapte a sfinţilor mucenici, tare au pătimit pentru treimea cea dumnezeiască şi cu darul au pierdut mulţimile vrăjmaşilor celor de gând, şi s'au împreunat (prin Duhul) cu întunere-

cimea cugetelor celor cerești, cu ale cărora rugăciuni, milostivește-te spre noi Iubitorule de oameni.

Intru această lună în 15 zile, Pomenirea Sfântului mucenic Agapie, și cei împreună cu dânsul, Plisie, Romil, Timolau, doi Alexandri și doi Dionisii.

Stih: Alergà Agapie la mărturisire:
Căci dragostea lui Dumnezeu avea spre întărire.
Plisie împreună cu trei, de sabie fiind tăiat:
Cu aceia împreună lângă Dumnezeu ședere au luat.
Doi Alexandrii cu numirea, cununa le-au fost tăerea de obște răbdând:
Și la amândoi Dionisii, de obște le-au fost priimind.
In a cincisprezecea Agapie au fost tăiat,
Cu prietenii, și la ceriu s'au mutat.

Aceștia au fost pre vremea împărăției lui Diocliţian, însă Agapie erà din cetatea ce să chiamă Gaza, iară Timolau din Pont; Iară cei doi Dionisii din Tripoli cea din Finicia; Iară Romil era ipodiacon bisericii din Diespol; Iară Plisie și cei doi Alexandrii din Egipet. Aceștia întăiș dată legându-și sufletele împreună cu dumnezeiască poftă, de aceia băgându-și mâinele în cătuși, stătură înaintea lui Urban ighemonul Chesariei, numindu-se că sânt creștini. Și el neputând să-i plece nici cu îngroziri, nici cu amăgituri, ca să-i facă să se desparță de credința lui Hristos, au poruncit de le-au tăiat capetele.

Intru această zi, sfântul apostol Aristobul episcopul Vritaniei, fratele Varnavei apostolul.

Stih: Lui Pavel urmează Aristobule aici cu pătimire,
Ca în Ceriu împreună cu Pavel să aibi și dănțuire.

Acesta a fost unul din cei șaptezeci de ucenici, și au urmat sfântului apostol Pavel, propoveduindu-i Evanghelia și slujindu-i în toată lumea, de carele au fost și hirotonit și episcop în ostrovul Vritaniei, unde erau oameni sălbateci și foarte cruzi. De către carii, uneori s'au bătut, și alteori s'au tras pre ulițe și prin aceste necazuri și munci au plecat pre mulți de i-au apropiat la Hristos. De aceia făcând și biserici și hirotonindu-le și preoți și diaconi, s'au săvârșit.

Intru această zi, sfântul mucenic Nicandru, cel din Egipet.

Stih: Ca pre un miel pre Nicandru sânt despoind,
Slujitorii înșelăciunii mâinele pre el puind.

Acest sfânt era pre vremile împărăției lui Diocliţian, crescut întru blagocestie, și împreună legat cu dragostea mucenicilor lui Hristos, având lucrul să rădice pre ascuns moaștele lor, și să le strângă pre ele cu cucernicie și cu cinste. Și oarecând văzând Moaștele, oare cărora sfinți mucenici aruncate așa, și fără de nici o grije, ducându-se noaptea și luându-le, le-au așezat în oarecare loc cu bucurie și dupre cuviință. Dar văzându-l oarecarele închinătoriu de idoli, l-au pârît la boierul, și fiind prins și în priveliște mărturisind pre Hristos Dumnezeu adevărat, despoiat fiind de piele, au priimit cununa muceniciei.

Intru această zi, sfântul noul mucenic Manuil Criteanul, carele a mărturisit în Hiu, la anul o mie șapte sute nouăzeci și doi, de sabie tăiat s'au săvârșit.

Stih: Ca o oaie fiind tăiat fericite.
Te-ai adus la staulul cel de sus, o Manuil cinstite.

Cu ale lor sfinte rugăciuni...

Peasna 7, Irmos:

Tinerii cei ce mersese din „Iudeia în Vavilon oare, „când cu credința Treimii, văpaia cuptorului o au călcat, „cântând: Dumnezeul părinților noștri bine ești cuvântat"

De bună voe v'ați dat pre sine-vă spre junghiere ca niște miei, netemându-vă de munci, prea lăudaților ostași, cu bună osârdie strigând: Dumnezeul părinților noștri bine ești cuvântat.

Cu dragostea Stăpânului tuturor strălucindu-te muceni-

ce Agapie, ţi-ai plecat grumazul subt sabie, şi te-ai numărat cu oştile mucenicilor, strigând: Dumnezeul părinţilor noştri bine eşti cuvântat.

Slavă:

Ca nişte sfeşnice vă vedeţi în casa Domnului slăviţilor mucenici, luminând cu şapte lumini în lume, pre cei ce cu credinţă aleargă înainte, strigând: Dumnezeul părinţilor noştri bine eşti cuvântat.

Şi acum, a Născătoarei:

Legat fiind eu cu lanţurile nenumăratelor greşale, dezleagă-mă prea nevinovată, dându-mi mie ploi de lacrămi, ca să cânt celui ce au răsărit din tine: Dumnezeul părinţilor noştri bine eşti cuvântat.

Peasna 8, Irmos:

Pre Domnul cel ce s'au...

Arătatu-v'aţi tămăduitori de „feluri de boale, prin lucra„rea Duhului, toate boalele noa„stre le vindecaţi, ca să cântăm „şi să slavoslovim dumnezeia„scă pomenirea voastră."

Iubind pre Dumnezeu, te-ai iubit de dânsul mucenice: Pentru aceasta pre tine, carele ai săvârşit dumnezeiasca luptă, te-au primit în cămările cele cereşti, împreună cu cei de o râvnă Agapie.

Bine cuvântăm...

Inputernicindu-vă cu credinţa Stăpânului, puterea înşelătorului o aţi surpat şi cu bună slavă slăvindu-vă, prin biruinţă, întru odihnele cele cereşti lăcuiţi mucenici ai Domnului.

Şi acum, a Născătoarei:

Tămădueşte patimile inimii mele, ceia ce ai născut izvorul nepătimirii, şi cătră viaţa cea dumnezeiască mă povăţueşte, ca să te slăvesc pre tine maica Mântuitorului întru toţi vecii.

Irmosul:

Să lăudăm, bine să cuvântăm...

Pre Domnul cel ce s'au „proslăvit în muntele cel sfânt „şi în rug prin foc au arătat „lui Moisi taina naşterii puru„rea Fecioarei, lăudaţi-l şi-l prea „înălţaţi întru toţi vecii".

Peasna 9, Irmos:

Cu adevărat Născătoare...

Frumoşi făcându-vă cu frumuseţile cele dumnezeeşti ale muceniciei, aţi stătut de faţă înaintea Domnului şi împreună cu dânsul vă veseliţi pururea, purtătorilor de chinuri.

Tabăra Ingerilor pre voi, carii v'aţi despărţit de trup mucenicilor, vă aduce către cereasca cetate, întru lumina cea neînserată.

Slavă:

Nu încetaţi a vă aduce aminte de noi cătră Dumnezeu, ceii ce săvârşim astăzi sfânta

voastră pomenire, slăviţilor mucenici.

Şi acum, a Născătoarei:

Luminează-mă pre mine cu lumina pocăinţei, cu totul fără prihană, cel ce sânt întunecat cu lenevirea, ca să cânt, şi să măresc măririle tale.

Irmosul:

Cu adevărat Născătoare de „Dumnezeu, te mărturisim pre „tine Fecioară Curată, cei mân„tuiţi prin tine, cu cetele cele „fără de trupuri, mărindu-te „pre tine".

SVETILNA glasului, şi Stihoavna Triodului.

Şi cealaltă slujbă a Utreniei dupre orânduiala postului şi Otpustul.

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

IN 16 ZILE.

Pomenirea Sfântului mucenic Savin.

La Doamne strigat-am... Stihirile triodului şi ale Sfântului, glas 8.

Podobie: Doamne de ai şi stătut...

Doamne, Tu ca unul ce ştii neputinţa firii oamenilor, încinge-ne pre noi cu putere în vremea înfrânării, şi ne întăreşte asupra patimilor, şi a vrăjmaşilor celor înţelegători, ca un bun îndurat, îngrădindu-ne cu nepătimirea sufletului, ca să slăvim mila ta.

Doamne, Tu ca un bun cu suflarea Mângâitorului, au adus pre purtătorul de chinuri, dintru întunerec cătră lumina sălăşluirii cei dumnezeeşti, şi tare ostaş al tău l-ai arătat, asupra vrăjmaşilor. Pentru aceasta făcând vitejii, te-au proslăvit pre tine, Iubitorule de oameni.

Doamne, Tu prin rugăciunile mucenicilor, ca un bun şi iubitor de oameni, păzeşte-ne pre noi întru acoperemântul aripilor tale celor înţelegătoare, şi ne învredniceşte cuvinte, a vedea curat şi limpede, învierea ta cea de a treia zi, ca un milostiv.

Slavă, Şi acum, a Născătoarei:

Doamne, primeşte rugăciunile maicii tale şi milostivindu-te, pleacă-te, şi mântueşte tot neamul omenesc, cel ce măreşte a ta stăpânire şi ne isbăveşte pre noi dintru înşelăciunea vrăjmaşului celui spurcat, şi ne milueşte, milostive dându-ne ertare de greşale.

A Crucii, a Născătoarei:

Doamne, când te-au văzut soarele pre lemn spânzurat, pre tine soarele dreptăţii, ş'au ascuns razele, şi luna lumina întru întunerec o au schimbat. Iară Maica ta cea Preacurată, la cele din lăuntru să rănia.

LA UTRENIE.

CANONUL Sfântului şi ale Triodului dupre orânduiala lor.

CANONUL Sfântului.

Peasna 1, glas 8, Irmos:

Apa trecându-o ca pre uscat „şi din răutatea Eghipetu-

„lui, scăpând Israilteanul strigà: „Isbăvitorului și Dumnezeului „nostru să-i cântăm".

Prin ostenelele înfrânării și cu curgerile lacrămilor, curăţindu-ne ochiul sufletului prin cuget, să vedem înviat pe soarele slavei.

Inălţându-te între înălţimea cunoştiinţei lui Hristos, prin cuget înţelept, purtătorule de chinuri, înşelăciunea minciunii o ai părăsit și mărirea cea cerească ai dobândit.

Slavă:

Alt râu curgător de aur arătându-te în pământul Eghipetului, mucenice al lui Hristos Savine, și în lume vărsându-ţi sângiurile muceniceşte, ai adăpat pre oameni cu cunoştinţă dumnezeiască.

Şi acum, a Născătoarei:

Cel ce s'au născut din tine Preacurată, mai pre sus de cuvânt prin rugăciunile tale, umple de liniște vremea acestei vieţi, și îndreptează pre cei ce te măresc pre tine, cea cu totul fără prihană.

Peasna 3, Irmos:

Tu eşti întărirea...

Tu Doamne pre noi ne întărește prin post, bine a plăceà ţie, și a plini cu osârdie „cinstite voile tale".

Cu nebiruită putere împlătoşindu-te slăvite, prin credinţa şi dragostea lui Hristos, ai făcut tu vitejii asupra vrăjmașilor.

Slavă:

Prin răbdarea ta ai clădit temeliile înşelăciunii, și capiştile idolilor întru adânc le-ai aruncat Savine.

Şi acum, a Născătoarei:

Inputernicindu-ne, și întărindu-ne prin tine Preacurată în vremea înfrânării, răsboiul patimilor biruim.

Irmosul:

Tu eşti întărirea celor ce a- „leargă la tine Doamne, Tu ești „lumina celor întunecaţi și pre „tine te laudă duhul meu".

Sedealna Sfântului, glas 3.

Podobie: Fecioara astăzi...

Prea mare purtătorule de chinuri, ostaşule al adevărului, slăvite mucenice al lui Hristos, propoveduitorule al Dumnezeeştii Treimi, cere daru dintru înălţime, ca să dea prin rugăciunile tale pace tuturor, celor ce te cinstesc şi laudă neîncetat dumnezeiască pomenirea muceniei tale.

Slavă: Şi acum, a Născătoarei:

Fieşte cine unde se mântueşte, acolo dupre dreptate și aleargă. Şi carea altă scăpare este ca aceasta precum tu Născătoare de Dumnezeu, carea acoperi sufletele noastre?

A Crucii, a Născătoarei:

Toiag de putere dobândind crucea fiului tău Născătoare de Dumnezeu, cu dânsa surpăm întărâtările vrăjmașilor, cei ce cu dragoste neîncetat te mărim pre tine.

Peasna 4, Irmos:

Auzit-am Doamne taina ico-„nomiei tale, înțeles-am lu-„crurile tale, și am proslăvit „dumnezeirea ta“.

Zburdările trupului cu postul și cu ostenelele supuindu-le, fără de patimă și curat să vedem mântuitoarele patimi ale lui Hristos.

Ca cu un biciu, cu graiurile mărturisirii tale cei dumnezeiești ai rănit pre gonaci, și tu te-ai mântuit nerănit Savine.

Slavă:

Pre cei ce se închină făpturii, i-ai plecat Savine și i-ai povățuit spre închinarea Dumnezeului tuturor, povățuitorul propoveduindu-te pre tine mucenice.

Și acum, a Născătoarei:

Ca niște anghire priimind folosirile tale singură prea căutată, ne aducem întru dumnezeesc limanul fiului tău și Dumnezeului nostru.

Peasna 5, Irmos:

Luminează-ne pre noi Doam-„ne, cu poruncile tale, și cu „brațul tău cel înalt, pacea ta „dă-o nouă, Iubitorule de oa-„meni“.

Cu strălucirile tale, luminează-ne pre noi prin post și ne învredniceşte curat a te vedea pre tine Soarele slavei, și al dreptății.

Ca o făclie prea luminoasă având în suflet dumnezeiască dragostea lui Hristos, către dânsul te-ai povățuit prin chinuire mucenice Savine.

Slavă:

Cu toiagul înțelepciunii tale înțelepte, ai omorât închinăciunile cele eghipteneşti, slăvind pre Domnul făcătorul tuturor.

Și acum, a Născătoarei:

Imbrăcând neputința noastră cu putere, în vremea înfrânării, întăreşte-ne pre noi Preacurată, asupra răsboaelor și asupra patimilor.

Peasna 6, Irmos:
Curățeşte-mă Mântuitorule...

Desfătarea bunătăților și împărtășirea desmierdării ceii nestricăcioase, le pricinueşte postul, celor ce să împărtășesc lui, și cu inimă curată slăvesc pre Hristos, cel ce este singur pricinuitorul mântuirii.

Podoaba această văzută, și trufia cea lumească, cu bună credință le-ai urât, și te-ai arătat iubitoriu de mărirea cea mai

bună, și de bogăția cea veșnică, purtătorule de chinuri slăvite Savine.

Slavă:

Turburarea aceștii vieți cu multe ostenele ai părăsit Savine și în limanul credinței lui Hristos ai ajuns, prin carea bogăția nepătimirii o ai pus întru dumnezeeștile cămări.

Și acum, a Născătoarei:

Cei întâiu zidiți, gustând din pomul neascultării, s'au făcut isgoniți din desfătare, Preacurată fecioară, iară noi împărtășindu-ne de cel născut din tine, întru viața cea nestricăcioasă ne desfătăm.

Irmosul:

Curățește-mă Mântuito-„rule, că multe sânt fără-de-le-„gile mele, și mă ridică dintru „adâncul răutăților rogu-mă. „Căci către tine am strigat, și „mă auzi Dumnezeul mântu-„irii mele".

CONDAC, glas 2,

Podobie: Căutând cele de sus...

Odrasla cea dumnezeiască, floarea cea neveștejită, vița cea cu mult rod, purtătorule de Dumnezeu Savine. Umple de veselia ta, pre cei ce cinstesc pomenirea ta și neîncetat te roagă pentru noi toți.

Intru această lună, în 16 zile, Pomenirea Sfântului mucenic Savin Eghipteanul.

Stih: Râul Scamandrului apă de defăimare:
Lui Savin s'au făcut de bună bărbăție arătare

Intru a șase spre zecea zi cu adevărat:
Curgerea râului pre Savin l-au luat.

Acesta au fost din Ermupoleos al Eghipetului în vremile lui Dioclițian împăratului, ascuns fiind afară din cetate, împreună și cu alți creștini într'o mică căsășoară, și căutându-l slujitorii de idoli, pentru căci avea mare falǎ la creștini, fiind de neam mare, și întrecând pre mulți cu dragostea credinței, apoi l-au aflat. Deaceia aducându-l la oare carele Arian ighemonul cetății, și mărturisind credința cea în Hristos, l-au spânzurat și l-au strujit atâta, cât îi pica carnea pre pământ. Deaceia l-au ars cu făclii aprinse. Și afară dintru acestea i-au legat o piatră, și l-au aruncat în râul ce să chiamă Scamandron, și așa au luat cununa muceniei.

Intru această zi, sfântul mucenic Papa.

Stih: Te legi cu lanțuri de copaciul prin care Papo te-ai suit.
Și ca Zaheiu adică vezi pre Hristos acum după ce ai murit.

Acesta văzând că să află lumea la atâta primejdie a închinării de idoli. Stând înaintea stăpânitorului și rușinându-l cu multă îndrăznire ce avea întru Hristos.

L-au pus la pământ, și l-au bătut foarte rău cu toiage; de aceia preste obraz. Apoi spânzurându-l, i-au rupt carnea cu unghii de fier. Deci bătându-i piroane în tălpile picioarelor, l-au gonit, de au alergat mult loc. Și apoi iarăși legându-l de un pom, ce nu făcea roadă, l-au făcut de au făcut roadă, în carele și sfârșitul ș'au luat.

Iară Licaonia să bucură și să veselește, avându-i sfintele moaște.

Intru această zi, sfântul Ioan cel din Rufiane cu pace s'au săvârșit.

Stih: Cinstim Ioane a ta adormire:
Iară mai bine zicând către Dumnezeu mutare:

Intru această zi, sfântul Mucenic Romano prin sabie s'au săvârșit.

Stih: Dragostea cea către tine prin nevoință arătând:
Romano al tău, Mântuitorule către sabie eră privind.

Intru această zi, sfinții zece mucenici cei din Finicia, de sabie s'au săvârșit.

Stih: Ceată de zece bărbaţi prin sabie mărturisitori.
Ii omoară cei de bărbaţi şi de mucenici ucigători.

Intru această zi, sfântul Alexandru Papa al Romei, cu pace s'au săvârşit.

Stih: Alexandru Papa Romii ceii veche lăcueşte Edemul, patria cea veche:

Intru această zi, prea cuviosul părintele nostru Anin, făcătorul de minuni.

Stih: Fiind acoperit de mormânt Anina făcătorul de minuni:
Nu i-să împreună acoperă darul facerilor de minuni.

Acest Cuvios părintele nostru din tânără vârstă, fără de învăţătură fiind, şi iubind liniştea, vieţuia osebit. Iară după ce au ajuns în vârstă de cinci spre zece ani, rămâind sărman de părinţi şi lăsând lumea, s'au dus în pustie, şi aflând acolo pre un monah cu numele Maiuma foarte sărac, au rămas lângă el, întru priveghieri şi rugăciuni. Şi atâta era de lipsiţi fericiţii, încât neavând cele de nevoe, odată mânca la patru zile. Dar însă de şi lipsiţi, atâta să îndulcea de masa lor ca şi când s'ar fi aflat la masă împărătească. După aceasta au voit pomenitul duhovnicescul său părinte să se ducă din acelea locuri. Iară fericitul Anina i-au zis, iartă-mă părinte cinstite, eu fiind povăţuit de Dumnezeu ca să viu la tine, pentru aceasta nu mă voiu duce de aicea. Pentru aceasta au rămas cuviosul acolo şi nu s'au dus. Eşia însă de multe ori la pustiul cel mai dinlăuntru, şi să depărta cale de două zeci sau trei zeci de zile, şi iarăşi să întorcea la chilia sa. Şi supuind patimile trupului, au primit, precum să vedea, răsplătirea de la Dumnezeu, pre supunerea hiarălor celor sălbatice, şi arătat este, că şi doi lei în urma lui pretutindenea şi un spin zgremţiros intrând în piciorul unuia din lei, fericitul l-au scos şi legând bine piciorul l-au făcut sănătos.

Şi dar pentru aceasta alergând vestea lui pretutindenea, mergea la el mulţime de bărbaţi şi de femei, având cu sine şi bolnavi, şi el cu darul lui Dumnezeu ce lăcuia întrânsul, şi cu singură rugăciunea, vindecà pre toţi de orice boală ar fi fost ţinuţi. Deci lăsând a să mai duce în pustie, să afla liniştindu-să în chilia sa. Insă apă de băut nu era aproape, ci o căra pe ia dela râul Efratului cale de patru sau cinci mile, şi încât să aflà Cuviosul singur, mai rar o aducea. Iară după ce au început mulţimea norodului să vie la el, atuncia erà de nevoe întrebuinţarea apei, pentru care au făcut un mic lac ca să se adune în el apă de ploaie. Ci însă şi din acesta scoţându-se să deşerta de multă mulţimea norodului. Pentru aceasta poruncind odată slujitorului, ca să aducă apă din lac, şi acela spuindu-i că nici un pahar nu să poate umplea cu apa din lac, rădicând Cuviosul ochii spre ceriu şi suspinând din adâncul inimii, au zis slujitorului cu faţă liniştită: Du-te fiule întru numele Domnului, scoţând apă din lac adă fraţilor. Şi ascultând slujitorul şi ducându-se la lac, o minune! L'au aflat pre el plin de apă, pentru aceasta şi striga: Veniţi toţi să vedeţi lucru minunat. Deci sărind toţi, şi bând din apa cea rece şi curată, s'au spăimântat şi da mulţumită lui Dumnezeu, carele proslăveşte pre cei ce-l iubesc pre el.

Deci vrând sfântul să acopere vestea aceştii minuni, au socotit iară el singur să aducă apă dela râul Efratului, precum şi mai nainte făceà, şi în toate nopţile căratul apei era lucrul său cel neapărat întru sineşi şoptindu-şi rugăciunile, câte odată însă şi ziua, neîngăduind pre altul a o face aceasta. Şi iarăşi oarecând mult norod adunându-se şi toată apa deşertându-să. Luând bătrânul ulciorul s'au dus la râu, şi nedepărtându-se loc de o aruncătură de piatră, iarăşi s'au întors. Deci socotind cei de faţă că bătrânul s'au întors pentru slăbiciunea, au alergat spre întâmpinarea lui. Şi unul luându-i ulciorul din mâini ca să aducă apă, şi văzându-l pre el plin, au strigat cu glas mare zicând: Daţi toţi slavă lui Dumnezeu, că braţele bătrânului isvorăsc apă vie. Deci alergând toţi la ulcior şi aflându-l plin de apă rece, s'au înspăimântat şi au început a să tăvăli pre lângă picioarele lui, rugându-l ca să contenească din acest fel de lucru, şi să nu sufere pentru ei atâta osteneală. Căci de nu să făceà minune zicea aceia, cu adevărat din râul Efratului era să care apă. Iară sfântul şi însuşi la pământ aruncându-se, să numea pre sineşi pământ şi cenuşă şi vierme şi a totului defăimare, şi aşa abia i-au liniştit pre ei. Atuncia Patrichie Episcopul Chesareii, auzind că sfântul cară apă singur au dat bătrânului.

spre uşurare un măgariu ca să-i care apă. Ci supărându-se un sărac de înprumutătorul său, mergând la bătrânul, îi spuse lui întâmplarea. Iară bătrânul nici alt ceva având, nici voind ca să se întoarcă acela deşert, i-au dat măgariul, zicându-i: Vinde-l fiule şi scapă plătindu-ţi datoria, de care lucru înştiinţându-se Episcopul, alt măgariu i-au trimis, zicându-i: Pre acesta nu ţi-l dăruesc, ci numai ca să care apă, şi când voiù avea trebuinţă, îl voiu lua înapoi. Şi iarăşi nu după mult, viind un cerşitor şi neavând sfântul ce-i da, i-au dat măgariul; de care iarăşi înştiinţându se Episcopul, i-au făcut lui un vas mare ce şi până acum să află, şi au poruncit slujitorilor: Trimiţind dobitoace să care apă să umple vasul, şi iarăşi să se întoarcă înapoi. Deci era în locul acela un stâlpnic oare carele vestit, carele prin diavoleasca lucrare războindu-se cu oare carii; încât şi piatră au aruncat asupra lui şi s'au întâmplat să se rănească din acea piatră. Socotind acela a să porni spre izbândirea cutezării, încât şi de pre stâlp să se pogoare şi să facă vrăjmaşilor lui vrednică izbândire. Acest om al lui Dumnezeu Anina, mai nainte cunoscându-o aceasta prin Duhul Sfânt, scriindu-i lui i-au trimis scrisoarea prin hiara leul; pre carele văzându-l stâlpnicul, înfricoşându-se s'au spăimântat. Deci luând ucenicul său scrisoarea o au dat stâlpnicului, pre carea cetindu-o s'au umilit, şi lăsând răsplătirea la Dumnezeu, au scris înapoi fericitului cu trimisul leu, foarte mulţămind lui Dumnezeu şi slugii sale.

Oare carea femeie având boală cumplită, mergea către sfântul, iară întâlnindu-o pre cale un barbar, şi năvălind ca să o silească, cu singură chemarea ajutorului sfântului, îmblânzându-să acela au luat prefacere, şi întinzând mâna ca să ia toiagul ce-l înfipsese în pământ mai nainte de a începe sila femeii, l au aflat pre el înrădăcinat. Şi minunându-se de aciastă prea slăvire, au alergat şi el către sfântul şi catihisându-se s'au botezat, şi făcându-să călugăr de sfântul s'au făcut prea iscusit. Deci femeia câştigându-şi vindecare, cu bucurie s'au întors. Sânt şi altele multe care mai pre sus de fire şi înfricoşate, de sfântul acesta s'au făcut. Ci ca să nu ne socotim îngreuetori, le-am trecut pre acestea şi nevrând. Deci vieţuind în sihăstrie nouă zeci şi cinci de ani, nici cum eşind de acolo încât toţi anii vieţii sale au fost o sută şi zece, feluri de mai nainte vedenii, spuindu-le mai nainte, care şi cu lucrul s'au săvârşit. Şi îndestui fraţi adunând, chiemându-i pre toţi, şi alegând pre unul ce era covârşitoriu celorlanţi întru bunătate, şi zicându-le, pre acesta Dumnezeu în locul mieu, mai nainte vi l-au ales vouă păstoriu şi arătând cu mâna pre acel frate şi sărutându-i pre toţi i-au blagoslovit. Şi mai trăind şapte zile, s'au mutat către Domnul în şeasesprezece zile, ale lunei lui Martie.

Intru această zi, pomenirea Cuviosului părintelui nostru Hristodul făcătorul de minuni.

Cu ale lor sfinte rugăciuni....

Peasna 7, Irmos:

Tinerii cei ce mersese din Iu„deia în Vavilon oarecând, „cu credinţa Treimei, văpaia „cuptorului o au călcat, cân„tând: Dumnezeul părinţilor „noştri bine eşti cuvântat".

Lepădând prin înfrânare negura de pe ochii sufletului, lumina cea dumnezeiască prin credinţă să primim, cu frică şi cu curăţie strigând: Dumnezeul părinţilor noştri bine eşti cuvântat.

Frumuseţea sufletului, prin frumuseţea trupului, mucenice o ai arătat. Căci luminat te-ai arătat întru videnii, şi dulce întru cuvinte, Savine strigând: Dumnezeul părinţilor noştri bine eşti cuvântat.

Slavă:

Cu bărbăţia şi cu vitejia sufletului mucenice Savine ai în-

fruntat semeţia cea împrotivă luptătorule a muncitorilor celor fără-de-lege, şi lui Hristos ai strigat: Dumnezeul părinţilor noştri bine eşti cuvântat.

Şi acum, a Născătoarei:

Pre cei curăţiţi prin înfrânare, Născătoare de Dumnezeu, învredniceşte-i a vedea dumnezeiască scularea fiului şi Dumnezeului tău, cari cu credinţă binecuvintează şi strigă: Dumnezeul părinţilor noştri bine eşti cuvântat.

Peasna 8, Irmos:

Pre Împăratul ceresc...

Înpodobindu-ne la suflete prin înfrânare şi prin rugăciune şi prin credinţă, neîndoită, dumnezeeşte să primim pre Împăratul ceresc.

Adăpându-te cu înţelegătoarele curgeri ale Mângâitorului, purtătorule de chinuri Savine, roadele muceniciei le-ai adus Domnului.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Răurile sângiurilor tale, răvărsându-să pre pământ Savine, apele tămăduirilor tuturor oamenilor le varsă.

Şi acum, a Născătoarei:

Cei ce ne lăudăm întru tine Născătoare de Dumnezeu, să dobândim slava fiului tău întru învierea lui, prin rugăciunile tale.

Irmosul:

Să lăudăm bine să cuvântăm...

Pre împăratul ceresc, pre „carele îl laudă oştile îngereşti, „lăudaţi-l şi-l prea înălţaţi întru „toţi vecii".

Peasna 9, Irmos:

Cu adevărat Născătoare...

Prin înfrânare înfrânând patimile, să le supunem minţii cei curate, ca să împărăţim împreună cu stăpânul tuturor.

Biruind războaele cele înţelegătoare purtătorule de chinuri, şi supuind pre muncitori cu suflet viteaz, împărăţeşti împreună cu Hristos făcătorul tuturor.

Slavă:

Mergând de pre pământ cătră ceriu Savine, roagă-te pentru noi (cei ce te cinstim pre tine) făcătorului tuturor şi dătătorului tău de cunună.

Şi acum, a Născătoarei:

Slava robilor tăi eşti Născătoare de Dumnezeu, îndrăsneala şi puterea şi lauda şi adevărată săvârşirea nădejdii mele.

Irmosul:

Cu adevărat Născătoare de „Dumnezeu, te mărturisim pre „tine Fecioară Curată, cei mântuiţi prin tine, cu cetele cele „fără de trupuri, mărindu-te „pre tine".

Şi cealaltă slujbă a Utreniei dupre orânduiala postului şi Otpustul.

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

IN 17 ZILE.

Pomenirea prea cuviosului părintelui nostru Alexie, omul lui Dumnezeu.

La Doamne strigat-am... Stihirile triodului, și ale Sfântului, glas 1.

Podobie: Prea lăudaților mucenici...

Om al lui Dumnezeu pre tine te-am cunoscut și cu numirea și cu fapta. Că având pre pământ sărăcie nemăsurată, și strâmtorare, ai strălucit cu bunătățile, și ai încredințat pre credincioși cu minunile. Pentru aceasta roagă-te, să se dăruiască sufletelor noastre, pace și mare milă.

Cu dorirea ceia ce rourează, stingând doririle trupului cele arzătoare Alexie, prin bună credință ai schimbat cămara pentru cămară. Și pentru desmierdările trupului, ai dobândit dumnezeiască asemănarea îngerilor. Cu cari roagă-te împreună, să se dăruiască sufletelor noastre, pace și mare milă.

Necunoscut ai rămas înțelepte, trudindu-te înaintea porților dumnezeeștilor părinților tăi, batjocorindu-te pre tine slugile tale în multă vreme. Iară murind te-ai arătat cu minunile cele ce le-ai săvârșit, tămăduind boalele, și izgonind duhurile cele necurate.

Slavă, glas 1.

Iubind Hristos Dumnezeu, cea liniștită și singuratică, smerită, și fără de răutate viața ta prea fericite Alexie, luminător la toată lumea te-au arătat, strălucind mai mult de cât Soarele. Căci pre soție și avuția cea vremelnică, ca un praf o ai socotit, necunoscut fiind în casa părintească, și ai dorit numai de însuși Hristos, pre carele l-ai iubit. Adu-ți aminte dar pentru robii tăi înaintea scaunului Impăratului tuturor, lui Hristos Dumnezeului nostru, neîncetat rugându-te pentru robii tăi, prea cuvioase părinte.

Și acum, a Născătoarei:

Bucură-te curată streină auzire, Bucură-te lemnul cel sfânt al raiului cel sfânt de Dumnezeu, Bucură-te pierderea dracilor celor răi, Bucură-te sabia cea cu două ascuțituri, carea tai capul vrăjmașului prin streină nașterea ta, cu totul fără prihană, și pre noi cei înstreinați iarăși ne chiamă Preasfântă.

A Crucii, a Născătoarei:

Junghierea ta cea fără dreptate Hristoase, văzându-o Fecioara, tânguindu-se strigà ție: Prea dulce fiule, cum pătimești fără dreptate? cum spânzuri pre lemn, carele ai spânzurat tot pământul pre ape? Nu

mă lăsà singură făcătoare de bine mult milostive, pre mine Maica și slujnica ta rogu-mă.

LA UTRENIE

CANONUL Sfântului și ale triodului dupre rânduiala lor.

CANONUL Cuviosului.

Al căruia acrostihul la Greci este acesta:

Pre tine omul lui Dumnezeu te voiu lăuda fericite.

Facerea lui Chir Iosif.

Peasna 1, glas 2, Irmos:

Intru adânc au așternut de demult toată oastea lui Faraon, „puterea cea prea întrarmată, „iară întrupându-se Cuvântul, „au pierdut păcatul cel prea „rău, Domnul cel prea slăvit, „că cu slavă s'au proslăvit".

Călătorit-ai pre calea cea strâmtă, din tinerețe petrecând cu viață cuvioasă și curată înțelepte. Pentru aceasta strâmtorarea minții mele lățește-o ca să te laud pre tine, carele petreci întru lățimea raiului fericite.

Cu totul pre sineți dându-te lui Dumnezeu fericite, afară de trup și de lume ai fost, cinstind mai mult bogăția cea cerească și petrecătoare, și patria ta, cetatea Sionului cea vecinică, decât bogăția cea stricăcioasă.

Slavă:

Născându-te tu ca și Samuil prea fericite, ai deslegat sterpiciunea maicii tale, iară în pântecele inimii zemislind frica cea prea curată, ai născut Duhul mântuirii, prin dumnezeești bunătăți și prin credință.

Și acum, a Născătoarei:

Fiul lui Dumnezeu cel împreună fără de început, ca o pricină pre tine te-au avut, Fecioară, a asemănării cei nouă, aflându-te pre tine singură Curată, mai pre sus de toată făptura. Pentru aceasta toate neamurile te lăudăm, și te fericim pre tine Preacurată.

Peasna 3, Irmos:

Inflorit-au pustia...

Cu dragostea curăției rănindu-te ai schimbat în locul cămării cei pământești, cămara cea cerească, și în locul desmierdării cei muierești, ai dobândit asemănarea cea prea dulce a îngerilor.

Turburările cele din viață, și îngâmfarea bogăției ai părăsit și te-ai făcut strein de patrie, părinte Alexie, urmând sărăciei lui Hristos.

Slavă:

In lacrămi și întru osteneli și întru înfrânare ai căutat prea înțelepte, cândva să-ți vie lumina cea bună a cunoștinței, ca să dăruiască inimii tale nepătimire.

Şi acum, a Născătoarei:

Cel dintru înălţime nevăzut de îngeri, jos dintru tine născându-se Preacurată, să vede om desăvârşit, ca să dobândească iarăşi lumea cea pierdută.

Irmosul:

Inflorit-au pustia ca crinul „Doamne, biserica păgânilor „cea stearpă prin venirea ta, „Intru carea s'au întărit inima „mea".

CONDAC, glas 2.

Podobie: Căutând cele de sus...

Având casa părinţilor tăi ca o casă streină, ai petrecut întrânsa cu chipul sărăciei şi după mutare primind cununa slavei, te-ai arătat minunat pre pământ Alexie omule al lui Dumnezeu, îngerilor şi oamenilor bucurie.

ICOS.

Inpodobindu-te cu viaţa şi cu cuvinte, ai înălţat Biserica lui Hristos cu viefuirea ta, făcând pre tată şi pre maică, pre împăratul şi pre norod a prăznui, păzind lucrurile cele dupre chipul lui Dumnezeu, Alexie prea cuvioase. Căci cu curăţia te-ai strălucit în lume. Pentru aceasta darul bunătăţilor tale luminează pre toţi, cei ce cu credinţă prăsnuesc pomenirea ta părinte, căci te-ai arătat îngerilor şi oamenilor bucurie.

Sedealna, glas 8.

Podobie: Pre Inţelepciunea şi Cuvântul...

Toţi credincioşii prin cuget privind sudorile şi ostenelile tale prea înţelepte, ne umplem la suflet de toată umilinţa, şi cu dragostea inimii cinstindu-te pre tine cu cântări, înşine ne pornim cătră dumnezeeşti cântări, spre mărirea şi lauda stăpânului tuturor, prea fericite Alexie, şi cu credinţă strigăm ţie, ca unui plăcut Domnului: Roagă-te lui Hristos Dumnezeu, ertare de greşale să dăruiască, celor ce cu dragoste prăznuesc sfântă pomenirea ta.

Slavă, altă Sedealnă, glas 3.

Podobie: De frumuseţea fecioriei tale...

Schimbând bogăţia cea nestricăcioasă, şi arătat vecinică, în locul bogăţiei cei stricăcioasă, ai părăsit frumseţea lumii cu cuvioşie Alexie. Pentru aceasta împreună cu toţi sfinţii te slăvim pre tine, şi cu sfinţenie prăsnuim pomenirea ta, chemând (prin rugăciunile tale părinte) ca să aflăm mare milă.

Şi acum, a Născătoarei:

Neînţeleasă şi necuprinsă este înfricoşată taina ta cea mare, carea s'au lucrat întru tine stăpână de Dumnezeu dăruită. Că pre cel necuprins zemislindu-l l-ai născut, cu trup îmbrăcându-se din Preacurate sângiurile tale. Pre carele totdeauna roagă-l Preacurată, ca

pre Fiul tău, să se mântuiască sufletele noastre.

A Crucei, a Născătoarei:

Ceia ce te-au născut pre tine Hristoase, văzându-te înălțat pre cruce, ca un osândit, unele ca acestea grăià, plângând cu jale; Vai mie cum nu s'au milostivit spre tine nici cum norodul cel fără de lege. Pre cela ce l-ai miluit pre el pentru mulțimea milii tale. Nu mă lăsà pre mine singură în lume, cel ce Unul ești fără de păcat.

Peasna 4-a, Irmos:

Venit-ai din Fecioară nu sol nici înger, ci tu însuți Dom-„nul te-ai întrupat, și m'ai mân-„tuit pre mine tot omul. Pen-„tru aceasta strig ție: Slavă „puterii tale Doamne".

Suferit-ai sărăcie, făcându-te cerșetor ca Lazăr cel sărac. Căci dorirea cea dumnezeiască învita inima ta fericite, ca să dorească de bogăția cea cerească.

Dorit-ai de viețuirea cea fără de avere și negrijili-vă, mâncând odată în săptămână, pentru dorirea nestricăcioasei dragostei ceia ce te aștepta pre tine prea fericite Alexie.

Slavă:

Vrând a lupta inima ta Biserică dumnezeiască, ai iubit a ședea în casa Născătoarei de Dumnezeu, și frumsețile cele cerești a le privi, slăvite Alexie.

Și acum, a Născătoarei:

Ca una ce ai aplecat pre Dătătorul de lapte, satură acum inima mea cea flămândă și suspinătoare, de toată cunoștința, și de dumnezeiască umilință, rogu-te Fecioară Curată.

Peasna 5, Irmos:

Mijlocitoriu te-ai făcut lui Dumnezeu și oamenilor, „Hristoase Dumnezeule. Că „prin tine Stăpâne, către pă-„rintele tău începătorul luminii, „din noaptea necunoștinței, „aducerea am aflat".

Cu sfințite curgerile lacrămilor tale adapându-ți pururea sufletul, au rodit spic cu adevărat însutit, bine păzit plugarului celui nemuritor.

Arătatu-te-ai pre pământ următoriu petrecerii celor fără de trupuri, prin înfrânarea ta cea prea covârșitoare, și prin starea la rugăciune, prin carea te-ai făcut lumină, vrednicule de minune Părinte.

Slavă:

Cu focul rugăciunilor ai ars materia păcatului înțelepte, și prin rugăciunile cele priveghitoare ai adormit toată desmierdăciunea. Iară adormind,

ai trecut către lumina cea neînserată.

Și acum, a Născătoarei:

Cel ce lăcueşte în lumină, întru sfânt pântecele tău au lăcuit Preacurată, vrând iarăși să isbăvească lumea, cea pierdută întru întunerecul necunoştinţei. Pre carele roagă-l ca să lumineze pre toţi, cei ce te cântă pre tine, Fecioară.

Peasna 6-a, Irmos:

Intru adâncul greşalelor...

Ca unul ce te-ai făcut Biserică vie lui Dumnezeu, cea neispitită de nuntă, ce este lăcaş lui Hristos, te-au arătat și te-au slăvit pre tine, cel ce erai ascuns, și te sârguiai a te tăinui.

Rugăciunile tale ca o tămâe s'au priimit la Dumnezeu. Drept aceia cu viaţa ta ai bine miresmit cugetele credincioşilor prin Darul Duhului fericite.

Slavă:

Pre tine, cel ce erai înpodobit cu sfinţită vieţuire, şi nevrând te-au dat iarăşi Hristos patriei slăvite, măcar că fugeai de slava cea vremelnică.

Și acum, a Născătoarei:

Legile firii înoindu-le Ziditorul făpturii Preacurată stăpână, din tine negrăit să naşte, și pentru nemăsurata milă, mă îndumnezeeşte pre mine.

Irmosul:

Intru adâncul greşalelor „fiind înconjurat, chiem adân„cul milostivirii tale cel neur„mat, din stricăciune Dumne„zeule, scoate-mă"

CONDAC, glas 4.

Podobie: Arătatu-te-ai astăzi...

A lui Alexie prea fericitului, pre cinstita prăznuire astăzi săvârşind cu bună credinţă, să-l lăudăm pre dânsul, zicând: Bucură-te podoaba cea frumoasă a cuvioşilor.

ICOS.

Cine va slăvi dupre vrednicie cinstitele tale bunătăţi, şi cine le va căuta cu îndestulare, Alexie de Dumnezeu cugetătorule. Intreaga înţelepciune, răbdarea, blândeţele, înfrânarea, cântarea neîncetată, pre cea desăvârşit aspră petrecere şi nemăsurata smerenie, prin carea făcându-te îngerilor asemenea, te rogi pururea pentru toată lumea, pentru care auzi Cuvioase acum dela toţi credincioşi: Bucură-te podoaba cea frumoasă a cuvioşilor.

Intru această lună, în 17 zile. Pomenirea prea Cuviosului părintelui nostru Alexie, Omul lui Dumnezeu.

Stih: Om al lui Dumnezeu numai tu pre pământ numindu-te:
Numai tu vei avea ceva nou şi în ceruri părinte.

In a şaptesprezecea priimeşte:
Alexie sfârşitul răbdând vitejeşte.

Acesta era din Roma, având părinţi bogaţi şi foarte de bun neam, tatăl său

erà Evtimian Patrichiul şi maica sa Aglaida, singur născut fiind el la părinţi. Deci gândindu-să lui de tatăl său cămara cea de nuntă, în vremea ce era să se culce cu mireasa, dându-i ei inelul său cel de aur, şi bine cuvântându-o, au eşit pre ascuns din casă şi s'au dus la Edessa. Şi au rămas la biserica de acolo optsprezece ani, îmbrăcat cu haine sărăceşti şi trenţoase, hrănindu-se cu mila şi îndurarea celor ce mergeau la el. Apoi purcegând de acolo (căci nu era cu putinţă a nu să şti, şi a să ascunde pentru deapururea bunătatea lui, când acum mergea la el mai mulţi şi-l îmbulzea) şi vrând a să pogorî la Tarsul Ciliciei, la biserica sfântului Apostol Pavel, nu ş'au câştigat această dorinţă, pentrucă corabia suflată de vânturi protivnice, au fost trasă întru alt loc. Deci mergând la Roma s'au dus la casa părintelui său şi necunoscându-să, petrecea cealaltă a sa viaţă, dinaintea porţii sale, batjocorindu-se de slugile sale, şi atâtea pătimind, câte urmà a pătimi om strein, fără de nici o îndrăsneală dela oamenii petrecători, întru desfătare şi fără de rânduială. Deci apropiindu-să de fericitul sfârşit, au cerut hârtie pre carea scriind cine este şi unde s'au născut o avea în păstrare, până ce împăratul Onorie din dumnezeiască descoperire mergând la el, şi rugându-se când acum murisă, au luat hârtia şi cetindu-să întru auzul tuturor, şi toţi înspăimântându-se, sfintele lui moaşte cu cinste şi cu mare cuviinţă s'au îngropat în biserica sfântului Apostol Petru, miruri cu bun miros, şi vindecări pururea vărsând la cei ce să apropie.

Intru această zi, s'au întâmplat şi pomenirea ceii cu iubire de oameni pornite asupra noastră înfricoşări şi groază a cutremurului, de carele fără nădejde ne au isbăvit pre noi Domnul cel iubitoriu de oameni, carele au fost în zilele lui Constantin împărat.

Intru această zi, sfântul mucenic Pavel, pentru sfintele icoane în foc s'au săvârşit.

Stih: Râvna icoanelor pre Pavel l-au ars:
Căruia pentru acestea văpaia cuptoriului i-au aprins.

Intru această zi, prea Cuviosul Theostirict Mărturisitorul, cu pace s'au săvârşit.

Stih: Nouă credincioşilor şi mutat din viaţă întărire fiind:
Cu rugăciunile tale Theostiricte putere fii nouă dând.

Intru această zi, sfântul mucenic Marin de sabie s'au săvârşit.

Stih: Fiind tăiat Marin, tae capul înşelăciunei:
Şi împreună cu Hristos, capul tuturor rămâne.

Cu ale lor sfinte rugăciuni...

Peasna 7-a, Irmos:

Porunca cea protivnică lui Dumnezeu, a tiranului ce„lui călcător de lege, înaltă vă„paia au ridicat. Iară Hristos „au tins cinstitorilor de Dum„nezeu tineri, roua Duhului, „celor ce bine este cuvântat şi „prea proslăvit".

Răbdai cuvioase înaintea porţilor părinţilor şezând, şi cu totul fiind neştiut, şi batjocorirea slugilor priimindu-o, şi cumplit fiind luat în râs, şi întru multă sărăcie trudindu-te.

Ca unul ce ai omorât cugetul trupului tău, văzând pre părinţii tăi şi necunoscându-te lor, răbdai sălnicia firii, şi trecerea cu vederea a slugilor tale celor multe, carii te scârbia pre tine Cuvioase.

Slavă:

O, minune! Cum ai rămas pururea sărăcind întru bogăţia smereniei ceii nemărginite Alexie? Cum ai suferit a te batjocori şi a te ocărî de slugile tale, carii nu au ştiut viaţa ta prea înţelepte?

Şi acum, a Născătoarei:

Tainei ceii mari slujitoare tu te-ai făcut Preacurată. Căci pre Dumnezeu l-ai întrupat, cel ce ne isbăveşte din mari rele pre noi, cei ce te mărim pre tine bine cuvântată de Dumnezeu dăruită Curată.

Peasna 8, Irmos:

Cuptorul cel cu foc...

Fiind necunoscut de părinţi mai nainte, în vremea mutării tale le-ai descoperit taina, arătându-te întru slava Dumnezeului nostru, celui ce cu mărire şi dupre vrednicie te-au proslăvit pre tine slăvite.

Domnul cu mare glas au arătat la toată Roma pre tine ca pre o comoară ascunsă, carele zăceai în chip de sărac, şi cu darurile tămăduirilor îmbogăţeai pre toţi, cei ce cu credinţă venia la tine, prea fericite Alexie.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Boiarii noroadelor, împăraţii şi preoţii, din însuflarea lui Dumnezeu, s'au adunat a te îngropa pre tine prea fericite, şi au văzut vedere mare, uimindu-se de minunile cele ce le săvârşai Cuvioase, prin dumnezeiască puterea Duhului.

Şi acum, a Născătoarei:

Iubitorul de oameni ca să ne înoiască pre noi, cei stricaţi prin călcarea cea de demult, s'au întrupat fără stricăciune, dintru nestricăciosul tău pântece Preacurată: Şi au isbăvit pre toţi din stricăciunea păcatului, cu totul fără prihană.

Irmosul:

Să lăudăm bine să cuvântăm...

Cuptorul cel cu foc oare „când în Vavilon, lucrările s'au „despărţit cu dumnezeiasca „poruncă, pre Haldei, arzând, „iară pe credincioşi răcorind, „pre cei ce cântă: Bine cuvântaţi toate lucrurile Domnului, „pre Domnul".

Peasna 9, Irmos:

Fiul părintelui...

Învrednicitu-te-ai a vedea mărirea lui Dumnezeu prea cuvioase, proslăvindu-te şi el pre tine la sfârşit fericite. Căci cei ce nu vedeau, au văzut lumină, şi cei ce mai'nainte erau muţi, au grăit, prea slăvite Alexie.

Când erai pus înainte, şi dus către îngropare, te-ai arătat ca un soare părinte; Minunat dând razele tămăduirilor, izgonind patimile cele întunecate, şi arzând pre draci, şi luminând pre cugetătorii de Dumnezeu.

Din însuflare dumnezeiască s'au adunat mai alesul dintre patriarhi, şi împăratul cel foarte iubitoriu de Hristos, boiarii, bătrânii şi tinerii, şi cetele călugărilor, ca să te îngroape, sfin-

ţindu-se de atingerea ta, fericite Alexie.

Slavă...

Răpitu-te-ai suindu-te întru căruţa bunătăţilor, şi te-ai odihnit, unde sânt cetele cuvioşilor, ale apostolilor, ale mucenicilor, ale patriarhilor şi ale tuturor drepţilor. Cu cari împreună adu-ţi aminte de noi, cei ce te cinstim pe tine Alexie.

Şi acum, a Născătoarei:

Glasul lui Gavriil bucurându-ne, îl aduceau ţie, zicând: Bucură-te holda cea nearată, bucură-te deslegarea blestemului, bucură-te isvorul apei ceii vii, lauda Cuvioşilor, Născătoare de Dumnezeu pururea Fecioară.

Irmosul:

Fiul părintelui celui fără de „început Dumnezeu şi Dom„nul, întrupându-să din Fecioară „s'au arătat nouă, ca să lumi„neze cele întunecate şi să „adune cele răsipite. Pentru „aceasta pre Născătoarea de „Dumnezeu cea prea lăudată „o mărim“.

SVETILNA glasului de 3 ori.

Iară de este Sâmbătă zicem aceasta.

Podobie: Cel ce ai împodobit Cerіul...

O minune! Cum ai suferit sâlnicia firii ca un diamant multă vreme, înaintea părinţilor tăi ne plecându-te de plângerile cele amară ale părinţilor tăi, şi ale soţiei tale, Alexie.

STIHOAVNA TRIODULUI.

Si cealaltă slujbă a Utreniei dupre rânduiala postului şi Otpustul.

ÎNTRU ACEASTĂ LUNĂ

IN 18 ZILE.

Pomenirea celui dintru sfinţi părintelui nostru Chiril Arhiepiscopul Ierusalimului.

La Doamne strigat-am... stihirile triodului şi ale sfântului, glas. 4,

Podobie: Ca pre un viteaz...

Ca o stea ai răsărit, şi cu strălucirile sfinţitelor dogmelor tale, pre credincioşi i-ai luminat şi eresurile le-ai întunecat, şi desăvârşit le-ai surpat, şi ca o slugă îmulţind talantul, ce ţi s'au dat, bine ai plăcut stăpânului, întru ale căruia mâini ai dat sfinţitul tău duh, Chirile de Dumnezeu cugetătorule.

Cu înşelăciunea cuvintelor, şi cu strălucirea vieţii tale, ca o stea mult luminoasă ai strălucit în mijlocul soborului părinţilor, vrednicule de minune, cu vinele darului sugrumând pre Machedonie cel fără Dumnezeu, cel ce au hulit nebuneşte, şi arătat au nelegiuit către Sfântul şi dumnezeescul Duh, carele toate le-au făcut cu viaţă.

Mintea cea prea vrăjmaşă a prea nebunului Manent o ai

rușinat, prea ales și prea cu înțelepciune, mustrând cele pângărite învățături ale nebuniei lui, începătorule al dascălilor, bună cuvința preoților, dumnezeescule apărătoriu al Bisericii lui Hristos. Pentru aceasta săvârșim bucurându-ne sfântă adormirea ta.

Slavă: Și acum, a Născătoarei:

Polată purtătoare de lumină fiind a Stăpânului, și nor al luminii ceii înțelegătoare, carea ai răsărit lumii, de Dumnezeu dăruită cu totul fără prihană; Luminează cugetul și trupul nostru, și toate smintelele vicleanului, pierde-le, și prin rugăciunea ta întărește gândul nostru.

A Crucii, a Născătoarei:

Dacă te-au văzut Doamne Fecioara și maica ta, pre cruce spânzurând, s'au spăimântat, și privind, au zis: ce ți-au răsplătit ție, cei ce s'au îndulcit cu darurile tale cele multe, Stăpâne? Ci mă rog, să nu mă lași pre mine singură în lume, ci grăbește de înviază, împreună înviind pre Strămoși.

LA UTRENIE

CANONUL Ierarhului și ale triodului dupre orânduiala lor.

CANONUL Ierarhului,

Al căruia acrostih la Greci este acesta:

Cu cântări laud pre Chiril Proedrul Eliei.

Facerea lui Theofan.

Peasna I, glas 4, Irmos:

Pre voevozii cei tari, pre cele „trei părți ale sufletului; Cela „ce te-ai născut din Fecioară, „intru adâncul nepătimirii îneacă-i, rogu-mă. Ca ție ca întru o „alăută, întru omorârea trupu„lui să-ți cânt cântare de biru„ință".

Inpodobindu-ți sufletul cu felurile bunătăților, l-ai făcut pre el priimitor darurilor Duhului Sfânt, de unde ai izbucnit adâncul înțelepciunii, uscând noianurile eresurilor Ierarhe Chirile.

Făcutu-ți-ai mintea mai înaltă de cât cele materialnice, arătându-te împreună lăcuitoriu cu slujitorii cei nematerialnici și cu focul cuvintelor tale Chirile, ca o strălucire neadormită a Bisericii, ai ars toată materia eresurilor.

Slavă:

Cu miresmele cele dulci mirositoare ale graiurilor tale, pre cel numit cu numele nebuniei, ca pre un noroiu nesuferit al tuturor eresurilor l-ai gonit departe, ca un păstoriu prea adevărat înțelepte, făcându-te ca o bună mireasmă lui Hristos.

Și acum, a Născătoarei:

Din noroiul patimilor, dintru întreit valul gândurilor, de să-

geţile vicleanului, şi din toată asuprirea cea protivnică, mântueşte Preacurată pre toţi, cei ce laudă naşterea ta cea negrăită, cu totul fără prihană Stăpână.

Peasna 3, Irmos:

Pentrucă Biserica..

Strălucind cu strălucirile înţelepciunei cei duhovniceşti, luminat ai arătat celor de pre pământ cea întreită lumina dumnezeeştii Treime, prin carea ne-am isbăvit dintru întunerecul înşelăciunii părinte Chirile.

Arătatu-te-ai alăută prea Sfântului Duh, de Dumnezeu gânditorule, glăsuind viersul arătării lui Hristos, pre carele în două firi l-ai propoveduit, îndulcind sufletele noastre.

Slavă:

Arătatu-s'au sufletul tău casă de sfinţenie, întru carea Tatăl şi Fiul şi Duhul cel începătoriu de viaţă, au lăcuit mai pre sus de fire, căruia îi cântăm: Sfânt eşti Doamne.

Şi acum, a Născătoarei:

Nici mintea cerească nu poate tâlcui, cea mai pre sus de minte naşterea ta Fecioară Preacurată, căci pre Cuvântul minţii cei întâiu l-ai zemislit în pântece, pre cel ce toate au alcătuit cu cuvântul.

Irmosul:

Biserica cea stearpă au născut din păgâni, şi adunarea „cea cu mulţi fii au slăvit, minunatului Dumnezeului nostru să-i strigăm: Sfânt eşti „Doamne".

Sedealnă, glas. 8.

Podobie: Pre Inţelepciunea şi Cuvântul,..

Cu înţelepciunea Cuvântului înbogăţindu-te, ai isbucnit râurile dogmelor vieţii, şi tot cugetul celor bine credincioşi ai adăpat. Şi cu Toiagul cel dumnezeesc păstorindu-ţi turma, o ai hrănit în dumnezeiască verdeaţa cunoştinţei. Pentru aceasta te lăudăm ca pre un păstoriu şi mare învăţătoriu, şi apărătoriu al credinţei, ierarhe Chirile, strigând: Roagă-te lui Hristos Dumnezeu, ertare de greşale să dăruiască, celor ce cu dragoste prăznuesc sfântă pomenirea ta.

Slavă, altă Sedealnă, glas. 1.

Podobie: Mormântul tău...

Limba ta înţelepte, cu suflările cele dumnezeeşti, au luminat pre noroade, a se închina unei Treimi nedespărţită dupre fire, iară împărţită dupre feţe. Pentru aceasta bucurându-ne, prăznuim prea sfântă pomenirea ta, puindu-te înainte pururea rugător către Dumnezeu.

Şi acum, a Născătoarei:

Marie, ceia ce eşti cinstit

lăcaş al Stăpânului, rădică-ne pre noi cei căzuţi în prăpastia cumplitei desnădăjduiri, şi a greşalelor şi a necazurilor: Că tu eşti mântuirea păcătoşilor, şi ajutătoare, şi folositoare tare, şi mântueşti pre robii tăi.

A Crucii, a Născătoarei:

Maica ta cea Preacurată, văzându-te pre tine Hristoase mort întins pre cruce, strigà: Fiul meu cel fără de început cu Tatăl şi cu Duhul, ce este această negrăită a ta rânduială? Prin carea ai mântuit îndurate zidirea, cu mâna ta cea prea cinstită.

Peasna 4, Irmos:

Acoperit-au cerurile bunătatea ta Hristoase şi pământul s'au umplut de mărirea ta, „pentru aceasta neîncetat „strigăm: Slavă puterii tale „Doamne".

Inima ta cuvioase primind curgerea înţelepciunii cei mai presus de lume, au izbucnit adâncul învăţăturii, cufundând minţile păgânilor.

O putere, o fiinţă şi voire a dumnezeirii cei în trei Ipostasuri ai propoveduit Chirile, şi pârâul înşelăciunii mulţimei dumnezeilor l-ai uscat.

Slavă:

Ca un înţelept şi de Dumnezeu învăţat, cu fulgerile cuvintelor tale, arzând mintea cea noroioasă şi prea nebună a lui Manent, arătat o ai înfruntat.

Şi acum, a Născătoarei:

Ca o mai înaltă de cât toate făpturile, pre făcătorul Zidirii l-ai zemislit Curată, şi mai pre sus de fire ai născut pre cel ce iarăşi au zidit firea noastră.

Peasna 5, Irmos:

Tu Doamne lumina mea în „lume ai venit, lumina cea „sfântă, carea întorci dintru în„tunerecul necunoştinţei, pre „cei ce te laudă pre tine cu „credinţă".

Cu toiagul cinstitei înţelepciunii tale Ierarhe, ai născut turma ta lângă apa credinţei cei pravoslavnice, fericite Chirile.

Slavă:

Cuvântul tău strălucindu-se de dumnezeiască lumină, au răsipit negura necunoştinţei, celor ce s'au luminat în Ierusalim, o Chirile.

Şi acum, a Născătoarei:

Noaptea patimilor, şi întunerecile răutăţilor acopere sufletul meu; Ci mă luminează, rogu-mă ca ceia ce ai născut pre dătătorul luminii, Preacurată.

Peasna 6, Irmos:

Strigat-au mai nainte..

Râu ca dintru alt Edem ai

eşit tu, plin fiind de apele cele curgătoare de viaţă ale duhului, şi brazdele bisericii le adăpi Ierarhe.

Slavă:

Cu strălucirea graiurilor tale, mântueşti norodul cel prea sfinţit din furtuna mării păgâneşti, chiemându-l pre dânsul cu pravoslavie către limanul cel liniştit Ierarhe.

Şi acum, a Născătoarei:

Făcut-ai cerească firea cea pământească a oamenilor, şi o ai înoit fiind stricată. Pentru aceasta cu neîncetate glasuri pre tine te cinstim Preacurată Fecioară.

Irmosul: gl. 4

Strigat-au mai nainte în„chipuind îngroparea ta cea „de trei zile, Proorocul Ionà în „chit rugându-se: Din strică„ciune mă izbăveşte, Iisuse îm„părate al puterilor".

CONDAC, glas 2.

Podobie: Cele de sus căutând...

Tunetul cel dumnezeesc, trâmbiţa cea duhovnicească, săditorule al bunei credinţe, şi izgonitorule al eresurilor, plăcutule al Treimei, mare Arhiereule Chirile, cu îngerii împreună stând înainte, neîncetat roagă-te pentru noi toţi.

Întru această lună în 18 zile. Pomenirea celui dintru sfinţi părintelui nostru Chiril Arhiepiscopul Ierusalimului.

Stih: Intră, câştig din talanturi aducând:
Intru bucuria Domnului tău Chirile intrând:
In a optsprezecea moartea cea negrită
Au luat pre Chiril mutându-l la viaţa cea fericită.

Acesta au fost din părinţi blagocestivi, şi cinstind pravoslavnica credinţă cea creştinească. Deci creştea şi el întru asemenea nevoinţă şi învăţetură pre vremea împărăţiei lui Constanţie. De aceia mutându-se Episcopulu Ierusalimului către viaţa cea vecinică, s'au învrednicit fericitul acesta Chiril, a luà darul Episcopiei, nevoindu se cu osârdie pentru apostoleştile dogme. Iară având scaunul Chesariei Palestinei Acachie, şi fiind caterisit dela Sardicescul Sobor, căci nu vrea să zică pre fiul, că este de o fiinţă cu Tatăl, şi nepriimind judecata, ce s'au făcut de dânşii, ci aflându-se încă silniceşte în scaun, fiind cunoscut împăratului şi având dela dânsul putere, au scos pre fericitul Chiril din scaunul lui şi l-au gonit din Ierusalim.

Iară Chiril mergând la Tarson, s'au însoţit cu minunatul Siluan. De aceia strângându-se Sobor în Seleucia pentru acestaşi eres al lui Acachie, au fugit Acachie, şi au alergat la Constantinopol şi au întărâtat mânia împăratului asupra lui Chiril cu cuvinte, şi au făcut, de l-au isgonit. De aceia murind Constanţie şi luând Iulian împărţia şi trăgând către sine cu bine pre toţi Episcopii, ce erà isgoniţi de Constanţie de pre la biserici, au poruncit să-şi vie fieştecineşi la scaunul său. Aşa dară şi acesta cu cialalţi şi-au luat iarăşi scaunul, păstorindu-şi bine turma şi cu plăcerea lui Dumnezeu, şi lăsând la biserică pomenire învăţeturile cele spre întărirea credinţei, ce au făcut, şi trăind puţină vreme după întoarcerea sa, au răposat cu fericire. Deci erà la chipul trupului om de mijloc la vârstă, galben la faţă, cu părul lung, cu nasul plecat, lat la obraz şi rătund, cu sprâncenele întocmite şi aduse, cu barba albă şi deasă şi îngemănată şi la toată firea asemăna a om prost.

Intru această zi, zece mii de mucenici, tăindu-li-se grumazii s'au săvârşit.

Stih: La zece mii de mucenici grumazii tăindu-li-se.
Unde-s îngerii cei cu zece mii de ochi, sânt mutându-se.

Intru această zi, pomenirea sfinţilor mucenici Trofim şi Evcarpion cei din Nicomidia.

Stih: Roada cuptorului hrană nesfârşită au aflat:
Evcarpion şi Trofim purtătorii de nevoinţe cu adevărat.

Când erà învăpăiată goană asupra creştinilor, în Nicomidia în vremea împăratului Maximiam, atuncia prinzând pre creştini îi puneà prin închisori, şi după aceia prin multe cercetări şi munci judecându-i câţi rămânea până în sfârşit întru credinţa lui Hristos, erà daţi morţii. Deci pre acea vreme erà şi aceşti Mucenici a lui Hristos. Trofim şi Evcarpion, cari fiind tari cu trupul şi îndrăzneţi, şi număraţi în ceata ostăşască: Pentru aceasta erà şi gonaci, şi foarte vrăjmaşi lui Hristos şi creştinilor strângându-i pre ei şi puindu-i pre la închisori. Căci luase dela tirani toată stăpânirea asupra creştinilor, şi pre câţi voia ei îi muncea. Iară altora iarăşi voind le făcea bine. Deci aceştia mergând oarecând ca să prinză pre oarecarii creştini, au văzut un nor de foc, carele să arătà ca o mare văpaie pogorându-se din ceriu asupra lor. Au auzit încă şi un glas zicându-le: „Pentru ce vă siliţi voi să în„groziţi slugile mele? Nu vă înşelaţi, căci „nimenea poate a avea putere asupra ce„lor ce cred întru mine. Iară mai vârtos „voi lipiţi-vă de robii miei şi veţi câştiga „împărăţia cerurilor". Acest glas după ce l-au auzit aceştia, ce mai nainte era obraznici, cruzi, şi trufaşi asupra creştinilor, îndată au căzut la pământ, neputând nici ochii să-i ridice ca să vază, nici să sufere tunătorul acela ceresc glas. Ci zăcând pre pământ numai aceasta zicea: Cu adevărat mare este Dumnezeul, ce s'au arătat nouă astăzi şi fericiţi vom fi noi dacă ne vom face slugile lui.

Deci în vremea ce ei vorovea acestea cu frică şi cu cutremur, s'au despicat în două acel nor de foc, şi au stătut lor pre de o parte şi pre de alta. Şi iarăşi au eşit alt glas din nor zicându-le: „Râdicaţi-vă în sus, şi pentru că vă pocăiţi de înşelăciunea voastră, iată să iartă vouă păcatele voastre".

Şi sculându-se ei, au văzut că sta în mijlocul norului, oare carele bărbat cu haine albe îmbrăcat şi prea frumos, şi multă mulţime stând împrejurul lui. Şi înspăimântându-se de acea privire, ca dintru o gură au strigat, priveşte-ne Doamne şi pre noi, că multe şi nenumărate am greşit ţie, cu cele ce te-am mâniat pre tine singur adevăratul Dumnezeu, şi pre creştinii robii tăi cei ce te cred i-am necinstit. Acestea zicându-le ei îndată norul întru una făcându-se, s'au suit la ceriu. Iară ei mult plângând s'au întors, şi pre câţi creştini au aflat prin închisori, lăpădând toată temerea şi frica, ca pre nişte fraţi îi săruta şi li să închina, şi deslegându-le legăturile le zicea: să se ducă pre la casele lor. Acestea auzindu-le stăpânitorul, foarte s'au turburat asupra lor, şi aducându-i faţe, îi întreba pricina. Iară ei spuindu-i cu deamăruntul toată acea videnie, au poruncit stăpânitorul să fie spânzuraţi pre lemne, şi aceasta făcându-se să li să strujiască coastele cu căngi de fier, şi apoi să se frece preste rane cu ţeseturi de păr. Iară ei vitejeşte răbdând muncile acestea, să rugà lui Dumnezeu veselindu-se şi mulţemindu-i. Pentru care spre mai mare mânie pornindu-se stăpânitorul, au poruncit ca să se gătească un cuptoriu ars, în mijlocul cetăţii Nicomidiei şi întru acela să fie aruncaţi sfinţii. Şi aceasta făcându-se, intrând sfinţii în cuptoriu, întru acela s'au îmbrăcat de sus cu cununa muceniei.

Intru această zi, pomenirea Mariei sora Sfântului Lazăr, când au uns picioarele Domnului cu Nard şi le-au şters cu părul capului ei.

Stih: Femeia cu ungeri de Nard pre tine Hristoase este cinstind:
Căria ştergătorul erà, părul cu care au fost picioarele tale ştergând.
Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne miluieşte-ne şi ne mântueşte pre noi. Amin.

Peasna 7, Irmos:

Cei trei tineri în Vavilon, „porunca tiranului nebunie socotind-o, în mijlocul văpăii au „strigat: Bine eşti cuvântat „Doamne Dumnezeul părin„ţilor noştri".

Având în cugetul tău focul temerii cei dumnezeeşti părinte, materia dulceţilor o ai ars, cân-

tând: Bine eşti cuvântat Doamne Dumnezeul părinţilor noştri.

Văpaia patimilor stingându-o cu lacrămile fericite, ai păzit lumina sufletului tău nestinsă, strigând: Bine eşti cuvântat Doamne Dumnezeul părinţilor noştri.

Slavă:

Având în sufletul tău darul Duhului ca o apă vie, ai izvorît râuri de învăţeturi de Dumnezeu cugetătorule, adăpând Biserica ceia ce cu pravoslavie te cinsteşte pre tine părinte.

Şi acum, a Născătoarei.

Sfântul Domnul Dumnezeul nostru, carele lăcuiaşte întru sfinţi, cel ce ş'au imprumutat luişi trup din trupul tău, cu totul te-au sfinţit pre tine Născătoare de Dumnezeu.

Peasna 8, Irmos:

Isbăvitorule al tuturor...

Lepădând adormitarea lenevirii de pre genele sufletului tău fericite, ai adormit acum cu somnul, carele să cuvine drepţilor şi cătră ziua luminei ceii neîncetat te-ai mutat.

Cu fulgerile cuvintelor tale pururea pomenite, ai ars eresurile cele uscăcioase şi pre cei credincioşi i-ai luminat, a să închina Unei Treimi în trei feţe, ceia ce este întru o unime a firii.

Bine cuvântăm...

Prin postnicie sfinţindu-te pre sine-ţi, ca un Ierarh dumnezeesc, ca un slujitoriu al Tainelor celor negrăite, ai adus jertfă fără de sânge, celui ce s'au omorît pentru tine Chirile.

Şi acum, a Născătoarei:

Izbăvindu-ne din blestemul strămoaşei, prin tine Curată Maica lui Dumnezeu, bine cuvântată Stăpână, Fecioară Prea proslăvită, bine cuvântăm, închinându-ne prea sfintei naşterii tale.

Irmosul:

Să lăudăm bine să cuvântăm...

Izbăvitorule al tuturor Atot„puternice, pre cei ce să ţinea „de bună credinţă, în mijlocul „văpăii pogorându-te i-ai roa„rat, şi i-ai învăţat să cânte: „toate lucrurile bine cuvântaţi „şi lăudaţi pre Domnul".

Peasna 9, Irmos:

Eva adecă prin ..

Dorind Ierarhe, ca să vezi negrăită slava lui Hristos, te-ai sârguit a omorî patimile cele stricătoare de suflet ca să faci inima ta vas al înţelepciunii ceii îndumnezeite şi mai înalte. Pentru aceasta pre tine cu credinţă toţi te fericim.

Hristos soarele, ca pre o stea mult luminoasă, te-au pus pre tine Chirile, întru înălţimea Bisericii, ca să luminezi cu ra-

zele dumnezeeștilor dogme: inimile credincioșilor, celor ce săvârșesc pomenirea ta cea purtătoare de lumină cuvioase.

Slavă:

Impreună vorbitoriu și împreună slujitoriu te-ai făcut cu îngerii, căci ca un fără de trup, viețuind pre pământ, te-ai arătat părtaș cu Cuvioșii, și întru o stare cu Ierarhii, cu cari împreună dănțuind, adu-ți aminte și de noi părinte.

Și acum, a Născătoarei:

Inima mea, carea este stearpă de dumnezeești bunătăți, arată-o aducătoare de roduri, Preacurată Fecioară, ca una ce te-ai născut din cea stearpă, prin voirea celui ce face toate cu amerințarea; ca să te laud pre tine prea cântată Născătoare de Dumnezeu.

Irmosul.

Eva adecă prin boala neas„cultării, blestem înlăuntru au „adus. Iară tu Fecioară de „Dumnezeu Născătoare, prin „odrasla purtării în pântece, „lumii blagoslovenia ai înflo„rit: Pentru aceasta toți te „mărim".

SVETILNA glasului de 3 ori și Stihoavna Triodului.

Și cealaltă slujbă a Utreniei dupre orânduiala postului și Otpustul.

ÎNTRU ACEASTĂ LUNĂ

ÎN 19 ZILE

Pomenirea sfinților mucenici Hrisant și Daria.

La Doamne strigat-am... Stihirile Triodului și ale mucenicilor, glas. 4.

Podobie: Dat-ai semn celor ce...

Strălucirea cunoștinței ceii dumnezeești, priimind înlăuntru, te-ai luminat cu ochii inimii tale înțelepte, și cu înțelepciune ai părăsit întunerecul înșelăciunii, și ai mărturisit pre Hristos Domnul tuturor, că au luat trup. Drept aceia înputernicindu-te, cu puterea Duhului, te-ai arătat mai pre sus de cât muncile, prea lăudate Hrisante.

Amăgirile vrăjmașului și aprinderile desmierdăciunei ca un păiajin le-ai socotit; Și întunecoasă închidere suferind, cu dumnezeiasca strălucire te-ai luminat, și stând în mijlocul împuțiciunii, te-ai umplut de bună mireasmă înțelegătoare, și ca un prea ales aducătoriu de mireasă, ai adus lui Hristos mireasă fără prihană, pre ceia ce să sârguisă a te prihăni pre tine Hrisante.

Rănitu-te-ai de dragostea cea prea dulce a Ziditorului și desăvârșit te-ai abătut dela nedumnezeirea înșelăciunii, și ai intrat înlăuntrul dumnezeeștii

Cămării Mirelui, făcându-te mireasă lui Hristos prin multe chinuri ale trupului, Darie cea cu nume mare, dumnezeescule vas al Duhului, înfrumsețarea pătimitorilor, și strălucirea fecioarelor.

Slavă: Și acum a Născătoarei:

In patul lenevirii zac Preacurată, și cu trândăvire îmi petrec viața, și de vremea sfârșitului mieu mă tem, nu cumvași prea cumplitul șarpe, ca un leu fără milă va rumpe smeritul meu suflet Născătoare de Dumnezeu. Pentru aceasta mai înainte de sfârșit, cu a ta bunătate întâmpinându-mă, râdică-mă spre pocăință.

A Crucii, a Născătoarei:

Preacurata Stăpâna văzând omorît pre Hristos și ca un Stăpân omorînd pre vicleanul, plângând lăudà, pre cel ce au eșit dintru cele dinlăuntrul ale ei, și de îndelungă răbdarea lui minunându-se, striga: Fiul meu prea iubite! Nu uita pre roaba ta, nu zăbovi doritul mieu, Iubitorule de oameni.

LA UTRENIE.

CANONUL sfinților, și al Triodului dupre orânduiala lor.

CANONUL Mucenicilor,

Al căruia Acrostih la Greci este acesta:

Cinstescu-te pre tine floarea cea aurit strălucitoare a Mucenicilor.

Facerea lui Chir Iosif.
Peasna 1, glas 4, Irmos:

Adâncul mării roșii cu urme „neudate, pedestru trecându-l Israil cel de demult, cu „mâinile lui Moisi în chipul „crucii, puterea lui Amalic în „pustie au biruit“.

Cu cunună strălucitoare mai mult decât aurul împodobindu-te Mucenice și cu frumsețile muceniei strălucind, stai înaintea Stăpânului, rugându-te pentru noi, carii te cinstim pre tine, vrednicule de minune.

Rănitu-te-ai de darul cel prea dulce a Ziditorului mucenice, și trecând cu vederea cele veselitoare ale vieții, toată plecarea inimii tale o ai dat, celui dorit prea cu osârdie Hrisante.

Slavă:

Cu credința înplătoșându-te, ai surpat pre cel cu multă măestrie, carele punea înaintea ta mucenice, amăgirile desmierdăciunii ceii muerești, și te-ai făcut cinstit vas al curăției Hrisante.

Și acum, a Născătoarei:

Cel neapropiat cu firea cea dumnezeească, apropiat mie s'au văzut, trup luând din tine Fecioară, de carele Daria dorind, cu răbdare au pătimit și s'au adus lui ca o mireasă.

Peasna 3, Irmos:

Veseleaște-să de tine...

Aur ispitit prin focul muncilor te-ai arătat, purtând pe-

cetea patimilor celor împărătești Hrisante.

Părăsind bârfirea ritorilor, te-ai făcut vânătoriu oamenilor, cu împletirile ucenicilor, celui ce prea luminat te-au înțelepțit pre tine Hrisante.

Slavă:

Părăsind dorirea trupului, te-ai plecat, celui ce te priimea mireasă, prin cinstită credința lui Hristos, prea înțeleaptă.

Și acum, a Născătoarei:

Născându-se Iisus cu trup dintru fecioresculpântecele tău, Preacurată, își logodește luiși mireasă curată, pre Daria mucenița.

Irmosul:

Veselește-să de tine Biserica „ta Hristoase, strigând: Tu ești „puterea mea Doamne, și scă- „parea și întărirea“.

Sedealna, glas 3.

Podobie: De frumsețea fecioriei...

Dorit-ai de frumsețea cea prea frumoasă, și frumsețile cele văzute le-ai trecut cu vederea, prin cuvintele tale cele aurite mucenice. Și ai adus lui Hristos pre Daria cea slăvită, carea au suferit patimi, și au rușinat pre tirani. Cu carea împreună Hrisante fericite, pre noi pre toți ne pomenește, cei ce cu credință săvârșim pomenirea voastră.

Slavă: Și acum, a Născătoarei:

Ca o viță nelucrată, Fecioară, strugurul cel prea frumos l-ai crescut, cel ce izvorăște nouă vinul mântuirii, carele veselește sufletele și trupurile tuturor. Pentru aceasta pre tine ca pre o pricinuitoare a bunătăților fericindu-te pururea, cu îngerul strigăm ție: Bucură-te cea plină de daruri.

A Crucii, a Născătoarei:

Moarte de ocară prin răstignire ai răbdat de bună voe Indurate. Pre carele văzindu-te Hristoase ceia ce te-au născut pre tine, să rănia zicând: Vai mie Fiule, ce taină streină este aceasta? Cu ale căruia rugăciuni, pentru bună îndurarea milii tale, Unule prea bune Iubitorule de oameni Doamne, milostivește, și mântuește lumea, cel ce ai rădicat păcatul lumii.

Peasna 4, Irmos:

Rădicat pre cruce văzindu-te „Biserica pre tine Soarele „dreptății, au stătut întru a sa „rânduială, pre cum să cuvine „strigând: Slavă puterii tale „Doamne“.

Strălucirile Duhului strălucind întru curată inima ta Mucenice, te-au făcut cu totul luminat pre tine, cel ce cu osârdie strigai: Slavă puterii tale Doamne.

Cu nestricăcioasă haina dumnezeescului Daru, cea de sus țesută, făcătorul te-au îmbrăcat pre tine, cel ce fără prihană te-ai păzit trupul fericite, și ca pre un biruitoriu te-au încununat.

Prin vitejia inimii, îndulcindu-te de neasemănată frumsețe dumnezeiască, ai scuturat dulcețile trupului, și cu bucurie ai săvârșit calea muceniei tale Hrisante.

Slavă:

Indumnezeitu-te-ai purtătorule de chinuri, după împărtășirea unirei ceii făcătoare de Dumnezeu, și întru cămările cele cerești te-ai sălășluit bucurându-te, ca o mireasă curată a Stăpânului făpturii.

Și acum, a Născătoarei:

Păzindu-te pre tine Fecioară după naștere, ca și mai înainte de naștere Preacurată, s'au întrupat din tine, cel neajuns cu mintea, aducând luiși mireasă pe Daria mucenița.

Peasna 5, Irmos:

Tu Doamne lumina mea în „lume ai venit, lumina cea „sfântă, carea întorci dintru în„tunerecul necunoștinței, pre „cei ce te laudă pre tine cu „credință".

Făcându-ți mintea mai pre sus de cele materialnice purtătorule de chinuri, și legându-te ai deslegat răutatea vrăjmașului, fericite.

Iubit curăției făcându-te prea sfințite, dragostea cea aprinsă a fecioarei, o ai mutat spre Domnul prea lăudate.

Slavă:

Văzând pre tiranul despicându-se, și cu picioarele călcându-se, prin cuget vesel slăviai pre Stăpânul, fericite Hrisante.

Și acum, a Născătoarei:

Cine poate să tâlcuiască taina ta, o Preacurată, căci mai pre sus de cuget și de cuvânt ai născut pre Dumnezeu Cuvântul îndoit în fire.

Peasna 6, Irmos:

Jertfi-voiu ție...

Când erai închis în lăcaș prea întunecos, unde lăudând pre Stăpânul, tuturor, lumină din ceriu încunjurându-te, te-au luminat cu totul prea fericite Hrisante.

Avându-te pre tine Roma ca pre o stea aurită, proslăvită cu cinstită mucenicie, să împodobește prin luptele și cu dumnezeeești minunile tale Hrisante.

Slavă:

Arătându-te muceniță Darie fecioară frumoasă prea împodobită, și prea aleasă, te-ai

făcut mireasă Cuvântului celui prea frumos, prin tot felul de chinuri ale trupului.

Și acum, a Născătoarei:

Ca pre un prunc tânăr te-au născut Fecioara pre tine Cuvântul cel mai nainte de veci, de carele dorind fecioarele, pre urma ei s'au adus ca niște mirese ție împăratului tuturor.

Irmosul:

Jertfi-voiu ție cu glas de „laudă Doamne, Biserica „strigă către tine, de sângele „dracilor curățindu-se, cu sân„gele cel curs prin milostivire „din coasta ta".

CONDAC, glas 2.

Podobie: Căutând cele de sus...

Luminători luminoși arătându-vă dumnezeești mucenici Hrisante și Daria, și cu lumina minunilor străluciți toată făptura, răsipind pururea noaptea cea adâncă a neputințelor, și rugându-vă lui Hristos, Unuia Dumnezeu, să ne dăruiască nouă mare milă.

Intru această lună în 19 zile. Pomenirea sfinților mucenici Hrisant și Daria.

Stih: Hrisant și Daria în ceruri viețuesc cu adevărat:
De și vițuind în groapă intrând duhul ș'au dat.
In a nouă sprezece pre cea de un pat
Insoțire, o au îngropat.

Aceștia au fost în zilele împăratului Numerian; Insă Hrisant era din tata anume Polemon, din Alexandria boiariu de sfat, iară Daria era dela Atina. Deaceia Hrisant era învățat spre dumnezeire de oarecarele creștin, și botezându-se, propoveduia de față pre Hristos. Drept aceia l-au închis tatăl său; Și neputându-l întoarce nici cum, l-au însoțit cu o fecioară frumoasă trimițând de o au adus dela Atina, anume Daria, în chip ca acela, ca să-l facă, să-și lasă credința creștinească pentru dragostea ei. Iară ea în loc să-l întoarcă pre el, mai curând s'au întors. Și lepădându-se de păgânătate, au primit Sfântul botez, și ș'au păzit fecioria amândoi nestricată. Drept aceia i-au pârât la Eparhul Chelerin și i-au dat la întrebare pre seama lui Claudie Tribunul și căpitenia de oaste, și el muncindu-i cu multe feluri de munci, și văzându-i că biruia, și nu băga în seamă muncile, ș'au schimbat și el gândul și au crezut în Hristos, împreună cu Ilaria femeia sa, și cu doi fii ai lor, Iason și Mavros, și cu slujitorii ce era supt ascultarea lui, cari pe urmă au luat și cununa muceniei, în nouăsprezece ale lui Martie, însă pre Claudie legându-l cu o piatră l-au aruncat întru adâncimea apei. Iară feciorilor lui cu slujitorii lor dimpreună li s'au tăiat capetele. Iară pre Hrisant și pre Daria, i-au băgat într'o groapă și i-au îngropat băgând pământ peste dânșii, de i-au împresurat și ș'au luat sfârșitul muceniei.

Intru această zi, sfântul Claudie Tribunul aruncat în marea s'au săvârșit.

Stih: Claudie fugind de marea înșelăciunii,
De cei înșelători să aruncă înlăuntrul mării.

Intru această zi, sfânta muceniță Ilaria, a acestuiași femee, prin sabie s'au săvârșit.

Stih: Ilaria capul cu sabia fiindu-i tăiat,
Prea veselă fața lui Dumnezeu o vede arătat.

Intru această zi, sfinții mucenici Iason și Mavros, ai lor fii, de sabie s'au săvârșit.

Stih: Lui Mavroc împreună și frăține-său capul i se tae,
Având și Iason cu fratele său asemenea cugetare.

Intru această zi, sfântul mucenic Pagharie

Stih: Pagharie cu tot darul era îmbogățit.
Pre carele darul lui Dumnezeu, spre taiere l-au întărit.

Când împărăția Diocliţian și Maximian în Roma cea veche, toată lumea era plină de înșelăciunea idolească, și tot cel ce să mărturisia pre sine creștin nu numai să lipsea de toată averea sa;

ci încă și de viață, după ce mai întâiu suferea feluri de munci. Deci atuncia era oare carele Pagharie cu numele, din laturea Uzanilor, din cetatea Vilapati, creștin din strămoșii săi, bărbat nalt de stat și frumos, carele ducându-să la Roma s'au înprietenit cu Dioclițian, pentru care s'au făcut și cel întâiu boiariu a Sigclitului, și foarte mult era iubit împăratului: Incât pentru multa dragoste ce avea între ei, Pagharie vai! s'au lepădat de credința lui Hristos, și s'au făcut de un cuget cu împăratul. Pentru care au poruncit împăratul, ca să ia Pagharie tot anul feluri de lefe dela împărăție, unele cu hrisoave, iară altele cu singură împărătească poruncă, ca prin acestea, să aibă tot câștigul și odihna. Despre care înștiințându-se fericita sa maică și sora sa, mai întâiu prin scrisoare, îl sfătuia pre el ca să aducă întru a sa pomenire frica lui Dumnezeu, iară apoi înfricoșata aceia judecată, prin carea adeveria lui ca să cunoască, că cei ce au cunoscut pre Hristos și cu îndrăsneală l-au mărturisit înaintea împăraților și a domnilor, ce fel de făgăduință au luat, precum din protivă, cei ce au tăgăduit și s'au lepădat de dumnezeirea aceluia, ce fel de osândă au luat, să nu-i fie necunoscut. Pre lângă acestea, i-au scris și Cuvântul Domnului ce zice: „Că de va dobândi omul lumea toată, și-și va pierde sufletul său, nu va afla dobândă de o potrivă, cu paguba sufletului său".

Acest feliu de scrisoare priimindu-o Pagharie dela maică-sa și cetindu-o, viindu-și întru sine, au început a plânge, și aruncându-se pre pământ striga: milueș-te-mă Doamne, Atotțiitorule, și nu mă rușina pre mine robul tău, înaintea îngerilor, și a oamenilor. Ci fie-ți milă de mine pentru mare mila ta. Deci văzându-l pre el oare carii din palat, plângând și unele ca acestea vorovind, au vestit împăratului. Și mergând el față, i-au zis împăratul: spune-mi mie prea iubite Pagharie, au doară nazarinean ești. Zis'au sfântul: Nazarinean sânt o împărate, și creștin. Și împăratul i-au zis: leapădă-te de numirea aceasta, pentru dragostea mea cea către tine; căci știut să-ți fie că nu voiu hotărî asupră-ți moarte grabnică, până ce nu te voiu topi mai întâiu cu multe și feluri de munci. Iară sfântul i-au zis: eu o împărate, pentrucă m'am făcut de un cuget cu tine până acum, mă cutremur și mă tem, ca nu viind foc din ceriu să mă arză. Ci însă să nu-mi fie mie de acum înainte a mă lepădà de Hristoșul mieu, măcar astăzi, măcar după mulți ani, cu multe chipuri precum zici tu, vei topi trupul mieu. Atuncia fiind desbrăcat sfântul gol, l-au bătut cu vine de bou. Și tot Sigclitul fiind față, au zis împăratul: știți că Pagharie sachelarul și scriniarul împărăției, au căzut în credința Galilianilor? Deci spuneți-mi mie, ce îi voiu face lui? Iară ei au zis lui: Poruncește o împărate ca în privelițte gol fiind el să fie bătut, apoi să fie trimis la stăpânitorul din Nicomidia, spre a să pedepsi acolo de acela. Ca să nu ne facem și noi părtași sângelui lui, iubit ție fiindu-ți. Deci au plăcut sfatul acesta împăratului, căci mult îl iubia pre el, și nu vrea ca să-i vază moartea lui. Și aducându-l pre el în priveliște, l-au bătut cumplit, apoi dându-l împăratul ostașilor, au poruncit ca să se facă scrisoare poruncitoare către stăpânitorul Nicomidiei, prin multe chipuri închizășluindu-i moartea sfântului. Și mergând sfântul la Nicomidia și înfățeșându-se înaintea stăpânitorului, fiindcă era silnicit de acela spre răspunsuri, au zis sfântul:

Iată din împărăteasca poruncă, ai înțeles cine sânt, și dar fă cele ce socotești cu osârdie și fără de frică. Și stăpânitorul au zis: cum îți este numele? și mucenicul i-au răspuns: Pagharie îmi este numele. Creștin am fost din strămoși, și amăgindu-mă de înșelăciunea împăratului, m'am făcut de un cuget cu el, rău socotindu-mă. Dar îndreptându-mă cu ajutorul lui Dumnezeu, de maica și de sora mea, m'am apropiat de Hristosul și Dumnezeul meu. Și acum grăbesc să moriu pentru el, ca să șterg lepădarea de el pre carea rău o am făcut. Iară stăpânitorul i-au zis: lasă acestea ce zici și fă porunca împăratului, nu voi ca acest feliu bine încuviințat, și frumos om fiind, să se piarză pomenirea ta de pre pământ. Și sfântul i-au zis: această pierzare ce zici, este vremelnică; dar pricinuitoare de veșnica viață celor ce o au ales pre ea pentru Hristos. Deci văzând stăpânitoriul neînduplicarea lui, au dat hotărâ-

rea şi după ce au făcut rugăciune i s'au tăiat capul mucenicului lui Hristos, Pagharie, în nouăsprezece zile, ale lunei lui Martie, în Nicomidia, şi aşa au luat fericitul cununa muceniei.

Intru această zi, sfinţii mucenici Diodor Preotul şi Marian Diaconul, închizându-se în peşteră s'au săvârşit.

Stih: Ca un jertveanic este peştera căci are înlăuntrul,
Pre jertvitoriul lui Hristos; şi împreună cu el pre Levitul.

Intru această zi, sfântul noul mucenic Dimitrie Tornara, carele au mărturisit la anul o mie cinci sute şase-zeci şi patru: de sabie s'au săvârşit.

Stih: Dimitrie dând capul, priimeşte luminate,
Din mâna Domnului cununi nenumărate.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne miluește-ne şi ne mântuește pre noi. Amin.

Peasna 7, Irmos:

In cuptorul persesc tinerii lui Avraam cu pofta bunei cre- „dinţe, mai vârtos decât cu vă- „paia focului fiind aprinşi au „strigat: bine eşti cuvântat în „Biserica slavei tale Doamne".

Floare Mucenicilor cu chip de aur tu te-ai făcut, căci mulţime de pătimitori ai adus lui Hristos, prin dumnezeeşti cuvintele şi minunile tale, de Dumnezeu cuprinsule. Cu carii împreună cu credinţă te fericim acum pre tine Mucenice.

In temniţă plină de putoare gol fiind tu închis prea slăvite, cu slavă luminoasă a bunei miresme cei dumnezeeşti te-au luminat pre tine Iisus, pre carele prin curăţia minţii, prea înţelepţeşte l-ai iubit.

Slavă:

Hiară păzitoare de fecioarie, ca să oprească arătat vătămarea păgânilor, au trimis Hristos ţie prea lăudată, ceia ce dulce cântai: bine eşti cuvântat în Biserica slavei tale Doamne.

Şi acum, a Născătoarei:

Cel ce este necuprins dupre fiinţa cea dumnezeiască, cuprinzându-să cu trupul în sânurile tale Fecioară, s'au făcut ca şi noi. Bine cuvântată eşti tu între mueri, Preacurată Stăpână.

Peasna 8, Irmos:

Mâinile întinzându-şi Daniil.

Cu tăria gândului înprotivindu-te celui deşărt la minte fericite, ai suferit şuviţările trupului, şi cu făclii arzându-te, nu te-ai ars Hrisante, împreună cu tinerii cântând: bine cuvântaţi toate lucrurile Domnului pre Domnul.

Inpodobindu-te cu înţelepciunea lui Hristos, ai veştejit trufia celor neînţelepţi, şi ai ruşinat mintea cea trufaşă, a celui ce au amăgit pre Eva, ca unul ce cu cucerire prin arma lui Hristos ai vânat pre Daria, şi o ai adus mireasă aleasă lui Dumnezeu credincioasă, înţelepte Hrisante.

Cu unirea cea sufletească fugind de unirea cea trupească,

pătimitorilor, v'ați arătat odoară curate ale Atotțiitorului, și v'ați adus în Biserica cea cerească, lui Hristos strigând: bine cuvântați toate lucrurile Domnului pre Domnul.

Bine cuvântăm pre Tatăl..

Prin voirea lui Dumnezeu biruind patimile trupului, focul, muncilor cu roua Duhului l-au stins Hrisant și Daria, și au dobândit cununile vieții, cântând: bine cuvântați toate lucrurile Domnului pre Domnul.

Și acum, a Născătoarei:

Ca pre un trandafir în mijlocul spinilor vieții aflându-te pre tine Dumnezeu, Preacurată, s'au sălășluit în pântecele tău cel prea curat, și fără prihană, și de bună mireazma cea de taină au umplut lumea, carea strigă: bine cuvântați toate lucrurile Domnului pre Domnul.

Irmosul:

Să lăudăm să bine cuvântăm...

Mâinile întinzându-și Daniil, „gurile leilor cele deschise în „groapă le-au încuiat, și puterea „focului au stins, cu buna faptă „încingându-se, tinerii cei iubi„tori de buna credință, stri„gând: bine cuvântați toate lu„crurile Domnului pre Domnul.

Peasna 9, Irmos:

Hristos piatra cea netăiată...

Ție, celui ce grăiai sfințit de cele Dumnezeești, ți s'au adaos tabără dumnezeiască, isbăvindu-se de înșelăciunea cea spurcată, și prin sabie făcându-se jertve curate, s'au adus celui ce s'au junghiat pentru noi ca o oae mucenice Hrisante.

In mijlocul hiarelor ca niște mielușei, v'ați arătat purtătorilor de chinuri, propoveduind întruparea cea dumnezeiască, a celui ce s'au smerit până la trup, și prin dureri ați moștenit dumnezeiește, odihna cea fără durere.

Astăzi cetatea Romei chiamă toate cetățile și orașele, luminat dumnezeește a prăznui chinurile și luptele voastre, punându-le ca o desfătare nematerialnică sfinților.

Slavă:

Către nemărginită slavă v'ați râdicat, Hrisante și Darie, și stați împreună purtători de cunună, înaintea cuvântului celui Atotțiitor, rugându-vă pentru noi, carii vă fericim pre voi totdeauna.

Si acum, a Născătoarei:

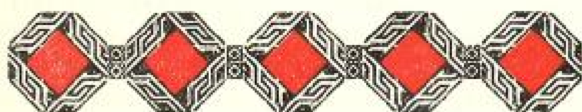
Să spăimântează cugetul și inima, cugetând neînțeleasă nașterea ta doamnă. Că pre Dumnezeu cuvântul în pântece l-ai purtat, cel ce prin tine de toată nevoia izbăvește, pre cei ce te cinstesc pre tine.

Irmosul:

Hristos Piatra cea netăiată „de mână, cea din marginea „unghiului, din tine muntele „cel netăiat Fecioară s'au tăiat, „adunând firile cele osebite. „Pentru aceasta veselindu-ne, „pre tine Născătoare de Dum-„nezeu te mărim“.

SVETILNA glasului de 3 ori şi STIHOAVNA Triodului.

Şi cealaltă slujbă a Utreniei dupre rânduiala postului şi Otpustul.

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

IN 20 ZILE

Pomenirea prea Cuvioşilor Părinţilor noştri celor ucişi în Monastirea Sfântului Savei.

La Doamne strigat-am... Stihirile Triodului şi ale sfinţilor, glas 4.

Podobie: Ca pre un viteaz...

Indeletnicindu-vă cu totul spre cea de săvârşit dorire, toate cele veselitoare ale vieţii, le-aţi socotit ca nişte gunoae, Cuvioşilor, şi aţi dorit numai de cele stătătoare, cu privegherea şi cu rugăciunea, cu gerul şi cu zăduful, făcându-vă împreună vieţuitori în peşteri şi prin daru arătându-vă cetăţeni îngerilor împreună.

Şi cu măciuci bătându-vă, şi cu pietri improşcându-vă, şi cu pumniri lovindu-vă, nu v'aţi deslegat unirea Mucenicilor, fiind legaţi de dragostea şi de iubirea cea frăţească. Ci împreună omorându-vă, şi tăindu-vă bucăţele, purtătorilor de chinuri, v'aţi adus la masa cea dumnezeiască ca nişte jertve curate.

Şi în cuptoriu închizându-vă, şi cu focul mistuindu-vă, sufletele vi le-aţi pus în mâna Impăratului tuturor, ca nişte junghieri fără prihană, slăviţilor Mucenici, şi v'aţi împreunat cu cetele celor fără de trupuri, moştenind slava cea vecinică, căria a să împărtăşi, cei ce vă laudă pre voi, rugaţi-vă Domnului.

Slavă, Şi acum, a Născătoarei:

Tu ceia ce ai născut pre Dumnezeu, Mântuitorul meu, prea bunul şi Mântuitorul, leacul pocăinţei, şi curgerile lacrămilor, şi cugetarea ceasului celui groaznic şi înfricoşat şi neamăgirea Judecătorului, mie îmi dărueşte, prin rugăciunile tale, o Fecioară, ca să scap de cutremurul chinurilor şi să dobândesc darul dumnezeesc.

A Crucii, a Născătoarei:

Mieluşa ceia ce ai născut pre Mieluşelul cel fără de răutate, carele au venit să tămăduiască păcatul a toată lumea cu sângele lui, cel ce au fost junghiat pentru noi, şi toate le-au făcut cu viaţă. Tu mă îmbracă Preacurată, pre mine cel gonit de dumnezeiască ne-

stricăciune, cu îmbrăcămintea darului celui dumnezeesc din lâna naşterii tale.

LA UTRENIE

CANONUL Sfinţilor, şi al Triodului dupre rânduiala lor.

CANONUL Sfinţilor.

Al căruia acrostih la Greci este acesta:

Cu cântări laud pre mucenici cei de un obiceiu

Facerea lui Chir Ştefan Savaitul.

Peasna 1, glas 8, Irmos:

Cântare să înălţăm noroade, „minunatului Dumnezeului „nostru, celui ce au izbăvit din „robie pre Israil, cântare de biruinţă cântându-i şi strigà: „să cântăm ţie Unuia Stăpânului".

Dorind Hristoase, cu cântări a lăudà mulţimea cea de Dumnezeu însuflată a sfinţilor tăi Mucenici, dă-mi mie lumină din ceriu a cunoştinţei prin rugăciunile lor. Ca să cânt cântare grăitoare de Dumnezeu.

Urând întinăciunea trupului şi a Duhului, aţi fugit de dulceţile lumii cele purtătoare de moarte, şi ca cei ce aţi petrecut viaţa întocma cu îngerii, v'aţi mutat la odihna cea de sus.

Cu legea Duhului ocârmuind mădulările şi simţirile voastre înţelepţilor, biserici sfinţite v'aţi arătat lui Dumnezeu, Mucenici de Dumnezeu purtători, căci întru voi au lăcuit Hristos.

Slavă:

Comoara cea stricăcioasă lăsându-o în pământ, şi pre cele frumoase ale vieţii ca un vas trecându-le cu vederea, aţi ales împărăţia lui cea nemişcată, de carea acum vă săturaţi sfinţilor.

Şi acum, a Născătoarei:

Arătatu-te-ai tainică scară, pre carea Iacov alesul lui Dumnezeu o au văzut, dintru carea cu cuvânt negrăit au eşit cel fără de trup, vrând mai pre sus de cuvânt fără schimbare a să întrupa din tine Născătoare de Dumnezeu.

Peasna 3, Irmos:

Doamne cel ce ai făcut cele...

Sfinţind viaţa voastră cu totul neîntinată, v'aţi adus pre sine-vă Mucenicilor arderi întregi dumnezeeşti, lui Dumnezeu văzătorului a toate şi aţi luat cununa cea de săvârşit.

Ca nişte ucenici adevăraţi ai Savvei purtătorului de Dumnezeu, dorind de depărtarea celor turburăcioase, iubind calea cea strâmtă, aţi ajuns cătră viaţa cea fără sfârşit, Cuvioşilor.

Slavă:

Sământa Cuvântului, cea întru voi aruncată, arându-o

Cuvioşilor, şi cu curgerile lacrămilor, foarte adăpându-o, răsărind spic însutit, aţi adus lui Dumnezeu, părinţilor.

Şi acum, a Născătoarei:

Trupeşte lăcuind Doamne în Fecioară te-ai arătat oamenilor, pre cum erà cu cuviinţă a te vedea tu. Pre carea o ai şi arătat ca pre o adevărată Născătoare de Dumnezeu şi ajutătoare credincioşilor, unule Iubitorule de oameni.

Irmosul:

Doamne cela ce ai făcut „cele deasupra crugului ceresc, „şi ai zidit Biserica, tu pre mine „mă întăreşte întru dragostea „ta, că tu eşti marginea dori-„rilor, şi credincioşilor întărire „unule Iubitorule de oameni".

Sedealna glas 8.

Podobie: Porunca cea cu taină...

Prin înfrânare omorând chipurile, şi mişcările patimilor cele arzătoare ca focul, şi pre urma lui Hristos urmând de Dumnezeu cuprinşi. Ca o primită jertfă vie şi curată, v'aţi adus junghiare unuia Dumnezeu, celui ce toate au făcut, bătându-vă, junghiindu-vă prin mâinile varvarilor, şi silniceşte tăindu-vă.

Slavă, Şi acum, a Născătoarei:

De Dumnezeu dăruită curată binecuvântată, pre cela ce pentru milostivirea îndurărilor s'au născut din tine, neîncetat roagă-l pentru noi, împreună cu puterile cele de sus, şi cu Arhanghelii, şi cu toţi Ingerii, ca să ne dea nouă mai înainte de sfârşit ertare şi curăţire de păcate, şi îndreptare vieţii, ca să aflăm milă.

A Crucii, a Născătoarei:

Pre Mieluşelul şi Păstorul şi Mântuitorul lumii, pre cruce văzându-l ceia ce l-au născut au zis lăcrămând: Lumea să bucură luând isbăvire, iară pântecele meu arde, văzând răstignirea ta, carea pentru toţi o rabzi: Fiule şi Dumnezeul meu.

Peasna 4, Irmos:

Incălecat-ai pre cai pre A-„postolii tăi Doamne, şi ai luat „cu mâinile tale frâele lor, şi „mântuire s'au făcut călăto-„ria ta, celor ce-ţi cântă cu „credinţă: Slavă puterii tale „Doamne".

Văzind vrăjmaşul pre nebiruiţii mucenici răbdând în pustia cea fără umezeală, şi strălucind în feluri de bunătăţi, lovindu-se de zavistie, să ardea cumplit, şi către înrarmare s'au abătut.

Bălaurul cel viclean înrădăcinând înşelăciunea întru ucenicii săi, au invitat seminţiile varvarilor spre chemarea unul pre altul, prin carii să silia, a izgoni pre Cuvioşii din pustie.

Luptătorul sfinților, sălbăticește năvălind valuri dupre pofta lui, nu au putut a izgoni pre nebiruiții aceștia, ci nevăzut biruindu-se, întru vederea ochilor s'au întrarmat.

Incepătoriul răutății, plin fiind de venin și de mânie, împreună au năvălit cu întrarmații săi, și cu sălbăticie au sărit asupra fericiților, și prin rane nevindecate, râuri de sânge au vărsat.

Varvarii, cei ce au fost răzemat nădejdiile la pământ, cereà aurul materiei cei curgătoare, a comorii acestei stricăcioase, iară vitejii puindu-și nădejdile la ceruri, strigà: Slavă puterii tale Doamne.

Slavă:

Ca niște fiară fără milă cu ciomege cu sabii, și cu pietri, muncia păgânii pre Cuvioși, poruncindu-le să arate pre mai-marii lor, dar ei toți fiind întăriți cu legea dragostei, tăgăduia.

Și acum, a Născătoarei:

Fecioară și Maică, tu ești înfrumusețarea Apostolilor, și întărirea sfinților Mucenici, lauda și mântuirea Cuvioșilor, celor ce cu credință strigă: Slavă puterii tale Doamne.

Peasna 5, Irmos:

Pentru ce m'ai lepădat de la „fața ta cela ce ești lumină „neapusă? Și m'au acoperit „întunerecul cel strein pre mine „ticălosul? Cine mă întoarce și „la lumina poruncilor tale, în„dreptează căile mele, ro„gu-mă".

Legătura dragostei cei desăvârșit învățând-o Cuvioșii, și fiind învățați dela tine Mântuitorule, ș'au pus sufletele pentru priatenii săi, asemănându-se junghierii tale cei de bună voe pentru oameni.

Porunca ta Hristoase, cea mai pre sus de fire, ce s'au născut din voia trupului, s'au arătat foarte mai tare de cât moartea. Căci cugetării de Dumnezeu, urmând legii tale, au ales a muri cu bună slăvire pentru priateni.

Slavă:

Fiind stropiți prin Botez de înțelegătorul Issop al sufletului, iarăș v'ați stropit cu sângiurile voastre Cuvioșilor, și întru năpădirea focului ispitindu-vă ca aurul, v'ați adus jertvă cu bună mireasmă lui Hristos.

Și acum, a Născătoarei:

Având îndrăsneala cea de Maică cătră fiul tău Preacurată, nu trece cu vederea purtarea de grijă pentru noi cei de un neam, rugămu-ne: Că pre tine una creștinii cătră Stăpânul, curățire milostivă te punem înainte.

Peasna 6, Irmos:

Cătră Domnul cel ce...

De înfricoşerile tiranilor plăcuţii lui Hristos nu s'au spăimântat, căci s'au făcut mai nainte viaţa totdeuna cugetare de moarte.

Socotind păgânii cum că sânt bogaţi cei fără de avere, muncia fără milă, pre cei ce au fost lepădat aceste stricăcioase, şi au fost câştigat pre cele nestricăcioase.

Slavă:

Imbrăcându-se cu vitejie nebiruită pătimitorii lui Hristos, au surpat semeţiile vrăjmaşului celui gânditoriu, şi ale varvarilor.

Şi acum, a Născătoarei:

Impăratul Domnul au venit la tine, ca pre un nor uşor, ca să surpe cele făcute de mâini ale Eghiptului, Preacurată Fecioară.

Irmosul:

Cătră Domnul cel ce poate „a mă mântui, dintru adâncul „păcatelor am strigat, şi din „stricăciune au scos viaţa mea, „ca un lubitoriu de oameni".

CONDAC, glas 4.

Podobie: Cela ce te-ai înălţat pre Cruce...

Arătat urând îndulcirea celor pământeşti şi stricăcioase, prea fericiţilor, şi priimind viaţa cea sihăstrească, aţi lepădat cele prea frumoase ale lumii, şi hrana cea vremelnică, pentru carea v'aţi învrednicit împărăţiei cei cereşti, veselindu-vă împreună cu cetele mucenicilor şi ale pustnicilor. Drept aceasta cinstind pomenirea voastră, cu osârdie strigăm către voi, isbăviţi-ne pre noi din nevoi părinţilor.

Intru această lună în 20 de zile. Pomenirea Sfinţilor Cuvioşilor părinţi cei ucişi de aravi, în Monastirea Sfântului Savei sfinţitului.

Stih: Indoite cununi din mâna Domnului voi cei slăviţi,
Pentru dureri şi pentru vărsarea sângiurilor priimiţi.
Intru a două zeci, părinţii s'au mutat,
De pre pământ la Ceriul cel desfătat.

Aceşti sfinţi părinţi, fiind adunaţi de prin multe locuri, şi şezind la Monastirea sfântului Savei, slujia lui Dumnezeu cu multă nevoinţă şi îmbunătăţită petrecere. Iară pizmaşul şi urătorul de bine diavolul, au pornit asupra lor pre cei fără de Dumnezeu etiopi, părându-li se că vor găsi mulţime de avere. Iară dacă au mers, şi n'au găsit nimic, i-au omorât, unora tăindu-le capetele, pre alţii făcându-i bucăţi, şi pre alţii junghiindu-i şi vărsându-le sângele, şi altora alte feluri de munci făcându-le. Iară sfinţii mulţămind, ş'au dat sufletele în mâna lui Dumnezeu, dobândind fericita şi veşnica viaţă a împărăţiei cerurilor. Pentru carea şi truda pusniciei cu osârdie au îngăduit, şi cununa Muceniei au luat.

Intru această zi, pomenirea prea Cuviosului părintelui nostru şi mărturisitorul Nichita Episcopul Apoloniadei.

Stih: Pentru icoana ta cumpliri Nichita suferind,
Acum faţa ta Hristoase, în ceruri să află văzind.

Acest întru sfinţi părintele nostru Mărturisitorul Nichita în vremea luptătorilor de icoane, să aflà episcop Apoloniadei, nu numai credincios şi cucernic, şi prea blagocestiv, ci şi milostiv şi îndurătoriu, şi mult întru ştiinţa şi învăţătura

Scripturilor, şi vestit întru cuvânt. Pentru care fiind silit a să lepăda de închinăciunea sfintelor icoane a Domnului nostru, Iisus Hristos, şi a Preacuratei sale Maice, şi a sfinţilor şi dumnezeeştilor îngeri, şi a tuturor sfinţilor, şi neplecându-să s'au osândit în surgunii, şi întru nesuferite ispite s'au supus. Pentru care cumplit bolnăvindu-să, ş'au dat sfântul său suflet în mâinile lui Dumnezeu.

Intru această zi, pomenirea sfintelor şapte femei din Aminso: Alexandra, Clavdia, Evfrasia Matrona, Iuliana, Evfimia şi Theodosia.

Stih: Numărul de şapte feciorelnicul pre fecioare:
Arată pre femeile cele ce au suferit în foc ardere.

Acestea era pre vremea împărăţiei lui Maximian rău credinciosul. De care pornindu-se mare goană asupra creştinilor, toată vârsta celor ce mărturisia pre Hristos, cu feluri de munci şi cu felurite morţi era tăiată. Şi fiindcă şi în cetatea Aminsului aceeaşi să săvârşia, de către stăpânitorul cetăţii. Şi aceste şapte femei, cu îndrăsneală au stătut înaintea lui, şi creştine pre sine mărturisindu se, şi numind pre stăpânitorul, crud şi fără de omenie, şi vrăjmaş al adevărului, mai întâiu au poruncit ca desbrăcate să se bată cu toiage, apoi li s'au tăiat ţâţele cu sabia, după acestea spânzurându-le au fost strujite, până ce s'au văzut şi însuşi măruntaele lor celor dinlăuntru. Şi în sfârşit aruncate fiind în cuptoriu de foc, ş'au dat sufletele lor Domnului.

Intru această zi, sfântul mucenic Rodian, prin sabie s'au săvârşit.

Stih: Rodian ca un trandafir ţie roşit,
Hristoase s'au adus prin tăiare văpsit.

Intru această zi, sfântul Achila Eparhul, de sabie s'au săvârşit.

Stih: Jertfă fără de prihană Achila te-ai arătat,
Stăpânului celui fără de prihană cu sabie fiind tăiat.

Intru această zi, sfântul Lolion, de pumni ucis s'au săvârşit.

Stih: Lolion au contenit pumnuirile suferind,
Suspin şi văetare nescoţind.

Intru această zi, sfântul Manuil, prin sabie s'au săvârşit.

Stih: Verse-mi-se de sabie măcar un păharu,
Manuil au zis de sânge daru.

Intru această zi, Sfântul noul mucenic Miron Criteanul, carele au mărturisit în Crit, la anul o mie şapte sute nouă zeci şi trei, prin sugrumare s'au săvârşit.

Stih: Mir înţelegătoriu te-ai arătat prin sugrumare
Mirone nevoitorule slava Critului şi mărire.

Cu ale lor sfinte rugăciuni...

Peasna 7, Irmos:

Tinerii cei ce puterea cea a „tot pierzătoare a cuptorului haldeesc o au stins, prin „pogorirea cea în chipul îngerului, Ziditorului au strigat: „bine eşti cuvântat, şi lăudat, „Dumnezeul părinţilor noştri".

Amândouă războinicile cele ale protivnicilor celor văzuţi, şi celor nevăzuţi, s'au sălbăticit, văzând pre Mucenici în chinuri slavoslovind. Bine eşti cuvântat şi lăudat Dumnezeul părinţilor noştri.

Năzuitorii tăi logodindu-se cu tine Hristoase, şi rănindu-se de dragostea ta unuia cu adevărat iubit, ş'au lepădat neamul şi patria şi bogăţia, strigând, o isbăvitorule: bine eşti cuvântat, şi lăudat Dumnezeul părinţilor noştri.

Spurcata omorâre, ce au făcut varvarii, nu au strămutat pre doritorii tăi Hristoase, dintru dumnezeiască slujirea cea din pustie, căci nu s'au spăimântat de cei ce omoară trupul, ca cei ce ţinea poruncile tale, ca o neclătită temelie.

1962-
1793
=169

Slugile tale Hristoase Doamne, cu toată dorința de lume spre tine alergând, s'au întrarmat cu sufletul înprotiva păcatului, și fiind cu cuget prea înțelept bine ți-au plăcut.

Slavă:

Primind dela Dumnezeu întru lespezile inimilor voastre lege scrisă de Dumnezeu, propoveduiați un Dumnezeu în Treime mucenicilor, strigând: bine ești cuvântat și lăudat, Dumnezeul părinților noștri.

Și acum, a Născătoarei:

Intru lumina Domnului umblând, veniți să lăudăm ușa cea dumnezeiască, a împăratului împăraților, pre Maria Preacurata, pre adevărata Născătoarea de Dumnezeu, ca pre o nădejde a sufletelor noastre.

Peasna 8, Irmos:

Ale păgânătății organe...

Cei întocma cu îngerii, râvnind cetelor celor cerești, toată noaptea cu privegheri cânta: bine cuvântați toate lucrurile pre Hristos în veci.

Rădicând mucenicii crucea, cu tot sufletul au urmat ție Stăpânului, cântând: bine cuvântați toate lucrurile pre Hristos în veci.

Cu toiage sfărâmându-se fericiții și mulțimea pietrilor suferind, să ținea de bunătate, cântând: bine cuvântați toate lucrurile pre Hristos în veci.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Curățindu-și fericiții sufletul și Duhul, cu tot trupul, cântà: binecuvântați toate lucrurile pre Hristos întru toți vecii.

Și acum, a Născătoarei:

Cei ce te hulesc pre tine cel neîmpărțit, că ai fi în două ipostasuri, să se rușineze, ca unii ce să închină pătrimei: Căci noi ne închinăm ție Hristoase unuia din Treime.

Irmosul: Să lăudăm bine să...

Ale păgânătății organe, dar „ca un viers; Iară ale bunei „credințe vioarăle cu mai mare „glas răsuna: bine cuvântați „lucrurile Domnului pre Hri-„stos în veci".

Peasna 9, Irmos:

Spăimântatu-s'au Cerul..,

Prin multe feluri de chipuri iscusindu-se pătimitorii, și măestriile stăpânitorului lumii biruindu-le, vitejește și cu bună credință au rușinat semeția varvarilor, suferind năvălirile lor. Pentru aceasta au luat și cununile îndoite dela cel drept puitorul de nevoințe.

Petrecându-vă fericiților viața în crăpături și în peșteri sihăstrește, roșindu-vă cu sângiurile voastre, v'ați încuiat întru

înlunecoasă prăpastie a unei peșteri strâmte și înecându-vă de arderea focului, și de negura fumului, ce eșia cumplit, v'ați arătat purtători de chinuri, Cuvioșilor.

Lăudăm luptele, cu care vitejește mai pre sus de fire v'ați străduit, împrotivindu-vă asupra păcatului, ca niște ostași ai lui Hristos prea slăviților, că cu bună laudă ați biruit. Și acum stând înaintea celui prea Inalt împreună cu adunările sfinților, aduceți-vă aminte și de noi.

Slavă:

Ca niște fii adevărați și povățuitori împreună cu Sava părintele, fiind în ceruri plin de raza cea întreit strălucitoare, fericiților, rugați-vă pentru noi cei împreună ucenici și lăudători, ca să se dăruiască pace obștească Bisericii, și sufletelor noastre mântuire.

Și acum, a Născătoarei:

Cel ce te-ai născut din Fecioară, surpă sprânciana și semeția vrăjmașilor, și sfaturile celor rău credincioși, Ziditorule. Iară adunarea credincioșilor întărește-o neclătită, ca un Dumnezeu, înălțându-i cornul, și cu credința întărindu-o. Ca toți să te mărim pre tine.

Irmosul:

Spăimântatu-s'au de aceasta cerul, și marginile pământului s'au minunat. Că Dumnezeu „s'au arătat oamenilor trupește, „și pântecele tău s'au făcut mai „desfătat decât cerurile. Pentru „aceia pre tine Născătoare de „Dumnezeu, începătoriile cetelor îngerești și omenești te „mărim".

Și cealaltă slujbă a Utreniei dupre orânduiala postului și Otpustul.

INTRU ACEASTĂ LUNA

IN 21 DE ZILE

Pomenirea prea Cuviosului părintelui nostru Iacov episcopul și mărturisitorul.

La Doamne strigat-am... Stihirile Triodului Și ale Sfântului, glas 2.

Podobie: Când de pre lemn...

Din turburările lumii fugind prea fericite, ți-ai păzit gândul întru neturburare, nerătăcit și nesbuciumat, întru turburările și întru întreitele valuri ale vieții, și l-ai ținut întins, și spre înălțime cu dragoste privind, cătră Stăpânul cel de sus, făcătorul de bine al tuturor, vrednicule de fericire Iacove.

Afară din turburarea lumii petrecându-ți viața părinte, te-ai făcut slobod de patimi, fiind păzit cu Darul, și cu pustnicie întinsă, și cu fulgerile cele dumnezeești detunând oștile dracilor, dănțuești lângă împăratul tuturor și Domnul, bucu-

rându-te acum împreună cu îngerii, a cărora viață ai moștenit fericite.

Afară de lume și de trup, ai viețuit mai pre sus de toate ceste văzute, ca unul ce cugetai de slava cea nevăzută, și te minunai întru buna cuviință a cortului celui ceresc, și întru frumsețea cea nepricepută. De carea acum umplându-te, roagă-te lui Hristos, ca să mântuiască, pre cei ce cu credință te cinstesc pre tine, părinte Iacove.

Slavă, Și acum, a Născătoarei:

Tuturor scârbiților bucurie și celor năpăstuiți părtinitoare, și hrană săracilor, și mângâere streinilor, liman celor înviforați, cercetare bolnavilor, acoperemânt și sprijineală celor dosădiți, și orbilor toiag tu ești Preacurată, Maica Dumnezeului celui prea înalt, grăbește de mântuește pre robii tăi, rugămu-ne.

A Crucii, a Născătoarei:

Multe dureri suferind întru răstignirea Fiului și Dumnezeului tău Preacurată, suspinând lăcrămai și strigai: Vai mie dulcele meu fiu, cum pătimești fără dreptate? cum te spânzuri pre lemn cela ce dai tuturor viață? Pentru aceasta Preacurată Fecioară, cu credință ne rugăm ție: fă nouă pre acela milostiv.

LA UTRENIE.

CANONUL Sfântului

și ale Triodului dupre rânduiala lor.

CANONUL Sfântului.

Facerea lui Chir Ignatie.

Peasna 1, glas 2, Irmos:

Veniți noroadelor să cântăm „cântare lui Hristos Dum„nezeu, celui ce au despărțit „marea, și au trecut pre noro„dul, pre carele l-au slobozit „din robia eghiptenilor că s'au „proslăvit".

Luminarea Stăpânului tău priimind-o în suflet Iacove, înșelăciunea cea întunecoasă a lumii o ai părăsit, și slava cea mai pre sus de lume ai dobândit.

Tu crucea pre umere luând, celui răstignit ai urmat Cuvioase, și prea înțelepțește postnicind, ai micșorat patimile prin înfrânare, părinte.

Slavă...

Din tinerețele tale te-ai făcut vas încăpătoriu al darurilor Duhului, și cetățean moștenitor al Sionului celui de sus, fericite Iacove.

Și acum, a Născătoarei:

Tu singură Fecioară ai născut pre Dumnezeu, carele este întru toate neîncăput, făcându-se încăput întru tine pentru bunătatea, Pre carele roagă-l,

să se mântuiască, cei ce te laudă pre tine.

Peasna 3, Irmos:

Intăreşte-ne pre noi...

Viaţa ţe-au fost frumoasă, cuvântul tău dumnezeesc, îndulcit cu sarea dragostei, inima prea umilită. Pentru aceasta pre tine cu credinţă te fericim.

Inchinându-te dumnezeescului chip al lui Hristos, celui ce s'au arătat în trup pentru noi, ai suferit isgoniri, primejdii şi dureri, prea fericite părinte.

Slavă:

Ca o jertvă curată pre sineţi te-ai adus Domnului, prin omorârea păcatului şi jertve fără de sânge ai adus lui, ca un Ierarh dupre lege.

Şi acum, a Născătoarei:

Cădelniţă de aur cu adevărat, şi năstrapă a manei cei dumnezeeşti, scaun şi palat prea frumos al lui Dumnezeu, pre tine Fecioară te numim.

Irmosul:

Intăreşte-ne pre noi întru „tine Doamne, cela ce prin „lemn ai omorât păcatul şi frica „ta o sădeşte în inimile noa„stre, celor ce te lăudăm pre „tine".

Sedealna, glas 3.

Podobie: De frumseţea fecioriei tale...

De frumseţea învăţăturilor tale, şi de strălucirea înţelegerilor, şi de lumina cuvintelor părinte spăimântându-ne, luminat dupre datorie te cinstim pre tine Iacove prea lăudate, Ierarhe al Ziditorului tău, pentru aceasta cu cântări de laude îţi strigăm ţie: Mântueşte-ne pre noi cu rugăciunile tale.

Slavă, Şi acum, a Născătoarei:

Fieşte cine unde să mântueşte, acolo dupre dreptate şi aleargă, în carea altă scăpare este ca aceasta, pre cum tu Născătoare de Dumnezeu, carea acoperi sufletele noastre.

A Crucii, a Născătoarei:

Toiag de putere dobândind crucea Fiului tău, Născătoare de Dumnezeu, cu dânsa surpăm întărâtările vrăjmaşilor, noi cari cu dragoste pre tine neîncetat te mărim.

Peasna 4, Irmos:

Auzit-am Doamne auzul rân„duelii tale şi te-am prostă„vit pre tine unule iubitorule „de oameni".

Cu curgerile lacrămilor spălându-te pururea, te-ai arătat vas curat al Duhului, prea fericite.

Cu rugăciunile tale cele de toată noaptea, adormind desmierdările trupului, te-ai arătat făclie neadormită a nepătimirii.

Slavă:

Smerit şi blând şi milostiv, fără de răutate, şi întreg la minte ai fost cuvioase Ierarhe.

Şi acum, a Născătoarei:

Neispitită de nuntă Stăpână, carea negrăit ai zemislit pre Dumnezeu, isbăveşte pre toţi de scârbe, şi de ispite.

Peasna 5, Irmos:

Dătătorule de lumină, şi făcă„torul veacurilor Doamne, „întru lumina poruncilor tale „povăţueşte-ne pre noi, că a„fară de tine pre alt Dumnezeu „nu ştim".

Dorind de slava cea adevărată, arătat ai urât înălţimea cea dintre oameni, şi te-ai făcut luminătoriu strălucind cu strălucirea cugetării cei smerite, cuvioase părinte.

Intărindu-te pre sine-ţi, ai stătut la rugăciunile cele de toată noaptea, primind cu ochiul sufletului razele cele dumnezeeşti, părinte ierarhe de Dumnezeu cugetătorule Iacove.

Slavă:

Intru multă înfrânare, întru priveghiare prea întinsă, întru rugăciune şi întru pătimire rea ai căutat pre Dumnezeu, pre cel ce te-au mutat pre tine către lăcaşurile cele de sus, Cuvioase.

Şi acum, a Născătoarei:

Vindecă Preacurată ca o milostivă inima mea cea rănită de asuprelele vrăjmaşului, ceia ce negrăit ai născut pre cel rănit la trup pre cruce.

Peasna 6, Irmos:

Intru adâncul greşalelor...

Izvoarele lacrămilor tale Cuvioase marea patimilor celor cumplite au uscat, şi mângâierea cea de acolo au pricinuit sufletului tău celui cinstit Cuvioase Iacove.

Făcutu-te-ai nepomenitoriu de rele, blând, fără răutate, cuvios, dulce, smerit, înţelept, cumpătat şi plin de luminare, părinte prea slăvite.

Slavă:

Impreună cu a păstorilor celor dumnezeeşti, s'au proslăvit pomenirea ta părinte, ca a unui păstor bun, ca unul ce cuvios au păstorit turma, înţelepte păstorule Iacove.

Şi acum, a Născătoarei:

Cele ce toate cu voirea le-au lucrat, vrând au lăcuit în pântecele tău, cel neispitit de nuntă, înbogăţind ca un milostiv cu nestricăciune, pre cei căzuţi la stricăciune.

Irmosul:

Intru adâncul greşalelor „fiind încunjurat, chiem adân„cul milostivirii tale cel neur-

„mat, din stricăciune Dumne-
„zeule scoate-mă“.

CONDAC, glas 4.

Lumea lăsând, și prin înfrânare arătat supuind trupul, ai urmat lui Hristos, prea fericite Iacove, de unde ai dobândit ungerea cea sfântă a arhieriei, și acum te-ai mutat către cetele cele nematerialnice, rugându-te pentru noi toți, cei ce te lăudăm pre tine.

Intru această lună în 21 de zile. Pomenirea prea cuviosului părintelui nostru Iacov Episcopul Mărturisitorul.

Stih: Iacove al Domnului fiind jertvitoriu,
Cu călcâiul rușinezi pre bălaurul cel de călcâiu mușcătoriu.
In a două zeci și una supt pământ,
Au ascuns pre Iacov cel prea sfânt.

Acesta din mică vârstă petrecând în viața sihăstrească, s'au curățit pre sine cu postul, și cu cealaltă rea petrecere. Drept aceia s'au făcut Episcop, răbdând multe goane, căci fugia și urà pre hulitorii de icoane. De aceia răbdând într'acestea, și luptându-se cu foamea și cu setea, ș'au dat sufletul la Dumnezeu.

Intru această zi, pomenirea celui întru sfinți părintelui nostru Thoma patriarhul Constantinopolei.

Stih: Thoma viața ce mărginită au lăsat,
Și viața cea nemărginită pre cum să cade au aflat.

Acest dintru sfinți părintele nostru Thoma, pentru cea peste seamă bunătate ce avea, și desăvârșită înțelepciune și smerenie, au fost ales diacon bisericii cei mari, și sachelarie, de prea cuviosul părintele nostru, și marele întru minuni Ioan posnicul, pre vremea împărăției celui dea pururea pomenit și fericit Mavrichie. Apoi după moartea și acestui Ioan și a lui Chiriac ce după dânsul au arhierafteosit, s'au pus patriarh Constantinupolei, și ținînd scaunul patriarhiei trei ani, și două luni, și luptându-se foarte asupra eresurilor, și întărind pravoslavnicele dogme și păstorindu-și turma bine, și cu plăcerea lui Dumnezeu, cu pace au răposat.

Intru această zi, pomenirea sfinților mucenici Filimon și Domnin.

Stih: Tăiat fiind Filimon și pre Domnin al său prieten iubit:
A dori tăiarea capului l-au sfătuit.

Aceștia erà din mare slăvita cetatea Romei, iară în vremea goanei, ducându-se în Italia și acolo propoveduind cuvântul lui Dumnezeu, și pre mulți întorcându-i la credința lui Hristos, îi boteză. Pentru care fiind prinși de închinătorii de idoli, și înfățoșindu-se la stăpânitorul locului, și nici de măguliri plecându-se, nici de făgăduelile darurilor, ci numai pre Hristos chemând și Dumnezeu propoveduindu-l, au fost întinși pre pământ goli de patru, care fără milă i-au bătut, și i-au aruncat la închisoare; din carea scoși fiind li s'au tăiat capetele.

Intru această zi, pomenirea prea Cuviosului părintelui nostru Viril Episcopul Cataniei.

Stih: Viril murind au aflat îndoite Cununi,
Ca cel ce au biruit și patimile și pre demoni.

Acesta au fost ucenic sfântului apostol Petru, din Antiohia trăgându-și neamul. Și ducându-să în părțile apusului împreună cu el, s'au prohirisit Episcop Cataniei de acestaș Apostol. Deci bine și cu plăcere de Dumnezeu păstorindu-și turma sa, și feluri de minuni lucrând, pre mulți au întors la credința lui Hristos. Din carea una a pomeni de trebuință este: era în acel loc un isvor de apă foarte amară, a căruia amărăciune, prin rugăciunile către Dumnezeu, o au prefăcut întru dulceață. Carea aceasta văzându-o oare carii elini închinători de idoli, au crezut în Hristos, împreună cu alții mulți.

Intru acestea dar ajungând la adânci bătrânețe și adormind somnul cel cuvenit sfinților, s'au îngropat cu cinste întru acelaș ostrov, dând până astăzi vindecări celor ce cu credință să apropie de Moaștele lui.

Intru această zi, sfântul Serapion, din Sidon, cu pace s'au săvârșit.

Stih: Serapion pre toate în mâinele săracilor le-au dat,

In sfârşit şi duhul său Domnului l-au dat.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne miluește-ne şi ne mântueşte pre noi, Amin.

Peasna 7, Irmos:

Chipul cel de aur în câmpul „Deira cinstindu-să, cei trei „tineri au defăimat porunca „cea prea fără de Dumnezeu, „şi fiind aruncaţi în mijlocul fo- „cului, răcorindu-se au cântat: „bine eşti cuvântat Dumnezeul „părinţilor noştri".

Suferit-ai multe izgoniri, prin neslăvite ispite părinte Iacove, biruind pre luptătorii icoanelor, ca un râvnitoriu prea cu dreptate, luminând pe toţi, cei ce te vedea, şi strigând: bine eşti cuvântat Dumnezeul părinţilor noştri.

Cugetând înfricoşată venirea lui Hristos, toată viaţa cu umilinţă ţe-ai petrecut, până ce ai aflat desăvârşit curăţire greşalelor, şi mângăiare vecinică, şi luminare adevărată şi slavă negrăită, prea fericite.

Slavă.

Cu blândeţea sufletului arătându-te miel al Păstorului Hristos, şi de dânsul păstorindu-te, întru Duhul, te-ai arătat păstoriu oilor celor cuvântătoare părinte, cu dânsele pururea cântând: bine eşti cuvântat Dumnezeul părinţilor noştri.

Şi acum, a Născătoarei:

Marie cinstită pururea Fecioară curată binecuvântată, ceia ce eşti îndreptarea celor ce cad, isbăvirea păcătoşilor, mântueşte-mă pre mine nesăţiosul, mântueşte-mă, pre cel ce strig Fiului tău: bine eşti cuvântat Dumnezeul părinţilor noştri.

Peasna 8, Irmos:

Pre Dumnezeu cel ce s'au...

Cu vărsările luminii cei curate luminându-se mintea ta cea prea curată, înţelepţeşte au isgonit întunerecul dracilor şi negura patimilor Cuvioase, strigând: lăudaţi-l pre Hristos în veci.

Săgeţile cele înfocate ale vrăjmaşilor, cu ploile lacrămilor celor neîncetate le-ai stins, şi de dragostea lui Hristos aprinzându-te prea fericite, ai ars mărăcinii cei stufoşi ai desmierdărilor, înţelepte Iacove.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Pre turma aceasta pre carea o ai adunat prin învăţeturile tale înţelepte şi pre cei ce cu credinţă săvârşesc sfinţită şi cinstită şi plină de lumină dumnezeiască pomenirea ta, prin rugăciunile tale păzeşte-i de ispite şi de primejdii.

Şi acum, a Născătoarei:

Izvor viu fiind, ca ceia ce ai născut apa vieţii, sufletul mieu cel topit de învăpăiarea păcatului, înviază-l Născătoare

de Dumnezeu Fecioară, ca să te slăvesc întru toţi vecii.

Irmosul:

Să lăudăm bine să cuvântăm...

Pre Dumnezeu carele s'au „pogorît în cuptoriul cel cu foc „la coconii evreeşti, şi văpaia „întru răcoreală o au prefăcut, „ca pre Domnul lăudaţi-l lu„crurile, şi îl prea înălţaţi întru „toţi vecii“.

Peasna 9, Irmos:

Pre Dumnezeul cuvântul cel...

După trudele cele multe, după ostenelele cele nenumărate, şi după sudori şi scârbe adevărate, cătră limanul cel ceresc te-ai odihnit, adunând bogăţia bunătăţilor celor dumnezeeşti, prea sfinţite părinte, înfrumuseţarea cuvioşilor.

Ca pre o stea de ziuă, ca pre o casă a Duhului, ca pre un trandafir plin de bună mireasmă tăinuită, ca pre un pom cu ramuri înalte, ca pre un părtaş al slavei cei vecinice, ca pre un înţelept ierarh, te cinstim pre tine părinte Iacove.

Slavă:

Curgerile lacrămilor tale cu adevărat trimiţându-se din destul în pământul inimii, au crescut spicul cel copt, carele pururea hrăneşte sufletele, celor ce cu credinţă te cinstesc pre tine părinte, de Dumnezeu cugetătorule ierarhe Iacove.

Şi acum, a Născătoarei:

Iartă-mi Doamne, iartă-mi, când vei vrea să mă judeci pre mine, să nu mă osândeşti în foc, să nu mă mustri cu mânia ta, te roagă Fecioara, carea te-a purtat în pântece pre tine Hristoase, şi mulţimile îngerilor, şi slăvitul Iacov.

Irmosul:

Pre Dumnezeu Cuvântul „cel din Dumnezeu, carele cu „negrăită înţelepciune ai venit „să înoiască pre Adam cel că„zut rău prin mâncare întru stri„căciune, din sfânta Fecioară „negrăit întrupându-să pentru „noi credincioşii, cu un gând „întru laude îl mărim“.

SVETILNA glasului de 3 ori.

STIHOAVNA Triodului.

Si cealaltă slujbă a Utreniei dupre orânduiala postului şi Otpustul.

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

IN 22 DE ZILE.

Pomenirea sfântului sfinţitului mucenic Vasilie Preotul bisericii Anghirei.

La Doamne strigat-am... Stihirile Triodului şi ale sfântului, glas 4.

Podobie: Cela ce de sus eşti chiemat...

Cu podoabele preoţiei fiind înfrumuseţat, ca un înger ai slujit lui Dumnezeu, celui ce s'au arătat pentru noi cu materia trupului, jertfindu-i Vasilie cel cu nume

mare. Pentru aceasta ca o oae desăvârşit te-ai jertvit, şi curată jertvă te-ai făcut, şi te-ai adus acum, întru jertvelnicul cel de sus. Drept aceia cu glasuri de bucurie te fericim pre tine, şi strigăm ţie: Rugându-te nu înceta, să se mântuiască sufletele noastre.

Prin judecată nedreaptă luându-ţi-să pielea, ai suferit durerile, privind la răpausul cel fără durere, şi la darurile cele gătite, celor ce au pătimit, slăvite şi cu focul ca un fier ascuţându-te, te-ai făcut sabie din ceriu tăetoare, tăind toate cetele vrăjmaşului prea fericite. Pentru aceasta toată limba bine credincioşilor, pre tine te cinsteşte astăzi bucurându-se, şi te roagă pre tine, ca să faci pentru turma ta cătră Dumnezeu rugăciune.

Cu ranele cele dumnezeeşti fiind înfrumuseţat, din cetate în cetate legat alergai, legând pre tiranul şi îndreptând călătoriile paşilor tăi, şi întru cetatea Cesareii ajungând, întrânsa ai primit fericitul sfârşit, şi purtând cunună, te-ai suit cătră cetatea cea cerească. Şi stai acum înaintea Impăratului şi Dumnezeu. Pre carele roagă-l, să mântuiască şi să lumineze sufletele noastre.

Slavă, şi acum, a Născătoarei:

Pentru căci din lenevirea mea şi din trândăvire eu ticălosul, ticăloşeşte am căzut întru adâncurile greşalelor celor multe, şi sânt cuprins acum de nedomerire şi desnădăjduire. Fie mie ajutoriu şi curăţire şi mântuire Preacurată, dându-mi mie mângâiare prea milostivă, rogu-mă şi te cer şi cu credinţă căzind strig ţie: să nu mă arăt până la sfârşit bucurie pierzătorului.

A Crucii, a Născătoarei:

Nu mă plânge Maică, văzându-mă spânzurat pre lemn, pre mine Fiul şi Dumnezeul tău, cel ce am spânzurat pământul neţinut peste ape, şi toată făptura am zidit, pentrucă voiu învià, şi mă voiu proslăvi, şi cu tărie voiu sfărâmă împărăţia iadului, şi voiu pierde puterea lui, şi pre cei legaţi îi voiu izbăvi de tirănia lui ca un milostiv, şi îi voiu aduce la Tatăl mieu, ca un Iubitoriu de oameni.

STIHOAVNA Triodului şi celelalte

LA UTRENIE

CANONUL Sfântului,
şi al Triodului dupre orânduiala lor.

CANONUL Sfântului.

Al căruia acrostih la Greci este acesta:
Laud mucenice, ostenelele tale cele prea mari

Facerea lui Chir Iosif.

Peasna 1, glas. 6 Irmos:

Ca pre uscat umblând Israil, „cu urmele prin adânc, pre

„gonaciu Faraon văzându-l în-
„necat, au strigat: Lui Dum-
„nezeu cântare de biruință să-i
„cântăm".

Impărăteasă slava ta împărate al tuturor, iubindu-o slăvitul Vasilie, tare au pătimit pre pământ. Prin carele învredniceşte-ne şi pre noi împărăţiei cerurilor.

Viața cea vrednică de laudă, petrecerea cea curată, cărarea nevoințelor te-au arătat moştenitoriu al lui Dumnezeu slăvite, şi te-au făcut cetățean cerurilor.

Prin bună viețuire supuindu-te Domnului prea înțelepte, ai supus pre vrăjmaşul şi cu picioarele l-ai zdrobit, arătat făcând vitejie asupra lui mucenice Vasilie.

Slavă:

Intru vărsarea sângiurilor, ai înecat pre Faraon cel înțelegătoriu, cu toată tabăra, şi cu adevărat ai alergat către pământul, întru carele să veseleşte pururea mulțimea pătimilorilor, înțelepte Vasilie.

Şi acum, a Născătoarei:

Unul născut, carele este împreună cu Tatăl, vrând au lăcuit întru prea curat pântecele tău Preacurată, şi s'a făcut om, vrând să mântuiască pre oameni pentru bunătatea.

Peasna 3, Irmos:

Nu este sfânt...

Inălțatu-te-ai ca un miel pre lemn, de trei ori fericite, cu cuget curat suferind strujirile şi surpând mândriile vrăjmaşului, cu puterea dumnezeescului Duh.

Prin frumusețile ranelor te-ai arătat prea frumos la suflet şi la trup, mucenice. Cu cuget curat înălțând glasuri de mulțămită cătră puitorul luptelor tale.

Căutând mărirea cea prea mare, ai răbdat luptele cele mari, prin cuget vitejesc înțelepte, şi pre trufaşul cel mare pururea l-ai smerit.

Slavă:

Fiind păzitoriu poruncilor celor dumnezeeşti, ai fost încuiat în temniță, deschizând credincioşilor calea învățăturii, cea mergătoare întru lățimea cunoştinței de Dumnezeu gânditorule.

Şi acum, a Născătoarei:

Cunoscând de departe Isaia prin Duhul, zemislirea ta fecioară, luminat o au arătat strigând. Iată Fecioara în pântece pe Dumnezeu va zemisli.

Irmosul:

Nu este sfânt precum tu
„Doamne, Dumnezeul meu,
„carele ai înălțat cornul cre-

„dinciośilor tăi bunule, și ne-ai „întărit pre noi pre piatra măr- „turisirii tale“.

Sedealna, glas 4.

Podobie: Degrab ne întâmpină....

Mucenicul Vasilie, împărăția lui Dumnezeu dorindu-o, au suferit înfocarea muncilor, și moartea cea nedreaptă. Pentru aceasta s'au învrednicit nemuririi cei adevărate. Pre acesta dar adunându-ne cu credință să-l fericim, carele să roagă Domnului, să se miluiască sufletele noastre.

Slavă: Și acum, a Născătoarei:

Inoit-ai Preacurată prin dumnezeiască naşterea ta, ființa cea muritoare și stricată prin patimile pământenilor, și ai ridicat pre toți din moarte la viața nestricăciunei. Pentru aceasta dupre datorie toți te fericim Fecioară prea proslăvită, pre cum mai nainte ai zis.

A Crucii, a Născătoarei:

Fecioară Preacurată Maica lui Hristos Dumnezeu, sabie au trecut prin prea sfântul tău suflet, când ai văzut răstignit de bună voe pre Fiul și Dumnezeul tău. Pre carele roagă-l neîncetat bine cuvântată, să ne dăruiască nouă iertare de greșale.

Peasna 4, Irmos:

Hristos este puterea mea, „Dumnezeu și Domnul. „Cinstita Biserică cu dumne- „zeiască cuviință, cântă stri- „gând: din cuget curat întru „Domnul prăznuind“.

Daca au văzut cel rău credincios dumnezeiasca fața ta fulgerând cu raza Duhului, să îngrozia, și ca un slujitoriu al întunerecului, fără sâmțire să nebunia, mucenice Vasilie.

Cu înțelepciunea cea mai bună împodobindu-te, pre înțelepții elinilor i-ai veștejit, cu dumnezeiasca putere, și cu răbdare pătimind ai luat cununa biruinței Vasilie.

Cuvântul, cel ce s'au întins pre cruce, și prin patimă au dăruit credincioșilor nepătimire, te-au întărit pre tine, cel ce erai întins despre toate părțile, și te desnodai Vasilie.

Slavă:

Nu jertvesc dracilor, nu mă tem de moarte, nici de chipurile muncilor, dumnezeescul Vasilie au strigat. Un Dumnezeu mărturisesc, cunoscut în Treime.

Și acum, a Născătoarei:

Te laud pre tine Stăpână, cea mult lăudată, bine te cuvintez pre tine Fecioară, prin carea toți oamenii ne-am blagoslovit, și cu adevărat ne-am izbăvit de blestemul cel de demult.

Peasna 5, Irmos:

Cu dumnezeiasca strălucirea „ta bunule, sufletele celor „ce mânecă la tine cu dragoste, „mă rog luminează-le, ca să te „vază cuvinte a lui Dumnezeu, „pre tine adevăratul Dumnezeu, „pre cela ce chiemi din negura „greşalelor".

Impilându-te de greutatea fierului, ca unul ce ai ales a purta jugul cel prea uşor al Domnului, mucenice, ai înpilat pre vrăjmaşul cel trufaş, carele s'au înprotivit asupra Ziditoriului.

Cu legăturile cele de fier înconjurându-te mucenice, cu veselie ai alergat din locuri în locuri. Infrumusețându-te cu dânsele ca cu nişte sălbi. Pentru aceasta împreună cu Hristos împărăţeşti Vasilie.

Prin curgerile sângiurilor, cu adevărat roşindu-ţi ţie veştmânt înpărătesc, slăvite mucenice, şi cu coroana biruinţei fiind împodobit, înpreună cu Hristos, împărăţeşti Vasilie, bucurându-te.

Slavă:

Intărindu-te cu darul crucii, fiind gonit cumplit, ai săvârşit calea cea îndelungată şi cu anevoe cântând: Voiu merge cuvinte în cărarea mărturiilor tale, bucurându-mă şi veselindu-mă.

Şi acum, a Născătoarei:

Pre cea mai pre sus decât Heruvimii, pre cea mai înaltă de cât cerurile, pre cea mai cinstită de cât zidirea, pre zidul înţelepţilor mucenici, pre singură Născătoare de Dumnezeu, cu cântări să o cinstim.

Peasna 6, Irmos:

Marea vieţii văzându-o...

Prin muceniile tale te-ai înălţat, şi ai surpat pre vrăjmaşul mare mucenice slăvite, şi la sfârşitul chinurilor tale încununându-te cu coroană de biruinţă, te-ai mutat către Dumnezeu, vrednicule de minuni.

Asemănându-te celui ce ş'au întins palmele pre cruce, pentru tine înţelepte mucenice, înălţându-te pre lemn, cu răbdare ai suferit şuviţările, rănind înşelăciunea cu ranele tale.

Slavă:

Pentru Hristos legându-te Vasilie, ai legat pre neprietenii cei fără de trup; iară, slobozindu-te din trup desăvârşit ai răsipit măestriile lor, prin darul cel dumnezeiesc, prea slăvite.

Şi acum, a Născătoarei:

Pre tine te cântăm prea lăudată, pre carea te laudă oştile cetelor celor cereşti, şi pre tine te rog Preacurată, patimile sufletului meu vindecă-le şi din focul cel vecinic mă slobozeşte.

Irmosul:

Marea vieţii văzându-o înăl-„ţându-să de viforul ispitelor, „la limanul tău cel lin alergând, „strig către tine: Scoate din „stricăciune viaţa mea mult mi-„lostive".

CONDAC, glas 8.

Podobie: Apărătoarei Doamne...

Săvârşind petrecerea dupre lege, ai păzit credinţa, sfinţite mucenice Vasilie. Pentru aceasta te-ai învrednicit cununilor muceniei şi stâlp neclătit te-ai arătat Bisericii, mărturisind pre Fiul cel fără de început cu Tatăl şi cu Duhul, pre Treimea cea nedespărţită, pre carea roagă-o, să ne izbăvim de nevoi, cei ce te cinstim pre tine, ca să strigăm ţie: Bucură-te Vasilie de Dumnezeu înţeleptite.

Intru această lună, în 22 de zile. Pomenirea sfântului sfinţitului mucenic Vasilie Preotul bisericii Archirenilor.

Stih: Proorocul au zis pre tot trupul a fi întru durere,
Iară mucenicul fiind tăiat n'au zis că-l doare.
Intru a douăzeci şi doua zi, a lui Martie,
Au fost pătruns cu frigări Vasilie.

Acesta au fost în vremea împărăţiei lui Iulian Paravatul, şi a lui Satornin ighemonul Anghirei. Deci fiind pârât, l-au adus înaintea ighemonului, şi făcându-i-se întrebare, l-au spânzurat de un lemn, şi l-au strujit pre coaste, şi l-au aruncat în temniţă. Apoi scoţându-l din temniţă l-au strujit la mult ceas cu multă tărie, şi legându-l cu lanţurile, l-au băgat iarăşi în temniţă. Deci după câteva zile trecând lepădatul de lege Iulian prin cetatea Anghirei, au adus pre sfântul înaintea sa, şi făcându-i întrebare, l-au dat pre seama lui Favlentie Comitul, ca să-i scoată curele de pre trup, care i-au şi făcut îndată. Şi scoţându-i multe curele, şi aruncându-i cele din napoi preste umerele cele dinainte înapoi, de-i spânzura pre umere. Iară sfântul fiind întărit cu inima, au rupt una dintr'acelea, şi au asvârlit în obrazul lui Iulian. De aceia au poruncit acela, ca să-l ardă cu ţepuşi de fier înfocate, şi i-au găurit pântecele şi spatele, şi toate închieturile, şi într'acelea ş'au dat sufletul în mâna lui Dumnezeu.

Intru această zi, sfintele mucenice, Calinica şi Vasilica, prin sabie s'au săvârşit.

Stih: Pre Calinica împreună cu Vasilisa tăind.
Bunele biruitoare s'au arătat şi a cerului împărătesc fiind.

Întru această zi, pomenirea sfintei Drosidei, fiicei împăratului Traian şi a celor împreună cu dânsa cinci Canonice.

Stih: Drosida s'au mutat după răcorirea ungerii Mirului,
Ca din Liban îndreptată către împărăţia cerului

Când împărăţia Traian, nu numai pre toată ziua omora pre creştinii cei ce mărturisia pre Hristos, ci şi cinstitele lor moaşte, le arunca în locuri necinstite şi necurate. Deci atuncia era cinci femei canonice adecă călugăriţe, care să năvoia întru o sihăstrie păzind poruncile lui Dumnezeu, care pre lângă alte bunătăţi, avea şi acest lucru neapărat. Adecă a lua moaştele sfinţilor mucenici, şi a le unge cu miruri şi a le înfăşura cu giulgiu, şi aşa a le îngropa în sihăstria lor. Despre care înştiinţându-să Drosida fiica împăratului Traian, s'au dus la pomenitele călugăriţe având cu sineşi haine scumpe. (Căci cuvicularie, sau păzitoriu împărăteşti era cuprinşi de adânc somn, şi nu o au simţit când au eşit din palat). Şi dar să rugă ea călugăriţilor, ca să se ducă împreună, să iae moaştele vre unui mucenic. Iară Adrian logodnicul Drosidei, şi sfetnic fiind împăratului, îi zise: singur stăpânitorule, stăpâne, porunceşte să se pue ostaşi păzitori la trupurile creştinilor celor omoriţi cu rea moarte, ca să aflăm cari sunt aceia ce fură trupurile lor. Iară împăratul au poruncit să se facă aceasta. Deci priveghind ostaşii, au prins pre cele cinci călugăriţe împreună cu Drosida fiica împăratului, şi dimineaţa le-au înfăţaşat pre ele la împăratul. Iară împăratul văzind pre fiică-sa, s'au înspăimântat. Pentru carea au poruncit să fie pusă la bună pază, poate să va pocăi. Iară

pentru cele cinci călugăriţe au poruncit să se facă un vas mare de aramă, şi întru acela să se pue călugăriţile şi împreună cu ele să se pue şi aramă în destulă, ca topindu-se arama, să se amestece cu trupurile călugăriţelor şi să se facă o migmă. Şi cu acea aramă, să se facă fundurile vaselor de aramă, a băii obşteşti, făcută fiind de curând de el, şi carea era să se aprinză la sărbarea numită a apoloniilor, şi să se înoiască spre plăcerea închinătorilor de idoli celor de un cuget cu împăratul.

Aceasta făcându-să şi mistuindu-se călugăriţele, s'au alcătuit vasele acelea de aramă a băei. Şi dar aprinzând ostaşii baia, propoveduia pretutindenea zicând: Câţi sânteţi prieteni milostivilor dumnezei, veniţi la înoirile obşteşte-i băi. Şi indată alerga toţi, din cari cel ce au venit întâiu, îndată ce s'au apropiat de uşa cea întâiu a băii, au căzut jos şi ş'au dat sufletul. Asemenea au pătimit şi câţi alţii în urma aceluia s'au apropiat, căci nici unul n'au putut să intre în lăuntru. Despre cari înştiinţându-să împăratul au chiemat pre slujitorii dumnezeilor lui, şi le-au zis: spuneţi-mi nu cumva s'au făcut vre o vrajă de creştini şi pentru aceasta nu poate să intre nimene în bae? iară ei au răspuns: Nu împărate. Ci vasele acele de aramă, ce s'au făcut din moaştele călugăriţelor, acestea au făcut minunea aceasta. Deci porunceşte să se facă alte vase, şi aşa va conteni omorul ce să face. Deci aceasta făcându-să, au zis Adrian logodnicul Drosidei cătră împăratul, porunceşte o împărate să se topească de a doua oară fundurile vaselor celor dinainte, şi din acestea să se facă idoli goli în chipul călugăriţilor acelora, spre defăimarea şi necinstea lor. Cari idoli să se aşeze, la obşteasca baia împărăţiei tale. Şi îndată au poruncit împăratul de s'au făcut. Şi după ce s'au aşezat idolii, au văzut împăratul în vis cinci mieluşele curate ce păşteau întru o grădină, şi un păstoriu înfricoşat, păstorindu-le pre ele, şi zicând împăratului: Prea nelegiuitule şi prea păgânule împărate, pre cele ce tu ai socotit că le pui goale în bae întru necinstea Bunului şi Induratului păstorului Hristos, răpindu-le dela tine, le-au aşezat întru acest loc frumos al raiului unde va să vie şi Drosida, neîntinata mieluşà a lui Dumnezeu, şi fiica ta.

Deci deşteptându-se împăratul, s'au umplut de mânie spurcatul, că şi după moarte sfintele femei, au ruşinat sfaturile lui. Şi au poruncit să se aprinză două cuptoare de foc despre o parte şi despre cealaltă parte a cetăţii, şi să li să dea foc pre toată ziua. Au pus încă şi scrisoare deasupra lor, carea ţinea loc de poruncă împărătească, şi cuprinderea erà aşa: „Bărbaţi galilieni, „cari vă închinaţi celui răstignit, isbăvin- „du-vă pre voi adecă de mai multe, munci, „iară pre noi de ostenele şi fieşte carele „din voi, fără de oprire, arunce-să pre „sine în ori care cuptoriu îi va plăcea". Deci acest feliu de poruncă sunându-se, auzind roaba lui Dumnezeu Drosida, că fieşte carele din creştini, pentru dragostea şi credinţa lui Hristos să aruncă pre sine în cuptorul cel de foc, râdicând ochii la cer zicea: Stăpâne Doamne Iisuse Hristoase Fiule a lui Dumnezeu, de este voia ta ca să mă mântuesc, şi să scap de nebunească credinţa tatălui mieu Traian, tu-mi ajută, ca să mă isbăvesc din cămara cea de nuntă a rău credinciosului Adrian şi să mă sui la ceriu, unde sânt cele cinci călugăriţe ce m'au povăţuit la frica ta. Şi adoarme cu somn adânc pre cei ce mă păzesc, ca să pot scăpà fără să mă simtă. Acestea zicându-le, şi lepădând hainele cele împărăteşti, au eşit încetişor, nimenea prinzându-i vestea. Deci în vremea ce mergea să se arunce pre sine întru unul din cuptoare, cugeta întru sine zicând: Cum mă voiu duce la Dumnezeu, neavând îmbrăcăminte de nuntă? neluând sfântul botez, şi pentru aceasta fiind necurată? Ci Impărate al împăraţilor Doamne Iisuse Hristoase, iată am lăsat împărăţia mea pentru dragostea ta, ca să mă aşez portar împărăţiei tale. Deci tu cu carele te-ai botezat pentru noi, botează-mă pre mine cu Duhul Sfânt. Şi după ce au zis acestea, scoţând mirul ce-l avea supt haina sa, şi ungându-se pre sine, şi aruncându-se într'un lac, ce era din strânsurile de ploaie, s'au botezat zicând: Botează-se roaba lui Dumnezeu Drosida, în numele Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh, şi păzindu-să pre sine şapte zile, s'au împărtăşit de hrană îngerească. Iară oare cari iubitori de Hristos creştini aflându-o pre ea, şi îngăduind, au aflat dela ea, povestind într'acest chip cele pentru sine. Şi în a opta zi, făcând ru-

găciune, ca să o lumineze Dumnezeu ce să facă, s'au mutat către Domnul.

Intru această zi, pomenirea sfântului Cuvios mucenic Evtimie, carele s'au nevoit în Constantinopol, la anul o mie opt sute patrusprezece prin sabie s'au săvârşit.

Stih: Stâlpări, şi crucea prea fericite ţiind, Evtimie vesel eşti către sabie mergând.

Cu ale lor sfinte rugăciuni...

Peasna 7, Irmos:

Dătător de rouă cuptorul l-au „făcut îngerul, cuvioşilor ti-„neri. Iară pre haldei arzându-i „porunca lui Dumnezeu, pre „muncitorul l-au plecat a strigà: „bine eşti cuvântat Dumnezeul „părinţilor noştri".

Strălucindu-te cu luminarea darului celui dumnezeesc, ai trecut întunerecul chinurilor, făcându-te părtaşi zilei cei neînserate, înţelepte şi strigând: bine eşti cuvântat Dumnezeul părinţilor noştri.

Inima ta fiind întemeiată pre piatra dumnezeeştei cunoştinţe, nu s'au clătit de vânturile ispitelor cugetătorule de Dumnezeu, pătimitorule, Izbăvitorului tuturor strigând: bine eşti cuvântat Dumnezeul părinţilor noştri.

Nebunindu-se muncitorul, au poruncit să te tae sfăşii slăvite, şi văzându-te că suferi, ca un fără de trup, nu au priceput nici cum a strigà: bine eşti cuvântat Dumnezeul părinţilor noştri.

Slavă:

In cuptorul muncilor arzându-te, ai strălucit ca aurul, şi făcându-te pecetluire dumnezeieştilor patimi, înţelepte Vasilie, strigai: bine eşti cuvântat Dumnezeul părinţilor noştri.

Şi acum, a Născătoarei:

Cunoscând după naştere fecioria nestricată, fecioară rămâind mai pre sus de minte, celui născut din tine Mântuitorului şi Dumnezeu strigai: bine eşti cuvântat Dumnezeul părinţilor noştri.

Peasna 8, Irmos:

Din văpaie cuvioşilor...

Cu totul către Dumnezeu întinzându-te, durerile trupului ca un vis le-ai socotit. Pentru aceasta cu bucurie te-ai mutat către viaţa fericită şi fără durere, purtătorule de chinuri mucenice Vasilie.

Cu dragostea Atotţiitorului întărindu-te, ispitele trupului prea tare le-ai suferit şi pre vrăjmaşul cel puternic întru răutate l'ai înecat, în curgerile sângiurilor tale, Vasilie de trei ori fericite.

Vasilie, cel ce este înpărăteasă podoaba Bisericii lui Hristos, şi închipuirea patimilor Mântuitorului, mucenicul cel prea viteaz, şi întărirea credincioşilor cu cântări să se laude.

Bine cuvântăm pre Tatăl....

Invrednicitu-te-ai după sfârşit a aflà slava cea mai pre sus

de lume și lumina cea neînserată, împărăția cerurilor, cunună neveştejită, viață fără întristare, și bucurie negrăită, mucenice Vasilie.

Și acum, a Născătoarei:

Neamul omenesc s'au învrednicit mântuirii prin tine Născătoare de Dumnezeu ceia ce ești cu daru dăruită. Căci singură ai născut nouă pre Mântuitorul, pre carele îl prea înălțăm întru toți vecii.

Irmosul:

Să lăudăm bine să...

Din văpae cuvioșilor rouă „ai izvorât și jertva dreptului „cu apă o ai ars. Că toate le „faci Hristoase cu singură voi„rea. Pre tine te prea înălțăm „întru toți vecii".

Peasna 9, Irmos:

Pre Dumnezeu a-l vedeà......

Slobozindu-te din trup prea fericite, te-ai învrednicit a vedeà strălucirile cele veselitoare ale sfinților, și te-ai împreunat cu oștile îngerilor, împreună cu dânșii pururea cântând: Sfânt, Sfânt, Sfânt ești Treime, făcătoarea tuturor, și atotputernică.

Ca o lumină, ca un soare mare, arătându-te în cerul Bisericii lui Hristos, prea fericite. Cu luminările cele slobozitoare de raze ale chinurilor, și cu dumnezeești strălucirile minunilor, luminezi sufletele celor ce te laudă pre tine.

Infrumusețatu-te-ai pre sineți cu frumusețile chinurilor, cu toată slăvirea dela Dumnezeu, purtătorule de chinuri, și acum stai înaintea lui Hristos celui frumos, fiind înpodobit cu cununa dreptății. Pentru aceasta credincioșii bucurându-ne, pre tine te cinstim.

Slavă:

Sfințitu-s'au pământul prin dumnezeiască îngroparea dumnezeescului și sfințitului trupului tău, Vasilie. Duhurile drepților au săltat, având în mijlocul lor duhul tău fericite. Cu cari toți împreună pomenește-ne pre noi, cari pre tine te pomenim.

Și acum, a Născătoarei:

Infricoșat este chipul nașterii tale Fecioară, căci cel ce s'au născut din tine, au fost Dumnezeu întrupat. Pre carele roagă-l Maică cinstită, și neispitită de nuntă, ca să isbăvească de munca cea înfricoșată pre toți, cei ce cu neîndoită credință te cinstesc pre tine.

Irmosul:

Pre Dumnezeu a-l vedea nu „este cu putință oamenilor, spre „carele nu cutează a căuta ce„tele îngerești. Iară prin tine „Preacurată, s'au arătat oame„nilor Cuvântul întrupat, pre

„carele mărindu-l cu oştile ce-„reşti pre tine te fericim".

Şi cealaltă slujbă după rânduiala postului şi Otpustul.

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

IN 23 DE ZILE

Sfântul prea Cuviosul părintele nostru Nicon şi o sută nouă zeci şi nouă de ucenici ai lui cei ce s'au muncit cu dânsul.

La Doamne strigat-am... Stihirile Triodului şi ale sfinţilor, glas 4.

Podobie: Ca pre un viteaz...

Desmierdăciunile trupului şi trupul cel anevoie înfrânat, prin daru l-ai supus la zăbala înfrânării fericite, cu puterea Duhului, ca un prea ales biruind toată arma vrăjmaşului. Pentru aceasta te-ai făcut povăţuitor călugărilor, celor ce urmează totdeauna înţeleptei şi dumnezeeştei propoveduirii tale Nicone.

Strălucind ca soarele dela răsărit prea fericite, toată lumea o ai luminat, cu strălucirile minunilor, adunând ceată de ucenici, luminoşi ca stelele. Cu cari împreună ai pătimit prea cu răbdare, tăindu-vă prin sabie, şi duhurile voastre punindu-le în mâinile stăpânului, împăratului tuturor.

Nici foamea, nici primejdia, nici goliciunea, nici bătăile, nici moartea cea prea sălnică, cu adevărat nu v'au despărţit pre voi de dragostea lui Hristos, vrednicilor de minune. Ci ca nişte mieluşei spre junghiere, urmând Păstorului, aţi ajuns dela apus întru neînserata odihnă a Impărăţiei Cerurilor, cununi purtând, purtătorilor de chinuri.

Slavă: Şi acum, a Născătoarei:

Tămăduirea şi leacul cel prea ales şi mântuitoriu al pocăinţei, tu mie să-mi dărueşti, ceia ce ai născut pre Dumnezeu, Mântuitorul meu, şi curgerile lacrămilor, şi cugetarea ceasului celui groaznic şi înfricoşat, şi neamăgirea Judecătorului, ca prin rugăciunile tale să scap de cutremurul muncilor şi să dobândesc darul cel dumnezeiesc.

A Crucii a Născătoarei:

Mieluşaua ceia ce te-au născut pre tine Mieluşelul şi Păstorul, dacă te-au văzut răstignit pre lemn, ca o Maică tânguindu-să grăia către tine: Prea iubite fiule, cum te-ai spânzurat pre lemnul crucii îndelung răbdătorule? cum ţi s'au pironit Cuvinte, mâinile şi picioarele tale, de cei fără-de-lege? Şi sângele tău ţi-ai vărsat Stăpâne?

LA UTRENIE.

CANONUL sfinţilor.
şi al Triodului dupre orânduiala lor.

CANONUL sfinţilor.

Al cărui Acrostih la Greci este acesta.

Cu cântări te laud pre tine, cel ce porţi numele biruinţei fericite.

Facerea lui Iosif:

Peasna 1, glas 4, Irmos:

Adâncul mării roşii cu urme „neudate, pedestru trecându-l Israil cel de demult, cu „mâinile lui Moisì în chipul „crucii, puterea lui Amalic în „pustie au biruit".

Prin luptele cele pustniceşti biruind pre cel cu măestrie rea, te-ai încoronat cu frumseţile cele muceniceşti, şi acum stai înaintea lui Dumnezeu, rugându-te pentru noi, cari te cinstim pre tine Cuvioase Nicone.

Inputernicindu-te cu puterea, celui ce au întărit neputinţele noastre, mai întâi au făcut vitejii în răsboae, fericite. Şi făcându-te biruitor ai alergat la Botezul lui Hristos.

Slavă:

Ceata ucenicilor tăi înţelepte, strălucindu-se mai întâi cu sihăstriile, s'au înpodobit şi cu mucenicia, şi prin îndoite lupte ş'au împletit şi îndoite cununi.

Şi acum, a Născătoarei:

Uşa pogorârii tale cei cătră noi Doamne, mai pre sus de fire te-au născut Dumnezeu şi om, în două firi, carele te numeşti în taină Răsărit şi Soare şi Lumină.

Peasna 3, Irmos:

Veseleşte-să de tine...

Oastea cea dumnezeiască, încingându-o cu ostăşire duhovnicească, o ai întrarmat cătră luptele pătimirii, mucenice al lui Hristos Nicone.

Pustniceşte mai întâi răstignindu-ţi trupul, te-ai nevoit a biruì cetele dracilor, prin bătăile cele muceniceşti, prea slăvite Nicone.

Slavă...

Dela răsărit ca o stea, pornindu-te la apusuri ai ajuns, unde murind ai apus, şi cătră Hristos ai răsărit Nicone.

Şi acum, a Născătoarei:

Ceata mucenicilor au închipuit junghierea ta Stăpâne, cunoscându-te pre tine odrăslit, din porunca cea neispitită de nuntă.

Irmosul:

Veseleşte-să de tine Biserica ta Hristoase strigând: Tu „eşti puterea mea Doamne, şi „scăparea şi întărirea".

Sedealna, glas 3.

Podobie: Pentru mărturisirea...

Prin dumnezeeşti graiurile maicii tale, au strălucit lumină în inima ta, şi cu botezul luminându-te, te-ai numărat în cetele călugărilor, şi te-ai făcut povăţuitoriu şi luminătoriu celor ce urmă ţie Cuvioase. Cu cari

împreună roagă-te lui Hristos, ca să ne dăruiască nouă mare milă.

Slavă, Şi acum, a Născătoarei:

Dumnezeesc cort te-ai făcut Cuvântului, singură Fecioară Maică Preacurată, cu curăţia covârşind pre îngeri. Şi pre mine, cel ce mai mult de cât toţi m'am făcut întinat prin păcatele trupului, cu dumnezeeşti apele solirii tale curăţeşte-mă, cinstită, dându-mi mare milă.

A Crucii, a Născătoarei:

Mieluşaua cea Preacurată, Fecioara Maica Cuvântului, cea nestricată, văzind pre cruce spânzurat, pre cel ce au răsărit dintr'însa fără durere, ca o maică plângând au strigat: Vai mie fiul meu, cum pătimeşti! Vrând să izbăveşti pre om, din necinstea patimilor.

Peasna 4, Irmos:

Rădicat pre cruce văzindu-te „Biserica pre tine Soarele „dreptăţii, au stătut întru a sa „rânduială, precum să cuvine „strigând: Slavă puterii tale „Doamne".

Intru dumnezeeştile vărsările luminei îndulcindu-te, râurile muncilor neînrăit le-ai trecut, Nicone, vrednicule de minune. Şi dupre vrednicie ai priimit Cununa biruinţei, Mucenice.

Cu prea luminoase vitejie strălucind, ca un sihastru te-ai luptat, omorând mai întâi patimile trupului, biruind a doua oară şi cu mucenia cetele dracilor.

Slavă...

Cu arma bunei credinţe v'aţi oştit asupra vrăjmaşului, de Dumnezeu înţelepţiţilor, şi prin moarte bună slavă aţi câştigat şi bucurându-vă strigaţi: slavă puterii tale Doamne.

Şi acum, a Născătoarei:

Ca pre una, ce eşti mai înaltă de cât toată zidirea, Ziditorul te-au iubit pre tine Fecioară Maică Preacurată, arătându-te pre tine Maică a sa. Pre carea adunările pătimitorilor te roagă cu prea bună cuviinţă.

Peasna 5, Irmos:

Tu Doamne lumina mea în lu„me ai venit, lumina cea sfân„tă, carea întorci dintru întunere„cul necunoştinţei, pre cei ce te „laudă pre tine cu credinţă".

Bine plecându-te dumnezeeştilor sfătuiri ale maicii tale, în războae ai avut puterea crucii Nicone, cele mai bune în taină învăţându-te.

Cu lumina bunătăţilor fiind luminată viaţa ta, de Dumnezeu cugetătorule, ai avut mucenia ca pre o podoabă prea înfrumseţată, prea cinstite Nicone.

Slavă:

Legilor celor de Dumnezeu începătoare, bine supuindu-se mucenicii, au biruit, şi pre cei fără-de-lege cu dumnezeiască întrarmare, viteješte i-au surpat.

Şi acum, a Născătoarei:

Lumina cea fără de ani, raza părintelui o ai născut nouă Preacurată, făcându-se supt ani, din bogăţia bunătăţii.

Peasna 6, Irmos:

Jertfi-voiu ţie cu glas...

Aducând ceată de mucenici ca nişte stele, ca un soare cu multă lumină ai alergat dela răsărit, şi cu razele voastre aţi luminat apusul, de Dumnezeu cugetătorule Nicone.

Cu picăturile sângiurilor tale, mucenice, ai înecat mările mulţimei Dumnezeilor şi întru adâncul luptelor, ai sugrumat pre cumplitul şi prea vicleanul aflătorul răutăţii.

Slavă:

Ca nişte crini în livada bunătăţilor aţi înflorit, şi ca nişte trandafiri cu bună mireasmă, miresmiţi inimile noastre cu frumuseţile muceniei, purtătorilor de chinuri, de Dumnezeu însuflaţilor.

Şi acum, a Născătoarei:

Biserică şi palat însufleţit al lui Dumnezeu, cunoscându-te pre tine ceata purtătorilor de chinuri, te roagă Stăpână, carea singură ai rădicat necinstea muerilor.

Irmosul:

Jertfi-voiu ţie cu glas de „laudă Doamne, Biserica strigă „către tine, de sângele dracilor curăţindu-să cu sângele „cel curs prin milostivire din „coasta ta".

CONDAC, glas 4.

Podobie: Cel ce te-ai înălţat...

Cu cuviinţă vieţuind mai întâi Nicone, ai adunat ceată de cei supuşi lui Dumnezeu, şi cu bună credinţă pururea următoare ţie, cu razele patimilor ca un soare purtătoriu de lumină dela răsărit până la apus strălucind, ai înpuţinat înşelăciunea cu părăul sângiurilor tale.

Intru această lună în 23 de zile pomenirea sfântului mucenic Nicon, şi cu ucenicii săi, o sută nouăzeci şi nouă.

Stih: Nicone cunună de biruinţă îţi găteşte ţie
Dătătorule de cununi, pentru aceasta fii murind de sabie.
In a doua zeci şi trei Nicon ş'au dat prin sabie sfârşitul cel lăudat.

La ucenicii săi.

Unul trebue ca patru cinci zecimi să fie,
Tăindu-se cei împreună mucenici prin sabie.

Acest sfânt Nicon, au fost în vremile stăpânirii ighemonului Chintilian, trăgându-se cu neamul din părţile Neapolitanilor, frumos la chip, şi la faţă luminat şi înfricoşat în răsboae. Din tată elin, şi maică creştină. De aceea întâmplându-se răsboiu mare, şi înconjurare de oaste tare, aducându-şi fericitul aminte de învăţăturile maicii sale, şi suspinând dintru adâncul

inimii, şi zicând: Doamne Iisuse Hristoase ajută-mi şi întărindu-să pre sine cu cinstitul semn al crucii, au intrat în mijlocul vrăjmaşilor şi n'au încetat lovind pre unii cu sabia, pre alţii cu suliţa, până când, i-au biruit pre toţi şi i-au înfrânt, de care lucru toţi s'au mirat, şi de vreme ce s'au întâmplat cele ale răsboiului dupre voia lor, s'au întors şi el cu ceia lalţi la casa sa. Şi spuindu-şi gândul cătră maica sa, cum că voeşte a să boteză, au călătorit spre părţile Constantinopolei, şi sosind la ostrovul, ce să chiamă Hion, s'au apropiat de un munte, şi stând acolo şapte zile, nevoindu-se în post şi în priveghere şi în rugăciune. I-au vestit un dumnezeesc înger, ca să se pogoare la mare cu toiagul carele i-l didese acel ce i s'au arătat, şi sosind la mare, au aflat o corabie şi au intrat într'ânsa, şi în două zile au sosit la muntele Ganului. Şi dupre întâmplare i-au eşit înainte un episcop în chip de monah; şi luându-l de mână l-au dus la o peşteră, unde lăcuia el, şi învăţându-l l-au botezat în numele Sfintei Treimi, împărtăşindu-l şi cu sfintele Taine. Şi după trei ani l-au hirotonit preot, apoi şi episcop. Şi luând asupra sa a fi îndreptătoriu şi mai mare peste toţi monahii, câţi se adunase acolo, cari erà o sută nouăzeci şi nouă, s'au dus cu toţii la Mitilin, şi de acolo au trecut în Italia, şi văzând pre maica, pre carea murind o au şi grijit şi o au îngropat. Apoi de acolo s'au dus la Sicilia, şi au lăcuit in muntele ce să zice a Taromeniei, împreună şi cu ceilalţi o sută nouăzeci şi nouă. Deci aflând ighemonul cele pentru sfântul, îndată au trimis de l'au adus înaintea lui împreună şi pre toţi cei o sută nouă zeci şi nouă. Şi făcându-le întrebare, i-au pus jos la pământ şi i-au sfărâmat rău cu rane, şi însfârşit le-au tăiat capetele. Iară pre sfântul Nicon l-au întins de patru părţi a trupului, şi l-au ars pre de desupt cu făclii, şi l-au legat de dobitoace sălbatice, de l-au târât pre pământ, şi l-au dat de o râpă, şi l-au bătut cu pietri preste gură, şi i-au tăiat limba. Şi pre urmă i-au tăiat capul, şi aşa i s'au plinit mucenia.

Intru această zi, prea cuviosul părintele nostru Gheorghie cel nou ivit, şi făcătorul de minuni din Dinpiu.

Stih: Din vecini Gheorghie şi aicea fiind:
Şi acolo, socotesc că cu tainica lui Hristos fecioară eşti petrecând.

Acesta lăsându-şi femeia şi copiii, şi rudele, au ales calea cea strâmtă. Şi intrând supt jugul Domnului cel uşor, înconjura cetăţi şi sate şi însuşi pustiul, lipsit fiind, necăjit, de rău supărat.

Deci descoperindu-să lui dela Dumnezeu sfârşitul, s'au dus la Constantinopol, şi mergând la prea cinstita biserică, a sfântului Ioan cuvântătorului de Dumnezeu, la locul numit Dinpiu, s'au odihnit în Domnul, după ce au zăbovit acolo multe zile. Şi după ce s'au adunat faţă cei ce erà să-l îngroape, şi au văzut lanţul cu care erà înfăşurat trupul lui, că erà foarte greu, şi tot trupul lui era tipărit în el, deci strigà: Doamne milueşte.

Pentru care au fost şi îngropat în tinda pomenitei Biserici, în mormântul de marmură ce i s'au făcut, răvărsând vindecări de multe minuni celor ce cu credinţă să apropie de el, din carii unii din cei ce au câştigat ajutorul lui încă şi acum tuturor mărturisesc facerile de minuni ce s'au făcut la ei.

Intru această zi, sfântul Dometie, de sabie s'au săvârşit.

Stih: Acest ce să uită în lăuntru cumplit purtătoriu de sabie:
Grăbeşte ca că pogoare prin sabie capul lui Dometie.

Intru această zi, sfântul noul Cuvios mucenic Luca, carele au mărturisit în Mitelina la anul o mie opt sute doi, prin spânzurare s'au săvârşit.

Stih: Luca cel cuvios prin sabie să află murind:
Şi cu ceata mucenicilor împreună este prăznuind.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne miluește-ne şi ne mântueşte pre noi, Amin.

Peasna 7, Irmos:

In cuptorul persesc tinerii lui Avraam, cu pofta bunei cre„dinţe, mai vârtos de cât văpaia „focului fiind aprinşi au strigat: „bine eşti cuvântat în Biserica „slavei tale Doamne“.

Mai mult de cât aurul fiind ispitit cu bătăile, de Dumnezeu cugetătorule, turn al bunătăților te-ai arătat, gonind năpădirile dracilor, și strigând: bine ești cuvântat Dumnezeul meu și Domnul.

După sfârșit fiind aruncat trupul tău întru ascuns mucenice, slobozind străluciri dumnezeești ale tămăduirilor, gonește vătămarea demonului, care arătat te-au făcut, silindu-se de dumnezeescul Duh.

Cu totul îndulcindu-te întru privirile cele dumnezeești, ți-ai dat trupul bătăilor prin răbdare prea fericite, căci ai dorit a sta în ceruri înaintea Atotțiitorului, purtătorule de cunună slăvite.

Slavă:

Fiind păstor al oilor celor cuvântătoare, nevătămat ai păzit staulul părinte înțelepte, de lupii cei înțelegători, și împreună cu dânsele te-ai sălășluit în lăcașul cel ceresc, ca să stați înaintea Stăpânului tuturor.

Și acum, a Născătoarei:

Cuvântul Tatălui, nestricând nici cum fecioria ta, s'au sălășluit întru tine, și au tras ceata mucenicilor cea pururea pomenită, carea te propoveduește pre tine, Născătoare de Dumnezeu Preacurată.

Peasna 8, Irmos:

Mâinile întinzându-și Daniil...

Purtând strălucirea inimii tale neadormită, și adăpată cu pâraele lacrămilor și cu sângele muceniciei cuvioase, lăcuești acum în cămara cea nefăcută de mână, strigând: bine cuvântați toate lucrurile Domnului pre Domnul.

Arătatu-te-ai podoabă pustnicilor, și pătimitorilor, căci întru amândouă te-ai arătat iscusit, rădicând biruințe care îngrozesc mintea, asupra vrăjmașului Nicone, strigând: Toate lucrurile lăudați pre Domnul.

Bine cuvântăm...

Sufletele le-ai adăpat cu sângiurile tale, îndemnându-le cătră râvnă dumnezeiască cuvioase, tabăra dracilor o ai rănit cu sabiile ranelor, arătând întru tine numirea cea adevărată, strigând: bine cuvântați toate lucrurile Domnului pre Domnul.

Și acum, a Născătoarei:

Rumpe sarcina cea grea a răutăților mele Preacurată, ceia ce prin nașterea ta ai îndreptat căderea lui Adam, și mă luminează prea lăudată, ca într'un suflet să strig: bine cuvântați toate lucrurile Domnului pre Domnul.

Irmosul:

Să lăudăm:

Mâinile întinzându-și Daniil, gurile leilor cele deschise a-

„groapă le-au încuiat, şi puterea „focului au stins, cu buna faptă „încingându-se, tinerii cei iubitori de buna credinţă, strigând: bine cuvântaţi toate lucrurile Domnului pre Domnul.

Peasna 9, Irmos:

Hristos piatra cea netăiată...

Văzutu-te-au pre tine, înflorit cu frumuseţile ranelor, dătătorul cununilor, şi înbrăcat cu porfira dintru muceniceştile tale sângiuri, şi împreună cu dânsul te-ai sălăşluit, dumnezeeşte veselindu-te Nicone.

Cât este de prea frumoasă dragostea ta, carea o ai avut către Domnul. Şi cât este de ferbinte dorirea cea aprinsă de focul cel dumnezeesc! Şi prea minunată este pătimirea, carea te-au înpreunat pre tine cu cele cereşti Nicone.

Avându-te pre tine Soborul pătimitorilor, ca pre un soare mare întru înălţimea Bisericii, ca nişte stele de lumina cea dumnezeească răvărsându-se, cu strălucirile cele slobozitoare de raze, lumea o strălucesc.

Slavă:

Aducând înaintea dătătorului de cununi ceata pătimitorilor cea de două sute, te-ai rădicat către lăcaşurile cele nestricate, cu cari, împreună adu-ţi aminte mucenice, pentru cei ce astăzi săvârşesc sfinţită pomenirea voastră.

Şi acum, a Născătoarei:

Lăcaş luminii te-ai arătat aceea ce pentru noi s'au născut din tine, pre carea roagă-o neîncetat Preacurată, ca să lumineze cugetele noastre celor ce cu pravoslavie te cântăm pe tine şi Născătoare de Dumnezeu te propoveduim Fecioară maică curată.

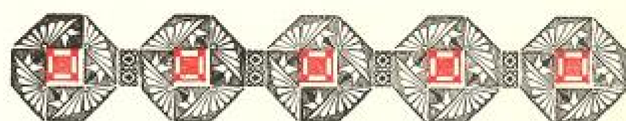
Irmosul:

Hristos piatra cea netăiată „de mână, cea din marginea „unghiului, din tine muntele „cel netăiat Fecioară s'au tăiat, „adunând firile cele osebite. „Pentru aceasta veselindu-ne, „pre tine Născătoare de Dumnezeu te mărim".

SVETILNA glasului, de 3 ori.

STIHOAVNA Triodului.

Şi cealaltă slujbă a Utreniei dupre orânduiala postului şi Otpustul.

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

IN 24 DE ZILE.

Inainte prăznuirea Bunei Vestiri, a prea sfintei Născătoare de Dumnezeu.

(VEZI) Pentru înainte prăznuirea Bunelor Vestiri ale prea sfintei Stăpânei noastre Născătoarei de Dumnezeu, ori în ce zi, să vor întâmplà, să se caute învătură pre larg la Triod, începându-să dela slova aceasta: (R).

La Doamne strigat-am... Punem stihirile pe 10. Samoglasnica zilei de 2 ori, şi mucenicina, şi 3 podobnice ale Triodului, şi ale înainte prăsnuirii 4, glas 4.

Podobie: Ca pre un viteaz...

Taina cea ascunsă şi de îngeri neştiută, Gavriil Arhanghelul o adeve-

rează. Şi acum vine la tine, ceea ce una eşti nestricată şi bună porumbiţă şi chemarea neamului nostru, şi strigă către tine: Prea Sfântă bucură-te, găteşte-te, prin Cuvântul acesta, să primeşti pre Dumnezeu Cuvântul în pântecele tău. De 2 ori.

Polată purtătoare de lumină, s'au gătit ţie Stăpâne, pântecele cel nestricat al fiicei lui Dumnezeu. Pogoară-te şi vino la dânsa, miluieşte făptura ta, carea pentru pisma au luat războiu, şi au fost ţinut în robia celui viclean, şi frumuseţa cea dintâi ş'au pierdut, şi aşteaptă pogorârea ta cea mântuitoare.

Gavriil Arhanghelul, arătat vine la tine şi strigă ţie, ceea ce eşti cu totul fără prihană: Bucură-te deslegarea blestemului, scularea celor căzuţi. Bucură-te ceea ce una ai fost aleasă lui Dumnezeu; bucură-te norul cel însufleţit al soarelui, primeşte pre cel fără de Trup, carele au voit a să sălăşlui în pântecele tău.

Slavă: Şi acum, glas. 2.

+1 Bine vesteşte Gavriil astăzi cei pline de daru. Bucură-te Fecioară carea nu ştii de mire şi neispitită de nuntă. Nu te mirà de chipul meu cel strein, nici te spăimântă, că Arhanghel sânt. Şarpele au amăgit pre Eva oarecând. Iară eu acum bine vestesc ţie bucurie: Rămânea-vei întreagă, şi vei naşte pre Domnul Preacurată.

VOHOD: Prochimenul şi paremiile zilei.

Şi cealaltă slujbă a liturghiei cei mai înainte sfinţite. Iară de nu este liturghie

La Doamne strigat-am... Stihirile pe 6, ale triodului 3 şi ale praznicului 3.

Slavă: Şi acum:

Bine vesteşte Gavriil astăzi... +1

LA STIHOAVNĂ, cântăm samoglasnica zilei de 2 ori, şi mucenicina.

Slavă: Şi acum, a înainte prăznuirii.

Glas. 2, a lui Theofan.

Taina cea din veac să descopere astăzi:

Caută în ziua de praznic, Slava, dela Laude p 199

Acum slobozeşti pre robul tău:

Sfinte Dumnezeule... Şi după: Tatăl nostru...

Troparele: Născătoare de Dumnezeu fecioară...

Şi metaniile. Iară de să va întâmplà Sâmbătă, sau Duminecă, să zice troparul acesta al înainte prăznuirii, glas 4.

Astăzi începerile bucuriei, a toată lumea îndeamnă a lăudà înainte prăznuirea, că iată Gavriil vine aducând fecioarei Bună-Vestire, şi către dânsa strigă: Bucură-te cea plină de daru, Domnul este cu tine.

LA UTRENIE.

Aliluia şi troicinile glasului, iară de să va întâmpla Sâmbătă sau Duminecă.

La Dumnezeu este Domnul... Troparul înainte prăznuirii.

După obicinuitele stihologhii şi după sedelne Psalm 50.

CANONUL.

Inainte prăznuirii cu Irmosul pe 6, şi ale Triodului dupre orânduiala lor.

CANONUL înainte prăznuirii.

Facerea lui Theofan.

Peasna 1, glas 4, Irmos:

Adâncul mării roşii cu urme „neudate, pedestru trecân„du-l Israil cel de demult, cu „mâinile lui Moisi în chipul „crucii, puterea lui Amalic în „pustie au biruit".

Lumea cu bucurie se veseleşte, ca ceea ce au simţit pogorârea Domnului întru tine. Că pentru milostivirea milei din ceriu să pogoară, în pântecele tău Fecioară întrupându-se.

Iată la tine împărătează să trimite dumnezeescul Arhanghel, să-ţi vestească venirea Impăratului tuturor şi Dumnezeu, şi să strige ţie: Bucură-te chiemarea strămoşului.

Năstrapa cea prea luminoasă şi cu totul de aur, să găteşte spre primirea manei vieţii: Că la tine va să vie prin glasul Ingerului, întru tine mai pre sus de fire sălăşluindu-se.

In pântecele tău cel curat va să se sălăşluească Domnul, cel ce lăcueşte pururea în ceriu. Că vine să facă ceriu, amestecare celor pământeşti, întru aceasta arătat îmbrăcându-se.

Peasna 3, Irmos:

Nu întru înţelepciune...

Pământule, cel ce creşteai cu întristare spinii patimilor, săltează, dănţueşte. Că iată lucrătorul pământului, cel fără de moarte, vine acum, să te scoaţă din blestem.

Dumnezeiască lână, Fecioară neîntinată găteşte-te: Că întru tine va să se pogoare Dumnezeu ca o ploae, ca să usuce izvoarele călcării de poruncă.

Dumnezeiască carte înpodobeşte-te: Căci cu degetul Tatălui va să se scrie întru tine dumnezeescul Cuvânt întrupându-se, deslegând călcarea de lume a dobitociei mele.

Sfeşnice de aur, primeşte focul dumnezeirii, cel ce străluceşte prin tine, şi lumină lumii dărueşte. Prin carele întunerecul răutăţilor mele va să se strice.

Irmosul:

Nu întru înţelepciune şi în „putere, şi în bogăţie ne lău„dăm; Ci întru tine înţelepciu„nea Tatălui cea Ipostatnică „Hristoase. Că nu este Sfânt „afară de tine Iubitorule de oa„meni".

Sedealna, glas 3.

Podobie: De frumuseţea fecioriei tale..

Astăzi toată făptura să bucură, căci îngerul zice ţie: bucură-te, bine cuvântată Marie Preacurată Maica lui Hristos. Astăzi să întunecă mozaviria şarpelui; Căci legătura blestemului strămoşului s'au deslegat. Pentru aceasta şi noi

pentru toate strigăm cătră tine: Bucură-te ceia ce ești plină de daru.

Slavă: Și acum, altă Sedealnă, glas 4.

Podobie: Arătatu-te-ai astăzi lumii...

Cu venirea prea Sfântului Duh, pre cel împreună cu Tatăl pre scaun șezătoriu, și de o ființă, prin glasul Arhanghelului l-ai zemislit, de Dumnezeu Născătoare, chemarea lui Adam.

Peasna 4, Irmos:

Rădicat pre cruce văzându-te „Biserica pre tine soarele „dreptății, au stătut întru a sa „rânduială, precum să cuvine „strigând: Slavă puterii tale „Doamne".

Taina cea de demult, mai nainte de veci rânduită, începe a luà arătare. Pământule și cele cerești, cu un glas veseliți-vă și cu bucurie strigați.

Polata cea mare a Impăratului, deschideți dumnezeeștile intrări ale auzurilor, că iată vine la tine Hristos adevărul, și va să se sălășluiască în mijlocul tău.

Ca să îndrepteze Izbăvitorul alunecarea strămoașei, să va arătà sălășluindu-să în pântece neispitit de nuntă, căruia să-i strigăm cu bună viersuire: Slavă puterii tale Doamne.

Avvacum munte mare, pre tine de demult mai nainte te-au numit, cu bunătățile umbrit: Din carea era să se arate Dumnezeul nostru, Fecioară cu totul fără prihană, ceea ce una ești îndreptarea oamenilor.

Peasna 5, Irmos:

Tu Doamne lumina mea în „lume ai venit, lumina cea „sfântă, carea întorci dintru în„tunerecul necunoștinței, pre „cei ce te laudă pre tine cu „credință".

O nespurcată mielușa! Mielușelul Dumnezeul nostru în pântecele tău vine să se sălășluiască, rădicând păcatele noastre.

Toiagul cel de taină, peste puțin va să înflorească floarea cea dumnezeiască precum scrie, din rădăcina lui Iesseiu nouă arătându-se.

Prin glasul îngerului, lucrându-te ca o vie, spre odrăslirea strugurului celui copt și nestricat, gătește-te Fecioară.

Cel ce ești mai mare între prooroci Isaie, veselește-te; Căci Fecioara, pentru carea ai propoveduit, în pântece zemislește pre îngerul sfatului celui mare.

Peasna 6, Irmos:

Jertfi-voiu ție cu glas...

Bucură-te, ție Gavriil Arhanghelul grăește, că bucuria

vei să o zămisleşti în pântecele tău negrăit, carea Eva prin neascultare Fecioară, o au pierdut.

Nu te teme, nu va arde nici cum pântecele tău focul dumnezeirii Fecioară; Căci rugul pre tine mai nainte te-au închipuit de demult, aprins fiind, şi nici cum arzând Preacurată.

Munte, pre carele Daniil mai nainte l-au văzut cu Duhul, bucură-te Fecioară; că din tine piatra cea înţelegătoare va să se tae, şi va să zdrobească idolii cei fără de suflet ai dracilor.

Impăratul păcii la tine va să vie, şi prin tine Maica lui Dumnezeu, va să împace, pre cei supuşi şi biruiţi prin sfatul cel rău al şarpelui.

Irmosul:

Jertfi-voiu ţie cu glas de „laudă Doamne, Biserica strigă către tine, de sângele dracilor curăţindu-se, cu sângele „cel curs prin milostivire din „coasta ta".

CONDAC, glas. 8.

Podobie: Apărătoarei Doamnei...

Tu eşti începătura mântuirii noastre, tuturor celor de pre pământ, de Dumnezeu Născătoare. Că dumnezeiasca slugă marele începătoriu celelor Gavriil au fost trimis din Ceriu, să stea înaintea ta, şi ţi-au adus bucurie de daru dăruită. Pentru aceasta toţi strigăm ţie: Bucură-te mireasă nenuntită.

Intru această lună în 24 de zile. Pomenirea prea cuviosului părintelui nostru Artemon Episcopul Seleuciei, din Psidia.

Stih: Artemon trupul aruncându-l ca pre o uşurare:
Nimic pământesc având, trece către cereasca sălăşluire.
In douăzeci şi patru Edemul au primit,
Pre Artemon cel prea cinstit.

Acest fericit era de patrie din cetatea Seleuciei, născut şi crescut întrânsa. Deci sosind fericitul Apostol Pavel acolo, nu era cu putinţă a să ascunde lumina supt obroc. Ci l-au făcut păstoriu şi dascăl norodului. Carele povăţuind bine şi cu plăcerea lui Dumnezeu turma sa, s'au făcut tuturor, celor ce le trebuià liman de mântuire, văduvelor şi săracilor şi lipsiţilor grijitoriu, şi sufletelor şi trupurilor doftor. Intru acestea bine petrecând, s'au săvârşit viaţa în adânci bătrâneţe.

Intru această zi, sfântul sfinţitul mucenic Artemon, Preotul Laodichiei.

Stih: Mutându-te din lume, şi de Dumnezeu apropiindu-te:
Al tău sânt eu, mântueşte-mă ai zis Artemone fericite.

Când împărăţia Diocliţian în Roma, trimis au fost în părţile Laodichiei, oarecarele comis Patrichie cu numele, ca să facă dupre poruncile împărăteşti. Iară Sisinie Episcopul locului împreună cu Artemon Preotul şi cu alţi oare-cari creştini, au intrat noaptea în capiştea Artemidei şi zdrobind idolii cei de acolo, prin foc i-au făcut cenuşe. Despre care înştiinţându-se mai sus numitul comis, s'au umplut de mânie, şi luând cu sine mulţime de norod, călare fiind el pre cal împărătesc eşia afară din cetate către biserica creştinilor, ca să arză pre toţi şi pre Sisinie şi pre Artemon, să-i tae în bucăţi. Deci apropiindu-să el de biserică, s'au cuprins de mare frică, şi viindu-i o foarte mare fierbinţeală, s'au întors acasă şi s'au pus în aşternut. Din care viind în nespusă ticăloşie, au înştiinţat pre Episcopul zi-

cându-i: Roagă-te Dumnezeului tău, ca să mă uşurez de boală, şi-ţi voiu face chipul tău de aur în mijlocul cetăţii; iară Episcopul din protivă l-au înştiinţat zicând: Aurul tău fie cu tine. Iară de vei crede Hristosului şi Dumnezeului meu, te vei vindeca. Iară el i-au scris lui aşa: Crezu întru Dumnezeul tău; Numai de mă voiu vindecà. Şi o minune! Indată s'au sculat fără a mai avea vre-o rămăşiţă de boală.

Şi ducându-să spre cetatea Chesariei, ca la trei mile de loc departe de Laodichia, au întâlnit pre preotul Artemon, urmându-i doi cerbi, şi şase măgari sălbateci, şi au zis lui Artemon: Cum le-ai vânat acestea; Iară el i-au răspuns: Cu Cuvântul Hristosului meu le-am vânat. Şi comisul i-au zis: Au doară creştin eşti tu? Răspuns-au Sfântul: Aşa din tânăra mea vârstă sânt creştin. Atuncea legându-l pre el cu două lanţuri, şi dându-l pre sama ostaşilor, au poruncit ca să-i urmeze până la Chesaria. Iară sfântul întorcându-să către dobitoacele cele ce-i urmà, le-au zis: Duceţi-vă la Episcopul Sisinie. Şi ele ducându-se, i s'au vestit lui prin portariu. Şi au zis Sisinie portarului: De unde au venit dobitoacele acestea? Atuncea din porunca lui Dumnezeu, un cerb luând glas omenesc, au zis: Robul lui Dumnezeu Artemon, prins fiind de rău credinciosul Comit, să duce legat la cetatea Chesariei, şi nouă ne-au poruncit ca să venim aicea. Care auzindu-le Episcopul, s'au înspăimântat. Şi chemând pre Diaconul său Filea, l-au trimis la Chesareia zicându-i: Du-te şi afară, de sânt adevărate cele ce au auzit dela cerb. Şi ducându-să, au aflat pre Artemon în închisoare. Şi sărutându-se amândoi, din porunca slujitorilor, s'au depărtat unul de altul. Iară a doua zi, şezând comisul pre scaun, au adus faţă pre fericitul Artemon, şi i-au zis: Cinsteşte-ţi omule bătrâneţele tale, şi jertfeşte dumnezeilor. Iară sfântul i-au zis: Şasesprezece ani am petrecut cetind în biserică norodului dumnezeeştile Scripturi, şi douăzeci şi opt de ani, am săvârşit slujba Diaconiei lui Hristos cetind Dumnezeeştile Evangheliei; Şi treizeci şi trei înplinesc Preot, învăţând norodul, cu ajutorul Dumnezeului meu, şi tu acum, îmi zici, ca să jertfesc demonului celui nesimţit asemenea ţie? Acestea auzindu-le Comisul, s'au turburat şi arzând în foc un gratariu de fier, au întins pre mucenicul pre acela. Iară sfântul rădicându-şi ochii spre ceriu au zis: Doamne Iisuse Hristoase nu ierta spurcatului acestuia comit ca să-şi râze de mine robul tău: Ci ştiind că pentru tine le pătimesc acestea, dă-mi răbdare, ca desăvârşit să rămâe el ruşinat. Acestea zicându-le sfântul, iată viind dela Episcopul Sisinie şi cerbul, şi ştergând cu limba sa ranele sfântului din porunca lui Dumnezeu, spre înfruntarea necredincioşilor, au zis cerbul către comis (căci ce este cu neputinţă la Dumnezeu?) Să ştii că robul lui Dumnezeu Artemon, degrab îşi va isbândi; Căci două paseri te vor răpi pre tine, şi te vor băgà în cazanul cel clocotit, şi cărnurile tale să vor topi, căci te-ai lepădat de Dumnezeul căruia ai mărturisit că vei crede. Iară după ce s'au mustrat de dobitocul cel sălbatec, au poruncit ostaşilor să însegeteze cerbul. Iară cerbul sărind aproape de cel ce şedea împreună cu comisul, şi săgeata cea aruncată asupra lui, trecând alăturea au scăpat; Iară cel ce şedea aproape, priimind săgeata şi foarte rănindu-se, ş'au lepădat sufletul. Deci întristându-să comisul, s'au dus de acolo, puind pre sfântul la închisoare. Iară a doua zi, au poruncit ca să se pue întru un cazan smoală, şi să i să dea foc mult, ca întru acela cu capul în jos să bage pre sfântul. Deci făcându-să aceasta, rânduiţii slujitori au venit la comisul, vestindu-i învăpăiarea cazanului. Iară el încălecând pre cal s'au dus drept la cazan. Şi când era aproape de cazan, atuncea, o minune! Fără de veste pogorându-să din ceriu doi îngeri, ca în chip de vulturi şi răpindu-l pre el de pre cal l-au băgat în cazan, şi aşa de tare s'au mistuit, în cât nici os nu i-au rămas.

Carea văzându-o ostaşii şi toată mulţimea, s'au spăimântat şi au fugit. Iară sfântul rămâind singur, au slăvit pre Dumnezeu. Şi prin rugăciune în locul acela, au scos izvor de multă apă, aceasta văzându-o Vitalie, jertfitorul idolilor, şi alţii mulţi, s'au botezat şi în noaptea aceea au venit glas către sfântul zicându-i: Du-te pre ţărmurile mării despre Asia şi acolo

vei curăţi pre mulţi de feluri de patimi, şi draci vei isgoni. Şi mulţi luminându-se de tine, vor slăvi pre Dumnezeu. Iară sfântul încălecând pe un măgar sălbatec, călătorea. Şi răpit fiind de dumnezeescul înger s'au aflat în locul ce i să descoperisă. Deci multe semne făcând acolo şi pre mulţi luminându-i şi povăţuindu-i către Dumnezeu, mai în urmă fiind prins i s'au tăiat capul de către închinătorii de idoli.

Intru această zi, prea cuviosul părintele nostru Zaharia, cu pace s'au săvârşit.

Stih: Lui Dumnezeu asemănându-se prin putere părinte.
Te faci împreună moştean fiului lui Dumnezeu, de pre pamânt mută du-te.

Intru această zi, sfinţii opt mucenici cei din Chesaria Palestinii, prin sabie s'au săvârşit.

Stih: Ceată de opt la număr pe tru Mântuitorul s'au tăiat
Cel ce mai înainte a opta zi tăiare înprejur au luat.

Intru această zi, Prea cuviosul Martin Tiveul, cu pace s'au săvârşit.

Stih: Bunule Martine în bătrâneţe bune crescând:
Către părinţi cei morţi te adaogi murind.

Intru această zi, sfântul sfinţit mucenic Partenie Patriarhul Constantinopolei carele au mărturisit în Constantinopol la anul o mie şase sute cinci zeci şi şapte, prin sugrumare s'au săvârşit.

Stih: Lui Partenie îndoită cunună s'au înpletit:
Ca nevoitorului Domnului celui sfinţit.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne miluește-ne şi ne mântueşte pre noi, Amin.

Peasna 7, Irmos:

Cel ce ai mântuit în foc pre „tinerii lui Avraam şi ai „ucis pre Haldei, cari fără „dreptate vână pre cei drepţi, „prea lăudate Doamne: Bine „eşti cuvântat Dumnezeul pă„rinţilor noştri".

Sicriule cuvântătoriu, pre carele puitorul de lege cel adevărat iubindu-te, întru tine va să-şi facă sălăşluire, de veselie umple-te, că prin tine pre cei stricaţi va să-i înoiască.

Dumnezeiască ceata proorocilor, dacă au simţit venirea spre tine cea pacinică a Isbăvitorului, Fecioară au strigat ţie: Bucură-te Isbăvirea tuturor, bucură-te ceea ce una eşti mântuirea oamenilor.

Nu te teme de glas, nu te spăimânta de cela ce-ţi grăeşte, că sluga lui Dumnezeu este, şi au venit să-ţi arate ţie taina cea de îngeri nespusă, ceea ce nu ştii de nuntă blagoslovită Marie.

Vezi toată făptura robită de vrăjmaşul Fecioară, şi au voit să o miluiască pre ea prin tine, pentru milostivirea milii iubitorul de bine: Deci să nu fii necrezând cuvintelor îngerului.

Peasna 8, Irmos:

Mâinile întinzându-şi Daniil, „gurile leilor cele deschise „în groapă le-au încuiat şi pu„terea focului au stins, cu buna „faptă încingându-se, tinerii cei „iubitori de buna credinţă, „strigând: binecuvântaţi „toate lucrurile Domnului pre „Domnul".

Norule cel uşor al luminii, ceea ce nu ştii de nuntă găteşte-te. Iată soarele cel neapus va să strălucească de sus ţie,

carele puţină vreme va să se ascunză întru tine, şi lumii va să se arate, deslegând întunerecul răutăţii.

Slujitorul cel mai întâiu dintru îngeri au strigat ţie glas de bucurie, vestind ţie pre îngerul sfatului celui mare, Preacurată, carele s'au întrupat dintru tine pentru bunătatea, căruia strigăm: Toate lucrurile lăudaţi pre Domnul.

Ca un trandafir din văi Curată, ca un crin cu bun miros cunoscându-te pre tine, făcătorul nostru Domnul, acum au iubit frumuseţea ta Curată, şi va să se întrupeze din sângele tău, ca pentru bunătatea să gonească putoarea cea prea a înşelăciunii.

Deadreapta Tatălui neosebindu-să, întru tine va să facă sălăşluire, cel mai pre sus înfiinţat Preacurată, ca să te pue dea-dreapta sa pre tine, cea prea de aproape şi bună, ca pre o împărătească. Şi dreapta să-şi tinză tuturor celor căzuţi, şi să ne mântuiască pre noi.

Peasna 9, Irmos:

Eva adecă prin boala neascul„tării, blestem înlăuntru au a„dus; Iară tu Fecioară de Dum„nezeu Născătoare, prin o„drasla purtării în pântece, lu„mii blagoslovenie ai înflorit. „Pentru aceasta toţi te mărim".

Eva cu adevărat au cules rod lucrător de moarte, Atotpierzătoriu. Iară dintru tine va să răsară rod de nemurire solitoriu, Hristos dulceaţa noastră, Stăpână. Pre carele acum lăudându-l, pre tine te slăvim.

Plecând cerurile, acum la noi te pogoară, iată scaun s'au gătit ţie cuvinte în pântecele Fecioarei. Intru carele ca un împărat prea tare şezând, vei să rădici din cădere zidirea dreptei tale.

Hristos au iubit frumuseţea ta Preacurată, şi în pântecele tău s'au sălăşluit, ca din grozăvia patimilor neamul omenesc să-l izbăvească, şi frumuseţea cea de demult să-i dăruiască. Căruia închinându-te, pre tine te slăvim.

Ca o ţarină nesămănată Curată priimeşte prin cuvânt pre cuvântul cel ceresc, carele ca nişte grâu roditoriu va să răsară din tine, şi marginile va să hrănească cu pâinea cunoştinţei, căruia închinându-ne, pre tine mărim.

De să va întâmpla Sâmbătă sau Duminecă.

SVETILNA.

Podobie: Cu ucenicii să ne suim...

Gavriil dintru înălţime pogorându-să, Născătoarei de Dumnezeu, au strigat: Bucură-te, căci tot blestemul strămoaşei pierzându-l, pre cei din Adam

îi va blagoslovi, cel ce au odrăslit dintr'însa.

Slavă: Şi acum iar aceasta.

La STIHOAVNĂ, stihira Triodului.

Samoglasnica zilei de 2 ori, şi mucenicina.

Slavă: Şi acum, a Inainte prăsnuirii, glas 4.

Limba carea nu o ştia, o au auzit Născătoarea de Dumnezeu, căci au grăit către dânsa Arhanghelul, graiurile Bunei-Vestiri. De unde cu credinţă primiind vestirea, te-au zemislit pre tine Dumnezeul cel mai 'nainte de veci. Pentru aceasta şi noi bucurându-ne, strigăm ţie: Cela ce te-ai întrupat dintr'însa fără schimbare Dumnezeule, pace lumii dăruește și sufletelor noastre mare milă.

Şi cealaltă slujbă a Utreniei dupre orânduiala postului şi Otpustul.

ÎNTRU ACEASTĂ LUNĂ

ÎN 25 DE ZILE

Să cade a şti că la Vecernia ce să zice de cu seară a Bunelor Vestiri, de să va întâmpla Sâmbătă sau Duminecă:

LA VECERNIA CEA MICĂ

La Doamne strigat-am... Stihirile pe 4. Glas 4.

Podobie: Cela ce de sus eşti chemat,...

Făcătorul neîndurându-să de făptură, şi de milostivirea sa fiind plecat, în pântecele Fecioarei, fiicei lui Dumnezeu a să sălăşlui, să apropie. La carea marele Arhanghel au venit, zicându-i: Bucură-te ceia ce eşti de Dumnezeu dăruită, acum este cu tine Dumnezeul nostru. Nu te spăimânta de mine, mai marele voevod al Impăratului. Că ai aflat darul, carele l-au pierdut, de demult Eva strămoaşa ta, şi vei zemisli şi vei naşte pre cel de o fiinţă cu Tatăl. De 2 ori.

Strein este cuvântul tău şi vederea, streine sânt graiurile şi vestirile, Maria au zis către înger, să nu mă amăgeşti, căci sânt fecioară neînpărtăşită de nuntă? Imi grăeşti, că voiu zemisli pre cel Necuprins? Şi cum va încăpea pântecele meu pre acela, pre carele măririle cereşti nu pot să-l încapă? Cortul lui Avraam să te înveţe pre tine acum carele pre Dumnezeu au încăput, mai nainte închipuind de demult Fecioară pântecele tău cel de Dumnezeu priimitoriu.

In cetatea Nazaret viind Gavriil, ţie cetăţii Impăratului Hristos, cei însufleţite s'au închinat, strigând către tine: Bucură-te binecuvântată de Dumnezeu dăruită. Vei să priimeşti în pântecele tău pre Dumnezeu întrupat, carele pre tine pentru milostivirea, va să cheme omenirea la fericirea cea dintâiu. Binecuvântat este dumnezeesc rodul pântecelui tău, cel fără de moarte, carele dă lumii prin tine, mare milă.

Slavă: Şi acum, glas 1 a lui Anatolie:

In luna a şasea, mai marele voevod au fost trimis la tine...

Caută-o la litie, stihira dintâiu.

La STIHOAVNĂ, stihirile glas 8.

Podobie: O prea slăvită minune,...

Mai marele puterilor celor de sus, în Nazaret pogorându-se, Fecioarei s'au închinat zicând: Bucură-te căruţă curată a dumnezeirii. Pre tine din veac Dumnezeu te-au iubit, spre lăcaş te-au ales. Sluga stăpânului tău viu la tine strigând: Vei naşte pre Domnul, nestricată rămâind.

Stih: Bine vestiţi din zi în zi mântuirea Dumnezeului nostru.

Ce este chipul tău cel de foc? lui Gavriil cea curată cu mirare au zis. Care este a ta dregătorie şi puterea cuvintelor? A zemisli fiu îmi veşteşti, dar eu de ispită de bărbat nu ştiu. Du-te dela mine departe, nu mă amăgi omule, ca şi mai 'nainte şarpele cel viclean pre Eva strămoaşa.

Stih: Cântaţi Domnului cântare nouă, cântaţi Domnului tot pământul.

Duhul lui Dumnezeu cel prea sfânt, va veni preste tine Preacurată, Gavriil iarăşi au zis, şi te va umbri puterea celui prea înalt, şi vei naşte fiu, carele va păzi fecioria ta nevătămată. Acesta este fiul cel nespus dupre neam; Acesta arătându-se va mântui pre norodul său, precum bine au voit.

Slavă: Şi acum, glas 4.

In luna a şasea trimis au fost Arhanghelul, la Fecioara cea curată şi zicându-i ei să se bucure, bine i-au vestit că Isbăvitorul dintr'ânsa va să iasă. Deci priimind închinăciunea, te-au zemislit pre tine Dumnezeul cel mai înainte de veci, carele bine ai voit a te întrupa negrăit, spre mântuirea sufletelor noastre.

Tropar, glas 4:

Astăzi iaste începătura mântuirii noastre, şi arătarea tainei cei din veac. Fiul lui Dumnezeu, fiu fecioarei să face, şi Gavriil darul bine-l veşteşte. Pentru aceasta şi noi împreună cu dânsul Născătoarei de Dumnezeu să-i strigăm: Bucură-te cea plină de daru, Domnul este cu tine.

BUNELE VESTIRI

Ale prea sfintei Stăpânei noastre de Dumnezeu Născătoarei și pururea Fecioarei Mariei

Care să încep din Joia a treia săptămână din post, și să sue până în Miercurea săptămânei cei luminate.

De este post începem Vecernia fără Catismă, și fără metanii.

La Doamne strigat-am... Punem stihirile pe 10, și cântăm Samoglasnica zilei de 2 ori (iară mucenicina nu o zicem) și 3 podobnice din triod și ale praznicului 3, pe 5, îndoind două.

(VEZI) Pentru toată slujba praznicului pre larg să cauți învățătură la Triod la slova aceasta: (T).

Glas 6.

Podobie: Toată nădejdea...

Sfatul cel mai înainte de veci, descoperindu-l ție Fecioară Gavriil, au stătut înaintea ta, închinându-se ție și zicând: Bucură-te pământul cel nesămănat; Bucură-te rugul cel nears; Bucură-te Adâncul cel ce este cu anevoe a să vedea; Bucură-te podul, carele treci pre noi la ceriu și scara cea înaltă care o au văzut Iacov; Bucură-te năstrapa cea dumnezească a manei; Bucură-te deslegarea blestemului; Bucură-te chemarea lui Adam, Domnul este cu tine. De 2 ori.

Te arăți mie ca un om, zisau Curata fecioară, cătră Arhistratig, și cum vestești graiuri mai pre sus de om? Ai zis că va fi Dumnezeu cu mine, și că va sălășlui în pântecele mieu? Și cum voiu fi sălaș desfătat spune-mi și loc sfințirii celui ce este mai pre sus de Heruvimi? Nu mă înșăla pre mine cu înșelăciune. Că n'am cunoscut dulceață; Nunții sânt neîmpreunată, dar prunc cum voiu naște? De 2 ori.

Dumnezeu unde voește, să biruește rânduiala firii, zis-au cel fără de trup, și să lucrează cele ce sânt mai pre sus de om. Crede cuvintelor mele celor adevărate, ceia ce ești cu totul sfântă și fără de prihană. Iară ea au strigat: Fie mie acum dupre cuvântul tău, și voiu naște pre cel fără de trup, carele va luà din mine trup. Pentru ca să rădice ca un Puternic pre om, la cinstea cea dintâiu, prin împreunarea.

Slavă: Și acum...

Glas 6, a lui Ioan Monahul:

Trimis au fost din ceriu Gavriil Arhanghelul, bine să vestească Fecioarei zemislirea. Și viind în Nazaret, cugetă întru sine, de minune spăimântându-se. Cum cel ce este necuprins întru cei de sus, din Fecioară va să se nască? Cela ce are scaun Cerul, și așternut picioarelor pământul, în pântece de fecioară încape, spre carele cei câte cu șase aripi, și cei cu ochi mulți a privi nu pot. Acela cu un cuvânt a să întrupa dintr'ânsa bine au voit. Al lui Dumnezeu este cuvântul acesta. Deci ce stau, și nu grăesc Fecioarei? Bucură-te cea plină de daru, Domnul este cu tine; Bu-

cură-te Curată Fecioară; Bucură-te Mireasă, carea nu ştii de mire; Bucură-te Maica vieţii. Binecuvântat este rodul pântecelui tău.

VOHOD. Lumină lină...

Prochimenul şi Parimiile zilei din Triod şi ale praznicului 3.

Dela facere cetire.

Cap. 28. 10

Eşit-au Iacov dela puţul jurământului şi au mers în Harran, şi au aflat un loc, şi au adormit acolo, că apusese soarele, şi au luat din pietrile locului aceluia, şi ş'au pus luişi căpătâiu şi au adormit întru acelaş loc. Şi au văzut vis, şi iată o scară era pusă pre pământ, al căria capul ajungea la Ceriu. Şi îngerii lui Dumnezeu să suia, şi să pogora pre dânsa, şi Domnul era întărit într'ânsa, şi au zis: Eu sânt Dumnezeul tătâne-tău Avraam, şi Dumnezeul lui Isaac, nu te teme: Pământul unde tu dormi pre dânsul, ţie îl voiu da, şi seminţiei tale. Şi va fi sămânţa ta ca nisipul pământului, şi se va lăţi spre amiază zi, şi spre apus, şi spre miază noapte, şi spre răsărit. Şi să vor blagoslovi întru tine, şi întru sămânţa ta toate seminţiile pământului. Şi iată eu voiu fi cu tine păzindu-te în toată calea, ori încotro vei merge. Şi te voiu întoarce la pământul acesta; că nu te voiu lăsa pre tine, până când voiu face cu toate, câte am grăit ţie. Şi s'au sculat Iacov din somnul său, şi au zis: Că este Domnul în locul acesta, şi eu nu am ştiut. Şi s'au temut, şi au zis: Cât este de înfricoşat locul acesta? Nu este acesta alt, ci casa lui Dumnezeu, şi aceasta este poarta cerului.

Din prorocia lui Iezechil cetire.

Cap. 43, 26 şi cap. 44, 10.

Aşa grăeşte Domnul, fi-va din ziua a opta, şi mai nainte, face vor preoţii pre altar jertvele voastre, şi cele ce sânt de mântuirea voastră. Şi voiu priimi pre voi, zice Domnul Dumnezeu. Şi m'au întors pre mine la calea uşii sfintelor cea mai dinafară, carea caută spre răsărit. Şi aceasta era încuiată. Şi au zis Domnul cătră mine: uşa aceasta încuiată va fi, şi nu să va deşchide şi nimenea nu va trece prin trânsa. Că Domnul Dumnezeul lui Israil va trece printr'ânsa, şi va fi încuiată. Că povăţuitorul acesta va şedea într'ânsa să mănânce pâine înaintea Domnului. Pre calea uşii pridvorului va intra şi pre calea lui va eşi. Şi m'au dus pre mine pre calea uşii sfintelor cea despre miază-noapte, în preajma casii. Şi am văzut şi iată eră plină de slavă Casa Domnului.

Dela pilde cetire:

Cap. 9, 10.

Inţelepciunea şi-au zidit ei-şi casă şi au întărit şapte stâlpi. Junghiat-au jertvele sale şi au dres în paharul său vin şi au gătit masa sa. Trimis-au slugile sale, să cheme cu înaltă strigare la păhar, zicând: Cela ce este prost, să vie la mine. Şi celor lipsiţi de înţelepciune le-au zis: Veniţi de mâncaţi pâinea mea, şi beţi vinul, carele am dres vouă. Lăsaţi prostimea, şi veţi fi vii, şi căutaţi înţelepciunea, ca să trăiţi şi vă îndreptaţi mintea întru cunoştinţă. Celace învaţă pre cei răi, îşi ia lui-şi ocară, şi cela ce ceartă pre cel necurat, se ocărăşte pre sine, că certările la cel necurat, îi sânt rane lui. Nu mustra pre cei răi, ca să nu te urască.

Invaţă pre cel înţelept şi te va iubi pre tine. Dă pricină înţeleptului, şi mai înţelept va fi. Spune dreptului, şi va adaoge a primi. Inceperea înţelepciunii este frica Domnului, şi sfatul sfinţilor cunoştinţa Iară a cunoaşte legea este a gândului bun Că întru acesta chip multă vreme vei trăi şi să vor adaoge ţie anii vieţii.

Să se îndrepteze rugăciunea mea: şi trei metanii mari, şi celelalte a liturghiei cei mai nainte sfinţite.

Iară de nu va fi liturghie:

La Doamne strigat-am... Stihirile pe 8. Trei podobnice din Triod şi ale praznicului pe 5. Slavă, Şi acum: Trimis au fost din ceriu Gavriil. Vohod: Lumină lină, Prochimen şi parimiile zilei şi ale praznicului 3. Deci, Invredniceşte-mă Doamne: La stihoavnă, samoglasnica zilei, de două ori, şi mucenicina. Slavă: Şi acum, a praznicului: Astăzi sunt Bunele Vestiri... După, Acum slobozeşti... troparul praznicului. Ecteniile şi trei metanii mari, şi Otpustul. La masă deslegăm la vin şi la unt-delemn, ori în ce zi se va întâmpla, întru slava prea Sfintei de Dumnezeu Născătoarei.

CADE-SĂ A ȘTI

Că de se vor întâmpla Bunele-Vestiri într'o Sâmbătă a postului:

Să citesc parimiile mai nainte a zilei, şi după acestea ale praznicului 5. Cea dintâiu: Suitu-s'au Moisi în muntele lui Dumnezeu Horiv... Cea de a doua: Domnul m'a zidit început căilor sale... Cea de a treia, Eşit-au Iacov dela puţul jurământului... Şi celelalte două. Iară de este în vre-o Duminică să cetesc numai ale praznicului câte-şi 5. Iară de este post, să se zică seara trei, cele mai dinainte scrise şi la liturghie acestea două.

Dela Eşire cetire.

Cap. 3, 10.

Suitu-s'au Moisi în muntele lui Dumnezeu Horiv şi i s'au arătat lui Ingerul Domnului în pară de foc din rug. Şi au văzut că rugul ardea cu foc, şi nu să mistuia. Şi au zis Moisi, merge-voiu şi voiu vedea, această arătare mare, ce este, că nu arde rugul. Iară dacă l-au văzut Domnul, că să apropia să vază, l-au strigat pre dânsul Domnul din rug, zicând: Moisi! Moisi! Iară el au zis: Ce este Doamne; Şi i-au zis, nu te apropia aicea; desculţă încălţămintele picioarelor tale. Că locul pre carele stai tu, pământ sfânt este. Şi au zis lui: Eu sânt Dumnezeul tătâne-tău, Dumnezeul lui Avraam şi Dumnezeul lui Isaac şi Dumnezeul lui Iacov. Şi s'au întors Moisi faţa sa, că să ruşina să caute înaintea lui Dumnezeu. Şi au zis Domnul către Moisi: Văzind am văzut necazul norodului mieu în Eghipet, şi strigarea lui o am auzit, pentru cei ce-l silesc la lucruri. Că ştiu durerea lui, şi m'am pogorât, să-l isbăvesc din mâinile Eghipteanilor, şi să-l scoţ pre dânsul din pământul acela şi să-l duc la pământ bun şi desfătat, la pământul din carele isvorăşte miere şi lapte.

Dela pilde cetire:

Cap. 8, 22.

Domnul m'au zidit început căilor sale, spre lucrurile lui. Mai înainte de veci m'au întemeiat întru început. Mai'nainte de facerea pământului. Şi mai'nainte de facerea adâncurilor, mai 'nainte de curgerea isvoarelor apelor, mai 'nainte până ce nu să înfipsese munţii, mai 'nainte de toate măgurile m'a născut. Domnul au făcut laturile şi pustiile şi marginile lumii subt ceriu.

Când gătia cerul, cu dânsul eram. Şi când s'au osebit lui'şi scaun pre vânturi; şi când întăria norii cei de sus, şi ca nişte tării punea isvoarele cele de subt ceriu. Când punea mării hotară, şi apelor ca să nu treacă ţărmurile sale. Şi tari făcea temeliile pământului, eram la dânsul asemenea. Eu eram de carele să bucură în toate zilele, mă veseliam înaintea feţii lui în toată vremea.

Iară la un ceas din noapte toacă şi trag toate clopotele, şi ne adunăm în biserică, deci blagoslovind preotul, şi cădind cu cădelniţa, cetim pavecerniţa cea mare şi Că cu noi este Dumnezeu: Cu cântare pe Glas 8. Intru amândouă stranele, şi obicinuitele Tropare, ziua trecând: după întâiul Sfinte Dumnezeule, troparul praznicului: Astăzi este începătura mântuirii: după al doilea Sfinte Dumnezeule. Condacul praznicului: Apărătoarei Doamnei: Şi după Slavă întru cei de sus lui Dumnezeu: Eşim în pridvor şi să face litie dupre orânduială. Şi cântăm Stihirile acestea ale praznicului.

Glas 1, al lui Vizantie, însuşi glasul.

In luna a şasea, mai marele voevod au fost trimis la tine, Fecioara cea curată, să-ţi vestească ţie cuvântul mântuirii, şi împreună să strige către tine: Bucură-te cea ce eşti plină de dar, Domnul este cu tine. Vei să naşti pre fiul cel mai nainte de veci din Tatăl, carele va să mântuiască pre norodul său de greşalele lor.

A lui Anatolie.

In luna a şasea, trimis-au fost din ceriu Gavriil Arhanghelul, în cetatea Galileii Nazaret, să aducă Fecioarei bune

vestiri de bucurie. Și viind la dânsa, au strigat, strigând: Bucură-te ceea ce ești plină de dar Domnul este cu tine; Bucură-te încăperea firii cei neîncăpute, că pre carele cerurile nu l-au încăput, pântecele tău l-au încăput Blagoslovită; Bucură-te Cinstită chemarea lui Adam, și Isbăvirea Evei, și bucuria lumii, veselia neamului nostru.

Trimis au fost Arhanghelul Gavriil din ceriu dela Dumnezeu, la Fecioara cea neîntinată, în Nazaret cetatea Galileii, să-i vestească ei zămislire cu chip strein. Trimisă a fost sluga cea fără de trup, la cetatea cea însuflețită și ușa cea înțelegătoare, să vestească pogorârea venirii Stăpânului. Trimis-au fost ostașul cel ceresc, la polata slavei cea însuflețită, să gătească Ziditorului lăcaș nesfârșit. Și viind la dânsa, au strigat: Bucură-te scaun în fața focului, cel mai slăvit de cât cele cu patru fețe; Bucură-te jilțul Împăratului ceresc; Bucură-te munte netăiat și încăpere prea cinstită. Că întru tine toată plinirea Dumnezeirii s'au sălășluit trupește, cu bună voința Tatălui celui pururea vecinic, și cu împreună lucrarea prea Sfântului Duh; Bucură-te ceea ce ești plină de dar, Domnul este cu tine.

Și de este Sâmbătă sau Duminecă, cântă Slava aceasta, glas 8 a lui Ioan Monahul.

Să se veselească cerurile și să se bucure pământul. Pentrucă cel împreună vecinic cu Tatăl, și împreună fără de început, și împreună pre scaun șezătoriu, îndurare luând, și mila cea de oameni iubitoare, s'a pus pre sine însuși spre deșertare, cu bună voința și sfatul părintesc, și s'a sălășluit în pântece feciorесc, mai nainte curățit cu Duhul. O minune! Dumnezeu între oameni; Cel neîncăput, în pântece, cel fără de ani, supt ani. Și ce este mai prea slăvit, că și zemislirea fără sământă, și deșertarea negrăită și Taina cât este de mare? Că Dumnezeu s'au deșertat, și s'au întrupat și s'au zidit. Ingerul spuind zemislirea cătră cea Curată: Bucură-te ceea ce ești plină de daru, Domnul este cu tine, cel ce are mare milă.

Și acum, Glas 2, a lui Cosma Monahul.

Bine vestește Gavriil astăzi cei pline de daru: Bucură-te Fecioară, carea nu știi de Mire, și neispitită de nuntă. Nu te mira de chipul meu cel strein, nici te spăimânta, că Arhanghel sânt. Șarpele au amăgit pre Eva oarecând, iară eu acum vestesc ție bucurie. Rămânea-vei întreagă, și vei naște pre Domnul, Preacurată.

Iară de este zi de post, Slavă: Și acum: Bine vestește Gavriil. Deci Preotul zice rugă-

ciunea cea obicinuită a privegherii și intrând în Biserică, cântăm, Stihoavna, glas 4, singur glasul.

In luna a șasea, trimis au fost Arhanghelul la Fecioara cea Curată, și zicându-i ei să se bucure, bine i-au vestit, că Isbăvitorul dintr'însa va să iasă. Deci cu credință priimind închinăciunea, te-au zemislit pre tine Dumnezeul cel mai 'nainte de veci, carele bine ai voit a te întrupa negrăit, spre mântuirea sufletelor noastre.

Stih: Bine vestiți din zi în zi mântuirea Dumnezeului nostru.

Limba carea nu o știa, o au auzit Născătoarea de Dumnezeu, că au grăit către dânsa Arhanghelul, graiurile bunei vestiri. De unde cu credință priimind închinăciunea, te-au zemislit pre tine Dumnezeul cel mai 'nainte de veci. Pentru aceasta și noi bucurându-ne, strigăm ție: Cela ce te-ai întrupat dintr'însa fără schimbare Dumnezeule, pace lumii dăruește și sufletelor noastre mare milă.

Stih: Cântați Domnului cântare nouă, cântați Domnului tot pământul.

Iată chemarea acum s'au arătat nouă, mai pre sus de cuvânt, Dumnezeu cu oamenii să unește prin glasul Arhanghelului, înșelăciunea să gonește. Că Fecioara priimește bucurie; Cele pământești s'au făcut ceriu; Lumea s'au deslegat de blestemul cel dintâiu. Să se bucure făptura, și cu glasuri să cânte: Făcătorule și Isbăvitorul nostru, Doamne Slavă ție.

Slavă: Și acum, glas 4 a lui Andrei Ierusalimleanul.

Astăzi sânt Bunele-Vestiri de bucurie, prăznuirea fecioarei. Cele de jos cu cele de sus să împreună. Adam să înoeste, Eva din întristarea cea dintâiu să slobozește, și cortul ființei noastre, prin îndumnezeirea celui ce au lucrat amestecarea, Biserică lui Dumnezeu s'au făcut. O taină! Chipul deșărtării este neștiut; Felul zemislirii negrăit. Ingerul slujește minunii. Feciorescul pântece pre Fiul priimește. Duhul sfânt să trimite. Tatăl de sus bine voeste și schimbare să face, dupre sfatul cel de obște. Intru carele și prin carele mântuindu-ne, împreună cu Gavriil cătră Fecioara să strigăm: Bucură-te ceea ce ești plină de daru, Domnul este cu tine. Din carea mântuirea Hristos Dumnezeul nostru, luând firea noastră, la sine o au rădicat. Pre acela roagă-l, să mântuiască sufletele noastre.

Deci, Acum slobozești: După Tatăl nostru: La Blagoslovenia pâinilor. Troparul glas 4. Astăzi este începătura mântuirii, de 3 ori.
Caută-l la Vecernia cea mică.
Și fie numele Domnului, de 3 ori.
Și cetirea praznicului.

LA UTRENIE

La Dumnezeul este Domnul: Troparul praznicului de trei ori. După întâia Stihologhie, amândouă sedelnele triodului, fără Ectenie și cetirea zilei.

După a doua Stihologhie, Ectenia și Sedealna praznicului, glas 1.

Podobie: Mormântul tău...

Marele voevod, al îngerilor celor fără de materie, în cetatea Nazaret stând de față, țe-au vestit ție Curată, pre Împăratul veacurilor și Domnul; Bucură-te grăind ție, bine-cuvântată Marie. Minune necuprinsă și netălcuită! Chemarea oamenilor.

Slavă: Și acum, aceeaș, și cetirea praznicului, după a treia Stihologhie sedealna, glas 3.

Podobie: De frumusețea fecioriei tale...

Astăzi toată făptura să bucură, căci Arhanghelul zice ție bucură-te: Binecuvântată, Cinstită, și Preacurată ceea ce ești fără prihană. Astăzi să întunecă mozaviria șarpelui. Căci legătura blestemului strămoșului s'au deslegat. Pentru aceasta și totdeauna strigăm ție: Bucură-te ceea ce ești plină de dar.

Slavă: Și acum, iar aceasta. Iară după cetire să împart lumânări fraților.

După polieleu Sedealna, glas 4.

Podobie: Spăimântatu-s'au Iosif...

Gavriil din ceriu, bucură-te au strigat cătră cea cinstită, că va să zemislească în pântece pre Dumnezeu cel mai înainte de veci, carele prin cuvânt au alcătuit marginile. Deci Maria au răspuns: fără bărbat sânt, și cum voiu naște fiu? naștere fără sământă cine au văzut? Și spuindu-i, au zis îngerul cătră Născătoarea de Dumnezeu și Fecioara: Veni-va preste tine Duhul Sfânt, și puterea celui prea înalt te va umbri.

Slavă: Și acum, asemenea.

Trimis au fost Gavriil la Fecioara cea Curată, și i-au vestit ei bucurie negrăită, că fără de sământă va să zămislească, și nu să va strica. Că va să nască fiu pre Dumnezeu cel mai înainte de veci, carele va să mântuiască pre norodul său de greșalele lui. Și mărturisește cel ce m'au trimis pre mine, să zic ție. Binecuvântată bucură-te: fecioară vei să naști, și după naștere, iarăși vei rămânea fecioară.

Și citirea praznicului.

Apoi antifonul dintâiu, al glasului al patrulea prochimen, glas 4.

Binevestiți din zi în zi, mântuirea Dumnezeului nostru.

Stih: Cântați Domnului cântarea nouă, Cântați Domnului tot pământul.

Toată suflarea; Evanghelia dela Luca. Inceperea, 4.

In zilele acelea sculându-se Mariam...

După Psalm 150, Slavă: glas 2.

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu Milostive, curățește mulțimea păcatelor noastre.

Și acum, iar aceasta. Apoi stih: Miluește-mă Dumnezeule după mare mila ta și dupre mulțimea îndurărilor tale: Apoi stihirea, glas 2.

Bine vestește Gavriil, Astăzi cei... p. 189

Caută înapoi, Slavă dela litie. De să va în-

Ingerul.

Al lui Dumnezeu mai marele slujitoriu sânt trimis, să-ți vestesc ție dumnezeescul sfat. Ce te temi ceea ce ești cu totul fără prihană, de mine cela ce mai mult mă tem de tine? Ce te sfiești Stăpână de mine, cela ce cu cinste mă sfiesc de tine?

Catavasie:

Pre ai tăi cântăreți...

Sedealna, glas 8.

Podobie: Fluerile cele păstorești...

Cuvântul lui Dumnezeu acum pre pământ s'au pogorât. Ingerul au stătut înaintea Fecioarei, strigând: Bucură-te blagoslovită, ceea ce numai tu Una ți-ai păzit pecetea, în pântece luând pre cuvântul cel mai nainte de veci și Domnul, ca să mântuiască de înșelăciune ca un Dumnezeu, neamul omenesc.

Slavă: Și acum, glas 4.

Podobie: Spăimântatu-s'au Iosif...

Trimis-au fost Gavriil la Fecioara...

Caută înapoi după polieleu.

Peasna 4, Irmos:

Cela ce șade în slavă, pre „scaunul dumnezeirii, pre „nor ușor, au venit Iisus cel „mai pre sus de Dumnezeire, „prin palmă curată și au mân„tuit pre cei ce strigă: Slavă „Hristoase puterii tale".

Născătoarea de Dumnezeu...

Cum că o Fecioară oare carea sfințită era să nască pre Emmanoil am auzit pre proorocul de demult mai nainte prorocind. Și poftesc că înțeleg, cum va suferi firea omenească amestecarea dumnezeirii.

Ingerul:

Arătat-au rugul prea slăvirea tainii tale cei negrăite, rămâind nears, priimind văpaia, ceea ce ești plină de daru cu totul lăudată, că după naștere vei rămânea curată pururea Fecioară.

Născătoarea de Dumnezeu...

Cela ce ești luminat cu strălucirea lui Dumnezeu, Atot țiitorului, Propoveduitorule al adevărului, Gavriile grăește cele mai adevărate: Cum nestricată rămâind curăția mea, pre Cuvântul voiu să nasc, cu trup pre cel fără de trup.

Ingerul.

Cu frică ca o slugă stau înaintea ta Doamnă, și cu temere Fecioară, acum a privi la tine mă sfiesc. Căci ca ploaia pre lână să va pogorî, la tine Cuvântul Tatălui, pre cum bine au voit.

Catavasie:

Cel ce șade în slavă...

Peasna 5, Irmos:

Spăimântatu-s'au toate de dumnezeiască slava ta, că „tu Fecioară neispitită de nuntă,

„ai avut în pântece pre Dumnezeu cel preste toate, și ai „născut fiu pre cel fără de ani. „Tuturor celor ce te laudă pre „tine, pace dăruindu-le“.

Născătoarea de Dumnezeu...

Nu pociu înțelege adeverința cuvintelor tale; că minuni au fost de multe ori, cu dumnezeeasca putere făcându-să, semne și chipuri de ale legii, iară fecioară n'au născut nici odată, neștiind de bărbat.

Ingerul:

Strein lucru să vede, Preacurată, căci și minunea ta este streină. Că tu una vei să primești pre Impăratul tuturor, în pântece întrupându-se. Și pre tine mai înainte te-au închipuit zicerile proorocilor, și vorbele cele ascunse, și chipurile legii.

Născătoarea de Dumnezeu...

Cel de nimenea necuprins, și de nimenea nevăzut, acesta cum poate să se sălășluiască în pântece de fecioară, care însuși l-au zidit? și cum voiu și zemisli pre Dumnezeu Cuvântul, cel împreună fără de început cu Tatăl și cu Duhul?

Ingerul.

Cel ce s'au făgăduit către strămoșul tău David, să pue din pântecele tău pre scaunul împărăției lui, acela pre tine una frumsețea lui Iacov, te-au ales spre cuvântătoare sălășluire.

Catavasie: Spăimântatu-s'au toate...

Peasna 6, Irmos:

Strigat-au mai nainte închipuind îngroparea ta cea de „trei zile, prorocul Ionà în chit „rugându-se: din stricăciune „mă isbăvește, Iisuse împărate „al puterilor“.

Născătoarea de Dumnezeu...

Glasul cel de bucurie al cuvintelor tale priimindu-l Gavriile, de dumnezeească veselie m'am umplut. Că bucurie îmi spui și veselie nesfârșită îmi vestești.

Ingerul.

Ție s'au dat bucurie dumnezeiască Maica lui Dumnezeu, ție toată făptura strigă: Bucură-te dumnezeiască Mireasă, că tu numai a fi măică fiului lui Dumnezeu mai nainte te-ai rânduit Curată.

Născătoarea de Dumnezeu...

Prin mine să se strice osândirea Evii; prin mine să se răsplătească datoria astăzi; prin mine să se dea înapoi prea deplin vinovăția cea de demult.

Ingerul.

Făgăduitu-s'au Dumnezeu lui Avraam strămoșului, să se blagoslovească întru sămânța lui toate neamurile, Curată;

iară prin tine sfârşit au luat făgăduinţa astăzi.

Catavasie: Strigat-au mai nainte...

CONDAC, glas 8.

Podobie: Apărătoarei Doamnei...

Pre cel de o fiinţă cu Tatăl şi cu dumnezeescul Duh, pre Fiul şi Cuvântul lui Dumnezeu, l-ai zemislit Curată, cu venirea prea Sfântului Duh, spre înnoirea neamului omenesc cea fără prihană, strigând ţie Arhanghelul, glasul cel de veselie lumii, bucură-te mireasă nenuntită.

Alt CONDAC, glas 8, însuşi Podobie:

Apărătoarei Doamnei, pentru biruinţe mulţumiri, isbăvindu-ne din nevoi, aducem ţie Născătoare de Dumnezeu noi robii tăi. Ci ca ceea ce ai stăpânire nebiruită, slobozeşte-ne din toate nevoile, ca să strigăm ţie: Bucură-te mireasă nenuntită.

ICOS:

Ingerul cel mai întâiu stătătorul, din ceriu au fost trimis, să zică Născătoarei de Dumnezeu bucură-te. Şi împreună cu glasul cel netrupesc, văzindu-te pre tine Doamne întrupat, s'au spăimântat, şi au stătut strigând către dânsa unele ca acestea. Bucură-te, prin carea răsare Bucuria; bucură-te prin carea piere blestemul. Bucură-te chemarea lui Adam celui căzut; Bucură-te isbăvirea lacrămilor Evei. Bucură-te înălţimea întru carea cu anevoe să sue gândurile omeneşti; Bucură-te adâncimea, carea nu te poţi lesne vedea nici cu ochii îngereşti; Bucură-te că eşti scaun împăratului; Bucură-te că porţi pre cela ce poartă toate. Bucură-te steaua carea arăţi soarele; Bucură-te pântecele dumnezeeştii întrupări. Bucură-te pentru carea să înoeşte făptura; Bucură-te prin carea ne închinăm făcătorului. Bucură-te mireasă nenuntită.

Intru această lună în 25 de zile Buna-Vestire a prea sfintei stăpânei noastre de Dumnezeu Născătoare, şi pururea fecioarei Maicii.

Stih: Ingerul fecioarei pre fiul Tatălui l-au vestit cu adevărat;
Pre îngerul cel mare al marelui sfat.
In a douăzeci şi cinci zis-au acestea:
Ingerul, Mariei (adecă) bucură-te.

Iubitorul de oameni şi Milostivul Dumnezeu, carele pururea poartă grijă de neamul omenesc, ca un părinte iubitoriu de fii, văzând făptura mâinilor sale, robindu-o, şi tirănindu-o diavolul şi trăgându-o spre patimi de ocară, şi supusă slujbei idoleşti. Voit-au şi s'au milostivit, de au trimis pre Unul născut Fiul său, pre Domnul nostru Iisus Hristos, să o isbăvească din mâinile diavolului. Iară pentrucă au voit, să o ascunză nu numai de satana, ci tocma şi de puterile cereşti, au încredinţat acea taină numai unuia din Arhangheli, slăvitului Gavriil. Şi l-au rânduit mai 'nainte de naştere, şi sfânta Fecioară curată fiind, ca o vreadnică de un bine ca acesta. Şi viind Ingerul în cetatea Nazaret, i-au zis: *Bucură-te ceea ce eşti plină de dar, Domnul este cu tine.* Iară ea au zis: Dar cum îmi va fi mie aceasta? Şi el au zis: Duhul Sfânt va veni preste tine, şi puterea celui prea înalt te va umbri. Şi ea iară au zis: *Iată roaba Domnului, fie mie dupre Cuvântul tău.* Şi îndată cu cuvântul îngeru-

lui, şi cu umbrirea, şi cu venirea Duhului Sfânt au zemislit în curatul său pântece mai pre sus de fire, pre Fiul şi Cuvântul lui Dumnezeu, pre Inţelepciunea Tatălui, cea de o fiinţă cu dânsul, şi puterea lui cea dea pururea. Şi de atuncea s'au săvârşit tainele Cuvântului lui Dumnezeu, cu vrerea şi cu rânduiala lui, pentru a noastră mântuire.

Intru această zi, sfântul părintele nostru Senufie, purtătorul de semne, cu pace s'au săvârşit.

Stih: Mormântul trupul lui Senufie este ascunzând,
Carele au arătat semne streine vieţuind.

Intru această zi, Sfintele Muceniţe Pelaghia şi Teodosia, prin sabie s'au săvârşit.

Stih: Theodosia şi Pelaghia, prin sabie, cu adevărat,
Noianul darurilor lui Dumnezeu cuvântului au aflat.

Intru această zi, oarecarele gelat, cunoscând pre Hristos, şi fiind închis în temniţă întunecoasă s'au săvârşit.

Stih: Gelatul la închisoare întunecoasă osândit fiind,
Au cunoscut pre Hristos, din întunerec la lumină scoţând.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne miluește-ne şi ne mântueşte pre noi, Amin

Peasna 7, Irmos:

Nu au slujit făpturii cugelătorii de Dumnezeu, fără numai făcătorului. Ci îngrozirea „focului bărbăteşte călcându-o, „să bucură cântând: Prea lăudate Domnul părinţilor, şi „Dumnezeule, bine eşti cuvântat".

Născătoarea de Dumnezeu...

Cum că lumina cea fără materie va să se împreune cu trupul, pentru multa milostivire, cela ce eşti fără materie, spunându-mi mie luminata buna vestire şi dumnezeeştile propoveduiri, acum strigi către mine. Blagoslovit este prea curată rodul pântecelui tău.

Ingerul.

Bucură-te Stăpână Fecioară, bucură-te Preacurată, bucură-te lăcaşul lui Dumnezeu, bucură-te sfeşnicul luminii. Chemarea lui Adam, isbăvirea Evii, Munte sfânt, sfinţenie prea strălucită, şi cămară de mire a nemuririi.

Născătoarea de Dumnezeu...

Sufletul mi-au curăţit, trupul mi-au sfinţit, biserică încăpătoare de Dumnezeu, pre mine m'au făcut, cort de Dumnezeu împodobit, lăcaş însufleţit, venirea prea sfântului Duh, şi curată Maică vieţii.

Ingerul.

Ca o făclie mult luminoasă, şi cămară de Dumnezeu lucrată, te văz pre tine acum. Ca un sicriu de aur, pre dătătorul legii priimeşte-l dumnezeiască Preacurată, pre cela ce bine au voit a isbăvi prin tine firea omenească cea stricată.

Catavasie:

N'au slujit făpturii...

Să se ştie, că aceste două Pesne cuprind la Greci acrostihul dupre Alfa Vita, a opta drept. Iară a noua înapoi întoarce, începând dela Omega.

Peasna 8, Irmos:

Ingerul.

Ascultă pruncă Fecioară Curată, să zică Gavriil, sfa-

„tul celui prea înalt, cel de de-„mult adevărat, fii gata spre „priimirea lui Dumnezeu. Că „prin tine cel necuprins, cu „oamenii va să petreacă. Pen-„tru aceasta și bucurându-mă „strig: bine cuvântați toate lu-„crurile Domnului pre Dom-„nul“.

Născătoarea de Dumnezeu...

Toată mintea omenească să biruește, răspuns'au Fecioara, cercând cele prea slăvite, care grăești mie. Indulcitu-m'am de cuvintele tale, dară mă tem spăimântându-mă, ca prin amăgire ca pre Eva să nu mă trimiți departe dela Dumnezeu. Dar însă iată strig: bine cuvântați toate lucrurile Domnului pre Domnul.

Ingerul.

Iată s'au deslegat ție îndoirea, zis'au spre aceasta Gavriil: Că bine ai zis, lucru cu anevoe de înțeles, care să pleacă cuvintelor buzelor tale, însă nu te îndoi ca de o amăgire, ci ca unui lucru crede. Că eu bucurându-mă strig: bine cuvântați toate lucrurile Domnului pre Domnul.

Născătoarea de Dumnezeu...

Această lege este dela Dumnezeu oamenilor, cea Preacurată iarăș au zis: Prin dragostea de obște nașterea să se facă. Nu știu dulceață de soție nici de cum. Deci cum zici că voiu naște? mă tem ca nu cumva să-mi grăești cu amăgire. Dar însă iată strig: bine cuvântați toate lucrurile Domnului pre Domnul.

Ingerul:

Cuvintele care îmi grăești Curată, îngerul iară au strigat, obișnuite sânt nașterii oamenilor celor muritori, Iară eu cu adevărat pre Dumnezeu ție vestesc, carele va să se întrupeze mai pre sus de cuvânt și de gând, pre cum știe. Pentru aceasta și bucurându-mă strig: bine cuvântați toate lucrurile Domnului pre Domnul.

Născătoarea de Dumnezeu...

Te arăți mie grăitoriu de adevăr, zis-au Fecioara. Căci vestitoriu de bucurie de obște ai venit. Incă sufletul mi-am curățit cu Duhul, dupre cuvântul tău să-mi fie mie, să se sălășluiască întru mine Dumnezeu, cătră carele strig împreună cu tine: bine cuvântați toate lucrurile Domnului pre Domnul.

Catavasie.

Ascultă pruncă Fecioară...

Peasna 9, Irmos:

La carea, Ceia ce ești mai cinstită...
Nu cântăm, ci zicem pripelele praznicului.
Bine vestește pământule bucurie mare, lăudați ceruri mărirea lui Dumnezeu.

Irmosul:

Ca de un sicriu însuflețit al lui Dumnezeu, nici de cum

„să nu să atingă mâna necre-
„dincioşilor, iară buzele cre-
„dincioşilor fără tăcere glasul
„îngerului cântând, cu bucurie
„să strige Născătoarei de Dum-
„nezeu; Bucură-te cea plină
„de dar, Domnul este cu tine".

Pripeală.

Bine vesteşte pământule...

Mai pre sus de gând zemislind pre Dumnezeu, de obiceiurile firii te-ai tăinuit Fecioară: Căci tu întru naştere de cele ce sânt ale maicelor ai scăpat, de cât firea cea stricăcioasă mai pre sus fiind. Pentru aceasta dupre vrednicie auzi: Bucură-te ceea ce eşti plină de dar, Domnul este cu tine.

Cum isvorăşti lapte Fecioară Preacurată, nu poate să spue limba pământească. Că arăţi lucru înstreinat de fire, hotarăle naşterii cei dupre lege, covârşindu-le. Pentru aceasta dupre vrednicie auzi: Bucură-te ceea ce eşti plină de daru, Domnul este cu tine.

Cu taină întru sfinţitele Scripturi, s'au grăit de tine Maică celui prea Inalt. Căci scară de demult mai nainte pre tine închipuindu-te Iacov, văzând au zis: Suirea lui Dumnezeu este aceasta. Pentru aceasta dupre vrednicie auzi: Bucură-te ceia ce eşti plină de daru, Domnul este cu tine.

Minunat semn lui Moisi, arătătorului de cele sfinte, rugul şi focul au arătat, şi căutând sfârşitul întru curgerea vremii, au zis: La o fecioară curată voiu privi, căria ca unei Născătoare de Dumnezeu să va zice: Bucură-te ceiace eşti plină de dar, Domnul este cu tine.

Daniil munte înţelegătoriu pre tine te-au numit, Isaia Născătoare de Dumnezeu, şi Ghedeon te-au văzut ca o lână. Iară David sfinţenie te zice, şi altul uşă. Iară Gavriil ţie strigă: Bucură-te ceea ce eşti plină de daru, Domnul este cu tine.

Catavasia.

Ca de un sicriu însufleţit...

SVETILNA.

Podobie: Cu ucenicii să ne suim...

Mai marele voevod al puterilor îngereşti dela Dumnezeu atotţiitorul au fost trimis la cea Curată şi fecioară, să-i vestească ei, minune streină, şi negrăită. Pentru că Dumnezeu ca un om, dintr'ânsa va să se facă prunc, fără sămânţă, iaräşi zidind tot neamul omenesc. Noroade bine vestiţi înnoirea lumii.

Slavă: Şi acum, asemenea

Bucură-te Născătoare de Dumnezeu, isbăvirea blestemului lui Adam; bucură-te cinstită Maica lui Dumnezeu, bucu-

ră-te rug însuflețit, bucură-te făclie, bucură-te scaun, bucură-te scară și ușă, bucură-te dumnezeiască căruță, bucură-te nor ușor, bucură-te biserică, bucură-te năstrapă cu totul de aur, bucură-te munte, bucură-te cort și masă, bucură-te deslegarea Evei.

LA LAUDE.

Stihirile pe 4. glas 1.

Podobie: Ceea ce ești Bucuria...

Din crugurile cerești sburând Gavriil în Nazaret, au venit la Fecioara Maria strigând către dânsa, bucură-te. Că vei să zămislești fiu pre cel mai de demult de cât Adam, pre făcătorul veacurilor și isbăvitorul, celor ce strigă ție: bucură-te Curată.

Gavriil fecioarei bună-vestire din ceriu aducându-i, au strigat: bucură-te. Vei să zămislești în pântecele tău, pre cel ce va să încapă întru tine, și întru toate este neîncăput. Și Născătoare vei să te arăți, celui ce au răsărit din Tată mai nainte de luceafăr.

Cuvântul cel împreună vecinic cu Tatăl, cel fără început, nedespărțindu-se de cei de sus, acum au venit la cei de jos, pentru îndurarea cea multă, milostivire luând spre alunecarea noastră, și sărăcia lui Adam priimind, s'au închipuit întru cel strein.

Cel ce este din Tatăl din veci, și din Maică subt vremi, arătându-să lumii Cuvântul cel mai pre sus înființat, chipul robului priimește, și să face trup, nedepărtându-se de dumnezeire, și pre Adam iară l-au zidit în pântecele ceia ce l-au zemislit pre el fără sământă.

Slavă: Și acum, glas 2, a lui Theofan.

Taina cea din veac să descopere astăzi, și fiul lui Dumnezeu, fiu omului să face. Ca luând ce este mai prost, să-mi dea mie ce este mai bun. Amăgitu-s'au de demult Adam, poftind să fie Dumnezeu, și n'au fost. Iară Dumnezeu, om să face, ca să facă pre Adam Dumnezeu. Să se veselească făptura, și să salte firea. Că Arhanghelul stă cu frică înaintea fecioarei, și-i aduce ei bucurie împrotiva întristării: Celace te-ai făcut om pentru milostivirea milii, Dumnezeul nostru slavă ție.

De este Sâmbătă sau Duminecă: Slavoslovia cea Mare și Otpustul.

Iară de este într'altă zi de post, cântăm: Stihoavna din Triod, Samoglasnica zilii, de 2 ori și Mucenicina.

Slavă: Și acum, a praznicului, glas 8, a lui Ioan Monahul.

Să se veselească cerurile, și să se bucure pământul... Caută înapoi Slava dela Litie.

Deci, Bine este a ne mărturisi: odată. După Sfinte Dumnezeule... și după Tatăl nostru... Troparul praznicului, și ectenia; la sfârșit 3 metanii mari, fără otpustul Utreniei, și să miruesc frații, și să cântă stihira samoglasnică, și întâiul Ceas, cu catisma. Troparul și Condacul praznicului, și la sfârșit, 3 metanii mari și rugăciunea: Hristoase lumina cea adevărată... și Otpustul. Al treilea ceas, și al șaselea, cu

catismele fără metanii. Troparul şi Condacul praznicului; la al 6-lea ceas, cântăm troparul parimiei din Triod şi parimia. Şi cetim Cuvântul căruia îi este începutul, iarăşi Bunele Vestiri: şi împreunăm şi ceasul al nouălea, cu catismă şi cetire. După acesta, fericirile degrabă, fără căutare, şi fără metanii: Şi pomeneşte-ne pre noi Doamne... Ceata cerească... Slavă. Ceata sfinţilor.. Slăbeşte, lasă... După Tatăl nostru... Condacul praznicului, Doamne milueşte de 40 de ori. Slavă... Şi acum... ceea ce eşti mai cinstită... şi 3 metanii mari. Apoi rugăciunea: Prea Sfântă Treime... Şi Otpustul...

Iară Vecernia dintru această seară, să cântă fără catismă şi fără-de metanii.

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

IN 26 DE ZILE

Soborul mai marelui Voevod Gavriil.

La Doamne strigat-am... cântăm Samoglasnica zilei din Triod de 2 ori, fără Mucenicină şi 3 podobnice din Triod, apoi ale praznicului 3 şi ale Arhanghelului 3. Stihirile praznicului, glas 4, însuşi glasul:

In luna a şasea trimis au fost Arhanghelul...
Limba carea nu o ştia, o au auzit Născătoarea de Dumnezeu...
Iată chemarea acum s'au arătat nouă...

Acestea caută-le la praznic la Stihoavna Vecerniei cei mari.

Stihirile Arhanghelului, glas 1.

Podobie: Prea lăudaţilor Mucenici...

Gavriile cel mai mare, mintea cea prea văzătoare de Dumnezeu, cea luminoasă cerească, carele la lumina cea întreit strălucitoare priveşte, şi cântă cântarea cea dumnezeească şi înfricoşată împreună cu cetele cele de sus, şi să roagă să dăruiască sufletelor noastre, pace şi mare milă.

Taina cea mare, cea neştiută mai înainte de îngeri şi mai'nainte de veci ascunsă, ţie unuia s'au încredinţat Gavriile, şi aceasta uneia cei Curate o ai spus, în Nazaret viind, cu carea roagă-te să se dăruiască sufletelor noastre, pace şi mare milă.

La a 11 stihiră, pripeală: Cel ce faci pre îngerii tăi Duhuri şi pre slugile tale pară de foc...

Cel ce eşti pururea plin de lumină şi faci voia şi plineşti poruncile Atotţiitorului, mai marele îngerilor Gavriile prea alesule, mântueşte pre cei ce te cinstesc pre tine cu dragoste, pururea cerşind să se dăruiască sufletelor noastre, pace şi mare milă.

Slavă: Şi acum... glas 6, a lui Ioan Monahul.

Trimis au fost din cer Gavriil Arhanghelul:

Caută-o în ziua praznicului, slava dela Vecernia cea Mare.

Iară preotul face proscomidia, când să cântă Stihirile Vecerniei. Vohod cu Evanghelia, lumină lină: Prochimen şi parimiile triodului, apoi ale praznicului două: Cea dintâiu:

Suitu-s'au Moisi în muntele lui Dumnezeu Horiv. Cea de a doua:

Domnul m'au zidit început căilor sale...

Caută-le înapoi la rând.

Apoi ectenia cea mică, şi vosglasul lui Sfinte Dumnezeule: Că sfânt eşti Dumnezeul nostru. Şi sfinte Dumnezeule. Prochimenul Glas 4: Bine vestiţi din zi în zi mântuirea Dumnezeului nostru. Stih: Cântaţi Domnului cântare nouă. Apostolul din cea către Evrei, începerea: Fraţilor, cela ce sfinţeşte şi cei ce să sfinţesc. Aliluia, glas 1. Pogorâ-se-va ca ploaia pre lână... Stih: Fie numele lui binecuvântat în veci. Evanghelia dela Luca: In zilele acelea, îngreeat-au Elisaveta. Şi celelalte ale dumnezeeştii liturghii a lui Gură de Aur. Şi în locul lui, Cade-să să te fericim. Cântăm pripeală: Bine vesteşte pământule bucurie mare, lăudaţi ceruri mărirea lui Dumnezeu, şi Irmosul: Ca de un sicriu însufleţit.

PRICEASTNA:

Ales-au Domnul Sionul, şi l-au osebit pre el, spre lăcaş luişi.

La masă se face mângâere fraţilor, mâncând peşte şi bând vin spre slava Născătoarei de Dumnezeu.

Cetim pavecerniţa cea mică în tindă degrabă, şi fără metanii şi fără canon, numai după, Slavă întru cei de sus lui Dumnezeu: la Sfinte Dumnezeule: facem 3 închinăciuni. Şi celelalte dupre obiceiu ale pavecerniţei şi Otpustul.

CADE-SĂ A ŞTI,

Că de să va întâmpla Soborul Arhanghelului Gavriil în vre-o Sâmbătă, atuncea să cântă numai slujba praznicului şi a Arhanghelului. Şi să pune întâiu slujba praznicului. Iară tripesniţa Sâmbetei să cântă Vineri la Pavecerniţă.

Iară de să va întâmpla Soborul în vre-o Duminecă, atuncea să cântă întâiu slujba Duminecii, apoi a praznicului şi apoi a Arhanghelului.

Iară să ştii: de să va întâmpla praznicul Bunei-Vestiri, Joi a cincea săptămână, atuncea Canonul cel mare să cântă Marţi întru acea săptămână, cu tripesniţul de Marţi. Iară tripesniţul canonului celui mare, îl cântăm împreună cu al praznicului Bunei-Vestiri.

(VEZI): De să va întâmpla praznicul Bunei-Vestiri în vre-o Duminecă, Sâmbătă seara, la Vecernia cea mică: Stihirile praznicului pe 4. Iară în ziua Crucii, la Doamne strigat-am: Stihirile crucii pe 4. Slavă: Şi acum, a Praznicului. La stihoavnă: Stihira învierei una: Şi stihoavna praznicului. Cea dela Vecernia cea Mare, cu stihirile ei. Slavă: Şi acum, a praznicului. Acum slobozeşti, sfinte Dumnezeule: şi după Tatăl nostru: troparul învierii, Slavă: Şi acum, a praznicului: Ectenia şi Otpustul.

La Vecernia cea Mare, după obişnuitul psalm, de seara. Cântăm, fericit bărbatul. Şi Catisma toată:

La Doamne strigat-am... punem stihirile învierii pe 4. Şi ale praznicului pe 6. Slavă, Şi acum, a praznicului.

Iară în ziua Crucii, punem ale învierii 3, ale crucii 3. şi ale praznicului pe 4. Slavă a învierii, Şi acum a Praznicului şi citirile praznicului 5.

La litie, stihirile praznicului şi slava. Iară în ziua Crucii, la litie Stihirile praznicului 3 şi ale Crucii 3, care sunt scrise la Laude. Slavă a praznicului, Şi Acum a Crucii. La Stihoavnă, Stihirile învierii, Slavă: Şi acum a praznicului. Iară în ziua Crucii, Slavă a Crucii. Şi acum; a praznicului. Acum slobozeşti: Sfinte Dumnezeule. Şi după Tatăl nostru: troparul praznicului de 3 ori. Iară în ziua Crucii: Troparul praznicului de 2 ori, şi a Crucii odată. Şi blagoslovenia pâinilor şi, fie numele Domnului, de 3 ori. Slavă, Şi acum... Psalm 33 şi cetire a praznicului La Utrenie, după cei şase psalmi.

La Dumnezeu este Domnul. Troparul învierei de 2 ori. Şi al praznicului odată, iară în ziua Crucii, troparul învierii de 2 ori. Slavă, al Crucii, Şi acum al praznicului. După Catisme, Sedelnele învierii toate. Iară după polielcu, sedelnele praznicului toate. Antifoanele Octoihului; Prochimenul şi Evanghelia praznicului. Invierea lui Hristos văzând şi psalm 50, stihira praznicului. Canonul învierii pe 4 şi al triodului pe 4 şi al praznicului pe 6. Catavasia praznicului. După a 3-a peasnă, sedealna praznicului, în ziua Crucii. Condacul şi Icosul Crucii, şi sedelnele Crucii. Apoi ale praznicului. După peasna 6, Condacul şi Icosul praznicului. Svetilna învierii şi a praznicului. Iară în ziua Crucii, a învierii şi a Crucii şi a praznicului La Laude, Stihirile învierii pe 4 şi ale praznicului pe 4 cu stihirile lor şi cu cea de Slavă. Apoi Stih: Scoală-te Doamne Dumnezeul meu. ş. c. l. şi cântăm Samoglasnica triodului: Slavă, iară aceea. Şi acum, Prea blagoslovită eşti, Slavoslavia cea mare, şi Otpustul.

(Vezi) Pentru slujbele praznicului Bunei-Vestiri, caută tot tipicul pre larg la triod, fiindcă acolo s'au pus toată învăţătura cât să cade la orice vreme s'ar întâmpla acest praznic, până în sfânta şi marea zi Sâmbătă, în fieşte-care an.

A ȘTI NI SĂ CUVINE

Că de să va întâmpla întru însăși Sfânta și marea Duminecă a Paștilor, carea este Pasha Domnului, praznicul Bunei-Vestiri a prea Sfintei Născătoarei de Dumnezeu.

Intru sfântă și marea zi Sâmbătă seara, la Doamne strigat-am, punem stihirie 10. și cântăm stihirile învierii 3, și ale Sâmbetei cei mari Samoglasnice 3, și ale praznicului 4. Slavă, glas. al 6-lea, ziua de astăzi cu taină. Si acum, glas acelaşi a praznicului. Trimis au fost din ceriu. Vohod cu Evanghelia, lumină lină, prochimenul nu zicem. Ci îndată diaconul sau preotul: Cu înțelepciune, și cetirile, și să cetește întâia cetire dela Facere: Intru început au făcut Dumnezeu cerul și pământul. Apoi ale praznicului Bunei-Vestiri, cetirile 5, și pre urmă celelalte cetiri ale zilii dùpre rânduiala lor, și pre rând dumnezeiasca liturghie a marelui Vasilie. Iară după slobozirea liturghiei, să face obicinuita mâncare și cetirea faptelor, și după sfârşitul cetirii, blagoslovind preotul, zicem sfinte Dumnezeule. Prea Sfântă Treime, și după Tatăl nostru, Doamne miluește de 12 ori. Slavă, Și acum. Veniți să ne închinăm. Și după psalmul 50, cântăm canonul praznicului cu Irmosul pe 6 și al Sâmbetei cei mari cu Irmosul pe 8. Catavasie, Irmosul sâmbetei cei mari, întru amândouă stranele împreună, după a treia peasnă Condacul și Icosul praznicului și Sedealna zilii. Slavă, Și acum, a praznicului; după a 6-a peasnă, Condacul și Icosul zilei. După a 9-a peasnă, Sfinte Dumnezeule, și după Tatăl nostru troparul zilei: Când te-ai pogorât la moarte, Slavă, și acum, a praznicului, Ectenia și Otpustul și cetire și celelalte. Și se face învierea dupre cum arată la penticostariu. Iară la cel de pre urmă, Hristos au înviat, după deschiderea ușilor, intrând iarăși în Biserică și cetele sfârșind de cântat: și celor din mormânturi. Cântă îndată, pe când intră preotul în altariu. Slavă, troparul praznicului, Și acum, tot acelaş. Apoi Ectenia cea mare. Și după vosglas, începe cel mai mare Irmosul: Ziua învierii. Și cântăm Canonul paștelui, cu Irmosul pe 8. Irmoasele de câte 2 ori, și al Bunei-Vestiri iarăși pe 8. Irmoasele de 2 ori. Catavasia: Ziua învierii, amândouă stranele împreună și troparul, Hristos au înviat de 3 ori. Și după fieşte care peasnă, Ectenia cea mică și vosglasurile dupre rânduiala lor. După a treia peasnă: Condacul și Icosul paștelui și Ipacoi. După a 6 peasnă: Condacul și Icosul Bunei-Vestiri. Apoi prochimenul praznicului, glas 4. Bine-Vestiți din zi în zi. Stih: Cântați Domnului cântare nouă. Toată suflarea. Evanghelia prazn., dela Luca. Inceperea: In zilele acelea sculându-se Mariam. Apoi învierea lui Hristos văzând, de 3 ori. Și stihira, înviind Iisus din mormânt de 3 ori pe glas 6. După acestea, peasna 7-a și a 8-a, dupre rânduiala lor, la a 9-a peasnă, cântăm pripelele paștelui, și ale prazn., dupre rânduiala lor. Svetilna paștelui odată și a prazn. de 2 ori. La Laude, stihirile învierii pe 4, Și ale Bunei-Vestiri pe 4. Cu stihurile lor. Apoi amândouă stranele împreună zicând pripeala: Să învie Dumnezeu, cântă stihirile paștelui, glas 5, cu celelalte stihuri ale lor. Slavă, a prazn.: Să se veselească cerurile; Și acum, a paștelui, glas 5; Ziua învierii și să... Apoi troparul paștelui de 3 ori. Slavă; Și acum, al prazn. Și sărutare dupre obiceiu. Și învățătură a lui Ioan Gură de Aur. Ectenia și Otpust. Iară eșire cu litie afară de monastire nu să face. Iară ceasurile să cântă dupre tipicul paștelui.

La liturghie, Antifoanele paștelui. Iară după Vohod zicem: In biserici bine cuvântați pre Dumnezeu. Hristos au înviat, de trei ori. Slavă, troparul prazn. Și acum. Condacul paștelui: De te-ai și pogorât în mormânt... Câți în Hristos v'ați botezat; Prochimenul, Apostol și Evanghelia mai întâiu ale paștelui. Apoi ale praznicului Iară când se apropie vremea la liturghie a să ceti sfânta Evanghelie, cetește preotul cu diaconul Evanghelia paștelui, dupre cum s'au arătat la liturghie în sfânta și marea Duminecă a paștelui în tipicul penticostarului. Apoi un diacon singur cetește Evanghelia Bunei-Vestiri, dupre obiceiu, precum totdeauna și la soroacele Evangheliei aceştia nu lovește în clopot. Și pre rând dumnezeiasca liturghie a Hrisostomului. In loc de Axion, Irmosul paștelui. Priceasna paștelui și a prazn.

(VEZI) Fiindcă tipicul pentru praznicul Bunei-Vestiri când să întâmplă în sfânta şi marea Duminică a paştilor, ce este la penticostariu, nu este întreg, nici unit cu tipicul cel mare, pentru aceea s'au pus de faţă.

Iară când să va întâmpla prazn. Bunei-Vestiri în lunea luminată, sau Marţi sau Miercuri, caută învăţătură în penticostar, fiindcă acesta este în deplin.

LA UTRENIE

DE ESTE SÂMBĂTĂ

La Dumnezeu este Domnul... troparul praznicului, de 2 ori.

Slavă, al Arhanghelului, glas 4.

Mai marele Voevod al Oştilor cereşti, rugămu-te pre tine noi nevrednicii. Ca prin rugăciunile tale să ne acoperi pre noi, cu acoperemântul aripilor măririi tale cei netrupeşti, păzindu-ne pre noi cei ce cădem cu deadinsul şi strigăm: Izbăveşte-ne din nevoi ca un mai mare preste cetele puterilor celor de sus.

Şi acum, iar al praznicului:

Iară de este Duminecă se cântă întâiu troparul învierii de 2 ori, Slavă, al Arhanghelului, Şi acum, al praznicului. După obicinuitele stihologii, Sedelnele octoihului şi ale triodului.

CANOANE DOUĂ:

Al Născătoarei de Dumnezeu pe 6, cu Irmosul: Şi al Arhanghelului pe 6.

CANONUL Născătoarei de Dumnezeu.

Al căruia Acrostihul este dupre Alfa Vita.

Peasna 1, glas 6, Irmos

Ca pre uscat umblând Israil, cu urmele prin adânc, pre „gonaciul Faraon văzându-l în„ecat, au strigat: Lui Dumne„zeu cântare de biruinţă să-i „cântăm.

Incepătorul cel arătătoriu de lumină al cetelor celor de sus, astăzi au fost trimis către Fecioara, strigând: Bucură-te mireasă Preacurată, cu tine este Ziditorul tuturor şi Domnul.

Născătoarea de Dumnezeu...

Voiu a înţelege sărutarea ta cea streină (au zis Fecioara) că cuvintele nu sânt potrivite omenirii. Ce felul de bucurie mi-ai spus? spune-mi descoperit, învăţându-mă.

Ingerul.

Prea arătat îţi grăesc ţie, stând înaintea ta cu bună cuviinţă Preacurată, ci tu pleacă urechea ta. Puterea celui de sus să va pogorî preste tine, şi prin Duhul cel a toate lucrătoriu să va sălăşlui.

Alt CANON al Arhanghelului, al căruia slovele de pre la începutul troparelor, acestea sânt la greci.

Voiu lăudă pre Gavriil, ca pre un mai mare

Peasna 1, glas 4, Irmos:

Facerea lui Chir Iosif.

Deschide-voiu gura mea...

Ca pre cel ce eşti lumină dumnezeească şi fără materie cu împărtăşirile cele fără materie, spre lumina cea prea înnaltă, te rog Arhanghele al Domnului, luminează prin rugăciunile tale, ca să te laud.

Astăzi să strângem cete dumnezeeşti, veselindu-ne, cin-

stind pre cel dintâiu al minților celor fără de trupuri, carele au vestit bucuria cea negrăită, ce au venit în lume pentru bunătatea.

Pre tine având-te folositoriu mai mare, apărător și părete, și întărire cătră Dumnezeu Gavriile, noi cei ce te iubim, ne izbăvim de primejdii, și de vătămarea șarpelui, lăudându-te pre tine.

A Născătoarei:

Curată pre tine cu totul fără prihană, Gavriil dacă te-au văzut, bucură-te Stăpână, cătră tine luminat au strigat, ceea ce nu știi de nuntă, mântuirea oamenilor, lauda îngerilor, cinstita cuvântare.

Peasna 3, Irmos:

Nu este sfânt precum tu Doamne, Dumnezeul meu, „carele ai înălțat cornul necre„dincioșilor tăi bunule, și ne-ai „întărit pre noi pre piatra măr„turisirii tale".

Născătoarea de Dumnezeu...

Te văz acum îngere, căci cu înșelăciune îmi grăești; căci cum poate ființa cea materialnică și stricăcioasă și de pământ, să încapă pre cel nematerialnic? cel ce să îmbracă cu lumina nestricăciunii.

Ingerul.

Înțelepțește m'ai înfruntat Curată, dar așa să binevoești și să te încredințeze rugul, carele aprinzându-se, nici cum n'au ars de foc, și au închipuit mai nainte nașterea ta cea negrăită.

Născătoarea de Dumnezeu...

Graiurile vieții îmi povestești tu mie. Dar muntele cel ce fumegă odinioară, carele au priimit pre Dumnezeu, mă încredințează pre mine, că nu va putea firea cea materialnică a priimi pre cel cu totul fără materie.

Alt canon, Irmos:

Pre ai tăi cântăreți...

Cu împărtășirea luminei cei prea fără materie, ca cela ce ești cu adevărat fără materie Gavriile, mai pre sus de materie fiind luminat, lumină a doua te-ai văzut, pre oamenii cei materialnici, cari te laudă pre tine totdeauna, luminându-i.

De mai mare bună slavă te-ai învrednicit, mare taină nouă descoperindu-ne, cela ce ești mai mare între îngeri, prin carea ne-am rădicat de pre pământ la înălțimea cea mai mare, cei ce mult te cinstim pre tine.

Arată-te din ceriu tuturor, celor ce cu dragoste te căutăm pre tine pururea, și alinează viforul cel pornit asupra noastră al ispitelor și al necazurilor, o Gavriile, mai marele Voevod.

A Născătoarei:

Arătându-ţi ţie oarecând taina cea de demult ascunsă Fecioară, Gavriil au strigat: Bucură-te Polata lui Dumnezeu, întru carea sălăşluindu-se pre toţi oamenii i-au îndumnezeit ca un îndurat.

Sedealna, glas 1.

Podobie: Mormântul tău...

Marele Gavriil, voevodul îngerilor, arătându-se pururea, împreună cu dânşii strigă: Dumnezeiască cântare Treimei bucurându-se. Pre acesta toţi cu mare glas întru credinţă să-l lăudăm, şi cu gând curat cu cuviinţă să-l slăvim.

Slavă, Şi acum, altă Sedealnă, glas 4.

Podobie: Cel ce te-ai înălţat..

Slujitorilor celor fără de trupuri tu mai mare fiind, taina cea înfricoşată mai nainte de veci rânduită, ţie unuia Gavriile slăvite s'au încredinţat, naşterea cea negrăită a prea Sfintei Fecioare, bucură-te strigându-i ei, ceea ce eşti plină de daru. Pentru aceasta dupre datorie, credincioşii cu veselie pururea te fericim.

Peasna 4, Irmos:

Hristos este puterea mea, Dumnezeu, şi Domnul; „Cinstita Biserică cu dumnezeească cuviinţă, cântă strigând: „Din cuget curat întru Domnul prăznuind".

Ingerul.

Purtătoriu soarelui s'au făcut pântecele tău Preacurată, şi vei naşte oamenilor lumina cea neînserată, zicea cu mare bucurie Gavriil Fecioarei.

Născătoarea de Dumnezeu...

Depărtează-te dela uşile mele, nu-mi vorbi graiuri, a cărora împlinire nu poţi să-mi arăţi Arhistratighe. Pentru ce turburi cugetul şi sufletul meu? grăindu-mi acestea.

Ingerul.

Trâmbiţele proorocilor s'au învrednicit a vedea de departe adâncimea tainei Preacurată, a căruia slugă sunt eu, şi stau înaintea uşilor tale.

Alt Canon, Irmos:

Sfatul cel neurmat...

Stătut-ai de demult Gavriile, dupre vrednicie minunate, prin împărtăşirile dumnezeeştii Stăpânii, luminând pre prorocul Daniil, făcându-i lui prin Duhul arătarea celor neştiute.

Cu guri de tină, cu bucurie pre tine cel ce eşti cu firea de foc, te lăudăm. Scoate-ne pre noi totdeauna din focul cel ce arde Gavriile cu dumnezeeştile tale mijlociri.

In haină dumnezeiască mai mult decat Soarele strălucită, cu slavă negrăită fiind înbrăcat, mai mare voevodule al

slujitorilor, stai înaintea Impăratului ceresc veselindu-te.

A Născătoarei...

Pre tine toată curăţită cu Duhul, Gavriil cunoscându-te Preacurată, luminat au strigat către tine: Bucură-te deslegarea blestemului, și chemarea strămoşilor.

Peasna 5, Irmos:

Cu dumnezeiască strălucirea Ta Bunule sufletele celor ce mânecă la tine cu dragoste, mă rog luminează-le, „ca să te vază cuvinte al lui „Dumnezeu, pre tine adevăratul Dumnezeu, pe cela ce „chemi din negura greşa- „lelor".

Născătoarea de Dumnezeu...

Te văz îngere strălucit cu luminile îngereşti (zicea Preacurata) dar mă ruşinez a-ţi crede îngrab, neînştiinţându-mă întâiu de toată descoperirea.

Ingerul.

Văzând Ziditorul firea omenească stricată, bine au voit a să sălăşlui întru tine. Infricoşat descoperind acum taina cea din veac ascunsă, Curată.

Născătoarea de Dumnezeu...

Eu m'am logodit cu Iosif, dar până acum nu sânt împreunată, Arhanghele. Şi necunoscând ispită de bărbat, cum voiu naşte? graiuri înpotriva firii îmi grăeşti.

Alt Canon, Irmos:

Spăimântatu-s'au toate...

Cu împărtăşirea minţii cei dintâiu fiind luminat, a doua lumină te-ai văzut, strigând împreună cu cetele îngereşti cele nenumărate: Sfânt este Dumnezeu, Tatăl atot făcătorul, fiul cel împreună fără început şi Duhul cel de pre un scaun.

Chipul tău este de foc, frumuseţea prea luminată, de carea să minunează tot cugetul, slava îţi este mare Gavriile prea mărite, mai marele dumnezeeştilor îngeri, podoaba tuturor celor ce cu bună credinţă te laudă pre tine.

Dumnezeescul Zaharia, dacă te-au văzut pre tine de demult, stând împreună în vremea tămâerii, au rămas mut, căci nu au crezut vestirii tale cei înfricoşate, carea i-ai spus Gavriile mai marele voevod.

A Născătoarei...

Biserică de sfinţenie fiind Preacurată, prin glasul lui Gavriil Arhanghelul, ai zemislit, pre cela ce să odihneşte întru sfinţi; pre Dumnezeul cel prea Sfânt, carele pre toţi sfinţeşte, şi din nevoi îi scoate.

Peasna 6, Irmos:

Marea vieţii văzându-o înălţându-se de viforul ispite- „lor, la limanul tău cel lin aler- „gând, strig cătră tine: Scoate

„din stricăciunea viaţa mea „mult Milostive".

Ingerul.

Ziditorul firii Iisus nu este rob legilor firii, Pruncă. Şi să te încredinţeze pre tine toiagul lui Aaron, carele fără de umezeală au odrăslit, şi au închipuit, că vei naşte, neispitind bărbat.

Născătoarea de Dumnezeu...

Mă minunez, socotind aceste înfricoşate şi cinstite ale tale graiuri şi vrând a crede, îmi aduc aminte mărimea înălţimii, şi cu totul mă ruşinez Arhistratighe.

Ingerul.

Nu te pleci cuvintelor mele. Te-au văzut Daniil mai nainte Munte, din carele fără mână omenească s'au tăiat piatra, cu tărie surpând capiştile cele idoleşti, Preacurată.

Alt Canon, Irmos:

Inţelepţii lui Dumnezeu...

Limbile pământeşti nu pot să te cinstească pre tine mintea cea luminoasă şi cerească, carele eşti strălucit prea luminos, cu dumnezeeşti străluciri mai pre sus de minte şi de cuvânt.

Cela ce eşti rază de soare mult luminoasă mai marele voevod al slugilor celor de foc, cu rugăciunile tale către Stăpânul cele de lumină purtătoare, pre cântăreţii tăi din întunerecul patimilor scoate-i.

Sfaturile păgânilor risipeşte-le; credinţa pravoslavnică întăreşte-o; potoleşte desghinările bisericii Arhanghele, prin rugăciunile tale cele către făcătorul a toate.

A Născătoarei...

Cuvintelor lui Gavriil celor dumnezeeşti, ascultătoare ai fost curată, şi pre cuvântul cel prea fără de început l-ai născut cu trup, carele au izbăvit lumea de necuvântare.

CONDAC, glas 8.

Podobie: Apărătoarei Doamnei...

Tu eşti Arhistratighe prea slăvit slujitoriu prea luminoasei şi cinstitei, şi a tot făcătoarei nenumăratei şi înfricoşatei Treimi. Deci roagă-te acum neîncetat rugătorule, ca să ne isbăvim noi de toate nevoile şi muncile, ca să strigăm ţie: Bucură-te acoperământul robilor tăi.

Intru această lună în 26 de zile, Prăznuim soborul Arhanghelului Gavriil, fiind dintâiaşi dată, ca unul ce au slujit tainei cei dumnezeeşti şi negrăite şi mai pre sus de fire.

Stih: Pre îngerul cel ce au vestit întruparea ta cuvinte,
Tot trupul îl cinsteşte cu căzuta cinste.
Intru a douazeci şi şase Gavriil cel luminat,
Rădică făptura spre laudă cu adevărat.

Intru această zi, sfinţii douăzeci şi şase de mucenici, cari au mărturisit în Gottia. Dintre cari sânt preoţi doi, Vathus şi Uirca, cu doi fii şi fiice ai săi, şi Arpila monahii. Iară mirenii: Avip, Agna, Ria, Agathrax, Iscoos, Sila,

Intru aceasta 31 1977 la ora 20.30 a murit P.F.P. Patriarh Justinian

Sighiţa, Suirie, Seimole, Therme, Filga, şi din femei: Anna, Allas, Varis, Moico, Mamica, Uirco şi Animais.

Stih: Mucenicii cei ce să ard atâţia sânt cu mulţime,
Câte zile cuprinde astăzi luna în sine.

Aceştia au fost în zilele lui Iungurih, împăratul Gottilor şi a lui Valentinian şi Gratian, împăraţii Romanilor. Deaceea pentru mărturisirea în Hristos, au luat cununa mucenii prin foc dela Iungurih, carele au ars Biserica creştinilor. Intru carea au ars şi aceşti sfinţi mucenici.

Când s'au întâmplat de au ars şi un om, ce aducea prinos la Biserică Carele prinzându-se de Ellini, şi pre Hristos mărturisindu-l în loc de prinos neînsufleţit, singur pre sine s'au făcut prinos lui Dumnezeu, arzându-se de tot prin foc, şi aşa au luat pururea pomenitul cununa muceniei.

Intru această zi, Sfinţii mucenici Codrat, Theodosie, Manuil şi alţi patru zeci cei dela răsărit.

Stih: Codrate, de a ta bună bărbăţie mă minunez,
Cum bărbăteşte plecându-te fericite te junghiez.
Theodosie însuşi lui Dumnezeu vieţuind,
Viaţa sa pentru el prin sabie să află dând.
Verse-mi-să măcar un păhar de sânge prin a sabiei tăere,
Manuil grăeşte cu îndrăsneală prea mare.

Aceştia au fost din părţile răsăritului, şi văzând că omorà pre creştini în fieşte carea zi închinătorii idolilor, s'au vorovit întru sine, să mărturisească buna credinţă de faţă, ca să fie moşteni împăraţii cerurilor.

Deaceia mergând, şi dându-se pre sine de bună voe în mâna stăpânitorului ţării, li s'au făcut întrebare. Atuncea aducând pre mulţi creştini înaintea lui, cari mărturisindu-se, că sunt creştini, i-au băgat în temniţă, apoi preste câteva zile scoţându-i, i-au strujit pre coaste, despoiaţi şi legaţi pre lemne. Deaceia pogorându-i de pre lemne, i-au tras preste spini şi pre urmă le-au tăiat capetele.

Intru această zi, pomenirea prea cuviosului părintelui nostru Ştefan, mărturisitorul, ce au fost Igumen la Triglia.

Stih: Ştefan lucrător al dumnezeeştei vii fiind,
Inaintea lui Dumnezeu stă, plata ostenelelor luând.

Acesta au fost pre vremea împărăţiei lui Leon Armeanul, carele din mică vârstă ş'au ales viaţa sihăstrească, şi pentru îmbunătăţită petrecerea sa fiind rugat de monahi, s'au făcut Igumen Monastirii, ce să chiamă Triglia şi îndreptând pre mulţi spre viaţa pustnicească, apoi fiind chemat de cel ce s'au zis mai sus, păgânul Leon, carele pornise goană asupra celor ce să închina cinstitelor şi sfintelor icoane şi silindu-l ca să se lepede de închinăciunea lor, şi să se iscălească împrotiva pravoslavnicei credinţe şi nevrând a să supune, ci încă şi păgâni făcea pre cei ce-l silia spre aceasta, pentru aceea fiind muncit mult, zăcând şi la închisori, şi chinuit fiind prin izgoniri, s'au pristăvit întru Domnul, pentru carele au răbdat multe patimi.

Cu ale lor sfinte rugăciuni...

Peasna 7, Irmos:

Dătătorul de rouă cuptorul l-au făcut îngerul, cuvioşi-„lor tineri. Iară pre haldei ar-„zându-i porunca lui Dumne-„zeu, pre muncitorul l-au ple-„cat a striga: bine eşti cu-„vântat Dumnezeul părinţilor „noştri".

Născătoarea de Dumnezeu...

Mi-ai spus Gavriile, cum că (prea slăvit) va veni în lume cu trup, cel fără de trup, spune-mi dar descoperit, cum pântecele meu va încăpea pre acesta, ale căruia măriri nu le pot încăpea cerurile.

Ingerul.

Povestesc ţie, şi înţelege, O Preacurată! Cum odinioară cortul lui Avraam au priimit, şi au încăput pre Dumnezeu, curată? Pentru aceasta nu te în-

doi acum, ci cu dragoste priimeşte bucuria oamenilor.

Născătoarea de Dumnezeu...

Mă turbură pre mine mărirea lucrurilor, dar fiindcă bine au voit cel prea bun a să sălăşlui întru mine mai pre sus de cuget, iată că cu sufletul şi cu trupul sânt lăcaş curat păzit lui.

Alt canon, Irmos:

N'au slujit fápturii...,

Naşterea lui Ioan slăvite, o ai vestit oare când Zahariei înlăuntrul dumnezeeştii biserici, stând el, şi cântând Isbăvitorului şi Dumnezeu: Prea lăudate Doamne, al părinţilor, şi Dumnezeule bine eşti cuvântat.

Prea slăvită bună cuviinţa casei tale Gavriile, prea luminat sfinţeşte sufletele credincioşilor, şi le porunceşte să strige cu mare glas: Prea lăudate Doamne al părinţilor, şi Dumnezeule bine eşti cuvântat.

Luminat fiind cu taină mai mare Voevodule cu împărtăşirea luminii cei dintâiu, a doua lumină cu adevărat te-ai văzut, luminând totdeauna, pre cei ce cântă: Prea lăudate Doamne al părinţilor, şi Dumnezeule bine eşti cuvântat.

A Născătoarei:

Trimis au fost Gavriil mai marele Voevod, să-ţi vestească ţie bucurie Fecioară Maică curată, prin carea întristarea au încetat şi blestemul cu adevărat s'au făcut neroditoriu, şi blagoslovenia au înflorit credincioşilor în veci.

Peasna 8, Irmos:

Din văpae cuvioşilor rouă ai izvorât, şi jertfa dreptului „cu apă o ai ars. Că toate le „faci Hristoase cu singură voi„rea. Pre tine te prea înălţăm „întru toţi vecii".

Prin glasul îngerului ai zemislit lumina, pentru aceasta toţi strigăm ţie: Bucură-te uşa luminii, vederea cea cu anevoe văzută, şi scaunul celui înalt, Născătoare de Dumnezeu Fecioară.

Bucură-te săvârşirea tainei cei înalte, bucură-te descoperirea lucrurilor celor necuprinse, bucură-te împreunarea oamenilor cu Dumnezeu. Bucură-te Fecioară chemarea celor căzuţi.

Bucură-te Născătoarea Stăpânului celui dătătoriu de lumină, bucură-te limanul celor înviforaţi Preacurată, bucură-te odrasla cea adevărată şi aducătoare de roduri, carea ai crescut strugurul nemuririi.

Alt Canon, Irmos:

Pre tinerii cei bine credincioşi...

Cu sfinţite cuvinte de sfinţenie norodul cel sfinţit, pre

tine te laudă veselindu-se. Că tu Arhanghele pre cuvântul cel a tot pricinuitoriu, carele au luat trup ca și al nostru, l-ai vestit fecioarei, ceia ce este dintre noi, mai pre sus de gând și de cuvânt. Pentru aceasta pre tine te cinstim întru toți vecii.

De mintea cea mare și dintâiu, fără materie lipindu-te Arhanghele, cu gura ta cea de foc cânți dulce cântare înfricoșată, carea cântă cetele tuturor îngerilor: Pre Domnul lăudați lucrurile și-l prea înălțați întru toți vecii.

Cu bune laude dumnezeești arătat fiind împodobit, străbați cele cerești, apoi și cele pământești, plinind sfintele voile lui Hristos Dumnezeului tuturor, povățuitorule al îngerilor Gavriile, lauda celor ce te laudă pre tine pururea cu credință.

Cu trupul dupre Ipostas cuvântul a să amesteca cu oamenii vrând, te-au avut pre tine mai nainte mergând, și mai nainte gătindu-o lui sfințită polată, o sfințite Gavriile! strigând: Pre Domnul lăudați, și-l prea înălțați întru toți vecii.

A Născătoarei:

Ca pre un scaun împărătesc înfrumusețat, ca pre ceia ce este mai pre sus de cât toate făpturile, ca pre ceia ce una au înființat pre cel mai pre sus înființat, carele au îndumnezeit pre oameni cu mai bună unirea naşterii cei negrăite și streine, pre Fecioara cea bine cuvântată să o lăudăm.

Peasna 9, Irmos:

Pre Dumnezeu a-l vedea nu este cu putință oamenilor, „spre carele nu cutează a căuta „cetele îngerești. Iară prin tine „Preacurată, s'au arătat oa„menilor cuvântul întrupat, pre „carele mărindu-l cu oștile ce„rești, pre tine te fericim“.

Bucură-te pricinuitoarea bucuriei, de Dumnezeu bine cuvântată, bucură-te brazdă cinstită cu bun rod și bine odrăslitoare, carea porți pre hrănitorul tuturor, bucură-te Isvorule al apei vieții Preacurată, bucură-te năstrapă și raiu dumnezeesc, cu totul fără prihană.

Bucură-te curățirea sufletelor și a trupurilor, bucură-te prin carea isvorăsc oamenilor cele bune, bucură-te pricinuitoarea îndumnezeirii tuturor, bucură-te nor ușor, carele poartă pre soarele, și luminează lumea, cu luminoase strălucire.

Cântare de bucurie cântăm ție: bucură-te curată lauda mucenicilor, și a Apostolilor și prea slăvit graiul prorocilor. Bucură-te înfrumusețarea Ar-

hiereilor și a prea cuvioșilor, pentru carea să bucură cele cerești, împreună cu cele pământești.

Alt canon, Irmos:

Tot neamul pământesc...

Stai cu frică înaintea scaunului Darului slujind, și strălucit fiind cu vărsările de lumină cele mai pre sus de gând, și cu sfințenie îndumnezeit, și lumină fiind văzut, și luminând cu mijlocirile tale, pre cei ce te cinstesc cu credință, sfințite Gavriile Arhistratighe.

Ca un ceriu cu stele înpodobit te vezi cu dumnezeești străluciri. Și ca un voevod în mâini ții schiptrul prea luminat. Și străbați tot pământul, voia stăpânului totdeauna făcând, și din nevoi pre toți credincioșii scoțând.

Potolește viforul varvarilor cel cumplit, carele să rădică totdeauna asupra robilor tăi. Așază dejghinările Bisericii. Celor ce te laudă pre tine, dă-le isbăvire de greșale, și împăratului dăruești-i biruință, Gavriile, cu caldă folosința ta.

Prea bună însoțire și prea slăvită, Mihaile și Gavriile, stând înaintea scaunului dumnezeeștii slave, cereți tuturor iertare de păcate și isbăvire de nevoi, ca niște folositori, și ca cei ce urmați bunătății Stăpânului întru toate.

A Născătoarei:

Lumina fulgerului, adecă a celui născut al tău, au strălucit, și au luminat toată partea cea de supt soare și pre mai marele întunerecului l-au pierdut, de Dumnezeu Născătoare Preacurată, lauda îngerilor și mântuirea tuturor oamenilor, celor ce te laudă pre tine cu neîncetate glasuri.

SVETILNA.

Podobie: Cu ucenicii să ne suim...

Mai marele Voevod al puterilor îngerești trimis au fost dela Dumnezeu a tot țiitorul, la cea curată și Fecioară, să-i vestească ei minune streină și negrăită. Pentrucă Dumnezeu ca un om dintr'însa va să se facă prunc fără sămânță, zidind iarăși neamul omenesc, noroade bine vestiți înoirea lumii.

Slavă, Și acum, a Născătoarei:

Bucură-te isbăvirea lui Adam din blestem, Născătoare de Dumnezeu, bucură-te Curată, Maica lui Dumnezeu. Bucură-te rug însuflețit, bucură-te făclie, bucură-te scaun, bucură-te scară și ușă. Bucură-te dumnezeească căruța, bucură-te nor ușor, bucură-te Biserică, bucură-te năstrapă cu totul de aur, bucură-te munte, bucură-te cort și masă, bucură-te isbăvirea Evei.

LA LAUDE.

Stihirile pe 4, glas 4.

Podobie: Dat-ai semn celor ce...

Mintea cea mai înainte de veci, a doua lumină te-au așezat pre tine Gavriile, carele cu împărtășiri dumnezeești luminezi toată lumea, și ne descoperi nouă cea din veac dumnezeească și mare cu adevărat taină, pre cel ce s'au întrupat în pântecele feciorесc, carele au fost fără de trup, și s'au făcut Om, ca să mântuiască pre om. De 2 ori.

Inaintea scaunului dumnezeirii cei întreit luminătoare stând, și din destul fiind strălucit cu dumnezeeștile străluciri, cele ce es neîncetat de acolo, pre cei ce dănțuesc pre pământ cu bucurie și te laudă pre tine, de negura patimilor isbăvește-i, și cu luminare strălucește-i, Gavriile mai marele Voevod, rugătorule pentru sufletele noastre.

Sfărâmă întărâtările celor din Agar, care asupra turmei tale adesea năvălesc, potolește despărțirile Bisericii, alinează viforul ispitelor celor fără de măsură; isbăvește de nevoi și de primejdii, pre cei ce cu dragoste te cinstesc pre tine, și supt acoperământul tău aleargă, Gavriile mai marele Voevod, rugătorule pentru sufletele noastre.

Slavă, Și acum, glas 2.

Bine vestește Gavriile astăzi cei pline de dar, bucură-te fecioară, carea nu știi de mire, și neispitită de nuntă. Nu te mira de chipul meu cel strein, nici te spăimânta. Că arhanghel sânt. Șarpele au amăgit pre Eva oarecând, iară eu acum vestesc ție bucurie: Rămânea-vei întreagă, și vei naște pre Domnul Preacurată.

De se va întâmpla Sâmbătă, sau Duminică cântăm slavoslovia cea mare. Iară de va fi într'altă zi, cântăm: Stihovna, Samoglasnica triodului de 2 ori, și mucenicina, Slava: Și acum, a praznicului glas 1, a lui Anatolie.

In luna a șasea, trimis a fost din ceriu Gavriil Arhanghelul, în cetatea Galileii Nazaret, să aducă fecioarei bune vestiri de bucurie. Și viind la dânsa, au strigat zicând: bucură-te ceia ce ești plină de daru, Domnul este cu tine. Bucură-te încăperea firii cei neîncăpute, că pre carele cerurile nu l-au încăput pântecele tău l-au încăput blagoslovită. Bucură-te cinstită, chemarea lui Adam, și isbăvirea Evei, și bucuria lumii, și veselia neamului nostru.

Și cealaltă slujbă a Utreniei dupre orânduiala postului și Otpustul.

De să va întâmpla Sâmbătă sau Duminică: La ceasul dintâiu, și la celelalte ceasuri, să zice troparul praznicului, și al Arhanghelului. Asemenea și Condacele pe rând.

Iară de va fi zi de post: Le cântăm toate dupre orânduiala postului cu metanii și Otpustul.

(VEZI) Pentru odovania praznicului Bunei Vestiri a prea sfintei Născătoarei de Dumnezeu: Caută învățătură pre larg la Triod.

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

IN 27 DE ZILE.

Pomenirea Sfintei Matroanei cei din Tesalonic.

La Doamne strigat-am... stihirile triodului, şi ale sfintei, glas 4.

Podobie: Ca pre un viteaz...

Improtiva semeţiei, şi cruzimei cei obraznice a jidovilor, ţi-ai pus cugetul cel bărbătesc, de Dumnezeu gânditoare, ca una ce vedeai mai nainte desfătarea celor viitoare, ceeace petrece pururea în veac neclătită. Pre carea o ai dobândit, mutându-te de pre pământ către cămările cele cereşti, şi cătră dănţuirea cea nestricată, prea slăvită Matroano.

Invrednicitu-te-ai a vedea bună cuviinţa împărăţiei, şi frumuseţea cea veselitoare a Mirelui tău, fiind împodobită cu ranele pătimirii tale cei tari, şi dupre vrednicie te-ai apropiat la isvorul bunătăţilor, câştigând împărtăşirea dumnezeeştii veselii cei veşnice, rodurile fericirii şi lauda cea fără de moarte.

Nici jugul robiei, nici slăbiciunea femeiască, nici foamea, nici bătăile, nu te-au oprit pre tine a nu te asămăna tăriei mucenicilor prea slăvită. Căci cu osârdia sufletului, ai suferit muncile. Pentru aceasta ai dobândit cămările cereşti, şi te-ai înfrumuseţat cu cununa darurilor, stând înaintea Ziditorului tău.

Slavă: Şi acum, a Născătoarei:

Leacul cel prea bun şi mântuitoriu al pocăinţei şi curgere de lacrimi, ceia ce ai născut pre Dumnezeu mântuitorul meu, tu îmi dărueşte prin rugăciunile tale, o Fecioară! Ca să cuget de ceasul cel groaznic şi înfricoşat şi neamăgirea Judecătorului, ca să scap de cutremurul muncilor, şi să dobândesc darul cel dumnezeesc.

A Crucii, a Născătoarei:

Dacă te-au văzut Doamne Fecioara şi Maica ta, pre cruce spânzurând, s'au spăimântat, şi strigând au zis: Ce ţi-au răsplătit ţie, cei ce s'au îndulcit cu darurile tale cele multe Stăpâne? Ci mă rog, să nu mă laşi pre mine singură în lume. Ci grăbeşte de inviază împreună înviind pre strămoşi.

LA UTRENIE

După obicinuitele Stihologhii sedelnele Octoihului şi ale Triodului, psalm. 150.

CANONUL Sfintei, şi ale triodului dupre orânduiala postului.

CANONUL sfintei.

Al căruia acrostihul la Greceşte acesta.

Cântând indumnezeită lauda Matroanei.

Facerea lui Theofan.

Peasna 1, glas 4, Irmos:

Adâncul mării roşii cu urme „neudate, pedestru trecân-

„du-l Israil cel de demult, cu „mâinile lui Moisi în chipul „Crucii, puterea lui Amalic în „pustie au biruit“.

Cu dumnezeeştile cete ale celor fără de trupuri, dănţuind acum împrejurul lui Dumnezeu, pricinuitorului a toate şi arătat desfătându-te întru strălucirea cea cu dumnezeească începătorie, luminează pre cei ce te laudă pre tine.

Hristos Dumnezeu, carele cu vrednicie au socotit a priimi chipul robului, vrând să-l slobozească pre dânsul din stricăciune, şi din legăturile morţii, şi din jugul robiei, pre tine Muceniţă, mireasă te-au logodit.

Slavă

Firea femeiască îmbărbătându-se cu darul, sprânceana cea înaltă, carea să lăuda mai întâiu fără măsură, să piarză marea, o au surpat cu neputinţa trupului, şi cu dumnezeeasca putere.

Şi acum, a Născătoarei:

Uşa pogorârei tale cei cătră noi Doamne te-au răsărit pre tine iubitorule de oameni, îndoit în fire, mai pre sus de fire, carele te şi numeşti în taină răsărit, şi soare şi lumină.

Peasna 3, Irmos:

Veseleşte-să de tine Biserica...

Cu tăria gândului, muncirea cea cumplită a muerii cei prea fără de lege şi cumplite o ai suferit, răbdând Matroano prea fericită.

Bătăi cu durere simţind, curat sufereai, şi dintru întunerecul cel pipăit, dumnezeească strălucire ai primit.

Slavă:

Isvoarele sângelui tău au stins focul nedumnezeirii, iară pre credincioşi i-au rourat cu apele bunei credinţe.

Şi acum, a Născătoarei:

Cu dumnezeiască cuvântare te lăudăm pre tine, lespede şi sicriu, carea ai primit în pântece pre cuvântul lui Dumnezeu cel fără început, Preacurată Fecioară.

Irmosul:

Veseleşte-să de tine Biserica ta Hristoase, strigând: Tu „eşti puterea mea Doamne, şi „scăparea şi întărirea“.

Sedealna, glas 4.

Podobie: Degrab ne întâmpină...

Sosit-au luminată prăznuire iubitorilor de praznic, pomenirea cea prea slăvită a purtătoarei de chinuri a lui Hristos, veselind toate, şi strălucind cu razele minunilor în lume, aducând oamenilor darul cel pururea curgătoriu: Prin rugăciunile ei Mântuitorule, mântueşte lumea ta.

Slavă: Şi acum, a Născătoarei:

Firea pământenilor cea muritoare şi stricată cu patimile, prin dumnezeiască naşterea ta o ai înoit Preacurată, şi ai rădicat pre toţi din moarte către viaţa cea nestricăcioasă. Pentru aceasta toţi pre tine te fericim dupre datorie, Fecioară prea proslăvită, precum mai nainte ai proorocit.

A Crucii, a Născătoarei:

Degrab ne întâmpină pre noi, mai'nainte până ce nu ne robim, când vrăjmaşii te hulesc pre tine şi ne îngrozesc pre noi, Hristoase Dumnezeul nostru, pierde cu crucea ta pre cei ce se luptă cu noi, ca să cunoască cum poate credinţa pravoslavnicilor. Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Unule iubitorule de oameni.

Peasna 4-a, Irmos:

Ridicat pre cruce văzându-te „Biserica pre tine soarele „dreptăţii, au stătut întru a sa „rânduială, precum să cuvine „strigând: Slavă puterii tale „Doamne".

Cu vitejia cea dumnezeească înputernicindu-te Matroano, de robia stăpânei cei amară ai scăpat, căci ai avut socotinţă neînduplecată şi suflet care numai stăpânului slujia.

Răcnind şi cu beţia nebunindu-se, şi cu mânia turburându-se prea păgâna, cruzimea jidovilor, cu bătăi tăia trupul tău, muceniţă purtătoare de chinuri.

Slavă:

Ca un tânăr ai arătat răbdare, fiind închisă în locuri fără lumină, şi cu foame chinuită. Pentru care ai dobândit răsplătire ospăţul nemuririi.

Şi acum, a Născătoarei:

Sfeşnicul cel ferecat cu aur mai înainte te închipuia pre tine, adevărata maică lui Dumnezeu, carea ai purtat pre Dumnezeu întrupat, cel ce toate luminează cu raza dumnezeirii.

Peasna 5, Irmos:

Tu Doamne lumina mea în „lume ai venit, lumina cea „sfântă, carea întorci dintru în„tunerecul necunoştinţei pre „cei ce te laudă pre tine cu „credinţă".

Pre tine dătătorule de viaţă, cunună strălucită a laudei te-au câştigat cugetătoarea de Dumnezeu, şi dintru întunerec către lumină dumnezeească s'au mutat.

Intărit-au Hristos pre piatra credinţei picioarele tale prea fericită, îndreptând acum paşii tăi către dânsul.

Slavă:

Având tu minte dumnezeească cu adevărat şi înţeleaptă şi cugetătoare de Dumnezeu,

strălucești în ceata mucenicilor, prea fericită Matroano.

Și acum, a Născătoarei:

Chipul dumnezeirii și chipul omenirii, înpreunat neamestecat l-ai născut, Născătoare de Dumnezeu, dupre unire neamestecată.

Peasna 6-a, Irmos:

Jertfi-voi ție cu glas..

Dorirea Evei acum cu iste-țime o ai cules, purtătoare de chinuri Matroano, îndumnezeindu-te cu privirea cea neâncetată, și cu dreptate te-ai învrednicit slavei cei vecinice.

Nu să socotește întru Hristos, robul și cel slobod, ci frumusețea bunătății cea înpodobită cu chipurile bunei credințe, căreia te-ai arătat făcătoare, purtătoare de chinuri nebiruită.

Slavă:

Cuget bărbătesc în trup femeesc priimind muceniță, cumplitele chinuri ale păgânei cei rele ai suferit, și prin sabia răbdării pre dânsa o ai omorât, dupre înțelegere.

Și acum, a Născătoarei:

Pre tine te cunoaștem Biserică a lui Dumnezeu, și cămară, năstrapă, sfeșnic și lespede, carea ai avut înlăuntru scris pre Cuvântul, carele pentru milostivirea s'au întrupat, Preacurată.

Irmosul:

Jertfi-voiu ție cu glas de „laudă Doamne, Biserica strigă „către tine, de sângele dracilor „curățindu-se, cu sângele cel „curs prin milostivire din „coasta ta".

CONDAC, glas 8.

Biserica ta cea prea cinstită, ca o tămăduire sufletească aflând credincioșii, cu mare glas strigăm ție: Fecioară muceniță Matroano, cea cu nume mare; Roagă neâncetat pre Hristos Dumnezeu pentru noi toți.

Intru această lună în 27 de zile, Pomenirea sfintei muceniței Matroanei cei din Tesalonic.

Stih: Nu să cuvine a fi neștiută tu Matroano muceniță,
Deși ți-ai dat sufletul înlăuntru în temniță.
In a douăzeci și șapte Matroana au murit,
Inlăuntru temniții cu sfârșitul cel fericit.

Aceasta era slujnică unei mueri evreice anume Pavtila, ce era soție oare căruia voevod din cetatea Tessalonicului. Carea mergând după stăpână-sa până la sinagogul jidovesc, nu intra înlăuntru, ci să întorcea la biserica creștinilor. De aceea prinzându-i de veste o au bătut fără de milă și o au ținut patru zile la închisoare, nescoțând-o nici cum afară, de aceea o au scos și i-au făcut trupul tot rane cu bătăile. Și iarăși băgând-o la închisoare, și zăcând multe zile ș'au dat sufletul în mâinile lui Dumnezeu în închisoare. Și spun că aruncând Pavtila sfântul ei trup de pre zid jos, ș'au luat și ea plata asemenea, că au căzut în jghiabul cel ce calcă vinul. și acolo au murit. Iară cinstitele moaște ale sfintei s'au îngropat cu cinste de credincioși.

Intru această zi, prea cuviosul Chiric cel din Apro, cu pace s'au săvârșit.

Stih: Eu părinte Chirice pre tine și mort,
In inimă și în limbă prin voință te port.

Intru această zi, prorocul Anania, cu pace s'au săvârşit.

Stih: Al treimei era tripodul tău proroce a lui Dumnezeu Ananie,
Prin care mai nainte de săvârşire spuneai cele ce era să fie.

Intru această zi, prea cuviosul părintele nostru Pavel Episcopul Corintului, fratele prea sfântului Petru Episcopul dela Argus purtătorul de semne.

Stih: Pavel lui Petru firesc frate fiind,
Impreună cu el este cetatea cea de sus lăcuind.

Intru această zi, pomenirea prea Cuviosului părintelui nostru Evtihie.

Stih: Evtihie la bine norocit sfârşit au venit,
Căci mutându-se de pre pământ cerul au lăcuit.

Intru această zi, sfinţii mucenici Ioan şi Vruhie, de sabie s'au săvârşit.

Stih: Indrăsneala lui Ioan nu era mai puţină cătră sabie,
De nu încă şi mai multă decât a lui Vruhie.

Cu ale lor sfinte rugăciuni...

Peasna 7, Irmos:

In cuptorul persesc tinerii lui „Avraam, cu pofta bunei cre-„dinţe, mai vârtos de cât cu „văpaia focului fiind aprinşi au „strigat: bine eşti cuvântat în „Biserica slavei tale Doamne".

Cu adevărată dragoste, şi cu îndrăsneală ai alergat cătră cel dorit al tău, prea lăudată, cu bună mulţămită strigând: bine eşti cuvântat în Biserica slavei tale Doamne.

Fiind plină de tot felul de bunătăţi, de pre pământ te-ai mutat cătră cereasca dănţuire, întru veselie şi bucurie, câştigând moştenire nemuritoare slăvită Matroano.

Slavă:

Cu fecioarele purtând făclii, în ceruri eşti, după ce ai suferit prin răbdare bătăi şi chinuri dela prea păgâna cea fără de lege şi acum cânţi ziditorului tău: bine eşti cuvântat în Biserica slavei tale Doamne.

Şi acum, a Născătoarei:

Cu bunătăţile fiind prea strălucită, prea înfrumseţată, ai născut întrupat pre cuvântul Tatălui, mai pre sus de cuvânt Maică Fecioară, bine cuvântată eşti tu între mueri, Preacurată stăpână.

Peasna 8, Irmos:

Mâinile întinzându-şi...

Slobozindu-te din trup, te-ai învrednicit a vedea strălucirile luminii cei bogate, şi a lăcui sălăşluirea cea cerească, în locul lăcaşului cel neluminat şi întunecat, întru care ai fost încuiată, cinstită Matroano, strigând: bine cuvântaţi toate lucrurile Domnului pre Domnul.

Frumoasă este cununa cu carea te-ai încununat acum, prin dreapta cea încăpătoare de viaţă Atotstăpânitorului, prea slăvită, că văzându-te pre tine mireasă roşită cu curgerile sângiurilor tale, bucurându-se te-au strălucit, căruia strigăm: Bine cuvântaţi toate lucrurile Domnului pre Domnul.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Numai de Hristos singur viaţa tuturor ai dorit Matroano,

pentru aceasta cumplitele bătăi cu tărie le-ai suferit dela cea fără de lege evreică, iară acum veselindu-te, cânţi: Bine cuvântaţi toate lucrurile Domnului pre Domnul.

Şi acum, a Născătoarei:

Cu adevărat născând pre Dumnezeu, te-ai arătat cu adevărat Maică a lui Dumnezeu Preacurată purtând adevărată numirea cea dumnezeească, dupre asemănarea naşterii. Pentru aceasta credincioşii Născătoare de Dumnezeu, prin înţelegere dumnezeească te slăvim pre tine, Preacurată stăpână.

Irmosul:

Să lăudăm bine să cuvântăm...

Mâinile întinzându-şi Daniil, „gurile leilor cele deschise în „groapă le-au închuiat şi puterea focului au stins, cu buna „faptă încingându-se, tinerii cei „iubitori de buna credinţă, strigând: Bine cuvântaţi toate lu„crurile Domnului pre Dom„nul".

Peasna 9, Irmos:

Hristos piatra cea netăiată..

Ziua ta cea purtătoare de lumină străluceşte cu înţelegătoare raze luminătoare, prin fulgerile cele prea luminoase, ale strălucirii cei în trei sori, muceniţă Matroano, întru carea acum roagă-te să să lumineze, cei ce te laudă pre tine.

Aflat-ai răsplătiri pentru durerea ranelor moştenirea cerurilor, în Biserica celor întâiu născuţi, întru carea prăznuind acum, prin rugăciunile tale păzeşte-ne pre noi, purtătoare de chinuri.

Slavă:

Cu adevărat te-ai logodit acum cu Hristos mirele tău cel fără de moarte, înflorită fiind luminos cu dumnezeeşti dogmele lui prea cinstită, şi strălucind cu cinstit sângele muceniciei.

Şi acum, a Născătoarei:

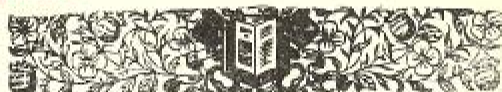
Lanţurile păcatelor mele dezleagă-le acum Născătoare de Dumnezeu, ceea ce singură ai născut izvorul milostivirii, şi mă umple de bucurie, ca dupre vrednicie să te măresc pre tine, de Dumnezeu fericită.

Irmosul:

Hristos piatra cea netăiată „de mână, cea din marginea „unghiului, din tine muntele „cel netăiat Fecioară s'au tăiat, „adunând firile cele osebite. „Pentru aceasta veselindu-ne „pre tine Născătoare de Dum„nezeu te mărim".

Svetilna glasului de 3 ori.

Şi celelalte dupre orânduială. Ceasul dintâiu, cu catisma lui, şi cu obişnuitele metanii şi Otpustul.

ÎNTRU ACEASTĂ LUNĂ

IN 28 DE ZILE

Pomenirea prea cuviosului părintelui nostru, Ilarion cel nou, şi cuviosul Ştefan, făcătorul de minuni.

La Doamne strigat-am... Stihirile sfântului Ilarion, glas 4.

Podobie: Dat-ai semn celor ce...

Având părinte viaţă neîntinată, răbdare şi blândeţe, şi dragoste adevărată, înfrânare nemăsurată, stare de toată noaptea, umilinţă dumnezeeiască, credinţă şi nădejde temeinică, întru milostivire, ca un înger ai vieţuit pre pământ cu trupul, Ilarione fericite, rugătorule pentru sufletele noastre.

Inger pământesc şi om ceresc, isvor de umilinţă, râu al milostivirii, noian al minunilor, chezăşuitoriu al păcătoşilor, maslin cu adevărat al lui Dumnezeu plin de roadă ai fost cuvioase, veselind cu untul de lemn al trudelor tale, feţele celor ce cu credinţă te laudă pre tine, Ilarione fericite.

Mintea ta fiind strălucită cu cunoştinţele cele dumnezeeşti s'au făcut mai pre sus de cât patimile trupului, purtând chipurile neamestecate de cele de jos, şi închipuind întru sineşi frumuseţea cea dumnezeească, şi cunoscându-se cu totul de Dumnezeu văzătoare prin ajutorul Duhului, Ilarione părintele nostru, înfrumuseţarea călugărilor.

Alte Stihiri ale Sfântului Ştefan, glas acelaş.

Podobie: Ca pre un viteaz...

Monah prea adevărat, steaua cea prea luminoasă şi isvor umilinţii, plin de dragoste blând şi liniştit, împreună pătimitoriu şi smerit, fără de răutate, şi fără prihană te-ai arătat părinte Ştefane. Pentru aceasta Hristos te-au pus pre tine păstoriu turmelor cuvioşilor, ca pre un cinstit cu faceri de minuni.

Privegherea cea de toată noaptea, negrăită înfrânare, neturburată rugăciune, dumnezeeasca vieţuire, credinţă şi nădejdea cea adevărată, cugetarea pravoslavnică, petrecerea cea minunată şi pătimirea cea prea mare ai avut părinte şi murind şi înaintea sfârşitului ai strălucit cu semnele cele prea slăvite. Pentru aceasta te cinstim prea cuvioase Ştefane.

Ca pre o stea cu multă lumină, şi ca pre un soare neapus, şi ca pre un ceriu însufleţit şi împodobit cu minunile cele dumnezeeşti ca cu nişte stele, ca pre o floare cu bun miros şi ca pre un raiu al dulceţei, ca pre un izvor al sfinţeniei, şi ca pre un mare tămăduitoriu neputincioşilor, ca pre un păsto-

riu și ca pre un apărătoriu al nostru te lăudăm pre tine Ștefane.

Slavă, Și acum a Născătoarei:

Slăbănogirea și trândăvirea sufletului meu, Fecioară Maică Preacurată, prefă-o întru tăria și puterea temerii și a doririi, a face și a lucra îndreptările lui Hristos, ca să scap de focul cel nesuferit și să câștig prin tine moștenirea cea cerească și viața cea veșnică, totdeauna veselindu-mă.

A Crucii, a Născătoarei:

Văzând Preacurata răstignit pre Hristos iubitorul de oameni, și cu sulița înpungându-i-se coasta plângea strigând: Ce este aceasta Fiul meu? Ce ți-au răsplătit ție norodul cel nemulțămitoriu, pentru bunătățile cele ce ai făcut lor, și te grăbești, să mă faci pre mine fără de fiu prea iubite? Mă îngrozesc prea îndurate, de răstignirea ta cea de bună voe.

LA UTRENIE.

CANOANE două, ale Sfinților și ale Triodului, dupre orânduiala postului.

CANONUL sfântului Ilarion, al căruia acrostihul la Greci este acesta:

Voiu lăuda părinte obiceiurile tale cele îndurătoare.

Facerea lui Iosif.

Peasna 1, glas 2, Irmos:

Intru adânc au așternut de demult toată oastea lui Faraon „puterea cea prea într'armată, „iară întrupându-se cuvântul, „au pierdut păcatul cel prea „rău, Domnul cel prea slăvit, „că cu slavă s'au proslăvit".

Făcându-te prin pustnicie milostiv și blând părinte, și vesel cu adevărat prin Duhul, învrednicește-mă pre mine milostivirii, prin mijlocirile tale Ilarioane, ca să te laud pre tine acum întru veselia inimii mele.

Incuviințatu-te-ai părinte din pruncie și râdicându-ți crucea ai urmat lui Hristos, veștejind patimile trupului, prin înfrânare și prin rugăciunile cele întinse și cu nepătimirea înfrumusețându-te.

Intrând supt jugul cel prea ușor al Domnului tău, și îndreptărilor lui supuindu-te, Ilarioane Cuvioase, sarcina cea grea a păcatului o ai lepădat, câștigând sfințenia, prea înțelepte.

A Născătoarei:

Lanțurile greșalelor mele rumpele Preacurată, rugând pre fiul tău și Dumnezeu, și pre păcatul, carele mă muncește, surpă-l. Ca mântuindu-mă, totdeauna să te cinstesc pre tine pururea fecioară Preacurată.

Alt CANON, al Sfântului Ștefan.

Facerea lui Chir Iosif.

Peasna 1, glas 1, Irmos:

Cântare de biruință...

Prăznuind cu credință dumnezeească pomenirea ta,

de Dumnezeu înțelepțite părinte, pre Domnul tuturor pururea slăvim, cel ce te-au proslăvit pre tine cu multe minuni Ștefane.

Prea înțelpteşte îndumnezeindu-ți-să cugetul cu dumnezeeștile chemări, desăvârșit s'au întors dela patimile trupului, și te-au arătat înger pre pământ pre tine Ștefane.

Ostenelele înfrânării ai rădicat și patimile cele cu anevoe înfrânate ale trupului ai omorât părinte. Și întru nepătimire ca întru o haină luminoasă arătat te-ai îmbrăcat Ștefane.

Slavă :

Prin înfrânare răstignindu-ți mădulările tale, ai viețuit lui Hristos, celui ce prin cruce au pierdut moartea, și te-au înbogățit pre tine, cu îndestulat darul tămăduirilor.

Și acum, a Născătoarei:

Pre cuvântul cel negrăit ai zemislit Preacurată, pre cel ce ține toate margenile pământului, și pre acesta l-ai născut. Pre carele cu osândire roagă-l, să ne mântuiască pre noi.

Peasna 3, Irmos :

Inflorit-au pustia ca crinul „Doamne, biserica păgânilor „cea stearpă prin venirea ta, în„tru carea s'au întărit inima „mea".

Viața ta ca soarele strălucind Cuvioase, cu strălucirile cele prea strălucite, au luminat cetele călugărilor și întunerecul dracilor l-au gonit.

Fost-ai prea lin la inimă cuvioase, și smerit cu Duhul și plin de dragoste dumnezeiască, având pururea fire bine vorbitoare.

Cu picăturile lacrămilor ai stins cărbunii păcatului și izvorăști noianuri de tămăduiri, pre cum mai nainte de sfârșit, așa și după moarte, celor ce să apropie la tine.

A Născătoarei:

Tămăduește ranele sufletului meu, rogu-mă și mișcările minții ocârmuește-le cătră voile celui ce s'au întrupat din tine, Fecioară Preacurată.

Alt CANON, Irmos:

Să se întărească inima mea...

Cu fapte cinstite și cu îndreptările bunătăților, ca o stea prea luminoasă ai strălucit adunării călugărilor, părinte, și cu strălucirile minunilor ai luminat cele de supt soare.

Cu puterea darului Duhului ai surpat pre vrășmașii cei fără de trupuri, și prin cugetarea cea smerită cu bună cuviință te-ai înălțat, și te-ai arătat însuți lucrătoriu înțelepte părinte.

Slavă:

Cu cuvântul adevărului ai îngrădit gurile ereticilor părinte, şi suferind izgonirile, ai dobândit dumnezeiască cunună, făcându-te afară din rane, prea-ales mucenic.

Şi acum, a Născătoarei:

Ca să fie Dumnezeu oamenilor, s'au făcut Dumnezeu om, priimind începere (cel fără început) din tine singură curată, pentru aceasta credincioşii te fericim pre tine Fecioară.

Irmosul:

Să se întărească inima mea „întru voia ta Hristoase Dumnezeule, carele preste ape „ai întărit ceriul al doilea, şi „ai întemeeat pământul preste ape atot puternice".

Sedealna, glas 4.

Podobie: Degrab ne întâmpină...

Lui Dumnezeu ai sfinţit viaţa ta prea fericite, făcându-te cu adevărat prea ales lucrătoriu de cele sfinte, al lui Hristos prea sfinţite. Pentru aceasta după nenumărate sudori şi ostenele, te-ai mutat întru lăcaşurile cele nematerialnice, bucurându-te şi acum ne isvorăşti nouă râuri de tămăduiri.

Slavă: altă Sedealnă, glas 1.

Podobie: Mormântul tău...

Pomenirea ta părinte, ca un soare luminos, luminează inimile credincioşilor, gonind patimile şi scoţând dintru întunerec, acopere şi ne păzeşte de ispitele vieţii pre noi, cei ce cu curată credinţă săvârşim pomenirea ta părinte Ştefane.

Şi acum, a Născătoarei:

Chiverniseşte Curată ticălosul meu suflet, şi te milostiveşte spre dânsul, cel ce să alunecă de mulţimea greşalelor întru adâncul pierzării, ceia ce eşti cu totul fără prihană. Şi în ceasul înfricoşatei morţi, tu pre mine mă răpeşte dela dracii, cei ce mă clevetesc şi de toată munca.

A Crucii, a Născătoarei:

Maica cea Preacurată văzându-te pre tine Hristoase mort pre cruce întins, striga: fiul meu cel fără început cu Tatăl şi cu Duhul, ce este această nespusă a ta orânduială îndurate, prin carea ai mântuit zidirea, cu prea cinstită mâna ta.

Peasna 4, Irmos:

Venit-ai din fecioară nu sol „nici înger, ci tu însuţi Domnul te-ai întrupat şi m'ai mântuit pre mine tot omul. Pentru „aceasta strig ţie: Slavă puterii „tale Doamne".

Strălucindu-ţi inima ta cu suiri cinstite, ţe-ai într'aripat cugetul, a privi spre singur Dumnezeu, frumseţea cea negrăită, şi a să lumina cu razele cele de acolo.

Făcând descoperire cuvintelor celor dumnezeeşti, ai scos de acolo cunoştinţa cea dumnezeească, şi o ai împărţit tuturor, celor ce cu pravoslavie aleargă la tine părinte Ilarione.

Cu dulceaţa graiurilor tale veseleşti inimile, celor ce aleargă la tine. Căci făcând, pre cele ce le învăţai, ai avut cuvânt bine priimit, întru milostivă stare, Ilarione cuvioase.

A Născătoarei:

Domnul tuturor te-au făcut pre tine Doamnă şi Stăpână tuturor Preacurată. Că din pântecele tău s'au întrupat, ca să isbăvească făptura sa, de cel ce o domnià înpotrivă.

Alt CANON, Irmos:

Cu duhul mai nainte văzând...

Adăpându-te cu picăturile sfinţitelor tale lacrămi, te-ai arătat pom aducătoriu de roadă, înţelepte Ştefane, aducând rodurile cele cu bun miros ale bunătăţilor, şi isvorăşti nenumărate minuni. Pentru aceasta cu bună cuviinţă te cinstim pre tine.

Biserica, carea are sicriul moaştelor tale, ca un dumnezeesc raiu să vede înţelepte, aducând multe feluri de flori ale minunilor, cu care să îndulcesc inimile celor ce pururea cu credinţă te laudă pre tine Ştefane.

Slavă:

Pre cei orbi deslegi şi potoleşti neputinţele cele iuţi ale oamenilor întru slava lui Hristos, dela carele înbogăţindu-te prin darul ostenelelor, te-ai înălţat, te-ai luminat şi te-ai proslăvit, slava călugărilor părintele nostru.

Şi acum, a Născătoarei:

Sfinţeşte-ne pre noi prea sfântă Născătoare de Dumnezeu, carea ai născut cu trup pre cel sfânt, voind a să asămănà oamenilor, şi prin rugăciunile tale arată-ne pre noi părtaşi lăcaşului celui ceresc Preacurată.

Peasna 5, Irmos:

Mijlocitoriu te-ai făcut lui „Dumnezeu şi oamenilor, „Hristoase Dumnezeule. Că „prin tine Stăpâne, către părintele tău începătorul luminei, „din noaptea necunoştinţei, aducere am aflat".

Din ostenelele tale ţesându-ţi ţie haina mântuirii, te-ai îmbrăcat cu dânsa Cuvioase, şi pre domnul întunerecului cu veşnică ruşine l-ai îmbrăcat.

Prin înfrânare ai veştejit poftele trupului, şi dar ceresc ai priimit, prea cu veselie tămăduind tot felul de boale dela oameni, Cuvioase părinte Ilarione.

Mâinile tale cele dumnezeeşti părinte cu neslăvire fiind râdicate către Dumnezeu, au

surpat păgânătăţile înşelătorului, şi tuturor bolnavilor au dăruit sănătate.

A Născătoarei:

Putere credincioşilor şi întărire Cuvioşilor te-ai făcut Preacurată. Că prin tine tuturor ai isvorât cele mai bune, şi cei ce lăcuesc pre pământ, merg cătră Ceriu.

Alt CANON, Irmos:

Pacea ta dă-ne-o nouă...

Prin bunătăţile cele dumnezeeşti făcându-te însuflat cu Mir după adormire ai isvorit Mirul cel cu bună mireasmă, înţelepte. Minunându-să oamenii cei credincioşi, şi cu dragoste cinstindu-te pre tine.

Cu arătările cele mari ale minunilor celor înfricoşate şi după moarte şi după mutare şi după sfinţită îngroparea ta, înţelepţeşte ai strălucit, vrednicule de minune Ştefane.

Slavă:

Sfinţit săvârşind întru Hristos vieţuirea ta, te-ai sălăşluit cu sfinţii, Ştefane, de Dumnezeu înţelepţite părintele nostru şi acum sfinţeşti, pre cei ce cu credinţă te cinstesc pre tine.

Şi acum, a Născătoarei:

Născând Preacurată pre Dumnezeu Emanuil, carele arătat s'au făcut pentru milostivirea, pre aceasta, ca pre un iubitoriu de oameni, roagă-l Preacurată, săse milostivească spre oamenii cei păcătoşi.

Peasna 6, Irmos:

Intru adâncul greşalelor fiind „încunjurat, chiem adâncul „milostivirii tale cel neurmat, „din stricăciune Dumnezeule „scoate-mă“.

Despre toată lumea omorându-te Ilarioane, mutându-te, acum vieţuieşti întru cele cereşti şi pururea izvorăşti lucrarea tămăduirilor cea purtătoare de viaţă.

Bun vorbitoriu, blând fără de răutate, fără prihană, Cuvios, şi bine umilit şi lin cu duhul ai fost părinte prea fericite.

Inpodobindu-te cu nemăsurată milostivire, şi cu frumseţea iubirii de săraci te-ai arătat adevărată slugă a lui Dumnezeu Ilarione minunate.

Cât este de cinstită viaţa ta şi curată! Cât este de înpodobit şi frumos obiceiul tău! Cât sânt de înfricoşate minunile, care le săvârşeşti în toate zilele minunate!

A Născătoarei:

Pre cămara lui Dumnezeu cea Preacurată, pre scaunul cel în chip de foc al Stăpânitorului tuturor, pre Născătoare de Dumnezeu, toate neamurile neamurilor să o fericim.

Alt CANON, Irmos:

Prorocului Ionà...

Pre cei şchiopi îndreptezi, pre cei orbi îi faci cu vedere, pre cei slăbănogi îi faci a umblà, şi izgoneşti duhurile cele viclene, întru Hristos, prea Cuvioase părinte Ştefane.

Din cinstit sicriul tău, ca dintr'un izvor curat, pururea curg cu îndestulare pârâurile tămăduirilor fericite, secând tot pârâul patimilor.

Slavă:

Lucrător minunilor minunat, şi păstoriu adevărat te-ai arătat părinte Ştefane, păzind pururea turma ta, pre carea o ai adunat cu multe sudorile tale.

Şi acum, a Născătoarei:

Spre tine ca ploaia pre lână pogorându-se Mântuitorul, Născătoare de Dumnezeu, arătat au secat curgerile nedumnezeirii, iară sufletele celor ce pururea te cinstesc pre tine, au adăpat.

Irmosul:

Proorocului Ionà, urmând „strig: Slobozeşte viaţa mea „din stricăciune Bunule, şi mă „mântueşte, Mântuitorul lumii, „pre cela ce strig: Slavă ţie".

CONDAC, glas 4.

Podobie: Arătatu-te-ai astăzi....

Pre cei ce cu credinţă săvârşesc pomenirea ta fericite Ştefane, păzeşte-i de toată răutatea şi ispita şarpelui, ca cel ce ai îndrăznire către stăpânul tuturor, pre carele roagă-l, să se mântuiască sufletele noastre.

Intru această lună în 28 de zile pomenirea prea Cuviosului părintelui nostru Ilarion cel nou, Igumenul monastirii Pelechitului.

Stih: Dând Ilarion pământului trupul cel din pământ,
Au lăcuit pământul fericiţilor cel fericit.
In a doua zeci şi opt moartea au mutat,
Pre Ilarion cel minunat.

Intru această zi, prea cuviosul părintele nostru Ştefan Mărturisitorul, făcătorul de minuni.

Intru această zi, Sfântul Mucenic Filit Singliticul şi Lidia soţia lui, şi doi fii ai săi Teoprepie şi Machedon, Amfilohie Duxul şi Cronid Comentarisie.

Stih: Pre cum lui Filit şi Lidiei, trupul este unul,
Unul asemenea este lor şi cu pace sfârşitul.
Moare Teoprepie împreună cu Macedonie,
Cântând cu cuviinţă dumnezeeească laudă Domnului.
Duxul împreună cu Comentarisie să săvârşeşte,
Stăpânitorul cu celce lui îi slujeşte.

Sfântul Filit şi cei împreună cu el creştini era pre vremea împăratului Adrian, pururea slujind lui Dumnezeu. Deci fiind prins fericitul Filit, s'au înfăţoşat la împăratul. Iară împăratul neputând stà împrotiva înţelepciunii Mucenicului, l-au dat pre el împreună cu cei de pre lângă el, Duxului Amfilohie. Carele îndată au poruncit să fie spânzuraţi pre lemn, şi trupurile lor cumplit să fie bătute, şi să fie puşi la închisoare, împreună cu Cronid Comentarisie carele crezuse. Iară în noaptea aceea în vremea ce cânta ei şi făceau rugăciune, li s'au arătat lor îngeri, îndemându-i spre nevoinţe. Iară a doua zi dimineaţa înfăţoşindu-se sfinţii înaintea lui Amfilohie, le-au zis tiranul: Multe munci şi pedepse sânt gătite pentru voi; Şi îndată au fost aruncaţi într'un cazan plin de unt-de-lemn şi de răşină, carele fiind pe foc cumplit clocotea; şi îndată s'au răcit căzanul. Atuncea minunându-se de ceia ce să făcură şi crezând Duxul, au intrat şi el zicând: Doamne Dumnezeul

creştinilor ajută-mi. Şi glas s'au făcut către el: Auzitu-s'au rugăciunea ta, intră aicea. Acestea auzindu-le împăratul, au purces dela Roma, şi s'au dus la Iliric, plin de groază şi de mânie, şi au poruncit ca şapte zile să dea foc unui cazan plin de unt-de-lemn, şi toţi să se arunce întrînsul. Carea făcându-să s'au păzit sfinţii nevătămaţi, iar împăratul ruşinându-să s'au întors pre calea sa. Ci însă sfinţii mucenici făcând rugăciune s'au săvârşit.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne miluește-ne şi ne mântueşte pre noi, Amin.

Peasna 7, Irmos:

Porunca cea protivnică lui „Dumnezeu a tiranului ce- „lui călcătoriu de lege, înaltă „văpae au ridicat. Iară Hristos „au tins cinstitorilor de Dumne- „zeu tineri, roua Duhului, cela „ce bine este cuvântat şi prea „proslăvit".

Cu sabia luptelor tale ai rănit pre bălaurul cel fără de trup, şi desăvârşit l-ai pierdut. Pentru aceasta ai luat răsplătire minunile, a tămădui patimile cele prea cumplite, ale sufletelor şi ale trupurilor Cuvioase.

Cuvântul tău iese ca o rouă gonind zăduful mâhniciunii, celor ce vin cu credinţă la tine, şi să luminează pururea cu obiceiurile tale cele înbunătăţite, fericite părinte.

Făcându-ţi cugetul singur stăpân preste patimi, arătat-ai împărăţit ca un biruitor prea ales şi neamurile cele de altă seminţie le-ai pierdut, biruind patimile cele pierzătoare ale dracilor, înţelepte părinte.

Vânturile ispitelor nu au clătit turnul cel nemişcat al inimii tale Cuvioase, că au fost întărit pre piatra dragostei Domnului, de carea rezemându-te, dumnezeiască întărire te-ai făcut multora, părinte Cuvioase.

A Treimei.

Pre tine te cânt Treime cea mai pre sus de fiinţă în trei feţe, neamestecată, neînpărţită iară o Unime, neînţeleasă în fire, un Dumnezeu Atotţiitoriu, Tatăl, Cuvântul, şi Duhul Sfânt.

A Născătoarei:

Prin închipuiri te închipuia pre tine mai nainte Darul Duhului, prin daruri prooroceşti, numindu-te munte gras. Sfânta Uşă mântuitoare şi carte prea nouă şi Chivot, Preacurată.

Alt CANON, Irmos:

De tinerii tăi cei din....

Cu cărbunii petrecerii cei pustniceşti, jertfindu-te pre tine, însuţi cu totul te-ai arătat bună mireasmă a lui Hristos, părinte şi bine miroseşti feţele credincioşilor, lucrând minuni mai pre sus de cuget.

Cu razele pravoslaviei strălucind, ai gonit întunerecul eresurilor înţelepte, şi întru mulţi ani suferind isgonirile, muce-

nic fără de sânge te-ai făcut. Pentru aceasta cu credință te lăudăm pre tine.

Câștigând multă răbdare, și înfrânare credință și dragoste adevărată, te-ai arătat părinte săracilor și folositoriu văduvelor, împreună pătimitoriu și smerit slava și lauda călugărilor Ștefane.

Slavă:

De starea ta cea de peste toată noaptea și de îngăduiala rugăciunilor, de lacrămi, și de suspinuri și de dragostea cea adevărată cătră Ziditorul (s'au minunat ceata celor cu cuget rău) prin carele ai surpat înșelăciunile lor, Ștefane.

Și acum, a Născătoarei:

Cum hrănești cu lapte pre fiul cel fără Tată, carele hrănește toată suflarea, Maică Preacurată? Cum porți pre mâini, pre cel ce toate le ține? o mai pre sus de gând Minunea ta! Pentru aceasta pururea cântăm minunile tale.

Peasna 8, Irmos:

Cuptorul cel cu foc oare când „în Vavilon, lucrările s'au „despărțit cu dumnezeească „poruncă, pre Haldei arzând, „iară pre credincioși răcorind, „pre cei ce cântă: Bine cuvântați toate lucrurile Domnului „pre Domnul".

Slava cea vremelnică a lumii, și desfătarea cea stricăcioasă părăsindu-o părinte, ai luat acum în ceruri slava cea nerăpită, și desfătarea cea nestricăcioasă, strigând: Bine cuvântați toate lucrurile Domnului pre Domnul.

Toată viața o ai petrecut cu jale, drept aceea te-ai învrednicit fericirii și mângăerii, căria să împărtășesc cuvioșii, cu bucurie acum sălășluindu-te în pământul celor blânzi, ca un înțelept și cu minte, cuvioase Ilarioane.

Moartea ta cinstită s'au arătat înaintea lui Dumnezeu, părinte prea sfințite. Căci ai cinstit Icoana lui, și ai suferit isgonirile muncitorilor trudindu-te, întru carea te-ai arătat mucenic Cuvioase.

Arătat ai deslegat tânjirea pescarilor și ascultând Dumnezeu rugăciunile tale Cuvioase, i-ai umplut pre dânșii de vânatul pre care mai 'nainte nu-l dobândeà, lucrătorule de cele sfinte, prea Sfințite.

A Născătoarei:

De întinăciunea patimilor și de spurcăciunea păcatului spală-mă de Dumnezeu dăruită, și-mi deschide ușile pocăinței mie, celui ce mă alunec și adesea ori mă împreun cu greșalele, și mânii pre Dumnezeu, Preacurată.

Alt CANON, Irmos:

De carele să înfricoşează...

Prea cuvios săvârşind cele prea cuvioase prea fericite, te-ai împreunat cu cei prea cuvioşi şi cu toţi aleşii, cu cari împreună te cinstim pre tine, şi ne închinăm sicriului moaştelor tale, de Dumnezeu purtătorule Ştefane.

Câştigând curăţirea cugetului, te-ai făcut oglindă frumoasă a duhului, înţelepte, primind descoperirile acestuia, şi cu dogmele învăţăturilor tale luminând pre oameni.

Prea slăvită minune să vede, cea înţelepteşte săvârşită de tine prea fericite; că numai dintr'o privire a ta, muierea carea au avut neputinţă, s'au deslegat a umblà drept.

Bine cuvântăm pre Tatăl....

Pre Tatăl cel fără de început, pre Fiul, şi pre Sfântul Duh, pre nedespărţita începere, pre ţiitoarea cea pururea înfiinţată, pre firea cea în trei feţe, pre o mărire, şi pre o împărăţie să o lăudăm.

Şi acum, a Născătoarei:

Pre cel fără de trup, carele s'au întrupat cu bună cuviinţă din tine Preacurată, roagă-l ca să omoare patimile trupului şi sufletul meu, cel omorât cu păcatele, să-l învieze.

Irmosul:

Să lăudăm bine să cuvântăm...

De carele să înfricoşează „îngerii, şi toate oştile, ca de „făcătoriu şi Domnul, lăudaţi-l „preoţi proslăviţi-l tineri, bine „îl cuvântaţi noroade, şi îl prea „înălţaţi întru toţi vecii".

Peasna 9, Irmos:

Fiul părintelui celui fără de „început Dumnezeu şi Dom„nul, întrupându-să din Fecioară „s'au arătat nouă, ca să lumi„neze cele întunecate şi să a„dune cele risipite. Pentru a„ceasta pre Născătoarea de „Dumnezeu cea prea lăudată „o mărim".

Tămăduiri isvorăşte mormântul tău prin darul Duhului, uscând ploile patimilor, şi gonind duhurile înşelăciunii, luminează inimile tuturor celor ce cu credinţă te fericesc pre tine Ilarione cuvioase.

Ca un trandafir ai înflorit în livada sihăstriei, ca un crin cu dulce mireasmă, ca un măr cu bun miros, umplând de mireasmă sufletele şi inimile tuturor binecredincioşilor, Rugătorule, pentru ceice te laudă pre tine Ilarione slăvite.

Avut-ai milostivire, dragoste şi smerenie, milostenie şi obiceiu curat, credinţă adevărată şi nădejde, viaţă cinstită şi cuget drept, Ilarione slăvite, podoaba călugărilor.

Pomenirea ta astăzi au răsărit ca soarele, luminând cu adevărat inimile pravoslavnicilor, cu lumina trudelor şi cu razele minunilor tale. Intru carea pomeneşte pre toţi, cei ce cu credinţă te fericesc pre tine părinte.

A Născătoarei:

Glasul lui Graviil veselindu-ne aducem ţie, zicând: Bucură-te casa atotţiitorului; Bucură-te slava cuvioşilor şi mântuirea tuturor credincioşilor, prin carea ne-am îndumnezeit, Născătoare de Dumnezeu pururea Fecioară.

Alt CANON, Irmos:

Pre norul cel purtătoriu...

Urmând cărărilor, celor ce au vieţuit cu bună cuviinţă şi prea cuvios pre pământ; blând şi fără de răutate, liniştit, smerit, şi împreună pătimitoriu, şi plin de dragoste dumnezeiască te-ai arătat Ştefane. Pentru acestă cu credinţă te lăudăm pre tine.

Ca un mir cu dulce mireasmă, ca un crin prea cinstit, ca un trandafir bine înflorit, din cinstit sicriul tău isvorăşti buna mireasmă a tămăduirilor celor nenumărate, gonind neputinţele (cele rău înpuţite) ale celor ce cu călduroasă credinţă se apropie cătră tine.

Ca pre un dumnezeesc păstoriu, ca pre un mare următoriu al începătorului păstorilor lui Hristos, te rugăm pre tine înţelepte, cu cele pururea sfinţite mijlocirile tale, mântueşte-ne pre noi, ca pre cei ce sântem acum oile turmei tale.

Slavă:

Ca un soare mare strălucind sfântă pomenirea ta, luminat luminează făptura, carea cu bună credinţă săvârşindu-o, strigăm ţie Ştefane: Acopere, păzeşte-ne pre noi, luminând cugetele tuturor prin rugăciunile tale.

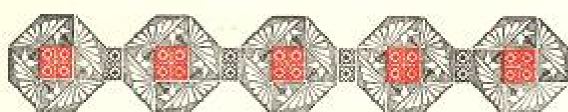
Şi acum, a Născătoarei:

Fiind iubitoriu de păcate, întru nepurtarea de grijă am vieţuit, şi mă cutremur de judecata cea nefăţarnică, înaintea căria, prin sfintele tale rugăciuni, păzeşte-mă pre mine neosândit, mireasă a lui Dumnezeu, ca pururea să te fericesc pre tine, ca pre o folositoare Preacurată.

Irmosul:

Pre norul cel purtătoriu de „lumină, întru carele stăpânul „tuturor, din ceriu ca ploaia „pre lână s'au pogorât şi s'au „întrupat pentru noi, făcându-„să om cel fără de început, să „o mărim toţi, ca pre o maică „Curată a Dumnezeului nostru.

SVETILNA glasului 3.
ŞI STIHOAVNA triodului.
Şi cealaltă slujbă a Utrenici dupre orânduiala Postului şi Otpustul.

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

IN 29 DE ZILE

Pomenirea prea cuviosului părintelui nostru Marco Episcopul Aretusiilor şi a lui Chiril Diaconul, şi a celor împreună cu dânşii. Şi sfinţii mucenici Ionà, Varahisie.

La Doamne strigat-am.., stihirile, glas 1.

Podobie: Crucea s'au înfipt...

Cu împrotivire vitejască, ai surpat taberile vrăjmaşului ierarhe, şi ai izbăvit noroadele din înşelăciunea idolească.

Cu întinderea mâinilor tale Ierarhe, împuternicind pre cel împreună pătimitoriu întru osteneli, stăpânia vrăjmaşului o ai arătat neputincioasă.

Ca un tăinuitoriu şi mucenic al Stăpânului şi înţelept învăţătoriu al Bisericii, roagă-te neîncetat pentru noi ierarhe.

Alte stihiri ale mucenicilor, glas acelaş.

Podobie: Prea lăudaţilor mucenici...

Făcutu-te-ai mucenice Varahisie luminos la chip, cu sporirea ostenelelor celor multe. Căci cu dragostea cea fierbinte cătră Dumnezeu, biruind firea cea arzătoare a focului, te-ai spânzurat în văzduh, şi tescuindu-te, ţi s'au zdrobit toate oasele. Pentru aceasta cu credinţă pre tine te cinstim.

Legându-te, Ionà dumnezeescule, ai suferit bătăi de toiage, şi scoaterea degetelor, tăinuindu-ţi-să şi limba şi fierbându-te în smoala cea fierbinte, şi cu fierăstrău cumplit împărţindu-te. Pentru aceasta roagă-te, să se dăruiască sufletelor noastre pace şi mare milă.

Cu cântări să lăudăm credincioşii pe Varahisie, pre Lazăr şi pre Aviv, şi pre Ionà, pre Narsin şi pre Euclia, pre Marin împreună cu Veit, pre Marotan slăvitul, şi pre Sava, şi pre Zanita, cerşind ca să luăm prin rugăciunile lor, ertare de cele rele şi pace şi mare milă.

Slavă, Şi acum a Născătoarei:

Rugăciunile păcătoşilor primindu-le, şi suspinarea celor scârbiţi netrecându-o cu vederea, soleşte către cel din prea curatele coapsele tale, ca să ne mântuim noi, prea Sfântă Fecioară.

A Crucii, a Născătoarei:

Răstignirea cea fără dreptate Hristoase, văzându-o Fecioara, tânguindu-să strigà ţie: Fiule prea dulce, cum te vezi mort? Cum spânzuri pre lemn, cel ce ai întărit tot pământul pre ape? Nu mă lăsà dară singură făcătorule de bine milostive, pre mine Maica şi slujnica ta, rogu-mă.

LA UTRENIE.

CANOANE două.

Ale sfinţilor şi ale Triodului, dupre rânduiala Postului.

CANON, al Sfinţilor.

Intru Bogorodicine al lui Gheorghie.

Peasna 1, Glas 1, Irmos:

Lui Dumnezeu, celui ce au ajutat în Eghipet lui Moisi „şi prin trânsul pre Faraon cu „toată oastea l-au înecat, „cântare de biruinţă să-i cân-„tăm, că s'au proslăvit.

Pre luminătorul cel luminat al Bisericii lui Hristos, credincioşii să-l lăudăm, ca pre cel ce cu lumina credinţei au luminat noroadele, cele ce proslăvesc pre făcătorul a toate.

In grădina credinţei lui Hristos sufleteşte mântuindu-te şi crescând prin înălţimea pătimirii, către dânsul ai alergat prea luminat fericite ierarhe.

Fiind propoveduitoriu şi tăinuitoriu, şi curat slujitoriu al lui Hristos, sufletul ţi-ai pus pentru dânsul, şi i-ai adus lui, ca nişte jertfe pre cei dinpreună pătimitoriu cu tine Marco.

A Născătoarei:

Neamul omenesc s'au slobozit prin tine din stricăciune şi cinstea nestricăciunii şi a vieţii cei nemuritoare întru Hristos moştenind, te slăveşte pre tine cea de Dumnezeu dăruită.

Alt CANON, al Mucenicilor al căruia acrostih la Greci este acesta:

Laudă voiu aduce slujitorilor lui Dumnezeu.

Facerea lui Iosif

Peasna 1, glas 1, Irmos:

Dreapta ta cea purtătoare...

Cu raza luminii cei în trei sori luminându-vă pururea fericiţilor, luminaţi-mă pre mine cu totul şi risipiţi negura necunoştinţei, că să laud prasnicul vostru cel purtător de lumină.

Cu sfinţenie cuvântând graiurile lui Dumnezeu cele prea sfinţite, toată răutatea gonacilor cea fără sfinţenie aţi gonit, şi prea cu sfinţenie pătimind, v'aţi proslăvit mucenicilor.

Slavă:

Inprotiva legilor celor păgâneşti vitejeşte aţi pus legile bunei credinţe, pătimitorilor şi suferind muncile cele cumplite ale nelegiuiţilor, dupre lege dela Domnul v'aţi încununat mucenicilor.

Şi acum, a Născătoarei:

Luminându-se Avvacum, te-au văzut odinioară pre tine Maică neispitită de nuntă, munte umbrit, din care s'au arătat Dumnezeu întrupat, cel ce au acoperit cu adevărat cele cereşti cu bunătatea.

Peasna 3, Irmos:

Intărire fii mie, celace ai întemeiat pământul preste ape, „că nu este sfânt afară de tine „Doamne“.

Cu focul cuvintelor tale ai urcat păraele cele turburăcioase ale înşelăciunei, şi ai isvorât apele cunoştinţei lui Hristos, Marco.

Tabăra vrăjmaşilor o ai răsipit Marco, prin chemarea lui Hristos, şi prin cuvintele tale ai adunat noroade către dragostea lui.

Impreunată întrarmarea mucenicilor, având voevod pre Hristos Mântuitorul, au biruit răsboiul cel neînpăcat al înşelăciunii.

A Născătoarei:

Ceice cu dragoste te cinstim pre tine, având mijlocirea ta lărgime întru scârbe, ne isbăvim de primejdii, Fecioară.

Alt CANON, Irmos:

Insuţi cela ce ştii...

Cu dragostea cea dumnezeească înputernicindu-vă, aţi supus sihăstriei cugetul cel trupesc, fericiţilor şi pătimind aţi biruit pre vrăjmaşul cel netrupesc, prin sporirea durerilor, şi dupre lege v'aţi încununat Sfinţilor.

Dorind a pătimi pentru Hristos, prea tare ai suferit chinurile trupului prea fericite, bătându-te şi sfărâmându-te şi întinzându-te Ionà întru tot fericite, împreună vorbitorule cu sfinţii îngerii.

Slavă:

Fiind întărit cu tăria cea dumnezeească, aprinzându-te de darul Duhului celui a toate făcătoriu prea fericite, cu bucurie ai suferit spânzurările, focul şi bătăile, mucenice Varahisie, minunându-te de toţi credincioşii.

Şi acum, a Născătoarei:

Cel ce singur lăcueşte în ceruri, s'au sălăşluit în pântecele tău, pentru mulţimea bunătăţii sale, Fecioară, şi cu trup s'au văzut din tine născându-se. Pre carele roagă-l prea Sfântă Fecioară, ca să se isbăvească robii tăi de toate supărările.

Irmosul:

Insuţi cela ce ştii neputinţa „fiinţei omeneşti, şi dupre mi„lostivire te-ai închipuit în„tr'ânsa, încinge-mă cu putere „de sus, ca să strig ţie: Sfântă „este biserica cea însufleţită a „slavei tale cei nepovestite, iu„bitorule de oameni“.

SEDEALNA, glas 1.

Cu lauda pătimirii şi cu vrednicia cununilor, slăviţii purtătorii de chinuri, s'au înbrăcat întru tine Doamne, căci cu suferirea bătăilor, pre cei fărădelege au biruit, şi prin putere

dumnezeeească din Ceriu, biruință au luat. Cu rugăciunile lor dăruește-ne nouă Dumnezeule mare mila ta.

Slavă, altă SEDEALNĂ, glas 1.

Podobie: Mormântul tău...

Durerile cele tari ale muncilor suferindu-le, v'ați mutat cu adevărat către viața cea fără durere. Și acum cu rugăciunile voastre ușurați toată durerea, dela cei ce să apropie cu credință la sicriul vostru, pre carele sărutându-l cu dragoste, vă fericim pre voi, marilor cu numele.

Și acum, a Născătoarei:

Ceeace fără ardere ai zemislit focul dumnezeirii, și fără sământă ai născut pre Domnul, Isvorul vieții, ceeace ești plină de daruri, Născătoare de Dumnezeu, mântuește pre cei ce te măresc pre tine.

A Crucii, a Născătoarei:

Ceice avem folosirea ta Preacurată, prin rugăciunile tale ne isbăvim din nevoi, și cu crucea Fiului tău pururea fiind păziți, dupre datorie pre tine toți cu bună credință te mărim.

Peasna 4, Irmos:

Cunoscut-am Atotputernice iconomia ta, și cu frică „te-am proslăvit pre tine Mân„tuitorule".

Uscat-ai pâraele cele turbure ale înșelăciunei și ai prea răsboit minciuna prea fericite.

In noianul înțelepciunii tale ai cufundat nebunia ellinilor, sfinte mucenice Marco.

Tabăra celor împreună pătimitori cu tine, cu învățăturile tale, tare o ai întrarmat vitejește, ierarhe al Domnului.

A Născătoarei:

Fiind tu ca o apărătoare a noastră, celor ce te cântăm pre tine, surpă semețiile vrăjmașilor, Preacurată Fecioară.

Alt Canon, Irmos:

Munte umbrit cu darul...

Cu dumnezeească cuviință într'un glas să lăudăm pre Ilie, împreună cu Veit și Aviv, pre Lazăr, pre Marin, pre Marotan, pre Narsin, pre Sava și Zanita, pre Varahisie și Ionà, cari pentru Hristos Dumnezeu au pătimit.

Cu cuviință te cinstim pre tine prea fericite Ionà, căci după multe bătăi, întru înghiețare fiind aruncat cu vitejie ai suferit, încălzându-te cu darul lui Dumnezeu și biruind iarna înșelăciunei.

Cu dumnezeească tărie suferind arsurile cele de plumb, prea fericite Varahisie, bărbătește ți-ai întins ochiul către Hristos priimind răpaosul cel mântuitoriu. Pentru aceasta pre tine te cinstim.

De înțelepciunea Duhului umplându-se Mucenicii, arătat au biruit pre toți înțelepții și puternicii vrăjmașilor celor închinători de foc, propoveduind numele lui Dumnezeu, pre cari credincioșii cu laude să-i fericim.

Slavă:

Arătatu-v'ați frumoși cu ranele cele dumnezeești, slăviți mucenici ai lui Hristos. Pentru aceea tămăduiți neîncetat și patimile cele netămăduite ale oamenilor, și vindecați neputințele și boalele cu darul.

Și acum, a Născătoarei:

Tu ești Fecioară muntele, celce l-au văzut Daniil proorocul, din carele s'au tăiat piatra Hristos. Carele au zdrobit pre idoli și au surpat întărâtările dracilor, pentru aceasta pre tine te slăvim Preacurată.

Peasna 5, Irmos:

De noapte mânecând, te lăudăm pre tine Hristoase „Dumnezeule, carele pentru „noi ai sărăcit și crucea și „moartea ai răbdat cu trupul tău".

Ca un următor al lui Hristos, ai pus înprotiva mâniei vrăjmașilor îndelungă răbdare, prin carea ai smerit semețiile lor, și le-ai biruit Cuvioase.

Cu dese lovirile săgeților rănindu-te Cuvioase, ai rănit pre cei ce te săgeta, iară tu prin darul cel dumnezeesc te-ai păzit nerănit.

Ca niște tari și nebiruiți apărători ai credinței înțelepților, vitejește v'ați înprotivit celor ce nu să plecà și bătea răsboiu înprotiva adevărului sfinților.

A Născătoarei:

Luând din tine firea omenească cea întinată cu patimile o au spălat și o au înoit și cu darul cel dumnezeesc o au îndumnezeit, Preacurată.

Alt Canon, Irmos:

Cel ce ai luminat cu...

Impreunându-te cu lumina cea mare, a doua lumină te-ai cunoscut, întunecând poruncile celor răi credincioși, dumnezeescule Ionà. Și fiind legat cu funia, ai deslegat toată înșelăciunea cu darul.

Greșalele noastre vindecându-le Hristos, s'au spânzurat pre lemnul crucii pentru bunătatea. Căruia asemănându-se Varahisie, s'au spânzurat, înfrumusețându-se cu patima cea cinstită.

Slavă:

Frângându-te și degetele tăindu-ți-se Ionà, cu bucurie viersuiai cântare către Dumnezeu, celce te întăria prin credință a călcà cu trupul pre vrăjmașii cei fără de trup.

Și acum, a Născătoarei:

Minunându-se Preacurata de celce negrăit s'au născut dintr'ânsa, se spăimânta și-l măria, și strigând, grăia: Cum te țin în brațe pre tine Fiule, cel ce toate le ții?

Peasna 6, Irmos:

Pre proorocul l-ai mântuit „din chit, iubitorule de oa„meni, și pre mine mă scoate „dintre adâncul păcatelor, ro„gu-mă".

Inșelăciunea nedumnezeirii o ai mustrat, pururea fericite și cu lumina cunoștinței de Dumnezeu, ai luminat pre oameni.

Capiștile idolilor le-ai surpat fericite. Și pre oamenii ceice să clătia, i-ai întărit întru Hristos.

Pre cei împreună pătimitori i-ai întrarmat și ai bătut răsboiu asupra vrăjmașilor, Marco împreună cu Chiril și ați luat daruri de biruință.

A Născătoarei:

Prin negrăită și dumnezeească nașterea ta, (Fecioară) pământenii ne-am înălțat, iară vrăjmașul s'au smerit, Preacurată.

Alt CANON, Irmos:

Inconjuratu-ne-au pre noi...

Te întăria pre tine Hristos când pătimeai. Căci pielea de pre cap luându-ți-se prea fericite Ionà, vitejește ai răbdat călcând capul cel viclean și mintea cea înșelătoare a șarpelui.

Tăindu-ți-se limba Cuvioase, ți-au rămas mintea neplecată. Și pământul s'au sfințit cu sângiurile tale ce s'au vărsat. Pentru dragostea celui ce ș'au vărsat dumnezeescul sânge pre cruce.

Slavă:

Să lăudăm credincioșii, pre Ilie, pre Aviv, pre Narsin și Marin, pre Lazar împreună cu Veit, pre Marotan și Zanita, pre Sava și pre marele Varahisie și pre Ionà, pre bunii biruitori mucenici.

Și acum, a Născătoarei:

Arătatu-te-ai Stăpână palat al lui Dumnezeu, celuice împărățește preste toate. Pre carele roagă-l ca să mă curățească acum, pre mine cel făcut peșteră tâlharilor celor răi, și să mă mântuiască Preacurată.

Irmosul: glas (1)

Inconjuratu-ne-au pre noi „adâncul cel de desupt, și nu „este izbăvitoriu, socotitu„ne-am ca oile de junghiere, „mântuește pre norodul tău „Dumnezeul nostru, că tu ești „celor neputincioși tărie și în„dreptare".

CONDAC, glas 4.

Podobie: Arătatu-te-ai astăzi...

Luminându-vă cu darul cel adevărat, cu bună credinţă luminat îndreptaţi marginile pământului, sfinţiţi, slăviţi Mucenici. Pentru aceasta cu credinţă vă fericim pre voi.

Intru această lună în 29 de zile. Pomenirea Sfinţilor Mucenici Marco episcopul Aretisimilor şi Chiril diaconul şi alţii mulţi.

Stih: Mai întâi întru multe munci priveghind,
Somnul cel cu pace Marco ai fost adormind.
Pântecele Diaconului Chiril prin sabie,
Au zis David că să rumpe ca grăsimea pământului.
Zac femeile în treucele mâncării porcilor,
Pătiimind spintecarea pântecelor de mâinile ucigaşilor.
Intru a doua zeci şi nouă Nevoitorii s'au suit,
La cerul cel strălucit.

Sfântul Marco au fost pre vremea împărăţiei marelui Constantin, carele pornindu-se din dumnezeească râvnă, multe capişti idoleşti au stricat şi biserici au zidit. Iară după aceea luând împărăţia Iulian Paravatul, şi dând multă cinste idolilor şi îndrăsneală închinătorilor de idoli. Atuncea Paravatul n'au arătat numai la acest sfânt multe rele, ci şi la alţii mulţi, pentru stricăciunea capiştilor idoleşti. Iară sfântul dându-se puţintel în laturi şi simţind că să trag alţii pentru dânsul şi să pedepsea, s'au întors şi s'au dat la spurcaţii aceia ucigaşi, cari prinzându-l şi desbrăcându-l şi bătându-l şi rănindu-i tot trupul, şi băgându l prin eşitori înpuţite şi dându-l în suliţe, îl înpungea cu ace; apoi udându-l cu salamură şi ungându-l cu miere pre vremea de amiază-zi, îl spânzurară sus cu ştreanguri, ca să-l arză soarele fiind cu capul gol şi cu tot trupul, îl lovia razele soarelui, într'amiază zi vara pre căldura cea mare, de-l mânca şi viespele şi albinele, pentru căci era uns şi aceasta să făceă şi minunatul acela bătrân pătimind le răbda, nu numai pentru blagocestie, ci şi ca să nu dea muncitorilor, vre un ban ca să înoiască capiştele cele stricate.

Căci cerea elinii dela el puţin ceva ajutoriu la înoirea capiştilor. Iară sfântul nimic nu le-au dat, fiindcă de le-ar fi dat, s'ar fi arătat că au vândut credinţa şi blagocestia. Pentru aceasta cu stare înprotivă au biruit pre elini şi nu numai cu înprotivirea i-au biruit ci şi cu fapta, că dacă au văzut că au răbdat vitejeşte munca, au cunoscut credinţa cea adevărată şi s'au schimbat gândul şi întrebuinţându-l pre el învăţătoriu, şi învăţându se dela el dreapta credinţă Evanghelia, au crezut în Hristos.

Bine este ca să povestim aicea aceiace au îndrăsnit elinii a face şi la cetatea Finiciei înprotiva lui Chiril Diaconului pre vremea împărăţiei Paravatului. Fiindcă şi acesta mulţi idoli drăceşti stricase, pentru aceasta prinzându-se de către elini, au luat dela ei grea şi silnică moarte. Căci spintecându-i pântecele şi scoţându-i ficaţii i-au pus în vederea celorce privea, de cari spun că vărsându-li-se şi lor ficaţii au pătimit munca ce li s'au căzut, căzându-le şi dinţii şi topindu-li-se şi limbile, le perise şi puterea vederii. Dară cine ar putea jalnic a povesti, după cum se cade, patimile femeilor fecioare, şi a sfinţilor bărbaţi, ce au pătimit la Ascalon, spintecările pântecelor lor, care le umplea cu orz şi le da mâncare porcilor. Acestea erau faptele păgâneştii împărăţii a lui Iulian, şi ale slugilor lui. Ci însă aceştia pentru muncile cele de aici, au dobândit fericirea cea nesfârşită. Iară făcătorul de rele chinuirea focului şi munca de veci.

Intru această zi, pomenirea Sfinţilor mucenici: Ionà şi Varahisie şi cei împreună cu dânşii.

Stih: Ai şi tu cu adevărat pământe pre Ionà cel mare,
Intru nimic mai jos de cel din marea.
Insetat fiind Varahisie de al nevoitorilor sfârşit,
Păhar de smoală fiartă căscând gura au băut.
Nouă bărbaţi fiind tăiaţi pentru Hristos,
Acum împreună petrece cu cele nouă cete de sus.
Sorbit-au întru a douzeci şi nouă a lui Martie,
Din smoala cea clocotită Varahisie.

Aceşti sfinţi Ionà şi Varahisie, erau din Persida, în zilele lui Savorie împăratul Perşilor, şi a lui Constantin marelui împărat al Romanilor. Deci monahi fiind ei, şi lăsându-şi monastirea, au mers în cetatea ce se chiamă Varavoh şi aflând

întrânsa închişi în temniţă pre sfinţii mucenici Zaneta, Lazar, Marutha, Narsin, Ilie, Marin, Aviv, Veith şi Sava, i-au înbărbătat şi-i îndemna spre pătimiri. Deci prinzându-i pre amândoi, i-au dus înaintea a trei boieri, anume Masdrat, Siro şi Marmisì, cari sfătuindu-i şi înfricoşându-i ca să se lepede de Hristos, şi ei neplecându-se după cuvintele lor, mai intâiu i-au legat dupre obiceiul persesc, însă pre Ionà l-au bătut şi cu toege clenciuroase şi legându-l cu ştreanguri l-au lepădat afară, ca să se chinuiască gol la ger şi la frig. Iară Varahisie au priimit supt supţiori gloanţe de aramă arse în foc, şi le-au turnat fără veste plumb topit prin ochi şi prin urechi şi prin gâtlejurile sfinţilor. Apoi pre Varahisie legându-l de picioare l-au spânzurat în temniţă, iară sfântului Ionà i-au tăiat degetele mâinilor şi ale picioarelor şi i au despoiat capul şi i-au tăiat limba şi l-au băgat într'o căldare plină de smoală înfierbântată, dintru carea au eşit sănătos. De aceea l au strâns într'un vârtej teslăresc, de i-au zdrobit oasele. După aceasta l-au tăiat cu ferestreul preste mijloc şi l-au băgat într'o apă adâncă, întru carea ş'au priimit sfârşitul. Iară pre sfântul Varahisie mai ducându-l la întrebare, l-au tras despoiat preste spini, şi i-au înfipt trestii ascuţite şi băgându l într'un vârtej, şi zdrobindu-i tot trupul, şi turnându-i pre gât smoală clocotită ş'au dat sufletul şi ş'au îngropat moaştele lor împreună cu cei nouă mucenici, săvârşindu-se aceia în două zeci şi şapte ale lui Martie, iară sfântul Ionà şi Varahisie în două zeci şi nouă.

Intru această zi, pomenirea prea Cuviosului părintelui nostru şi mărturisitorul Eustatie, èpiscopul Chiului Vitiniei.

Stih: Desbrăcându-te prea fericite Eustatie de tină,
Lui Hristos te-ai înfăţoşat, celui pentru noi de ţărână.

Intru această zi, pomenirea sfinţilor apostoli din cei şapte zeci, Sosten, Apolo, Chifa şi Epafrodit.

Stih: Din rădăcina Ucenicilor cea cu şapte zeci de odrasle:
Carte de cinci odrasle s'au tăiat cu sabiele.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne milueşte-ne şi ne mântuieşte pre noi, Amin.

Peasna 7, Irmos:

Celace te-ai arătat în rug „prin foc, puitorului de lege „şi naşterea Fecioarei întrân„sul mai nainte o ai închipuit, „bine eşti cuvântat Dumnezeul „părinţilor noştri".

Păraele sângiurilor muceniei tale Marco, au înecat pre pǎrtinitorii înşelăciunii, şi au isvorât dumnezeească vindecare tuturor celor ce laudă pre Hristos Dumnezeu.

Asuprelele vrăjmaşului cele meşteşugite asupra ta, până în sfârşit au slăbit; iară tu ai luat dela Dumnezeu nebiruită putere, nebiruite Marco.

Jertfă cuvântătoare cu sfinţenie te-ai adus pre sine-ţi Domnului, carele te-ai junghiat cu sabia muceniei şi te-au primit cu întreagă ardere de foc a dumnezeeştii săvârşiri Chirile.

A Născătoarei:

Inbracă-ne Stăpână cu putere şi cu tărie asupra patimilor şi a năvălirilor prin rugăciunile tale pre noi, cari neîncetat te lăudăm pre tine, ca pre o Născătoare de Dumnezeu.

Alt CANON, Irmos:

Pre tine Născătoare de...

Căutând înţelepte la singur Domnul, carele poate a mântui împreunându-te cu arsurile răşinei nu te-ai ars, priimind

roua darului celui dumnezeesc ca și cu trei tineri oarecând: Pentru aceasta te lăudăm pre tine, o Ionà.

Intărindu-te cu puterea lui Dumnezeu, ai suferit Ionà munci amare și ferăstruindu-te te bucurai, ca și mai înainte Isaia, primind sfârșit fericit și strigând: Lăudat este și prea slăvit Dumnezeul părinților.

Cântă Biserica lui Dumnezeu vredniciile tale mucenice, mărind pătimirile cele îndelungate, și moartea cea cinstită, pre care le-ai suferit și să închină sicriului moaștelor tale, din carele ne izvorăsc nouă acum vindecări sufletești.

Slavă:

Cu bărbăție călcând vrăjmășiile cele spinoase ale vicleanului, mucenice Varahisie târându-te și înpungându-te de săgețile cele înghimpoase, răbdai cântând pre Dumnezeu, cel lăudat și prea slăvit.

Și acum, a Născătoarei:

Gonește Preacurată Stăpână trândăvia, ceeace este întru mine, și adormitoarea cea cumplită prin neadormite și cinstite rugăciunile tale cele către Dumnezeu, și mă miluește pre mine carele cânt: Prea lăudat este și prea slăvit Dumnezeul Părinților.

Peasna 8, Irmos:

Cântarea celor fără de trupuri „aducem ție precum și cu„conii în cuptoriu și cântând „grăim: Bine cuvântați toate „lucrurile Domnului pre „Domnul".

Cu cuvinte ai înpodobit și cu curgerile sângiurilor luminat ai înfrumusețat Biserica, carea laudă pre Hristos, cel ce te-au întărit pre tine ierarhe.

Având ochii sufletului tău priveghitori, ai păzit turma lui Hristos nevătămată, carea neîncetat cu cântări pre tine te slăvește ierarhe.

Miruri cu prea frumoase miresme purtătorii de chinuri au adus Stăpânului, pre curgerile sângiurilor sale, zicând: Bine cuvântați toate lucrurile Domnului pre Domnul.

A Născătoarei:

Avându-te pre tine Născătoare de Dumnezeu, cu totul bună părtinitoare bunătății, prin tine dobândim ajutoriu dela dătătorul de bine Dumnezeu.

Alt CANON, Irmos:

In cuptoriu tinerii lui Israil...

Vrăjmașul cel cu cuget viclean, meșteșugindu-se prin năvăliri neoprite, pătrunde cu trestii coastele tale prea fericite, legându-te și trudindu-te, zgăriind și tăindu-ți cărnurile, te-au

arătat mucenic a lui Hristos Impăratului a toate în veci.

Cu legăturile tale deslegi legăturile cele viclene ale nedumnezeirii; iară întinzându-te și zdrobindu-ți-se oasele trupului, mucenice Varahisie, zdrobești toată înșelăciunea, și o sfărami ca praful, cântând: Pre tine te proslăvesc Hristoase în veci.

Nedomerindu-se prea nebunul, te-au ars cu băutură arzătoare, Mucenice Varahisie, pre tine carele fiebinte cântai: Toate lucrurile pre Domnul lăudați-l și-l prea înălțați întru toți vecii.

Bine cuvântăm...

Jertfe desăvârșit și junghieri cu frumoasă mireazmă și prinoase întregi înpreună v'ați adus lui Dumnezeu, mucenicilor cântând: Toate lucrurile pre Domnul lăudați-l și-l prea înălțați întru toți vecii.

Și acum, a Născătoarei:

Firea omenească, cea zdrobită prin călcarea poruncii cei de demult iarăși o ai zidit mai pre sus de fire și o ai îndumnezeit Preacurată, carea cântă Fiului tău: Toate lucrurile pre Domnul lăudați-l, și-l prea înălțați întru toți vecii.

Irmosul:

Să lăudăm, bine să cuvântăm...

In cuptoriu tinerii lui Israil „ca într'o topitoare, cu podoaba bunei credințe mai cu„rat decât aurul au stălucit gră„ind: Binecuvântați toate „lucrurile Domnului pre Dom„nul, lăudați-l și îl prea înălțați „întru toți vecii".

Peasna 9, Irmos:

Pre ușa cea văzută de prooro„cul Iezechil, prin carea ni„menea nu au trecut fără numai „Unul Dumnezeu, Născătoare „de Dumnezeu Fecioară, cu „cântări te cinstim".

Aducând Domnului slujbe cuvântătoare și jertfe fără sânge cu inimă Preacurată, te-ai adus junghiarea curată, prin mucenie, părinte.

Cu sabia cea înțelegătoare a cuvintelor tale, tăind capetele cele cu multe chipuri ale minciunii, ai mărit adevărul propoveduindu-l tuturor oamenilor, mucenice Marco.

Cu mijlocirile pătimitorilor tăi, și prin rugăciunile slujitorilor tăi de taină, a lui Marco, și a lui Chiril, și ale purtătorilor de chinuri celor împreună, învrednicește-ne și pre noi Darurilor celor dumnezeești făcătorule de bine.

A Născătoarei:

Din milostivirile sale, și de negrăită iubire de oameni plecându-se Ziditorul tuturor, s'au născut din tine Preacurată, pre

oamenii cei stricaţi, iarăşi i-au zidit, şi i-au înoit.

Alt CANON, Irmos:

Chipul naşterii tale...

Iată au strălucit astăzi prăznuirea cea luminoasă a mucenicilor, celor cu chipurile de lumină, răsărind norii cei răi ai păcatului, şi prin dumnezeescul Duh, luminând cugetele credincioşilor. Pre aceasta dar cu osârdie să o prăznuim credincioşii.

Ca două stele cu chipuri luminoase răsărind, cu nevoinţele luminaţi toată făptura cea de supt ceriu, Ionà şi înţelepte Varahisie. Pentru aceasta pre mine, carele sânt întru întunerecul păcatului luminaţi-mă.

Arătatu-v'aţi stâlpi ai Bisericii ţiindu-o neclătită, Aviv împreună cu Narsin, Marin şi Ilie, Ionà împreună cu Veit şi Lazăr şi Zanita şi Sava şi Marota şi Varahisie.

Slavă:

Acum împreună cu îngerii, stând înaintea scaunului slavei totdeauna sfinţilor, şi cu fulgerile strălucirii cei în trei sori, strălucindu-vă, luminaţi pre toţii cari cu credinţă cinstesc purtătoare de lumină prăznuirea noastră.

Şi acum, a Născătoarei:

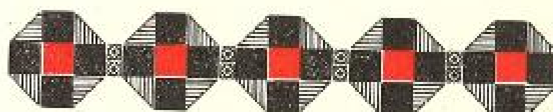
Milostiveşte-te spre norodul tău şi spre moştenirea ta aceasta, carea o ai câştigat Doamne, plecându-te prin rugăciunile cele pentru noi a ficii lui Dumnezeu, carea te-au născut pre tine, ca să te slăvim pre tine, ca pre un stăpân prea îndurat.

Irmosul:

Chipul naşterii tale cei curate, l-au arătat rugul cel ce „ardea nears. Şi acum te rugăm ca să stângi cuptorul ispitelor cel sălbăticit asupra „noastră, ca să te mărim pre „tine Născătoare de Dumnezeu neîncetat".

SVETILNA glasului, şi STIHOAVNA triodului.

Şi cealaltă slujbă a Utreniei dupre orânduiala postului şi Otpustul.

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

IN 30 DE ZILE

Pomenirea prea Cuviosului părintelui nostru Ioan, celce au scris scara.

La Doamne strigat-am.. stihirile triodului şi ale sfântului, glas 8.

Podobie: O prea slăvită minune...

Părinte Ioane Cuvioase înălţările lui Dumnezeu, totdeauna, cu adevărat le purtai în gura ta, cugetând prea cu lucrare cuvintele cele de Dumnezeu însuflate, şi cu darul cel isvorâtoriu de acolo te-ai îmbogăţit, fericit făcându-te, şi surpând sfaturile tu-

turor necredincioșilor, prea înțelepte.

Părinte Ioane slăvite, prin isvoarele lacrimilor, curățindu-ți sufletul, și cu stările cele de toată noaptea îmblânzind pre Dumnezeu, te-ai întraripat spre dragostea și spre frumusețea lui fericite, căreia acum dupre vrednicie neîncetat cu bucurie te împărtășești cu nevoitorii cei dimpreună cu tine, de Dumnezeu cugetătorule cuvioase.

Părinte Ioane slăvite, prin credință, întraripându-ți mintea către Dumnezeu, ai urât nestatornicia turburării cei lumești, și crucea ta râdicându-o, ai urmat văzătorului tuturor, supuind cugetului trupul cel anevoe înfrânt, cu petrecerile postnicești prin puterea dumnezeescului Duh.

Slavă, Și acum, a Născătoarei:

Bucură-te dumnezeiască căruță a lumii; Bucură-te Biserica Domnului, și cort al sfințeniei, lumină ne-ai răsărit nouă, din pântecele tău cel Preacurat, luminând marginile lumii, și sfințindu-ne pre noi cu bunătatea. Bucură-te capul mântuirii Preacurată; Bucură-te auzire și graiu înfricoșat a celor ce nădăjduesc spre tine.

A Crucii, a Născătoarei:

Soarele s'au întunecat Fiule, și luna în haină neagră s'au schimbat lumina. Pământul să clătește și catapiteasma bisericii tale să rumpe. Și eu cum nu mă voiu rumpe la cele din lăuntru, Fiule! Zgâria-mă-voiu la față, prea dulce Mântuitorule al meu, văzându-te pre tine mort fără dreptate.

LA UTRENIE

CANOANELE.

Al Sfântului și ale Triodului dupre rânduiala postului.

CANONUL Sfântului,

Al căruia acrostih la Greci este acesta.

Scară te-ai arătat a bunătăților prea fericite.

Facerea lui Climent.

Peasna 1, glas 1, Irmos:

Cântare de biruință să cântăm „toți lui Dumnezeu, celuice „au făcut minunate minuni cu „braț înalt, și au mântuit pre „Israil, că s'au proslăvit".

Bine urând lumea cea de jos, pre cea de sus ai dobândit, Ioane prea înțelepte, pentru aceasta ne înveți pre noi, cum că fugirea din lume este apropiere de Dumnezeu.

Boala foametei cu milostivirea ta deslegându-o, pre stăpânul patimilor cu lanțurile nevoințelor tale l-ai legat fericite, și cu darurile nepătimirii te-ai încununat dela Hristos Dumnezeu.

Cugetare întocmai cu a

îngerilor priimind de Dumnezeu cugetătorule, depărtându-te pre sineţi din lumea cea pământească şi stricăcioasă, prea fericite. Pentru aceasta petreci arătat întru lăcaşurile cele nematerialnice.

Slavă:

Cuvânt prea lung scriind ascultătorilor, fericite Ioane, prin învăţăturile tale înalţi pre ei de pre pământ cătră viaţa cea fericită.

Şi acum, a Născătoarei:

Cu gură pravoslavnică şi cu dumnezeeşti fapte, Biserica propovădueşte naşterea ta Fecioară mireasă dumnezeească, şi semnelor trupului Fiului tău să închină.

Peasna 3, Irmos:

Piatra pe care nu o au băgat...

Isgonind toată înpuţiciunea mâniei dintru adâncul sufletului tău, ai dobândit nemânierea ca o prea frumoasă tămâe. Pentru aceasta cere acum dela Izbăvitorul deslegarea păcatelor pentru noi, dumnezeescule.

Cu focul dragostei lui Hristos arzând cugetul pomenirii de rău fericite, cu adevărat ai strălucit cu razele iubirii de fraţi şi tuturor ai arătat cale uşoară cătră mântuire, luminat arătând nepomenirea de rău, fericite.

Slavă:

Darul pustniciei cei lucrătoare ai luat din ceriu fericite, de unde astupi buzele celor clevetitori cu înţelepte învăţăturile tale, prin care ne povăţuim întru cărarea faptelor celor bune, pre carea a o dobândi să ne învrednicim.

Şi acum, a Născătoarei:

Pre tine te-au glăsuit proorocul de demult prin feciorie a naşte pre cel fără de ani supt ani, mai pre sus de minte şi de cuvânt, pre Unul din Treime pre Hristos Dumnezeul nostru. Pre carele fă-l milostiv, pentru noi cari te lăudăm pre tine Preacurată.

Irmosul:

Piatra pre carea nu o au „socotit ziditorii, aceasta s'au „făcut în capul unghiului. A„ceasta este piatra pre carea „Hristos au întărit Biserica sa, „pre carea o au răscumpărat „din păgâni".

Sedealna, glas 4.

Podobie: Celace te-ai înălţat...

Infigând pre bunătăţi suişuri cătră ceriu, arătat te-ai înălţat cătră neînotată adâncimea privirii, cu bună credinţă înfruntând toate pândirile patimilor şi acoperind pre oameni nevătămaţi de dânsele. Ci roagă-te să se mântuiască toţi, o Ioane Cuvioase, scara bunătăţilor.

Slavă, Şi acum, a Născătoarei:

Nu vom tăcea nici odinioară noi nevrednicii a vesti puterile tale de Dumnezeu Născătoare. Că de nu ai fi stătut tu rugându-te, cine ne-ar fi izbăvit pre noi dintru atâtea primejdii? Sau cine ne-ar fi păzit până acum slobozi? Nu ne vom depărta dela tine Stăpână, că mântueşti pre robii tăi pururea din toate nevoile.

A Crucii, a Născătoarei:

Pre cel născut din Tatăl cel fără de început ceea ce mai pre urmă trupeşte te-au născut pre tine Hristoase, văzându-te spânzurat pre cruce, strigà: Vai mie prea iubite Iisuse, cum cela ce ca un Dumnezeu te proslăveşti de îngeri, acum de oamenii cei fără de lege Fiule pre lemn mori? Te laud pre tine îndelung răbdătorule.

Peasna 4, Irmos:

Cu Duhul văzând mai nainte „prooroce Avvacume, întruparea cuvântului, ai propoveduit strigând: Când să „vor apropia anii te vei cunoaşte, când va veni vremea te „vei arăta. Slavă puterii tale „Doamne".

Năvălirile limbii înfrânându-le cu postirea, ţi-ai îndreptat viaţa ta întru linişte înţelepte, şi ca o mireasmă a focului gustând darul celui prea înalt, ai fugit de multa grăire ca de o negură a păcatului, slujind lui Dumnezeu fără prihană.

Din destul îndulcindu-ţi sufletul cu adevărul, ai fugit de împărtăşirea cea amară a minciunei. Pentru aceasta, prin dumnezeiască postnicie, robind vicleşugurile dracilor, povăţuitoriu nerătăcit te-ai arătat călugărilor, Ioane de Dumnezeu grăitorule.

Slavă:

Cu întinderea pustniciei tale strâmtorându-te, ai deslegat slăbănogirea trândăvirii înţelepte, şi cu suliţa osârdiei omorând puterea mâhnirii, te rogi lui Dumnezeu, ca să ni se dăruiască nouă tuturor curăţire.

Şi acum, a Născătoarei:

Fericit este neamul prea lăudată Curată, carele prin credinţă s'au învrednicit a cinsti naşterea ta, cu pravoslavie, cu dogme şi cu lucruri, arătând închipuirile adevărului, toată întruparea Fiului tău.

Peasna 5, Irmos:

Noaptea şi negura păcatului „m'au cuprins pre mine „Mântuitorule. Pentru aceasta „să-mi răsai mie Doamne ca „un milostiv dimineaţa pocăinţei, mai nainte până nu mă ajunge pre mine sfârşitul cel „nearătat al vieţii mele, Hristoase Dumnezeule".

Prin desfătarea înfrânării îngrăşindu-ţi mintea, nu ai dat buzelor bucatele neînfrânării

Pentru aceasta ai sugrumat patimile prin flămânzire, şi pre draci i-ai ruşinat. Că cela ce-şi trudeşte grumazii, omoară poftele desmerdărilor.

Arătatu-te-ai iubitor de curăţie şi urâtor spurcăciunii şi cu lumina mărturisirii cei credincioase ai scăpat de întunerecul patimilor. Pentrucă cel ce voeşte ca să-şi curăţească trupul şi mintea, arată cu fierbinţeală pre cele ascunse ale întunerecului.

Cu mintea, cu sufletul şi cu trupul, slujind Treimei, arătat ai isgonit închinăciunea idolilor şi cu milostivire spre lipsa celor trebuincioase te-ai făcut cu adevărat iubitoriu de Dumnezeu, decât iubitoriu de argint, iubitorule de săraci.

Slavă:

Cu bună credinţă lepădând sarcina materiei cei de pământ cu aripile neaverii tale, ai sburat către cele nematerialnice. Pentru aceasta cu adevărat fără de materie stând înaintea lui Hristos, împreună cu cei fără de materie, cere curăţire sufletelor noastre părinte.

Şi acum, a Născătoarei:

Ceice nu voiau să se închine închipuirii feţii Fiului tău, şi feţii tale, pururea Fecioară, s'au arătat nouă prea vrăjmaşi, şi blestemaţi. Pentrucă nu să plecà dumnezeeştilor dogme ale părinţilor celor mai dinainte.

Peasna 6, Irmos:

Pre Proorocul Ionà...

Cu puterea tresvirii cei curate, şi prin luptele rugăciunii, tare ai isgonit din sufletul tău nesimţirea patimilor, şi te-ai arătat cu totul treaz, cuvioase părinte.

Prin rugăciune fără de somn, vitejeşte supuind pre vrăjmaşul cel iubitoriu de somn, de Dumnezeu cuprinsule, te-ai arătat păstoriu deşteptat al turmei lui Hristos, şi luminătoriu al învăţătorilor.

Slavă:

Cu bună credinţă curăţind ochiul minţii, şi fără dormitare totdeauna slujind lui Hristos, ai văzut mai nainte dumnezeeştile frumuseţi ale desfătării cei fericite.

Şi acum, a Născătoarei:

Văzând nelegiuiţii pre cetele pravoslavnicilor, sărutând acum chipul tău cu evlavie, se ameţesc de valul necredinţei cei amară, Preacurată.

Irmosul:

Pre proorocul l-ai mântuit, „din chit, Iubitorule de oameni, „şi pre mine mă scoate dintru „adâncul patimilor, rogu-mă“.

CONDAC, glas 4.

Podobie: Arătatu-te-ai azi lumii...

Ca pre o stea fără înşelăciune şi îndreptătoare către lumina marginilor, te-au pus pre tine Domnul spre înălţimea înfrână-

rii, îndreptătorule Ioane părintele nostru.

ICOS.

Cu bunătăţile tale cele dumnezeeşti, ca un adevărat lăcaş lui Dumnezeu te-ai făcut pre tine, arătat înfrumuseţând credinţa, nădejdea şi dragostea cea adevărată. Ca un lucru de aur strălucitoriu, ca un fără de trup prin înfrânare învăţându-te, ai descoperit legile cele dumnezeeşti; înţelegerea, bărbăţia, înţelepciunea şi smerenie ai câştigat, prin carea te-ai şi înălţat. Pentru aceasta şi luminându-te, prin rugăciunile cele neîncetate şi întraripându-te prin vederile cele de taină, ai dobândit lăcaşurile cele cereşti, îndreptătorule Ioane părintele nostru.

Intru această lună, în 30 de zile, pomenirea prea cuviosului părintelui nostru Ioan celce au scris Scara.

Stih: Preste scări părinte dese scări,
Bunătăţile puind, au ajuns până la ceriu.
La trei zeci Ioan cel lăudat,
Cu negrăită bucurie s'au mutat.

Acesta fiind de şasesprezece ani şi procopsit şi iscusit la minte şi foarte pedepsit şi învăţat la toată învăţătura, s'au dat pre sine jertfă sfântă lui Dumnezeu, suindu-se în muntele Sinai şi făcându-să monah şi dându-să supt ascultare. Apoi ajungând la nouăsprezece ani ai vârstei sale, se duse la locul liniştei, de cinci semne departe de Chiriacon, sosind la luminata monastire a luptei şi să chiamă locul acela Tolà. Şi petrecând patru zeci de ani, arzându-se de dragostea cea înfierbântată şi de focul dragostei cei dumnezeeşti. Acesta mânca din toate câte sunt fără prihană ertate vieţii călugăreşti, însă câte foarte puţin şi nu de saţiu, frângând (mi se pare) şi cu aceasta cornul mândriei foarte înţelepţeşte. Dar ce cuvânt ar putea să spue isvorul lăcrămilor sale? Şi somnul lui atât erà cât putea ajunge să nu-şi strice mintea cu privegherea cea covârşitoare. Iară calea lui era neîncetata rugăciune şi spre Dumnezeu dragoste neasemănată. Acesta dară trudindu-se cu toată buna faptă şi cu bună petrecere, şi fiind plin de mari vedenii, şi aflându-să în chilia sa, şi cunoscând din darul Duhului Sfânt, că ucenicul său dormind supt o piatră mare, ce era să cadă să-l turtească, l-au isbăvit dintr'o moarte ca aceea, arătându-să în vis şi sculându-l dintru acea cădere ce erà să pătimească. Deci ajungând la vârful faptelor bune şi fiind igumen sfântului munte al Sinaii, părăsi viaţa aceasta vremelnică şi să mută la odihna cea veşnică. Alcătuind mai nainte prea înţeleapta carte a dumnezeeşti lor şi duhovniceştilor suişuri, ce să chiamă şi scară.

Intru această zi, pomenirea Sfântului prooroc Ioad.

Stih: Leul te omoară pre tine prooroace al Domnului,
Ca pre cel ce ai călcat cuvântul Domnului.

Acesta au fost din Iuda pre carele l-au lovit leul şi au murit, când a mustrat pre Ierovoam pentru junici. Căci îi poruncise Dumnezeu lui, să meargă să-l mustre, şi să nu mănânce pâine, nici să bea apă, ci să se întoarcă curând. Deci aflând pre Ierovoam făcând jertve, strigă şi zise cuvântul Domnului: jertvenice. Acestea zice Domnul: Iată să naşte fiu în casa Iudei, şi numele lui Iosia şi va junghia preste tine pre popii acestor înalte. Şi tinse Ierovoam mâna să-l prinză şi-i săcă mâna.

Deci rugându-se o făcu iarăşi sănătoasă ca şi întâiu. Iară Ioad întorcându-se înapoi, fu amăgit de un prooroc mincinos ce-l chema Emve şi mâncă cu dânsul pâine, călcând porunca lui Dumnezeu.

Deci, pentru neascultarea, lasă Dumnezeu să fie omorât de leu, iară să nu-l mănânce. Şi murind, fu îngropat în Bitil, lângă cel ce l-au amăgit.

Intru această zi, Sfânta Evvuli, maica Sfântului Pantelimon cu pace s'au săvârşit.

Stih: In ceruri cu Fiul cel nevoitoriu este împreună petrecătoare,
Maica nevoitorului Evvula de bun cocon născătoare.

Intru această zi, pomenirea prea cuviosului părintelui nostru Ioann cel dela Puțu.

Stih: Ioan cel ce viețuia în puțu jos,
Acum bea din apa vieții cea de sus.

Intru această zi, Sfântul Ioan patriarhul Ierusalimului, cu pace s'au săvârșit.

Stih: Proestosul tronului Sionului cestui simțit,
S'au mutat către Sionul cel gândit,

Intru această zi, Sfântul noul sfințit mucenic Zaharia, carele au mărturisit în Corint la anul o mie șase sute optzeci și patru prin sabie s'au săvârșit.

Stih: Priimește Zahario dela Dumnezeu cununi de biruință,
Ca un Ierarh ce ești și nevoitoriu al Domnului prin credință.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne miluește-ne și ne mântuește pre noi, Amin.

Peasna 7, Irmos:

De tinerii tăi cei din cuptoriu, „Mântuitorule nu s'au atins, „nici i-au supărat pre dânșii, „focul. Atuncia acei trei ca cu „o gură cântă și bine cuvântă, „grăind: Bine este cuvântat „Dumnezeul părinților noștri".

Ca unul ce cu sabia vitejiei ai surpat semeția înfricoșării cei pruncești, te-ai arătat cu adevărat tare și înfricoșat tuturor duhurilor celor necurate. Bine este cuvântat Dumnezeul, carele te-au minunat pre tine prea lăudate.

Dumnezeește plecându-te legii lui Hristos, ai călcat slava cea cu nume deșărt, aducând ostenelele sihăstriei cei tari lui Dumnezeu întru ascuns, carele răsplătește întru arătare plățile.

Slavă:

Râdicând războiu către cetele cele nevăzute ale patimilor, te-ai arătat biruitoriu, ca un smerit la cuget și la inimă. Căci printr'acestea ai rănit pre vrăjmașul cel mândru și trufaș.

Și acum, a Născătoarei:

Cinstind întruparea ta Hristoase, mă închin și chipului ei dupre dumnezeească cuviință. Că Dumnezeu fiind mai'nainte de veci, însuți te-ai făcut Om din Fecioară, întru amândouă desăvârșit.

Peasna 8, Irmos:

De carele să înfricoșază...

Cu obiceiurile tale cele adevărate, arătat pierzând obiceiul cel viclean și ca de un netrebnic fugind, arătat te sălășluești în locul celor blânzi, ca cela ce cu blândețe ai viețuit, de Dumnezeu cugetătorule Ioane.

Scrisu-ne-ai nouă dumnezeească smerenie, ca pre o maică și păzitoare a tuturor bunătăților. Pentrucă fiind ca un întâiu lucrător înțelept ai înfipt temelia dumnezeeștei suiri.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Arătat te-ai împărtășit darului Duhului și învățându-ne pre noi prin lucrare, chibzuirea cea cu adevărat bine socotită, pre toți i-ai umplut de luminare dumnezeiască părinte, prin cuvinte pedepsitoare.

Şi acum, a Născătoarei:

Nu scriu dumnezeirea, nu minţiţi orbilor. Căci nealcăluită, nevăzută şi neînchipuită este. Ci chipul trupului scriindu-l mă închin şi cu credinţă slăvesc pre Fecioara ceea ce l-au născut.

Irmosul:

Să lăudăm bine să cuvântăm...

De carele să înfricoşază „îngerii şi toate oştile, ca de „făcătorul şi Domnul, lăudaţi-l „preoţi, proslăviţi-l tineri, bine „îl cuvântaţi noroade şi îl prea „înălţaţi întru toţi vecii".

Peasna 9, Irmos:

Izvoriul cel priimitoriul...

Prin cuget fără materie zburând cătră cele nematerialnice, ai cuprins adâncimea vedeniilor şi dobândind darul Duhului Sfânt, prin neîncetată rugăciune te-ai învrednicit, mai înainte a vedea arătarea celor viitoare.

Inţelegerea cea materialnică mistuindu-o, cu văpaia rugăciunii prea Cuvioase, cu totul te-ai arătat foc, prea înţelepte Ioane. Pentru aceasta cu bună credinţă uimindu-te întru vedenii, te-ai schimbat întru bună schimbare, de Dumnezeu cugetătorule.

Omorând patimile prin pustnicie, te-ai suit spre săvârşirea nepătimirii, Cuvioase părinte. Pentru aceasta roagă-te acum lui Dumnezeu pentru pacea a toată lumea şi pentru mântuirea noastră a celor ce te cinstim pre tine.

Slavă:

Luând tărie întru credinţă părinte, şi prin dragoste întraripându-te, ai alergat cătră scara bunătăţilor şi te-ai întărit întru dragostea lui Hristos cu bună tărie. Pentrucă întru aceasta este înplinirea tuturor doririlor.

Şi acum, a Născătoarei:

Prea slăvită naşterea ta Curată, şi pre păreţi închipuită, o sărutăm, a căruia nu lucrului ne închinăm, ci chipul îl cinstim, şi mărturisind adevărul întru amândouă dupre cuviinţă ne umplem de pravoslavie.

Irmosul:

Isvorul cel priimitoriu de „viaţă şi pururea curgătoriu, „sfeşnicul darului cel de lumină „purtătoriu, Biserica cea însufleţită, cortul cel prea curat, „carea este mai desfătată decât „cerurile şi de cât pământul, „pre Născătorea de Dumnezeu, „credincioşii o mărim".

SVETILNA glasului de trei ori.

ŞI STIHOAVNA triodului.

Şi cealaltă slujbă a utreniei dupre rânduiala postului şi Otpustul.

ÎNTRU ACEASTĂ LUNĂ

IN 31 DE ZILE

Pomenirea sfântului sfințitului mucenic și făcătorului de minuni Ipatie Episcopul Gaggrelor.

La Doamne strigat-am... Stihirile glasului 8.

Podobie: O prea slăvită minune...

Părinte de Dumnezeu înțeleptițe Ipatie, întru înfrânare bine hrănindu-te, ai crescut spre slăvită înălțime a bunătăților, arătat întinzându-te spre videnie prea tainică și zărind frumusețea lui Hristos. Cu ale căruia străluciri luminându-te la minte și la cuget, tuturor ai fulgerat razele minunilor.

Părinte al părinților Ipatie, fulgerând cu lumina pravoslaviei, ai luminat cugetele, celor ce aleargă la tine cu credință și vederile Ariei le-ai întunecat Cuvioase, lepădându-l din Biserica lui Hristos. Pentru aceasta toți având-te pre tine luminătoriu, cinstim și fericim sfințită pomenirea ta.

Părinte sfințite Ipatie, având în inima ta pre Împăratul Hristos, pre carele luminat l-ai propoveduit, de o ființă cu Tatăl ai strălucit razele minunilor, luminând toată partea cea de supt soare. Pre bălaurul l-ai omorât și izvorâre de ape calde prin rugăciunile tale ai isvorât spre doftoria boalelor.

Slavă, și acum, a Născătoarei:

Bucură-te lauda lumii; Bucură-te Biserica Domnului; Bucură-te muntele cel cu umbra deasă; Bucură-te scăpare; Bucură-te sfeșnicul cel de aur; Bucură-te lauda pravoslavnicilor cinstită; Bucură-te Marie maica lui Hristos Dumnezeu. Bucură-te raiu; Bucură-te masă dumnezeească; Bucură-te cort; Bucură-te năstrapă cu totul de aur; Bucură-te nădejdea tuturor.

A Crucii, a Născătoarei:

Soarele s'au îngrozit, văzându-te pre tine Iisuse întins pre cruce de bună voe și pământul s'au cutremurat, pietrile s'au despicat și mormânturile s'au deschis de frică, și toate puterile s'au spăimântat. Care dacă le-au văzut Fecioara stăpâna, cu suspinuri, vai mie au strigat: Ce este ceea ce să vede?

LA UTRENIE

CANOANELE:

Al Sfântului și ale Triodului, după rânduiala lor.

CANONUL Sfântului.

Peasna 1, glas 8, Irmos:

Apa trecându-o ca pre uscat și din răutatea Eghipetului „scăpând israilteanul strigă: „Isbăvitorului și Dumnezeului „nostru să-i cântăm“.

Din pruncie luminându-te

cu lumina Treimei de Dumnezeu înțelepțite ierarhe, te-ai hrănit cu laptele cel aducătoriu de viață al credinței, strălucindu-te cu faptele cele bune.

Cu înțelegerea și cu darul înpodobindu-te prin osteneli postnicești, ai înfrânat poftele trupului, de Dumnezeu înțelepțite și ți-ai înpodobit sufletul cu bănătățile prea fericite.

Slavă:

Ca un soare strălucind, prin viața ta cea luminată, ai luminat toată Biserica lui Hristos, cu razele minunilor tale părinte ierarhe.

Și acum, a Născătoarei:

Iată prooorociile prorocilor cu adevărat la tine au luat sfârșit, că pre Cuvântul zămislindu-l fără sămânță l-ai născut Născătoare de Dumnezeu Preacurată.

Peasna 3, Irmos:

Tu ești întărirea.

Prin Scripturi adăpându-te prea înțelepte, te-ai făcut lemn al vieții la a căruia roadă nu aleargă vrăjmașul Evei.

Cu rugăciunile tale cătră Hristos cele plecătoare de Dumnezeu, oprind cântecele păgânilor, le-ai îngrădit gurile, precum zice prorocul.

Muierea cea fără de rușine o ai zdrobit înțeleptește, prin rană, pricinuind minunat întreagă înțelepțire nemulțumitorilor.

Slavă:

Făcutu-te-ai casă dumnezeescului Duh, și chip al rugăciunii, lauda ierarhilor și slava mucenicilor Ipatie.

Și acum, a Născătoarei:

Neslujind legilor firii maicelor, Preacurată, ai născut pre isbăvitorul, căci legile firii întru tine să înoesc.

Irmosul:

Tu ești întărirea celor ce aleargă la tine Doamne, tu ești lumina celor întunecați și pre tine te laudă duhul meu.

Sedealna, glas 4.

Podobie: De grab ne întâmpină...

Dogmele credinței întărindu-le Cuvioase, ai propoveduit pre Cuvântul de o ființă și împreună veșnic cu Tatăl. Pentru aceasta și păstorind turma ta cu pravoslavie, ai rușinat mintea cea cu rea înțelegere a lui Arie. Drept aceea acum mutându-te cătră Hristos, roagă-te pentru noi toți.

Slavă, Și acum, a Născătoarei:

Inoit-ai Preacurată prin dumnezeească nașterea ta, ființa cea muritoare și stricată prin patimi a pământenilor, și ai rădicat pre toți din moarte la viața nestricăciunii. Pentru

această dupre datorie, toţi te fericim, Fecioară prea proslăvită, precum mai nainte ai zis.

A Crucii, a Născătoarei:

Fecioară Preacurată, maica lui Hristos Dumnezeu, armă au străbătut prin sfânt sufletul tău când ai văzut răstignit de voe pre Fiul şi Dumnezeul tău. Pre carele binecuvântată, nu încetà a-l rugà, ertare de greşale nouă să ne dăruiască.

Peasna 4, Irmos:

Auzit-am Doamne taina iconomiei tale, înţeles-am lucrurile tale şi am proslăvit „dumnezeirea ta.

Strălucirea Duhului, cu îndestulare sălăşluindu-se întru tine părinte, te-au arătat stâlp purtătoriu de lumină, luminând lumea cu dogmele dumnezeeşti.

Cu linişfea cuvintelor tale potolind iarna cea idolească şi cu biruinţele smereniei, ai veştejit semeţia păgânătăţii.

Slavă:

Arătatu-te-ai oglindă neîntinată a Treimei, părinte Ipatie, căci ai iubit a vedea curată cunoştinţa Dumnezeului nostru.

Şi acum, a Născătoarei:

Cât este de înfricoşată şi prea slăvită taina curatei naşterii tale Preacurată! Că mai pre sus de fire ai născut pre Ziditorul tău.

Peasna 5, Irmos:

Pentru ce m'ai lepădat dela faţa ta, cela ce eşti lumină „neapusă? Şi m'au acoperit „întunerecul cel strein pre „mine păcătosul? Ci mă în„toarce şi la lumina porunci„lor tale îndreptează căile mele, „rogu-mă".

Având dorirea spre apa dumnezeeştei suiri părinte, şi poftind frumseţea raiului celui nematerialnic, te odihneai în locuri înflorite, asemănând prin închipuire lăcaşurile cele de acolo.

Iscusindu-te pre sineţi părinte întru videniile cele nematerialnice şi în fapte, ai părăsit grijile cele materialnice ca o greutate a sufletului şi dănţuind în pustietăţi, ca într'o grădină, te-ai înbogăţit cu darul Duhului.

Slavă:

Crescându-ţi turma întru verdeaţa dumnezeeştilor dogmelor tale părinte, ai întemeiat biserici cinstite, ca nişte staule, întru care băgând oile cele cuvântătoare, le-ai isbăvit de hiară şi de eresuri, prea fericite părinte.

Şi acum, a Născătoarei:

Numai tu ai născut Fecioară şi numai tu te-ai arătat

fără ispită bărbătească, Preacurată; căci priimind în pântece pre Cuvântul Tatălui cel fără început, cu lapte l-ai hrănit Fecioară, minune înfricoșată! Că fecioreşti şi hotarăle firii le înoești.

Peasna 6, Irmos:

Curăţeşte-mă Mântuitorule...

Aprinzând râul și dând nopții pârae ale luminei, îți arătă calea sfinţite mucenice Ipatie, închipuind tuturor strălucirea sufletului tău.

Lucrând prin tine minuni dătătorul de viață Hristos Dumnezeu, au arătat apa comoară de tămăduiri, făcând amărăciunea ei dulceagă minunilor, prin rugăciunile tale Ipatie.

Slavă:

Arătatu-te-ai priimitoriu dela Dumnezeu darului minunilor celor mai pre sus de fire, prea fericite Ipatie. Şi te-ai făcut izvor de tămăduiri, dăruind din destul tuturor dumnezeeşti ape de mântuire.

Şi acum, a Născătoarei:

Prin rugăciunile tale Preacurată din primejdii şi din încunjurări cumplite răpeşte-mă pre mine și mă izbăveşte, rogu-mă. Că tu eşti zid nesfărâmat și liman şi acoperământ şi cetate nerobită.

Irmosul: gl-8

Curăţeşte-mă Mântuitorule, „că multe sânt fără-de-legile „mele și mă rădică dintru adân„cul răutăților, rogu-mă. Căci „către tine am strigat și mă „auzi Dumnezeul mântuirii „mele".

CONDAC, glas 1.

Cu curățirea cea sufletească dumnezeește întrarmându-te și neîncetată rugăciune, ca o suliță având în mâni, cu tărie ai biruit cetele dracilor, părinte Ipatie, neîncetat roagă pre Hristos Dumnezeu pentru sufletele noastre.

Intru aceastǎ lunǎ în 31 de zile, pomenirea Sfântului sfinţitului mucenic Ipatie, episcopul Gangrelor.

Stih: Femeia cu piatra omoară prin lovire,
Pre Ipatie, vai de ticăloasa muiere.
In a treizeci și una a lui Martie,
Au luat sfârşitul vieţii Ipatie.

Acest dintru sfinţi părintele nostru Ipatie, fiind născut la Chilichia şi nevoindu-se în Galatia, s'au făcut Arhiereu în Gangra, unul fiind la întâiul sobor al celor trei sute optsprezece, şi purtători de Dumnezeu părinţi. Era cu totul plin de Duhul Sfânt, şi răbdând multe ispite şi făcând multe semne, să făcu vestit. Deci împărăţind Constantie, fiul marelui Constantin, şi apropiindu-se odată un balaur la vistieriile împărăteşti, şi căzând lângă uşile cămărilor, unde zăceà tot aurul împărătesc, şi neîndrăsnind a să apropia cineva şi stând împăratul pentru aceasta la mare mâhnire şi mirare, fu chemat fericitul acesta. Şi dacă văzu pre împăratul Constantie, cum i-au ieşit întru întâmpinare cu toată cinstea şi l-au priimit, căzând jos la picioarele lui, îl ridică de jos, şi i zise: Aibi îndrăsneală o împărate, că de va fi cu putinţă, dându-mi Dumnezeu putere mie neharnicului rob, nu mă voiu apără a face ceeace-mi poruncești. Şi nu te mâhni, că cele ce nu se pot la oameni, la Dumnezeu se pot, şi dacă zise sfântul

întru aceasta zi 1977 a fost înmormântarea la ora 14,30 P.F.P. Patriarh Justin

acestea, îi arătară împăratul pre bălaurul de departe, şi zise: Nu te apropia părinte fără de ferinţă de bălaur, ca să nu pătimeşti, cecace au pătimit şi alţii pentru păcatele mele. Iară fericitul, zise. Rugăciunea noastră, o împărate, nu poate nimic întru acestea, ci credinţa carea o ai către Dumnezeu, şi puterea sa cea mare şi nebiruită.

Atuncea căzând Sfântul la pământ, au făcut rugăciune câtva ceas. După aceea sculându-se, zise împăratului: Porunceşte să se facă un foc mare în mijlocul uliţei, la locul acela, unde stă stâlpul tătâne-tău, şi ceice vor aprinde focul să stea acolo, până voiu merge şi eu. Şi porunci aceasta împăratul, iar sfântul ţiind în mâini toiagul carele aveà deasupra semnul cinstitei cruci, intrând deschise uşile cămărilor împărăteşti şi fugiră toţi. Iară unii stând de departe şi privind încremeniţi, de frică tremura şi bătând hiara cu toiagul ce-l purta, nu-i făcea nimic, şi mai trecea ziua, toţi socotind că va omorî hiara pre sfântul. Iară sfântul rădicându-şi ochii către ceriu şi chicmând pre Domnul spre ajutor, băgând toiagul în gura bălaurului, zise: In numele Domnului meu Iisus Hristos, vino după mine şi bălaurul muşcând toiagul, purceasă după sfântul ca, când îl gonia cineva, deci sfântul scoţându-l afară din curţile înpărăteşti, şi trecând prin toată uliţa târgului, trăgând toiagul pre jos, cu care trăgea pre bălaur, făcu de să cutremurară toţi. Căci era groaznic la căutătura chipului bălaurul şi era (precum zic) de şasezeci de coţi de lung.

Deci apropiindu-se sfântul de acel foc mare, zise către balaur: In numele lui Iisus Hristos, pre carele îl propoveduesc eu cel mai mic rob al lui, îţi poruncesc să intri în mijlocul văpăii cei aprinse. Iară înfricoşatul la vedere bălaurul acela, rădicându-se de mijloc ca în chip de boltă şi sgârcindu-se câtva şi întinzându-se, să aruncà pre sine în mijlocul văpăii focului înaintea tuturor şi să topi într'ânsul. Şi toţi să mirară, slăvind pre Dumnezeu, căci le arătà pre un luminătoriu ca acesta şi făcătoriu de minuni în zilele lor. Atuncea împăratul cinstind foarte pre sfântul, au poruncit să zugrăvească pre o scândură chipul feţii sfântului şi să-l pue la cămara împărătească, pentru apărarea şi depărtarea a tot răul. Deaceea închinându-se sfântului, l-au trimis la Eparhia sa, şi după ce eşi sfântul din cetate, s'au dus la scaunul său slăvind şi mulţumind lui Dumnezeu. Atuncea cei ce să ţinea de eresurile lui Novat, având într'ânşii zavistie mare asupra sfântului, s'au ascuns în locuri strâmte şi cu surpături, pre unde avea obiceiu sfântul a trece, şi trecând sfântul, iară ei eşind fără de veste, de unde îl păzia ca nişte hiară sălbatice, unul cu lemn, altul cu piatră şi altul cu sabie îi da poncişi şi i-au făcut multe rane. Apoi l-au aruncat de pre o înălţime mare jos în râu, iară sfântul fiind lepădat în râu, şi mai mort, întinzându-şi puţintel mâinile şi rădicându-şi ochii la ceriu, precum şi întâiul mucenic Ştefan, zicea: Doamne, nu le pune lor păcatul acesta. Şi încă rugându-se el, iară o muiare spurcată şi pângărită, rădicând o piatră mare, şi lovindu-l în moalele capului, îl lipsi de rămăşiţa vieţii sale, înrăutăţita şi ticăloasa. Deci sfântul său suflet l-au dat în mâinile lui Dumnezeu. Iară pângărita aceea muiare, îndrăcindu-se de duh necurat, să bătea pre piept cu acea piatră, aşişderea şi toţi cei ce era părtaşi uciderii acestuia, să pedepsia de duhuri necurate. Deci ascunzând ei moaştele sfântului într'o şură de pae, s'au dus. Iară lucrătorul de pământ acela, a cui era şura cea de pae, intrând ca să dea pae dobitoacelor lui, au auzit slavoslavie de cântări cereşti. Deci aflând sfintele moaşte, îndată vădi pre fericitul părinte. Şi dacă aflară lăcuitorii oraşului Gangrei, s'au strâns acolo şi plângând toţi de obşte, au luat sfintele lui moaşte şi le-au dus în oraşul lor, de le-au îngropat într'un loc cinstit. Iară muerea aceea mergând după dânsul, şi bătându-se pre sine cu piatra, cu carea au omorât pre sfântul, după ce s'au îngropat sfintele lui moaşte, îndată să tămădui. Asemenea şi toţi cei ce era părtaşi şi ceilalţi ucigători ai sfântului, cari şi acia să chinuia cu aceeaşi bătae. Făcutu-s'au încă şi alte minuni, când s'au aşezat fericitul părinte, încă şi după aşezare, care pentru mulţimea le-am lăsat.

Intru această zi, pomenirea prea Cuviosulu părintelui nostru Acachie, episcopul Meletinei, Mărturisitorul.

Stih: Murind Acachie îngerul cel pământesc,
Îngerii i-au gătit loc în lăcaşul ceresc.

Acesta era în vremile împăratului Dechie învăţând credinţa în Hristos, deci fu prins şi adus înaintea Ipatului Marchian. Şi întrebându-l de cele ce propoveduia, i-au povestit toată orânduiala întrupării lui Dumnezeu Cuvântului, carea s'au făcut pentru noi şi înfruntă minciunile şi basmele elinilor. Pentru carea fu chinuit cu munci şi închis în temniţă. Deci Marchian au trimis scrisori lui Dechie înştiinţându-l cele pentru sfântul, după cercetarea ce s'au făcut. Iară Dechie au poruncit, de s'au slobozit sfântul din temniţă şi umblà slobod, purtând ranele Domnului pre trupul său, pentru aceasta învăţând pre mulţi credinţa lui Hristos şi strălucind în minuni şi întru învăţături, au răposat cu pace.

Întru această zi, pomenirea Sfinţilor celor ce au mărturisit în Persida, Avdà, episcopul şi Veniamin Diaconul şi cei împreună cu dânşii.

Stih: Avdà fiind întărit de cuvântul celui prea Inalt,
Au surpat tăria necredincioşilor, capul de sabie fiindu-i tăiat.
Zic prin clenciurosul par şi prin chinuitoarea zdrobire,
Veniamin au deşărtat toată sufleteasca îngreuiare.
Priimind trestii pre supt unghii,
Să scriu nouă bărbăţi, pre sine mucenicii.
Şi alţi mulţi sfinţi cării în temniţe fiind băgaţi, mâncaţi de şoareci şi de mâţă s'au săvârşit.

Stih: Trupurile mucenicilor erà jâtniţe vietăţilor,
Hrană făcându-se în adânca groapă, şoarecelor şi mâţelor.

În anii înpărăţiei lui Teodosie cel Mic, Isdigherd, împăratul Perşilor, au pornit goană asupra bisericilor creştineşti celor de acolo, luând pricină de aici. Oarecarele episcop anume Avdà, înpodobit fiind cu multe feluri de bunătăţi, pornindu-se din dumnezeească râvnă, au stricat capiştea păgânilor, ceeace să zicea a focului. Căci Dumnezeu numea pre foc, nepricepuţii. De carea aflând împăratul dela vrăjitori, au trimis de l-au adus. Şi întâiu l-au întrebat cu blândeţe, de ceeace au făcut. Şi i-au poruncit să zidească turnul capiştei, iară el stând înprotivă şi zicând că nu este cu putinţă a face aceasta. L'au înfricoşat, lăudându-să, că va strica toate bisericile. Şi cele ce să laudă, au dat şi poruncă. Poruncind mai întâiu să se omoare minunatul acela om (dumnezeescul Avdà), de care auzind sfântul, să bucură foarte, şi aşa bucurându-se şi veselindu-se au priimit fericitul sfârşit. Apoi trecând treizeci de ani, s'au rădicat iarăşi război asupra creştinilor celor din Persia, dintre carii unora adică mâinile, iară altora picioarele, altora nasurile li să tăià, iară unora capetele şi barbele erà smulgându-li-se, altora iarăşi cu trestii ascuţite tot trupul străpungându-li-se. Amare dureri suferia, căci prin munca trestiilor cu sila sufletele eşindu-le, în mâinile Domnului le da. Pre alţii după ce-i străpungea cu trestii încă vii fiind, în gropi prea adânci îi aruncà, împreună cu ei aruncând mulţime de mâţe şi de şoareci, cari mâncând trupurile sfinţilor, îndelungată împreună şi dureroase le făceà lor pre moarte, puţin câte puţin pierzându-i şi nici de cum lăsându-i a să răsuflà. Încă şi alte fealuri de munci le făceà spurcaţii, care şi numai a le gândi îi spăimântează. Încă nu puţini primind prin şezut şi prin părţile cele născătoare trestii, printr'acestea s'au mutat la viaţa cea nesfârşită. Dintre cari unul este şi fericitul Veniamin, căruia douăzeci de trestii ascuţite i-au băgat pre supt unghii şi prin părţile trupului cele născătoare, iară la urmă i-au băgat un par gros prin şezut şi aşa ş'au dat sufletul în mâinele Domnului. (Iară celelalte pentru sfântul acesta, vezi la Octomvrie în 13, unde să scrie sinaxarul lui).

Întru această zi, sfântul mucenic Menandru gol fiind târît pe pietri s'au săvârşit.

Stih: Gol peste pietri Menandru fiind târât,
Cu podoaba mântuirii Hristos l-au înbrăcat.

Întru această zi, Cuviosul părintele nostru Vlasie, născut în cetatea Amoreilor, cu pace s'au săvârşit.

Stih: Rodurile bunătăţilor Vlasie odrăslind:
Le culegi acum în ceruri cu îngerii lăcuind:

Întru această zi, Sfinţii treizeci şi opt de mucenici rudenii fiind, de sabie s'au săvârşit.

Stih: Seminţie de rudenie prin săbii căzând,
Seminţiile celor din ceriu au căzut sânt biruind.

Întru această zi, Cuviosul părintele nostru Ştefan, făcătorul de minuni cu pace s'au săvârşit.

Stih: Iară pre Ştefan cum voiu lăsà neîncununat?
Făcătorul de minuni, pre carele darul lui Dumnezeu l-au încoronat.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne miluește-ne și ne mântuește pre noi, Amin.

Peasna 7, Irmos:

Tinerii cei ce mersese din Iudeia în Vavilon oarecând, „cu credința Treimei, văpaia „cuptorului o au călcat, cântând: Dumnezeul părinților „noștri bine ești cuvântat".

Făcându-te de către Hristos însuți lucrătoriu de negrăite minuni, ai luminat lumea ierarhe, învățând prin faptă și prin cuvânt, cu bună credință a strigà: Dumnezeule al părinților noștri, bine ești cuvântat.

Slavă:

Cel înecat întru adâncul necredinței puind lațuri de desnădăjduire, la cei căzuți în patimile necinstei, au stins, pocăința, pre carea strălucindu-o credincioșilor ierarhe, ai ars pre Novat.

Și acum, a Născătoarei:

Pre Maica Cuvântului, pre Preacurata Născătoarea de Dumnezeu și folositoarea noastră, prin carea supărările vrăjmașilor le călcăm, o cântăm și grăim: Bine cuvântată ești ceeace ai născut cu trup pre Dumnezeu.

Peasna 8, Irmos:

Pre Împăratul ceresc...

Jertfele cele fără de sânge curat ai adus Treimei și te-ai făcut junghiere Domnului prin mucenie, prea fericite părinte.

Văpsindu-ți haina ta cea sfințită cu osârdie în sângele tău, ai priimit îndoită cunună, sfințite mucenice de Dumnezeu purtătorule.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Ca un ucenic al lui Hristos, asemănându-te milostivirii lui, murind, te rugai pentru ucigașii tăi, ca să dobândească mântuire.

Și acum, a Născătoarei:

Zămislit-ai în pântece pre Cuvântul mai pre sus de Cuvânt și născându-l, iarăși fecioreşti. Toate ale tale sânt mai pre sus de fire Născătoare de Dumnezeu.

Irmosul:

Să lăudăm bine să cuvântăm și să ne închinăm Domnului cântând...

Pre împăratul ceresc, pre „carele îl laudă oștile îngerești, „lăudați-l și-l prea înălțați întru „toți vecii".

Peasna 9, Irmos:

Spăimântatu-s'au Cerul...

Inchipuind cu bunătățile pre Moisi, l-ai prea întrecut pre el cu minunea. Și cu bună îndrăsneală lovind cu toiagul tău pre balaur, l-ai tras ca printr'o

ERATA

Pagina	Coloana	Rândul	In loc de	Să se citească
40	II	18	tzbăvitoriul	Izbăvitoriul
49	II	20	Icouitori	locuitori
60	II	35	Cap. 3, 1	Cap. 3, 10
89	II	30	Dnipiu	Dinpiu
172	I	33	neînrăit	nerănit
191	II	35	Psalm 150	Psalm 50
213	II	30	psalm 150	psalm 50

